Rbb.
#792
5527.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS MADRAS.
16 JAN. 93

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸாரஸங்க்ரஹம்

இஃது

தஞ்சாவூர்ஜில்லா

பென்ஷன்ட் ஹெட்மிராஸ்தேதாரும்,

அஷ்டதிக்கெஜங்களுக்குள் ப்ரதமதன்யரான

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான்வாதூலதேசிகர்

கோயில்கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமி

திருவடிஸம்பந்தியும்,

ராயப்பேட்டை ஸ்ரீவரவரமுநீந்த்ரரை வாழ்த்தும்

ஸபாக்ராஸநாதிபதியும்,

பகவத்பாகவத கைங்கர்யதுரந்தரரா

ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களுடைய

ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகிய,

திருமங்கைமன்னன் ஸம்பந்தமானவென்னும்

திரு - கோபாலக்ருஷ்ணபிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவவதார ௵ ௮௱௭௰௫-க்குச்சரியான

நந்தன ௵ கார்த்திகைமீ.

1892.

விலை. ரூபா. ௫.

(All Rights Reserved.)

R66
562
18.1.48
TAMIL ... ARCHIVES LIBRARY
55[illegible]

ஸ்ரீ

“கண்ணன்கழலிணை நண்ணுமனமுடையீர்-
எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே
நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்
வாரணந்தொலைத்த காரணன்றானே”.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

அடங்கியவிஷயங்கள்.

		விஷயங்கள்.	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரையில்.
		தனியன்கள்	க	ச
		ஆமோதபத்யங்கள்	ரு	கஅ
		அவதாரிகை	க	ச
க	சாரசங்க்ரஹம்.	1-ம் ப்ரகரணம்	க	உசா
		2-ம் ஷை	உஎ	ஙஅ
		3-ம் ஷை	ஙகூ	சஅ
		4-ம் ஷை	சகூ	ருஉ
உ	திருவாய்மொழிப்பாட்டுக்கு [illegible] விஷயஸங்கை.	க-ம் பத்து	க	அ
		உ-ம் ஷை	கூ	கசா
		ங-ம் ஷை	கசா	உரு
		ச-ம் ஷை	உரு	ஙச
		ரு-ம் ஷை	ஙச	சஉ
		சா-ம் ஷை	சங	ருச
		எ-ம் ஷை	ருரு	சாங
		அ-ம் ஷை	சாச	எங
		கூ-ம் ஷை	எங	அஉ
		க0-ம் ஷை	அஉ	கூஉ
ங	ஐதிஹ்யங்கள்.	க-ம் ஷை	கூங	க0க
		உ-ம் ஷை	க0க	க0ங
		ங-ம் ஷை	க0ங	க0எ

		விஷயங்கள்.	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரையில்.
ங	ஐதிஹ்யங்கள்.	ச-ம் பத்து	க0எ	ககரு
		ரு-ம் ஷை	ககரு	கஉஉ
		சா-ம் ஷை	கஉஉ	கஉகூ
		எ-ம் ஷை	கஉகூ	கஙச
		அ-ம் ஷை	கஙரு	கஙஎ
		கூ-ம் ஷை	கஙஎ	கசச
		க0-ம் ஷை	கசச	கசஅ
ச	நிர்வாஹங்கள்.	க-ம் ஷை	கசகூ	கருங
		உ-ம் ஷை	கருங	கசா0
		ங-ம் ஷை	கசா0	கசாரு
		ச-ம் ஷை	கசாரு	கஎங
		ரு-ம் ஷை	கஎங	கஅ0
		சா-ம் ஷை	கஅ0	கஅஎ
		எ-ம் ஷை	கஅஎ	ககூச
		அ-ம் ஷை	ககூச	ககூஎ
		கூ-ம் ஷை	ககூஎ	உ00
		க0-ம் ஷை	உ0க	உ0ங
ரு		நிஷ்க்ருஷ்டார்த்த விசேஷங்கள்	உ0ச	உகரு
சா	[illegible]	ப்ரமாணங்களுக்கு.	உககூ	உஙச
		ஸமஸ்க்ருத பதங்களுக்கு.	உஙரு	உச0
		பிழைதிருத்தம்	உசக	உசஉ

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
16 JAN. 93
MADRAS.

ஸ்ரீம[illegible]ரமுநயேநம:

ஸ்ரீ அழகியமணவாளமாமுநிகள்

தனியன்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీంద్రప్రవణం వందే - రమ్యజామాతరం మునిం॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் - தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே - ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

கோயிற்கந்தாடை அண்ணன்கூடஸ்தர் தனியன்.

సకలవేదాన్తసారార్థపూర్ణాశయం।
విపులవాధూలగోత్రోద్భవానాంవరం।
రుచిరజామాతృయోగీన్ద్రపాదాశ్రయం।
వరదనారాయణంమద్గురుంసంశ్రయే॥

ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தபூர்ணாசயம்
விபுலவாதூலகோத்ரோத்பவாநாம்வரம்
ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயம்
வரதநாராயணம்மத்குரும்ஸம்ச்ரயே.

ஸ்வாசார்யர் தனியன்.

శ్రీమద్వాధూలకులవారిధిపూర్ణచంద్రం।
శ్రీమద్వరప్రదగురోత్తమపుత్రరత్నం।
స్పృత్యన్తయుగ్మవిశదీకరణైకదక్షం।
శ్రీరఙ్గదేశికమహం శరణంప్రపద్యే॥

ஸ்ரீமத்வாதூலகுலவாரிதிபூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீமத்வரப்ரதகுரோத்தமபுத்ரரத்நம்
ஸம்ருத்யந்தயுக்மவிசதீகரணைகதக்ஷம்
ஸ்ரீரங்கதேசிகமஹம்சரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான் சிறுபுலியூர் தி[...]வாழி அண்ணன்ஸ்வாமி
பரமக்ருபையினால் [...]ச்செய்தது.

శ్రీమత్కూల్లూరిసమ్పదాత్మజమమ[...]కృష్ణాహ్వయం।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్[...]వాధూలధుర్యస్యవై।
సంస్కృత్యాఖ్యవరప్రదాహ్వయగురో[...]పాదాసరోజప్రభా।
భక్తంరఙ్గపురీశ్వరఃపదనతం విష్ణుశ్చిరంరక్షతాత్॥

ஸ்ரீமத்கல்யாரிஸம்பதாத்மஜமமும்[...]பாலக்ருஷ்ணாஹ்வயம்।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவரார்யவீக்ஷணவசா[...]த்வாதூலதுர்யஸ்யவை।
ஸம்ஸ்ருத்யாக்யவரப்ரதாஹ்வய[...]ராப்பாதௌஸரோஜப்ரபௌ।
பக்தம்ரங்கபுரீச்வரஃபதநதம்வி[...]சிரம்ரக்ஷதாத்॥

அந்தரங்கர்தனிசாதித்தவை.

శ్రీబృందారణ్యగీతాఖురువరక్షరుణా వీక్షణప్రాప్తబోధః।
శ్రీరఙ్గాచార్యపాదామ్బుజమధుకర గోపాలకృష్ణాఖ్యసూరిః।
ఆచార్యస్వాన్తసారంవ్యలిఖదమితధీః సఙ్గ్రహేణప్రబన్ధం।
దృష్ట్వాతంశ్లాఘయన్తస్సకలబుధజనాః మామకోద్దేశ్యభూతాః॥ (௧)

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யகீதாகுருவரகரு[ணா]வீக்ஷணப்ராப்தபோதஃ।
ஸ்ரீரங்காசார்யபாதாம்புஜமதுகர கோபாலக்ருஷ்ணாக்யஸூரிஃ।
ஆசா[ர்ய]ஸ்வாந்தஸாரம்வ்யலிகதமிததீஃஸங்க்ரஹேணப்ரபந்தம்।
த்ருஷ்ட்வாதம்ச்லாகயந்தஸ்ஸகலபுதஜநாஃமாமகோத்தேச்யபூதாஃ॥

కృష్ణకేశితాసమ్భూత।
శ్రీరఙ్గార్యపదాశ్రితం।
ఆచార్యస్వాన్తసారార్థ।
వక్తారంకృష్ణమాశ్రయే॥ (௨)

க்ருஷ்ணகேசித்தாஸம்பூத
ஸ்ரீரங்கார்யபதாச்ரிதம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரார்த்த
வக்தாரம்க்ருஷ்ணமாச்ரயே॥

நேரிசைவெண்பா.

போற்றுங்கந்தாடையண்ணன்பொன்னடிக்கேபூப்புனைந்து
சாற்றுங்கோபாலகிருஷ்ணன் தாளிணையை—ஏற்றுவேன்
எங்குமாசார்யஹ்ருதயசாரசங்கிரகம்
பொங்குமாறுள்ளம்புகழ்ந்து. (௩)

நூற்பயன்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்.

இன்னமுதெனவென்றிசைத்த ஆசார்யஹிருதயசாரசங்கிரகம்
தன்னைமெய்யுணர்வாலிடைவிடாதநுசந்தானமேசெய்பவரிங்கு
மன்னியசெல்வம்போகபோக்கியமுமகப்பெறுமகிழ்ச்சிவாணாளும்
பின்னையவ்வுலகிற்போகமுமழியாப்பெரும்பதமதனையும்பெறுவார். (௪)

வாழித்திருநாமங்கள்.

திருவளர்மா மணிமாடன் சீரருளால் வாழி
சேடாம்ச பூதனெனுஞ் சிறப்புற்றோன் வாழி
உருவளர்கம் பூர்வாசா ரியர்களே வீடுங்
குறுதிபெறத் தருமதிகா ரிகளென்றோன் வாழி
மருவளர்பைந் துளவணியல் வண்ணத்தருளரம் பெருமாள்
மலரடிகட் கெப்பொழுது மனதுவைத்தோன் வாழி
அருவளர்பே ரருள்வடிவா யெழுந்தருளு மாசார்
யஹிருதயசார சங்க்ரகம் வெளியிட்டோன் வாழி. (௫)

பெருகியநான் மறையெனுமா லாயிரமாந் திவ்ய
ப்ரபந்தமே திருமந்த்ர மென்றருள்வோன் வாழி
மருவியவர் நானிலைய நான்குப்ர காரமாய்
வகுத்ததொரு க்ரந்தமென மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழி
திருமிகுகார்த் திகைமாதஞ் சிறந்திடுசித் திரையாம்
திருக்ஷத் திரத்திறுதித் தருள்வள்ளல் வாழி
குருவருளே மிகவளரும் மங்கைமன்ன[...]
குமாரன் கோபாலகிருஷ்ணன் திருவடிகள் [...]ழி. (௬)

நாள்பாசுரங்க[ள்]

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

திருவரங்க நாதனருட் பாத்திரபூதன் சொற்
செழித்துவளர் மணவாள மாமுனிதன் வ[...]
மருவிய சுதாசார சம்பந்த முற்றோன்
வாதூல தேசிகன்கண் மனங்களிக்கச் செய்தோன்
பெருகுவிசிட் டாத்வைத சித்தாந்தம் பரவப்
பேசினனோர் நந்தகோ பாலகுல மதனிற்
கருணைவளர் கோபால கிருஷ்ணனுதித் திடுநாள்
கருதியநற் கார்த்திகையிற் சித்திரைநா ளதுவே. (௭)

வாழித்திருநாமம்.

பொருவரிய வரவரமா முனிவர்சபைத் தியட்சன்
பூர்வாசாரியருரைத்த பொருள்விளங்கச் செய்தோன்
திருநகரி யண்ணலென்போன் ஊர்ப்புராடி வளர்வோன்
திருமங்கை மன்னனருட் சம்பத் குமாரன்
அருமைவளர் பாகவதோத் தமர்மகிழப் பெற்றோன்
ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்கிரக மளித்தோன்
கருணைவளர் கோபால கிர்ஷ்ணனுதித் திடுவோன்
கருதியநற் கார்த்திகையிற் சித்திரையா னதுவே. (௮)

வெண்பா.

வாழியா சார்ய ஹ்ர்தயசார சங்கிரகம்
வாழியகோ பாலகிர்ஷ்ண மாதவத்தோன் — வாழியவே
தன்னேரின் மங்கைமன்னன் சம்பத்குமாரனே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும். (௯)

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசாரிய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிடவித்துவான்கள் மனமகிழ்ந்துசாதித்த

ஆமோத பத்யங்கள்.

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி பேரருளாள

ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాన్తరజ్జస్థితరసఘటనాత్ ప్రాప్తతన్నామధేయం
గ్రన్థం గోపాలకృష్ణద్రమిడకవివరేణాదరాత్ సంప్రణీతం।
దృష్ట్వా శ్రీహృత్స్వగేహస్థలపరయతిరాడ్యామునాద్యార్యవర్యైః
ప్రోక్తార్థగ్రన్థశైలీమనధిగతమనాః సర్వదా విస్మితోఽస్మి॥ (౧)

ஆசார்யஸ்வாந்தரங்கஸ்திதரஸகடநாத்ப்ராப்த...
க்ரந்தம்கோபாலகிருஷ்ண த்ரமிடகவிவரேணாதராத்ஸம்...ணீதம்।
த்ருஷ்ட்வா ஸ்ரீஹ்ருத்ஸ்வகேஹஸ்தலவரயதிராட்யாமுநாத்...ர்யை:।
ப்ரோக்தார்த்தக்ரந்தசைலீமநதிகதமநா:ஸர்வதா விஸ்மிதோஸ்மி॥

பெருமாள்கோயில் அழகியமணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్రంగేన్దుపాదామ్బుజపరిచరణే సర్వదా సక్తియుక్తాత్।
వాధూలార్యాద్గృహీత్వా శఠరిపుహృదయం పంచసంస్కారపూర్వం।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణస్వగురుని యమనాదద్భుతం సాధుసేవ్యం
ఆచార్యస్వాంతసారం వ్యతనుత సచిరం వర్ధతాం శౌరిదృష్టేః॥ (౨)

ஸ்ரீமத்ரங்கேந்துபாதாம்புஜபரிசரணே ஸர்வதா ஸக்தியுக்தாத்।
வாதூலார்யாத்க்ருஹீத்வா சடரிபுஹ்ருதயம்பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வம்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்வகுருநியமநாதத்புதம்ஸாதுஸேவ்யம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யதநுததஸிரம்வர்த்ததாம்ஸௌரிக்ருஷ்டே:॥

கோமடம்பெருளா[ர்] ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி.

వాధూలవంశకలశాంబుధి [పూ]ర్ణచంద్ర।
శ్రీరఙ్గదేశికపదాంబుజ చంచరీక।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్ గురుసంగ్రహీతం।
ఆచార్యమానసవరం వ్యలిఖత్ ప్రబంధం॥ (3)

வாதூலவம்சகலசாம்புதிபூர்ணசந்த்ர।
ஸ்ரீரங்கதேசிகபதாம்புஜசஞ்சரீக:।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்குருஸங்க்ரஹீதம்।
ஆசார்யமாநஸவரம்வ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

கோயில்கந்தாடை வாதூலதேசிகராகிய அண்ணன் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధి కౌస్తుభమణేః శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సక్తం తచ్ఛ్రుతమంత్రలబ్ధధిషణం గోపాలకృష్ణాభిధం।
శ్రీమద్రంగధురీణ పాదవిలసత్స్వాంతం సదా రంగరాట్।
పాయాద్రామవరానుజస్య కృపయా సంలబ్ధబోధోదయం॥ (4)

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே:ஸ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸக்தந்தச்ச்ருதமந்த்ரலப்ததிஷணம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஸ்ரீமத்ரங்கதுரீணபாதவிலஸத்ஸ்வாந்தம்ஸதாரங்கராட்।
பாயாத்ராமவராநுஜஸ்யக்ருபயாஸம்லப்தபோதோதயம்॥

பெருமாள் கோயில் - கோயில்கந்தாடை
அண்ணாவிலப்பன்குமார
[ர]ாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీవాధూల[కులాబ్]ధిశీతకిరణ శ్రీవేంకటార్యాత్మజాత్।
[...]లంపరదం గురుం శ్రితవత శ్రీరంగరాజాద్గురోః।
[సం]ప్రాప్తాఖిలతత్త్వబోధలసితో గోపాలకృష్ణస్సు[ధీః]।
[ఆచా]ర్యాంతరసారసంగ్రహ మధాస్సు ప్రాపితం గ్ర[న్థ]తః॥ ౫

[வ]ாதூலகுலாப்திசீதகிரண ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்மஜாத்।
வா[...]தம்குரும்ஸ்ரீதவத ஸ்ரீரங்கராஜாத்குரோ:।
ஸம்ப்ராப்தாகிலதத்வபோதலஸிதோ கோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமதாத்ப்ராபிதம்க்ரந்தத:॥

கோயில்கோமாண்டூர்
இளையவல்லி தொட்டையாசார்யர் ஸ்வாமி.

యోయం తోత్రధరోలసన్ శుభరథే పారాయగీతార్థదః।
తస్మైజాన్వయసంభవః కవివరో గోపాలకృష్ణాభిధః।

సోయం సద్గురుసూక్తిబోధనపటోః [ల]బ్ధాత్మబోధో గురోః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహమముం శిష్టాగ్రగణ్యోభణత్॥ ౬॥

யோயம்தோத்ரதரோலஸச்சுபரதேயார்த்தாயகீதார்த்தத:।
தஸ்மைஜாந்வயஸம்பவ:கவிவரோகோபாலக்ருஷ்ணாபித:।
ஸோயம்ஸத்குருஸூக்திபோதநபடோ:லப்தாத்மபோதோகுரோ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமமும்சிஷ்டாக்ரகண்யோபணத்॥

ఆచార్యహృదయనామక।
లోకాచార్యానుజోక్తినిర్మథనాత్।
తత్సారసంగ్రహామృతం।
ఉద్ధృతవాన్గోపాలకృష్ణాఖ్యః॥ ౭॥

ஆசார்யஹ்ருதயநாமக।
லோகாசார்யாநுஜோக்திநிர்மதநாத்।
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்।
உத்த்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணாக்ய:॥

జీయాద్వాగ్భూషణాఖ్యా కృతిరియమనఘం సదా సాధవో।
మోదంతాం కృతిమిత్యసారకృతినా సూయాః క్వచిద్దుర్జనాః।
ఆశాసే కృతయే శుభం వరకృతేరుత్పన్నమాధ్వధురి।
మగ్నాస్తత్త్వధియః కృతేస్సుసదృశే నాన్యాకృతౌ సార్థతా॥ ౮॥

ஜீயாதார்க்கஸிராகாம்க்ருதிரியம்மஷ்யம்ஸதாஸாதவோ।
மோதந்தாம்க்ருதிமீஷ்யயாஸாரக்ருதிநா[...]துர்ஜநா:।
ஆஸாஸேக்ருதயேஷுபம்வரக்ருதேருத்பந்நமாத்ஸர்ஜரீ।
மக்நாஸ்தத்வதிய:க்ருதேஸ்ஸுஸத்ருசே நாந்யாக்ருதௌஸார்த்ததா॥

[ర]చితం రచనాత్రితయం।
సమ్యఙ్నిరూపేణ తస్య రచనాయాః।
వరవరముని సద్గురుణా।
పాత్ర శ్రీబాలధన్వి ఘనగురుణా॥ ౯॥

ரசிதம்ரசநாத்ரிதயம்।
ஸம்யங்நிரூபேண தஸ்யரசநாயா:।
வரவரமுநிஸத்குருணா।
பாத்ர ஸ்ரீபாலதந்விகநகுருணா॥

దద్యాత్సు[...]శలంభూయోయం।
తాపార్థస్వగీపదస్సతతం।

అయ్ పాడి ధా[..] వసతే।
తస్మై గోపాలకృష్ణా[..]॥ ౧౦॥

தத்யா த்ருமாவம்ப்ரயோயம்।
நாபார்த்தஸ்வஸிததஸ்ஸததம்।
ஆப்பாடிதாம்ஸிவஸதே।
தஸ்மைகோபாலக்ருஷ்ணாய॥

శ్రీరఙ్గనాథకరుణా।
సంగతలోకద్వయాధిపత్యోయం।
వాచంవిభూతిమిశ్రో।
దేయాత్ శ్రీభాష్యకృత్తస్మై॥ ౧౧॥

ஸ்ரீரங்கநாதகருணா।
ஸங்கதலோகத்வயாதிபத்யோயம்।
வாசம்விபூதிமிச்ரோ।
தேயாத்ஸ்ரீபாஷ்யக்ருத்தஸ்மை॥

சோளஸிம்ஹபுரம்கோயில்
கந்தாடை - தொட்டையாசார்யரென்கிற அப்பன்
ஸிங்கராசார்யர் ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణసుకవిః।
స్వాచార్యముఖకమలనిర్గతంమధురం।
ఆచార్యహృదయసారం।
సంగృహ్యగ్రంధరూపతోలిఖత్॥ ౧౨॥

கோபாலக்ருஷ்ண ஸுகவி:।
ஸ்வாசார்யமுககமலநிர்கதம்மதுரம்।
ஆசார்யஹ்ருதயஸாரம்।
ஸங்க்ருஹ்யக்ரந்தரூபதோலிகத்॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాంతశాస్త్రం నిజగురుకృపయాసార్థమన్యైర్దురాపం।
లబ్ధ్వాతత్పాదపద్మప్రవణధిషణ యాసారభూతార్థజాతం।
మందారంమానయంతు ప్రథితగుణకలిధ్వంసనపట్టుమారం।
శిష్టానిత్యంవిశిష్టప్రవణగుణగణం సుష్టుగోపాలకృష్ణం॥ ౧౩॥

ஆசார்யஸ்வாந்தஶாஸ்த்ரம்நிஜகுருக்ருபயாஸார்த்தமன்யைர்துராபம்।
லப்த்வாதத்பாதபத்மப்ரவணதிஷணயாஸாரபூதார்த்தஜாதம்।
மந்தாரம்மாநயந்துப்ரதிதகுணகலித்வம்ஸனபட்டுமாரம்।
ஶிஷ்டாநித்யம்விஶிஷ்டப்ரவணகுணகணம்ஸுஷ்டுகோபாலக்ருஷ்ணம்॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்கொமாரர்
வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణేః శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సంలబ్ధాఖిలతత్వబోధమనఘం గోపాలకృష్ణాభిధం।
శ్రీమద్భూతపురీనివాసరసికో రామానుజార్యోమునిః।
పాయాద్రంగధురీణ పాదయుగళేన్యస్తాత్మభారంసదా॥ ౧౪॥

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே ஸ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸம்லப்தாகிலதத்வபோதமநகம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஸ்ரீமத்பூதபுரீநிவாஸரஸிகோ ராமாநுஜார்யோமுநி:।
பாயாத்ரங்கதுரீணபாதயுகளேந்யஸ்தாத்மபாரம்ஸதா॥

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஆசூரி எம்பெருமானார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజమత్తభృంగః।
శ్రీదేవరాజగురువర్యకృపాత్తబోధః।
గోపాలకృష్ణ ఇతిదాసవరస్సుమేధాః।
చక్రేహితంకమపిసారతరం ప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜமத்தப்ருங்க:।
ஸ்ரீதேவராஜகுருவர்யக்ருபாத்தபோத:।
கோபாலக்ருஷ்ண இதிதாஸவரஸ்ஸுமேதா:।
சக்ரேஹிதம்கமபிஸாரதரம்ப்ரபந்தம்॥

திருவெவ்வளூர் ஆசூரி அப்பனாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశాంబుధిహిమకిరణాద్దేవరాజార్యవర్యాత్।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణాహ్వయవిబుధవరైః ప్రాప్తమర్థంప్రబంధం।
ఆచార్యస్వాంతసారాభిధమిహవిబుధైస్సమ్యగాలోక్యమోదం।
ప్రాప్తంపర్వణ్యఖర్వేహిమకరకిరణంయాతివృద్ధింయదాబ్ధిః॥ ౧౬॥

ஸ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்புதிஹிமகிரணாத்தேவராஜார்யவர்யாத்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயவிபுதவரை:ப்ராப்தமர்த்தம்ப்ரபந்தம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாராபிதமிஹவிபுதைஸ்ஸம்யகாலோக்யமோதம்।
ப்ராப்தம்பர்வண்யகர்வேஹிமகரகிரணம்யாதிவ்ருத்திம்யதாப்தி:॥

அந்தங்கிதிருமலைகுமார தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలరఙ్గార్యపదాంబుజాత।
భృంఙ్గాయమానేననిసుంభితైషా।
గోపాలకృష్ణేనసదార్యభావ।
సారాహ్వయాస్మన్మదమాతనోతి॥ ௧௭

శ్రీశైలవంశోదధితాఃకుమార తాతార్యవిద్వత్కువయోముదైవం।
వ్యలీలిఖద్ద్రామిడవాఙ్మరస్థనిష్యన్ద సంపాదితవీర్యభూమ్నా॥ ௧௮

வாதூலரங்கார்யபதாம்புஜாத।
ப்ருங்காயமானேநநிகும்பிதைஷா।
கோபாலக்ருஷ்ணேநஸதார்யபாவ।
ஸாராஹ்வயாஸ்மன்முதமாதநோதி॥

ஸ்ரீசைலவம்சா தகிதா:குமார தாதார்யவித்வக்கவயோமுதைவம்।
வ்யலீலிகத்ராமிடவாங்மரஸ்தநிஷ்யந்தஸம்பாதிதவீர்யபூம்நா॥

சித்தாத்திக்காடு

வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధిశీతకిరణ శ్రీరఙ్గసద్దేశిక।
శ్రీమత్పాదసరోజసక్తమధుపో గోపాలవంశోదయః।
ఆచార్యస్రుతవేదమౌలి [illegible] వృత్తిర్గోపాలకృష్ణో విభుః।
సంక్షేపాత్ శతపైరిభావవివృతిం చక్రేప్రబన్ధాత్మనా॥ ௧௯

வாதூலான்வயவார்த்திசீதகிரண ஸ்ரீரங்கஸத்தேசிக।
ஸ்ரீமத்பாதஸரோஜஸக்தமதுபோ கோபாலவம்சோதய:।
ஸ்வாசார்யச்ருதவேதமௌலிவிவ்ருதிர் கோபாலக்ருஷ்ணோவிபு:।
ஸங்க்ஷேபாத்சதபைரிபாவவிவ்ருதிம்சக்ரேப்ரபந்தாத்மநா॥

வைத்தமாநிதி முடும்பை ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்ஸ்வாமி.

శ్రీవత్సశ్రీనగరీశలబ్ధకలిజిత్సమ్పత్కుమారాహ్వయః।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ స్వస్మాచ్ఛతస్వాచకాత్।
శ్రీమద్దాశరథీయవంశవిలసచ్ఛ్రీరఙ్గరాజాశ్రితః।
శ్రీమాన్ గోపకులాగ్రణీర్విజయతాద్గోపాలకృష్ణస్సుధీః॥ ௨௦

ஸ்ரீவத்ஸஸ்ரீநகரீசலப்தகலிஜித்ஸம்பத்குமாராஹ்வய:।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவரார்யவீக்ஷணவசாத்ஸ்வஸ்மாச்சதஸ்வாசகாத்।
ஸ்ரீமத்தாசரதீயவம்சவிலஸச்ச்ரீரங்கராஜாச்ரித:।
ஸ்ரீமாந்கோபகுலாக்ரணீர்விஜயதாத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:॥

తేనస్వాచార్యవర్యాణాం।
ముఖాంభోజవినిస్సృతః।
ఆచార్యస్యాంతతాత్పర్య।
సంగ్రహోలిఖితోధునా॥ ௨௧

தேநஸ்வாசார்யவர்யாணாம்।
முகாம்போஜவிநிஸ்ருத:।
ஆசார்யஸ்வாந்ததாத்பர்ய।
ஸங்க்ரஹோலிகிதோதுநா॥

சித்திரகூடம்

சுதர்சனம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

శ్రీరఙ్గరాజచరణాం।
బుజమధుకరగోపాలకృష్ణాఖ్యః।
ఆచార్యహృదయజలధేః।
సారంసఙ్గృహ్యముద్రితంవిదధే॥ ௨௨

ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்
புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்ய:।
ஆசார்யஹ்ருதயஜலதே:
ஸாரம்ஸங்க்ருஹ்யமுத்ரிதம்விததே॥

குன்றபாக்கம் கொமாண்டூர் இளயவல்லி ஸ்ரீநி[illegible]ஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

వాధూలచంద్రశ్రీరఙ్గ।
దేశికానాంకృపాజుషా।
గోపాలకృష్ణగుప్తేన।
యాదవాభిజనేందునా॥ ௨௩

வாதூலசந்த்ரஸ்ரீரங்க
தேசிகாநாம்க்ருபாஜுஷா
கோபாலக்ருஷ்ணகுப்தேந
யாதவாபிஜநேந்துநா॥

ఆచార్యహృదయస్యార్థం।
జ్ఞాత్వాస్వాచార్యసన్నిధౌ।
లిఖితస్తస్యతాత్పర్య।
సంగ్రహోగ్రంథరూపతః॥ ௨௪

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தம்।
க்ருபாத்வாஸ்வாசார்யணக்ஷிதேன।
விஷதஸ்தஸ்ய தாத்பர்ய।
ஸங்க்ரஹோ ஹ்ரஸ்வரூபத:॥

சிந்தாத்ரிப்பேட்டை

மயிலாங்குளம் கந்தாடை ஸ்ரீராமாயணம் மஹாபிஷேகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజచంచరీకో,
గోపాలకృష్ణకవిరాట్సకలాంతనిష్ఠః।
మోదంవ్యవర్ధయదముంహృదయస్య
సారార్థసంగ్రహమిదవ్యవిధత్తబంధం॥ ௨௫॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்ஸகலாந்தநிஷ்டா:।
மோதம்வ்யவர்த்தயதிமமார்யஹ்ருதயஸ்ய।
ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹமிதம்வ்யவிதத்தபந்தம்॥

చింతాద్రిపురవాస్తవ్య
శ్రీనివాసబుధేందునా।
రచితాసంమ్మతిహృషా
వ్యాగ్రామపాదభక్తేన॥ ௨௬॥

சிந்தாத்ரிபுரவாஸ்தவ்ய।
ஸ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸம்மதிருஷா।
வ்யாக்ராமபாதபக்தேந॥

கூடலூர்

வங்கிபுரம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశామృతజలధినిశానాథరఙ్గార్యవర్య।
శ్రీపాదాంభోజభృఙ్గాయిత హృదయతరా గోపవంశోద్భవేన।
శ్లిష్టాగోపాలకృష్ణాభిధ శుభమతినా పఙ్క్తినాం నాముదేన్యా।
చార్యస్యానృక్షసారాభ్యుదయకృతిరపి సంప్రదాయానురూపా॥ ௨௭॥

ஸ்ரீமத்வாதூலவம்சாம்ருதஜலநிதிநிசாநாதரங்கார்யவர்ய।
ஸ்ரீபாதாம்போஜப்ருங்காயிதஹ்ருதயவதாகோபவம்சோத்பவேந।
க்லிப்தாகோபாலக்ருஷ்ணாபிதசுபமதிநாபங்க்திநாம்முதேன்யா।
தாசார்யஸ்வாந்தஸாராப்யுதயக்ருதிரஸம்ப்ரதாயானுரூபா॥

భారద్వాజకులాంభోధి విధునాకృష్ణసూరిణా।
పక్తిపురవలాఖ్యేన సమ్యగామోదితాహ్యసౌ॥ ௨௮॥

பாரத்வாஜகுலாம்போதிவிதுனா க்ருஷ்ணஸூரிணா।
வங்கிபுரகுலாக்யேனஸம்யகாமோதிதாஹ்யஸௌ॥

பரித்தியூர் க்ருஷ்ணமாஸ்த்ரியாரவர்கள்.

శ్రీమద్గోపాలకృష్ణప్రథమకవిరాట్ దుగ్ధవారాశిగర్భా।
దమ్భోళిత్ఫూతపీయూషభవసరణి గతివ్యగ్రవిద్వన్నిదానః।
శ్రీరఙ్గాచార్యవర్యప్రసదకరణతోలం ధ్వనిద్గానపూర్ణా।
గ్రంథోయంహన్తచాద్యదయతిగురుమనస్సారసీయామపూరః॥ ௨௯॥

ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணப்ரதமகவிராட்துக்தவாராசிகர்பா।
த்தம்போளிபூதபீயூஷபவஸரணிகதிவ்யக்ரவித்வந்நிதாந:।
ஸ்ரீரங்காசார்யவர்யப்ரஸதகரணதோலம் த்வநித்கானபூர்ணா।
க்ரந்தோயம்ஹந்தசாத்யதயதிகுருமநஸ்ஸாரஸீயாமபூர:॥

గురుహృదయసారమేతం।
కలితంగోపాలకృష్ణవిబుధేన।
సమ్మనుతేసరసతయా।
పరిత్రియూర్కృష్ణశాస్త్రినామవరః॥ ௩௦॥

குருஹ்ருதயஸாரமேதம்।
கலிதம்கோபாலக்ருஷ்ணவிபுதேந।
ஸம்மநுதேஸரஸதயா।
பரித்தியூர்க்ருஷ்ணசாஸ்த்ரிநாமவர:॥

ஸ்ரீ

பெருமாள் கோயில்

அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோதற்றஞானக்குருகூரின்மாறன்றமிழ்மறையை
ஓதற்றவாரியருள்ளத்தெனிப்பவிரித்துணைத்தான்
போதற்றகோயிற்கந்தாடையவன்னபதம்போற்றலுறுஞ்
சீருற்றவன்பனெங்கோபாலகிட்டனமெய்த்தோகலியே. (௧௪)

நேரிசைவெண்பா.

ஆசாரியவிதயமாம்பொருளின்சாரத்தை
ஆசோவரீயுளாவென்றன்னர்சொலக்—கூசாமல்
ஆபாலரும்தேறவாய்த்துரைத்தான்வாழியவே
கோபாலகிருட்டிணனெனுங்கோ. (௩௨)

அரங்கருள்கோயிலண்ணலைமைத்தே
இரங்கிக்குருநெஞ்சியம்ப—நெருங்கியே
யுள்ளத்தலவர்க்குரைத்தான்கோபாலகிருட்டினவெழு
பிள்ளைப்பெருவாழ்வான்பெற்று. (௩௩)

அருமதிக்குய்யவாசாரியவிதய
சாரந்தெரிந்துரைத்தான்சங்க்ரகமாய்ப்—பாரின்கண்
வாதுலதேசிகனுஞ்வாழ்வுற்றுவண்டமிழ்தேர்
கோபாலகிருட்டிணக்கொழுந்து. (௩௪)

திருவல்லிக்கேணி அங்கிளோவர்னக்யுலர் பாடசாலை தமிழ்ப் பண்டிதர் காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியர்ஸ்வாமி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சந்தாரும்பூம்பொழில்சூழ்த்தழகாயமறைநான்கும்தகைசால்கோயிற்
கந்தாடையண்ணனெழிற்சிரங்கவாரியன்றுட்கமலர்தன்னில்
நந்தாதுதொண்டமைந்தோன்ஞானபத்திவைராக்யாஸ்யப்பெற்றோன்
அந்தாமத்தருளமைந்தவடியார்மாட்டன்பகத்தினகலாத்தூயன்.
இன்னகுணக்கோபாலகிருஷ்ணனெனுமியற்பெயராலிலங்குங்கீர்த்தி
மன்னவன்றானன்னகுருமூன்னுணர்ந்ததமிழ்மறைநூல்வன்மையேய்ந்த
தன்னிகரிலாசார்யவிதயமுமாமிவற்றின்மிகுசாரந்தன்னைப்
பன்னயமுந்தோன்றவச்சிற்றந்தனுதவிக்கியற்றப்பயன்காணேனே. (௩௫)

சென்னைகவர்ன்மெண்டு சகலசாஸ்த்ரசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் புன்னைமாட்டூசி ஸ்ரீநிவாசாசார்யர்ஸ்வாமி.

கல்லாரரியவிதயப்பயவிரிவின்மையைநாமிக்
கெல்லாருமுவந்தோதிடவெளிதின்னிசைதந்தான்
பல்லார்புகழ்கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளைமதியோனை
அல்லாரியலர்தாளிணையகலாமனதில்லையோன். (௩௬)

தஞ்சை கலெக்டராபீஸ் கஜான்ஜீ திருவான்மியூர் விஜயராகவப்பிள்ளை என்கிற விஜயராகவ ராமாநுஜதாசரவர்கள்.

விருத்தம்.

தாரணியிலாசார்யவிதயசார
சங்கிரகமென்னும்புத்தருக்குநெய்யைத்
தாரணியோர்மனமுருகத்தந்தான்வீர
சாமியெனுமொருகந்தகோபருக்குந்
தாரணியில்வேதவல்லித்தாயாரென்னுந்
தாய்சோதைக்குஞ்சேயாயாய்ப்பாடிக்கண்
தாரணியிற்சேட்டாம்சபூதனுக்ச்
சார்ந்துதித்தகோபாலகிருஷ்ணமாலே. (௩௭)

தஞ்சாவூர் வீரராகவப்பிள்ளை ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவாய்ப்பாடிவசித்துப்பொய்யெனுஞ்சகட்டைப்
பொருதுதைத்து
மன்பூத்தசீவரெனும்பசுக்கள்வினையெனுமழையால்
வருந்தாவண்ணம்
மின்பூத்தஞானமெனுங்குன்றம்சாத்தாசார்ய
விதயமென்னு
நன்பூத்தகவரீதகல்லின்கோபாலகிருஷ்ண
நாமத்தானே. (௩௮)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர்கமலச் செழுந்தடமுடுத்து
மருவளர்பொழில்புடை மருவெவ்வூரிற்
கோபுரத்திருப்பணி குயிற்றிமேலுயர்
கோபுரத்துறைசீ ராமனுர்குலத்திற்
கருவான்பொழில்வளக் கழனிபொன்விளைக்குந்
திருவான்மியூர்நனி திகழ்தரவுதித்தோன்
வீராசாமியாம் வித்தகற்கும்பவம்
வாரா வேத வல்லித்தாயார்க்கு
மூந்தரத்தவச்செய் மொழிதருங்கோயிற்
கந்தாடையண்ணன் கனவின்பெருமா
டுன்னியேசேடனைத் தொட்டுக்காட்டி
இன்னவனிணையா மிவனம்சபூத

னவன்சம்பத்த மடைகவென்றுங்
குலாத்துளைத்தருளிய வுலமைக்கிசைய
தன்பாற்கலைவிற் சார்ந்தவராமுனி
யன்பாற்கற்றடை யன்னைடிதொழுதென்
றங்கையிணைப்பிடித் தழைத்துக்கொடுபோய்
மங்குறவழ்திரு மாளிகைகாட்டப்
பின்னரங்கனமே பெருமதிற்வெய்தி
தன்னர்தன்னொன் றக்கரடைந்து
கண்ணன்றிருவருள் காப்பெனக்கொள்ளவ்
வண்ணன்றிருவடி யாசரியித்தவன்
சேர்திருவாலி திருநகரொன்று
மூர்தனிற்பைங்குனி யுத்திரமினின்
மங்களாசாசனம் வழுத்துங்காலை
நங்கள்வாழ்வெனுந்திரு நாராயணபுரத்
திருந்தவந்தவோர் சீவைணவேந்திர
ரிருந்துகோட்டியி லெழுந்தெதிராச
சம்பத்குமார னெனவபிதான
மிம்பர்ச்செல்வப் பிள்ளைக்கிட்டென
வம்புண்டார்த்திரு மங்கைமன்னன்
சம்பத்குமார னென்னத்தாணியி
லுமக்குநாம் அவைப்பெருமா
ளெமக்குரியமன மிட்டவனென்றே
மாசறுமுள்ள மகிழ்துமங்களா
சாசனம்பன்னைச் சார்ந்தவப்பெயரா
னற்றிருவாலி திருநகர்நாற்றின்
முற்றியகாலை முக்கொருநாளிற்
பாரிபலித்துளுர்ப் பராகவராகவா
சாரியரியர் தாக்திருநகரி
யன்னலோவென்ன வனத்தாலிங்கனம்
பண்ணப்பெற்ற கோபாலகிருட்டின
சத்துவசீலனு சாரியவிதயமு
மெய்த்திருவாய்மொழி விடயருசியையு
மைதீக்கதலு மாதிருவாகமுஞ்
செய்தீர்மானத் தோர்வசனங்களுந்
தேசார்பிரமாணத் திரட்டுஞ்சேர்த்தே
யாசாரியஹிருதய சாரசங்கிரகமென்
னொருநூற்றிரட்டி யுதவின
னுருவாருயிர்க ளுய்தற்பொருட்டே.

பெருமாள்கோயில் ஈச்சம்பாடி க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవంశవారిధి విధో శ్రీరఙ్గ[illegible]
సంజాతాఖిలమన్త్రరత్ననిచయో గోపాల కృష్ణాన్వయః
పూర్వాచార్యకృతార్థతత్వనిచయవ్యాఖ్యా మహోద్రావిడీం
చక్రే పావనసూవికార హారిణంగుర్వర్థ సారాభిధాం॥ ౪౦॥

வாதூலான்வயவம்சவாரிதிவிதோ ஸ்ரீரங்கஸஞ்ஜாதக்ருபா
ஸம்ஜாதா[illegible]ஸமந்த்ரரத்நநிசயோ கோபாலக்ருஷ்ணாந்வய:।
பூர்வாசார்யக்ருதார்த்ததத்வநிசயவ்யாக்யாமஹோத்ராவிடீம்
சக்ரேபாபமநோவிகாரஹாரிணீம்குர்வார்த்தஸாராபிதாம்।

மேல்பெல்லி அத்திங்கி தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణేన నిగుంభితేయ
మాభీరవంశప్రభవేనహృద్యా
ఆచార్యచేతో వివృతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధునా బుధానాం॥ ౪౧॥

கோபாலக்ருஷ்ணேநநிகும்பிதேய
மாபீரவம்சப்ரபவேநஹ்ருத்யா।
ஆசார்யசேதோவிவ்ருதேஸ்துடீகா
சேதாம்ஸிகர்ஷத்யதுநாபுதாநாம்॥

శ్రీశైలవంశప్రభవైః పురాణవా
జ్ఞిరస్తుంగు విచారదక్షైః।
శ్రీతాతయాచార్య బుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతైః సంగుణకృష్ణదిత్తైః॥ ౪౨॥

ஸ்ரீசைலவம்சப்ரபவை:புராணவா
சிரஸ்துங்கவிசாரதக்ஷை:।
ஸ்ரீதாதயாசார்யபுதாவதம்ஸை
ர்வ்யலிக்யதைவம்குணக்ருஷ்ணதத்தை:॥

பத்ராசலம் திருமல ராகவாசார்யுலவாரு.

శ్రీలలనామణీహృదయశీతమయూఖుని రంగరాడ్విభుం।
బాలగభక్తిగొల్చు భువిఖ్యాతచరిత్రుడు ఆర్యవర్యవా।
ధూలకులాబ్ధిరంగ సురుచుల్యపదాంబుజ భృంగుడైనగో।
పాలకృష్ణనాముకుడు భవ్యుడు పామరవర్గమెల్లమే।

శ్రీశైల మున్నస్తు గను సోనియాద్య హృదాఖ్యగ్రంథసా
రా ... పండిత మోదనీయమ్॥ ४३॥

ஸ்ரீஸௌமணீஹ்ருதயமஸீதமபூருஷீரங்காராட்வியும்।
போலகபக்திகொல்சுபுவிபூதசரீத்ருஆர்யவர்யவா।
ஞாலகுலாப்திரங்கருகுஅல்பதாம்புஜட்ருய்குடைகோ।
பாலக்ருஷ்ணகாமருபவ்யுதிபாமரவர்கமெல்லமே।
ஸ்மேலஸிமெச்சகட்இககுமேகொரியார்யஹ்ருதாக்யக்ரந்தஸ!
ராளிதிவிஸ்தரிந்செகதிபந்தயுபண்டிதமோதநீயமை.

இந்தக்ராந்தவிஷயமாக சிறுபுலியூர் சந்தாடை ... ருவாழி அண்ணன் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த திருவுள்ளக்கருத்து.

"ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருமங்கை மன்னன் ஸம்பத் குமாரனென்னும் கோபால க்ருஷ்ணைப்பிள்ளை யவர்கள் ஆசார்ய ஹ்ருதயமான ஸங்க்ரஹமென்கிற ப்ரபந்தத்தை யியிவிந்து அதற்கு ஆமோதபத்யம் வேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிறார். ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள், இவனையும் (ஆழ்வாரையும்) ருஷி, முநி, கவியென்னும் என்கிறவிடத்தில், இவர்கள் (ருஷிகள்) விஷயத்திலும், கவிஸப்தப்ர யோகமுண்டாகில்வந்த ஸ்தலங்களிலே ... ண்டுகொள்வது என்றும்; இனம், யாப்பு, பா, துறை என்கிறவிடத்தில், துறையென்கிற விதவும் இனத்தின் வகையி லொன்றுகையாலே புக்ருக்தமாம், அர்த்தாந்தர முண்டாகில் கண்டுகொள்வது, என்றும், பலவிடங்களிலு மருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளை அநுஸந்தித்து ஸாதாரண கவிக்கு ஸாத் அக்கவியுண்டு, இந்த திவ்யப்ரபந்த விஸேஷார்த்த விவரணம் ஸ்வயமேவ விளங்குகிறபடியால் ஆமோதபத்ய மபேக்ஷிதமோவென்று சிந்தையால், விளம்பம். "புஷ்பமாலா ஜ்ஞஷங்கேண ஸூத்ரம் ஸிரஸிதார்யதே" என்னுமாப்போலே இப்போது ப்ரவர்த்திப்பித்த ஆசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹப்ரபந்தமும் ஆதரணீயமாகிறது. இந்த ப்ரபந்தத்தை பரிபூர்ணமாக்கி ஸீக்ரத்தில் சிறுபுலியூருக்கு அனுப்பிவைக்கவும்."

☞ மேல்கண்ட திருவுள்ளக்கருத்து க்ரந்தத்திலடங்கிய அர்த்த ... ஷங்களுக்குத் தகுதியாக விருந்ததேயாகிலும் இவ்வகையான புஷ்டமான ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ராம்யமை கல்லாத ஓர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் இத்யாதி விஸேஷார்த்தங்களை க்ரந்தரூபமாய் வெளியிட்டால் அல்பஜ்ஞர் அவ்வை அவதித்து அந்த க்ரந்தத்தையும் இகழ்வதியல்பாக விருப்பதால், அவர்கள் அதிலுள் ஈசிப்பதை தடுக்கும் பொருட்டு ஆமோதபத்யம் அபேக்ஷித்ததாக விருக்கிறது.

தி. கோ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அவதாரிகை.

ஆசார்யஹ்ருதயமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தமானது, பரமகாருணிகரும் ப்ரபந்ந ஜநாக்ரேஸரருமான ஸ்ரீ அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இதில் ("ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:") "ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:" என்கிறபடியே வைதிகஸார்வ தாநியர்களுக்கு ப்ரதமாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துக்களை அருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ்ருதயமென்று நிரூபகமாயிற்று.

பகவான் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விஸேஷ லப்த திவ்யக்யான பக்திகரான ஆழ்வார், தத்ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விஸத, விஸததர, விஸததமமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரிவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது, சோகவேக ஜநிதமான ("மா நிஷாத") "மாநிஷா தேத் யாதி" ஸ்லோகம் ப்ரம்ஹாவின்ப்ரஸாதத்தாலே லக்ஷணோபேதமானாற்போல, பகவத் ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணோ பேதமான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று.

இதுவும் த்ராவிடவேத தயாவிஸ்தீர்ணமாய், அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் இருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை அரிதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதில் அர்த்த விசேஷங்களையும், இவற்றில் ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும், இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான அர்த்தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னு மத்தையும், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச்சேர்த்து ஊசு-சூர்ணைகளால், நான்கு ப்ரகரணங்களாகச் செய்தருளினர்.

இப்ப்ரபந்தத்தில் ஈஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே அஜ்ஞரான சேதநர் தத்வஜ்ஞராய், ஸாராஸார விவேகம் பண்ணுகைக்கு, சாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணினபடியையும்.

அந்த ஶாஸ்த்ரமுகேன தத்வஜ்ஞான மளவில் உண்டான அருமையை நினைத்து, தாத்பர்யமான திருமந்திரத்தைத் தன்பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும்.

அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களில் விஷய பேதாதிகளையும் ததுபாய நிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய்மொழியுடைய வைபவத்தையும்.

அதுக்கு வக்தாக்களான ஆழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தையும்

அந்தப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவன் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும்

அத்தாலே இவர்க்குண்டான ஜ்ஞானபக்திகளையும், அந்த ஜ்ஞான பக்திதசைகளில் இவர்பேசும் பேச்சுக்களையும்.

அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்த ரெல்லாரோடு இவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும்.

அந்த பக்திதசையில் பேசும் அன்யாப தேசங்களுக்கு ஸ்வாபதேசங்களையும்.

அந்த பக்திவிஷயமான திவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈஶ்வரனுடைய குணவிஶேஷங்களையும்.

அந்த குண விஶிஷ்டவஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தபடியையும்.

ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத்வ்யாவ்ருத்தியையும், இதில் இவர் உபதேசிக்கிற விஷய பேதத்தையும், அவ்வோவிஷயங்கள்தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்தவிஶேஷங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதே[ஶ்யரா]னா சிஷ்ய லக்ஷணத்தையும்.

அந்த லக்ஷணமில்லாதார்க்கு இவர் உபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும்.

க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்யா உபதேசிக்கையாலே உபதேசம் ஸபலமானபடியையும்!

உபதேசிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தமென்பதையும்.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமும் இப் ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ, விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்.

ப்ரபந்தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியில் உண்டான படியையும்.

ஸாது பரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் அவதாரமானாப்போலே, இப்ப்ரபந்தம் அவதாரமென்னுமத்தையும், இதில் பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும்.

அக்குண விஶிஷ்டனான அவன், இப்பத்துப் பத்தாலும் இவ்வாழ்வாருக்கு தத்வஜ்ஞானம் முதலாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாக, பிறப்பித்த தஶாவிஶேஷங்களையும்.

பத்துத்தோறும் இவர் தாம், பிறர்க்கு உபதேசித்த ப்ரகாரங்களையும்.

இவர்க்கு ப்ரதமத்திலே ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே, ஈஶ்வரன் இவரை இந்த லீலாவிபூதியில் வைக்கைக்கு ப்ரதாநாப்ரதான ஹேதுக்களையும்.

இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி, பரஜ்ஞானம், பரமபக்திகளாகிற, தஶா விஶேஷ ஸ்தலங்களையும்.

அக்யான நிவ... யானபூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாத மே, அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தை உண்டாக்குமென்பதையும், விஶதமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இப் ப்ரபந்தத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள மஹாமுனிகள் விஸ்தரேண வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். ஆனால் மூல க்ரந்தம் ப்ரமாணத் திரட்டாகவும், அதற்கு வ்யாக்யானம் பஹுவாயுமிருப்பதால், அஸ்மதாதிகளைப் போன்றவர்களுக்கு, இவைகளில் எளிதில் ருசிஜனிக்கை அரிதாயிருப்பதால், ஸர்வரும் ஸுலபமாய் க்ரந்த தாத்பர்யத்தை முந்துற வறிந்துகொண்டு, இவ்வாசார்ய ஹ்ருதயத்தை அதிகரித்து, ஆழ்வார் அபிமானத்திலே யொதுங்கி, அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய், அநந்யபரரா யிருந்து அநுஸந்தித்து வாழும்படி, இக் க்ரந்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வாசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹத்தை ஸம்ஶய விபர்யயமற அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, திருவாய்மொழியின் ஆயிரம்பாட்டுக்களுக்கு விஷய ஸூசிகையையும், அப்பாட்டுகளின் வ்யாக்யானங்களில் வரும் ந்யாயங்களையும், பாட்டுகளில் ஶப்தங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய நிர்வாஹங்களையும், பகவத் விஷயத்தில் கண்டிருக்கிற நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்த விஶேஷங்களையும், க்ரந்தத்தி லுதஹரித்த ப்ரமாணங்களுக்கும், ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களுக்கும், த்ராவிட ரூபமான அர்த்தங்களையும், இக் க்ரந்தத்திற்கு அநுபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆய்ப்பாடி.
இராயப்பேட்டை.
நந்தன௵
கார்த்திகைமீ உ0வ. } திரு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

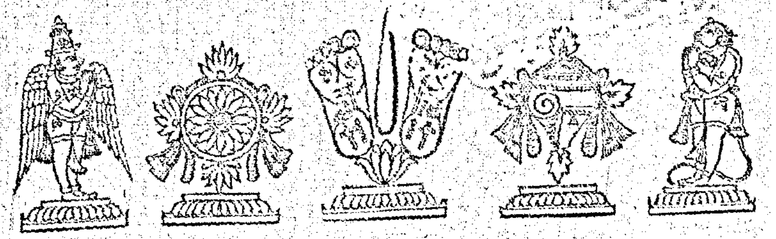

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸார ஸங்க்ரஹம்.

தனியன்கள்.

க. பக்தாம்ருதம் விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்.

உ. ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரம்
அபிராமவராபிதம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம் வந்தே
ஜகத்குருவராநுஜம்.

ங. பணவாளரவணைப்பள்ளியயில்பவந்தெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்தநுய்ய
உணர்பாவினுட்பொருளொன்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மனமுரைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

ச. மாதவத்தோன்மாறன்மனங்கூறுமணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்றார்—நீதியினா
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றாராயிமணவாளமுனி
பூங்கமலத்தாளெ ன்னெஞ்சேபோற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

க-ம் ப்ரகரணம்.

(க) சர்வேஶ்வரன், அஜ்ஞரான சம்சாரிசேதநர் ஜ்ஞாநப்ரகாசத்தை உடையராய், அந்த அஜ்ஞாநம் நீங்கித் தன்னைக்கண்டு ஸதஸத்விவேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாகச், சாஸ்த்ர ப்ரதாநம் பண்ணினன்.

(உ) விவேகத்துக்குபலம், த்யாஜ்ஜியங்களை விடுகையும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையும்.

(ங) சர்வருக்கும் துக்கம் த்யாஜ்ஜியம்; சுகம் உபாதேயம்.

(ச) அனந்த க்லேசபாஜனமான சம்சாரம், துக்கம்; அனவரத பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்த நிர்பரனாயிருக்கை, சுகம்.

(ரு) துக்கத்திற்கு (அ) அதாவது சம்சார பந்தத்திற்கு, ஹேது அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநமில்லாமை; அதுள்ளமை சுகத்திற்கு அதாவது (ஆ) மோக்ஷத்திற்கு, ஹேது.

(அ) సంసారసాగరంఘోరమనంతక్లేశభాజనం॥

(ஆ) జ్ఞానాన్మోక్షః। అజ్ఞానాత్సంసారం॥

(௬) இவற்றுக்குக் காரணம், அந்யதா ஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞான ஹேது, ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸுக்கள்; யதா ஜ்ஞான ஹேது, சத்வம்.

(௭) ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு நிதாநம், சம்சாரத்தில் ஜன்மம்; சத்வத்திற்கு நிதாநம், (அ) ஜாயமாந கடாக்ஷம்.

(௮) ஜன்மத்திற்கு மூலம், புண்ணியபாபங்கள்; ஜாயமாந கடாக்ஷத்திற்கு மூலம், அவனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையாகிற சுக்ருதம்.

(௯) கர்மத்திற்கு பீஜம், (ஆ) "பொய்ந்நின்ற ஞாநம்" என்கிற அவித்யை; க்ருபைக்கு பீஜம், (இ) "அருள்புரிந்தசிந்தை" என்கிற (ஈ) சௌஹார்தம்.

(௧௦) அவித்யைக்கு அடி, அநாதியான அசித்சம்பந்தம்; சௌஹார்தத்துக்கு அடி, அயநசம்பந்தம், அதாவது நாராயணசம்பந்தம்.

(௧) அசித்சம்பந்தத்தினால்
(௨) அவித்யை, அதினால்
(௩) புண்ணியபாபங்கள், அதினால்
(௪) ஜன்மம், அதினால்
(௫) ரஜசு தமசு, அதினால்
(௬) அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநஅபாவம், அதினால்
(௭) சம்சாரதுக்கமுண்டாம்.

(௧) அயநசம்பந்தத்தினால்
(௨) சௌஹார்தம், அதினால்
(௩) க்ருபை, அதினால்
(௪) ஜாயமான கடாக்ஷம், அதினால்
(௫) சத்வவிருத்தி, அதினால்

(அ) జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః।
సాత్త్వికస్స తు విజ్ఞేయస్స వై మోక్షార్థచిన్తకః॥
(ஆ) பொய்ந்நின்ற ஞானமும். (இயற்பா, திருவிருத்தம், பாட்டு-௧.)
(இ) அருள்புரிந்தசிந்தை. (இயற்பா, ௨-ம் திருவந்தாதி, பாட்டு-௫௬.)
(ஈ) ఈశ్వరస్య చ సౌహార్దం॥

(௬) அர்த்த பஞ்சகஜ்ஞானம், (அ) அதினால்
(௭) மோக்ஷமுண்டாம்.

(௧௧) அசித் சம்பந்தம், தன்னோடுசேர்ந்த மாணிக்யத்தை ஒளிமழுங்கப்பண்ணும் ... சேற்றில்நின்று உருவழிந்தும் தன்னைப்போலே ஆக்கும் கிட்டம் போலே, சத்த்ராஹாநியைப் பண்ணும். அயநசம்பந்தம், பொருளல்லாத அவஸ்துவாச்சியமாய்க் கிடக்கிற சீர்மை பாராதே, வேட்டு வேளானைப்போலே, விபுத்துவ சாம்யம் பெறும்படி, தன்னிறமாக ஆகிவாழ்வாகிற சத்தையை, உண்டாக்கும்.

(௧௨) அசித் சம்பந்தம் அநித்யம், வந்தேறி; அயந சம்பந்தம் நித்தியம், அநாதி.

(அ) ௧. ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః।
ప్రాప్త్యుపాయం ఫలం ప్రాప్తేస్తథా ప్రాప్తివిరోధి చ।
వదన్తి సకలా వేదాస్సేతిహాసపురాణకాః।
మునయశ్చ మహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః॥

௨. அர்த்தபஞ்சகமாவது.

(௧) ஸ்வஸ்வரூபம், அதாவது ஆத்மஸ்வரூபம்.
- நித்தியர், (௧)
- முக்தர், (௨)
- பத்தர், (௩)
- கேவலர், (௪)
- முமுக்ஷுக்கள். (௫)

(௨) பரஸ்வரூபம்.
- பரத்வம், (௧)
- வியூஹம், (௨)
- விபவம், (௩)
- அந்தர்யாமித்வம், (௪)
- அர்ச்சாவதாரம். (௫)

புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், அதாவது புருஷனாலே அர்த்திக்கப் படுமது.
- தர்மம், (௧)
- அர்த்தம், (௨)
- காமம், (௩)
- ஆத்மாநுபவம், (௪)
- பகவதநுபவம். (௫)

(௪) உபாயஸ்வரூபம்.
- கர்மம், (௧)
- ஜ்ஞானம், (௨)
- பக்தி, (௩)
- ப்ரபத்தி, (௪)
- ஆசார்யாபிமானம். (௫)

(௫) விரோதிஸ்வரூபம்.
- ஸ்வரூபவிரோதி, (௧)
- பரத்வவிரோதி, (௨)
- புருஷார்த்தவிரோதி, (௩)
- உபாயவிரோதி, (௪)
- ப்ராப்திவிரோதி. (௫)

(கங) இவ்வயநசம்பந்தமே, வேதங்களை (அ) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு ஹேது.

(கச) சகல ஆத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனான ஈச்வரன், சேதநருடைய ருசிக்கீடாகப் பந்தங்களையும் தர்சிப்பித்துப், பின்னை பந்தநிவர்த்தக பேஷஜமானத்தையும் தர்சிப்பிக்கிறான்.

(கரு) அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு இட்டவழி.

(கசு) சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள், அவைகளில் தாத்பர்யம் காணப்படும்படி அதிகரிக்கை துர்லபமாகையால்; ஈச்வரன் தன் க்ருபையாலே சம்சாரி சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, (ஆ) ஸ்ரீபதரி காச்ரமத்திலே, (இ) நர நாராயண ரூபேண, தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய், அவதரித்து, (ஈ) சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான (உ) திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(அ) త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః।

(ஆ) గాయన్తిదేవాః కిలగీతకాని । ధన్యాస్తుయేభారతభూమిభాగే।
స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే । భవన్తిభూయః పురుషాస్సురత్వాత్॥

(இ) க. దుర్లభో మానుషో దేహో । దేహినాం క్షణభఙ్గురః॥
உ. అత్రజన్మసహస్రాణాం సహస్రైరపి సత్తమ।
కదాచిల్లభతే జన్తుర్మానుష్యం పుణ్యసఞ్చయాత్॥
ங. తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా।
ச. శతాయుర్వై పురుషః॥
ரு. అనన్తపారం బహువేదితవ్యమల్పశ్చ కాలో బహవశ్చ విఘ్నాః॥
சு. శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని భవన్తి మహతామపి॥
எ. చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢం
அ. వేదసారోపనిషత్।

(ஈ) అసారమల్పసారం చ సారం సారతరం త్యజేత్।
భజేత్సారతమం శాస్త్రం రత్నాకర ఇవామృతం॥

(உ) ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్త

(கஎ) சாஸ்த்ரத்துக்கு (அ) நேறைந்திலே நோக்கு; சாஸ்த்ர (ஆ) தாத்பர்யத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கு.

(கஅ) சாஸ்த்ரம், அதிக்ருதாதிகாரம்; சாஸ்த்ர தாத்பர்யம், (இ) ஸர்வாதிகாரம்.

(ககூ) சாஸ்த்ரக்ஞர், (ஈ) ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய (உ) பகவத் க்ருபையுமாகிற இரண்டையும், அவலம்பித்துக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்; சாரக்ஞர், அவைகளைவிட்டு கேவலம் பகவத் க்ருபையையே (ஊ) உத்தாரகமென்று அத்யவஸிப்பர்.

(உ0) சாஸ்த்ரக்ஞர், ஸ்வ யத்நத்தால் சம்சார நிஸ்தரணம் பண்ணத் தேடுவர்; சாரக்ஞர், ஸ்வ யத்ந ரஹிதராயிருப்பர்.

(உக) சாஸ்த்ரமுகத்தாலே, பகவத் சேஷத்வமும் பகவதநுபவ போக்த்ருத்வமும் பிரகாசிக்கும்; திருமந்த்ரத்தால், பாரதந்த்ரிய போக்யதா ரூபமான ஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் பிரகாசிக்கும்.

(உஉ) ஸ்வரூபவிரோதியுதய ஸஹங்களான சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்று, அதை ஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்ய போக்யதைகள்.

(அ) కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి నారాయణం ప్రభుం।
కోహ్యన్యః పుణ్డరీకాక్షాన్మహాభారతకృద్భవేత్॥

(ஆ) வதரியாச்சிராமத்துள்ளானைக் கருங்கடல் முன்னீர்வண்ணனை,
(பெரியதிருமொழி, முதற்பத்து, ச-ம் திருமொழி, க0-ம் பாட்டு)

(இ) க. శ్రద్ధైవకారణం పుంసామష్టాక్షరపరిగ్రహే॥
உ. கண்ணன் கழலிணை நண்ணும் மனமுடையீர். (க0-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, முதற் பாட்டு.)
ங. பழுதிலா வொழுகலாற்று (முதலாயிரம்-திருமாலை-சஉ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః।
ఆత్మేత్యేవోపాసీత ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ॥

(உ) అమృతస్యైష సేతుః। ఫలమత ఉపపత్తేః॥

(ஊ) க. கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னம் குறுகாதோ (ங - ம் பத்து ங - ம் திருவாய்மொழி, க - பாட்டு.)
உ. ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே (முதற் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(உ௩) ஸ்வரூபத்தை, நிறம்பெறச்செய்யும் பாரதந்த்ரிய போக்கியதைகள்; சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை, நிவ்ருத்திப்பிக்கும்.

(உ௪) போக்தாவானவன், போக்கியசித்திக்கு யத்நம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னும் நினைவாலே, போக்கியபூத பகவத்விஷய லாபார்த்தமான உபாய ப்ரவ்ருத்தியிலே மூளுவர் சாஸ்த்ரிகள்; அப்படி அன்றிக்கே, போக்தாவான ஈச்வரனன்றோ, ஸ்வபோக்யமான இவ்வஸ்துவை பெறுகைக்கு யத்தனம் பண்ணுவான், தத்போக்யமான இவ்வஸ்துவுக்கு தல்லாபத்துக்கு யத்திக்க ப்ராப்தியில்லையென்னும் நினைவாலே, உபாய ப்ரவ்ருத்தியில்நின்றும் மீளுவர் சாரக்ஞர்.

(உ௫) அவைதான், சாஸ்த்ரிகளுக்கு உபாசன ப்ரதமபாவியான கர்மத்துக்கு, உத்பத்தியிலே சஹகரித்தும்; சாரக்ஞருக்கு இவ்வாத்மா செய்யக்கடவது ஒன்றுமில்லை, எம்பெருமானே நிர்வாஹகன் என்று சிந்தித்து, உபாயரூப ப்ரவ்ருத்தியில் நிவ்ருத்தரான ப்ரபந்நருடைய கைங்கரியரூப ப்ரவ்ருத்தியில், அவன் உகப்பைப்பின் செல்லுவதொழிய, த்தங்கள் நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்த்தும்.

(உ௬) கர்மம், அசத்தியமுமாய் அனித்தியமுமான வர்ணத்துக்கநுகுணமாயிருக்கும்; கைங்கர்யம், சத்தியமுமாய் நித்தியமுமான தாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும்.

(உ௭) சாஸ்த்ரவிதி, (அ) கர்மத்திற்குப்ரேரகம்; ராகம், கைங்கரியத்துக்கு ப்ரேரகம்.

(உ௮) கர்மத்திற்குக்கர்த்தா, உபாசகர்; கைங்கரியத்துக்குக்கர்த்தா ப்ரபந்நர்.

(உ௯) கர்மத்திற்கு விஷயம், (ஆ) தேவதாந்தர் யாமியாய் நின்ற இடம்; கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம், அர்ச்சாவதாரம்.

(அ) க. యజేత॥

உ. జుహుయాత్॥

௩. உற்றேனுகந்துபணிசெய்து. (௧0-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, ௧0-ம் பாட்டு.)

(ஆ) க. அவரவர் விதிவழி யடைய நின்றனர். (முதற்பத்து, முதல் திருவாய்மொழி, ௫-ம் பாட்டு.)

உ. கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று, மண்டினார் (திருக்குறுந்தாண்டகம், ௧௯-ம் பாட்டு.)

(௩0) கர்மத்தைச் சாதாரணமென்றும், கைங்கரியத்தை அசாதாரணமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(௩௧) அசாதாரணத்திலே அந்வயித்தவர்களுக்குச், சாதாரணமான அதில் அந்வயம், உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே நழுவும்.

(௩உ) கர்மநிஷ்டர்களை, (அ) வர்ண தர்மிகளென்றும், கைங்கரிய நிஷ்டர்களைத் தாஸவ்ருத்திகளென்றும், வரம்பறுத்துத் துறை வேறிட்டுக் கிடக்கும்: இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பகவர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

(௩௩) கர்மநிஷ்டர்க்குக் (ஆ) காயத்திரீ உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்; கைங்கரியநிஷ்டர்க்குத் (இ) திருமந்திர உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்.

(௩௪) கர்மநிஷ்டரான அந்தணர்க்குச், சரீரத்வாரா வந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமான வைதிகத்வமும் நிரூபகம்; கைங்கரியநிஷ்டரான திருமாலடியார்க்கு, ஆத்மவஸ்துவுக்குக்யாபகங்களிலும் காட்டில், அந்தரங்கமான சேஷத்வம், நிரூபகம்.

(௩௫) கர்மநிஷ்டர்க்குச், சரீராநுபந்திகளான கிராம குலாதிகளையிட்டு, அந்த வ்யபதேசத்தை வ்யபதேசிப்பர்கள்; கைங்கரிய நிஷ்டர்க்குச், சேஷத்வ விரோதியான அஹங்கார

(அ) க. బ్రాహ్మణస్య। అధ్యయనాధ్యాపనం। యజనయాజనం। దానప్రతిగ్రహణం। దాయాద్యంశిలోంఛాన్యస్య చాప్యపరిగృహీతం। ఏతాన్యేవ క్షత్రియస్య। అధ్యాపనయాజనప్రతిగ్రహణానీతి। పరిహార్యం। దణ్డయుద్ధాదికాని। క్షత్రియవద్వైశ్యస్య। దణ్డయుద్ధవర్జం సంకృషి గోరక్షణవాణిజ్యాదికం॥

உ. విష్ణుదాసా వయం యూయం బ్రాహ్మణా వర్ణధర్మిణః।
అస్మాకం దాసవృత్తీనాం యుష్మాకం నాస్తి సఙ్గతిః॥

(ஆ) గాయత్రీ ఛన్దసాం మాతా।

(இ) ఋచో యజూంషి సామాని। తథైవాథర్వణాని చ।
సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం। యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయం॥

திகள் இல்லாமையாலே, நிந்த்யதோஷமாயிருக்கும்; இக்குலத்திற் திருக்கோயில்வாழும் வைஷ்ணவர் என்று, பகவத் அன்வயமுள்ள தேசசம்பந்தத்தையிட்டு, விலக்ஷணரிப்பர்கள்.

(௩௫) அந்தணருக்குக்கோத்ர (அ) ஸூத்ர (ஆ) சரண (இ) கூடஸ்தர், பாராசர பாராசரிய போதாயநாதிகள். ப்ரபந்ந (ஈ) ஜந கூடஸ்தர், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள். கோத்ரமாவது அபத்யசந்ததி. சரணங்களாவன வேதசாகைகள். ஸூத்ரமாவது கர்மாநுஷ்டான ப்ரதிபாதகமான கல்பம். கூடஸ்தர் - மூலபுருஷர்.

(௩௭) அத்யயன (உ) ஸ்தாநாநுஷ்டானங்களாலே ப்ராம்மண்ய ஸித்தியாமாப்போலே, ஸந்தாரூபமாய் ஸஹஸ்ர சாகையாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை அறியக்கற்று வல்லார்க்கு, வைஷ்ணவத்வ ஸித்தியாம்.

(௩௮) அந்தணருக்கு இந்த வேதாத்யயநாதிகள் இல்லாத வளவில் வைஷ்ணவத்வாநித்தியொழிய (ஊ) ப்ராம்மண்யஹாநியில்லை; வேதங்களை யோதியும் உத்க்ருஷ்டரான வேதாந்திக

(அ) సన్తతిర్గోత్రజననకులాన్యభిజనాన్వయౌ।

(ஆ) ...యాం వ...॥

(இ) చరణశ్శబ్దః ...శాఖాపాఠి శాఖావిశేషనుయాతీ।
తదధ్యాయిషు పురుషేషు గోణః॥

(ஈ) పత్యుః శ్రియః ప్రసాదేన ప్రాప్త సార్వజ్ఞ్య సమ్పదం।
ప్రపన్న జనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశం॥

(உ) ௧. స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః॥
௨. అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదం కృతం॥
௩. அறியக்கற்றுவல்லார் (௫-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு.)

(ஊ) ௧. மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள். (முதலாயிரம், கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ௯-ம் பாட்டு.)
௨. அசத்துப்பேதிமார். (முதலாயிரம், திருமாலை ௩௯-ம் பாட்டு.)

ளாகாதாரை, ப்ராம்ஹண ரல்லரென்று உத்பத்தி ஆராயப் படும். (அ)

(௩௯) வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும், பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(௪௦) வேதராசி யொன்றாயிருக்க கீர்வாணவேதம், ருகாதி ரூபேண பலபடியாகப் பிரிந்தாற்போலே, பாஷாபேதேந ஸம்ஸ்க்ருதமும், த்ராவிடமுமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்.

(௪௧) த்ராவிடம், ஸம்ஸ்க்ருதத்தோடே ஸஹபடிதமும், ப்ரதமோத்கதமுமாயிருக்கையாலே, இரண்டும் அநாதி.

(௪௨) வடமொழிமறை என்கிறது, த்ராவிடவேதமும் உண்டென்று (ஆ) நினைத்து.

(௪௩) கீர்வாணவேதம் - ௪, அதாவது, ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கம் - ௬, அதாவது, சிக்ஷா, வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ், கல்பம், ஜோதிஷம். உபஅங்கங்கள் - ௪, அதாவது, மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்த்ரம். அதுபோல த்ராவிடவேதம் - ௪, திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, பெரிய திருவந்தாதி. அங்கம்-௬, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரியதிருமடல். உபஅங்கங்கள் - ௪, மற்றை ஆழ்வார்கள் எண்மருடைய ப்ரபந்தங்கள்.

(௪௪) சகல வித் (இ) யாதிகவேதம்போலே, இதுவும் திவ்யப்ரபந்த ப்ரதானம்.

(அ) ௧. విష్ణుభక్తి విహీనో యస్సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి।
బ్రాహ్మణ్యం తస్య నశ్యేత్తస్య త్వాన్నిర్నిరూప్యతాం॥
௨. యః పుత్రః పితరం ద్వేష్టి। తం విద్యాదన్యరేతసం।
యో విష్ణుం సతతం ద్వేష్టి। తం విద్యాదన్త్యరేతసం॥

(ஆ) செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி (திருநெடுந்தாண்டகம், ௪-ம் பாட்டு.)

(இ) అఙ్గాని వేదాశ్చత్వారో। మీమాంసా న్యాయవిస్తరః।
పురాణం ధర్మశాస్త్రం చ। విద్యా హ్యేతాశ్చతుర్దశ॥

(சரு) கீர்வாண வேதத்திற்குள்ள வைபவம், த்ராவிடவேதத்திற்கும் (அ) உண்டு; அதெப்படியென்னில் அத்தை "வேத சாஸ்திரம்" என்றாற்போல் இத்தை "இருந்தமிழ்நூல்" என்றும், அத்தை "ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிர்மமை வாஞ்ஞா" என்றாற்போல் இத்தை "ஆணை ஆயிரம்" என்றும், அத்தை "வசையில் நான்மறை" என்றாற்போல் இத்தை "ஏதமில் ஆயிரம்" என்றும் அத்தை "சுடர்மிகுசுருதி" என்றாற்போல் இத்தை "செவிக்கினிய செஞ்சொல்" என்றும், அத்தை "வேதநூல் ஓதுகின்றதுண்மை" என்றாற்போல் இத்தை "பொய்யில்பாடல்" என்றும், அத்தை "பண்டைநான்மறை" "நிற்கும் நான்மறை" என்றாற்போல் இத்தை "முந்தையாயிரம்" "அழிவில்லாவாயிரம்" என்றும், சொல்லப்படுகிறது.

(சசா) ப்ரம்ஹாவின் (ஆ) வாக்கில்நின்று ஆவிர்பவித்த மாத்ரங்

(அ) க. இருந்தமிழ்நூல் (பெரியதிருமொழி முதற்பத்து, எ-ம் திருமொழி க0-ம் பாட்டு)
உ. ஆணையாயிரம் (சு-ம்பத்து ங-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)
ங. வசையில் நான்மறை (பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, ங-ம் திருமொழி உ-ம் பாட்டு)
ச. ஏதமில் ஆயிரம் (முதற்பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு)
ரு. சுடர் மிகுசுருதி (முதற்பத்து, முதல்திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு)
சு. செவிக்கினிய செஞ்சொல் (க0-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)
எ. வேதநூல் ஓதுகின்றதுண்மை (முதலாயிரம், திருச்சந்தவிருத்தம் ஏஉ-ம் பாட்டு)
அ. பொய்யில்பாடல் (சு-ம் பத்து, ங-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு)
கூ. பண்டைநான்மறை (பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, எ-ம் திருமொழி, முதற்பாட்டு)
க0. நிற்கும் நான்மறை (சு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு)
கக. முந்தையாயிரம் (சு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)
கஉ. அழிவில்லாவாயிரம் (கூ-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு),
(ஆ) க. అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృష్టా స్వయమ్భువా॥
உ. முன்னம் திசைமுகனைத்தான் படைக்க மற்றவனும் முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள் (இயற்பா பெரியதிருமடல், க0-வாக்கியம்)
ங. అష్టాదశ పురాణానాం కర్తా సత్యవతీసుతః॥

கொண்டு வேதத்திற்குச் சொன்ன கர்த்ருத்வம் போலே, ஆழ்வாருக்கு (அ) இத்ராவிட வேதத்தில் கர்த்ருத்வம்.

(சஎ) "நால் வேதங்கண்ட புராணருஷி" என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவானைச் சொல்லுவதுபோல், முன் புண்டான சந்தர்ப்பத்தைத் தரிசித்துப் பேசின ஆழ்வாரையும் "ருஷி" யென்றும் "முனி" யென்றும் "கவி" யென்றுஞ் சொல்லுகிறது.

(சஅ) சிர்ஷ்டிதோறும் சந்த்ர (ஆ) சூர்யாதி சகல பதார்த்தங்களும், யதாபூர்வ கல்பகமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவேதமான இப்ரபந்தமும், சிர்ஷ்டிதோறும் யதாபூர்வ கல்பகமாய் வரும்.

(சகூ) ஸம்ஸ்கார கதமாய்க்கிடந்த நாலு வேதங்களையும், சர்வேஸ்வரன் (இ) சதுர்முகனுக்கு ஓதுவித்து, அச்சதுர்முகன் தன் ஜேஷ்டபுத்திரனை (ஈ) ருத்ரன் முதலானோர்க்கும் ஓதுவித்தாற்போலே, காரணபூதனை உபகாரகன், (உ) தானே ஆசாரியனாய் (ஊ) முன் உருச்சொல்ல, (எ) ஓதின ஆழ்வாரும், (ஏ) மதுரகவிகள் போல்வாரை, இத்தை அப்யசியுங்களென்று (ஐ) ஓதுவித்தார்: கீர்வாணவேதம் ஓதுவாரைப்

(அ) ఋషిం జుషామహే కృష్ణ తృష్ణాతత్వమివోదితం।
సహస్రశాఖాం యోऽద్రాక్షీ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితాం॥

(ஆ) సూర్యాచన్ద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్॥

*(இ) యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై॥

(ஈ) బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ॥

(உ) பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி. (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் ரு-ம் பத்து, உ-ம் திருமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(ஊ) என்முன் சொல்லும். (ஏ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, உ-ம் பாட்டு)

(எ) திருநாமச் சொற்கற்றனமே. (இயற்பா திருவிருத்தம் கூச-ம் பாட்டு.)

(ஏ) கண்மின்க ளென்றும்மையான். (சு-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

(ஐ) சொற்பயிற்றிய. (கூ-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

பற்றி, அதர்வணம், தைத்திரீயம், காண்வம், என்று பெயர் பெற்றாற்போலே, ஆழ்வார் இதுக்கு ப்ரதமாத்யேதா வானதுகொண்டு, இதுவும் சடகோபன் சொல் என்று பெயர் பெற்றது.

(௫௦) திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, இவைகள் அடைவே ருக், எஜுர், அதர்வணங்கள். திருவாய்மொழி பண்ணும் இசையும், உடைத்தான சாமவேதம்.

(௫௧) சாமசங்க்ரஹமான ருக்கானது, தனக்கு ரசமாயிருந்துள்ள கானரூபமான சாமத்தாலே ரஸஸ்ஹிதமாவதுபோலே, ருக் வேதஸ்தானேயாயிருக்கிற திருவிருத்தம், இசையிலே கூட்டினவாறே சாமவேத ஸ்தானேயாய் (அ) "அமர்சுவையாயிரம்" என்கிறபடியே, சரஸமாயிருந்துள்ள ஆயிரம் பாட்டாகப் பரவியது.

(௫௨) சாமத்துக்கு ரசமாகச் சொல்லப்படுமதாய், ப்ரணவ பூர்வகமாகக் கானம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பது, உத்கீதம். ஆகையால் அந்த உத்கீத அவயவமான ப்ரணவத்தைச், சாந்தோக்யம் தன்னில் ப்ரதமத்தில் யெடுத்தாற்போலே, இங்கும் ப்ரதமத்திலே எடுக்கிறவளவில், "ஓம்" என்று எடுத்தால் அதிக்ருதாதிகாரமாமென்று, அக்ஷரத்ரயத்தையும் மூன்று பாதாதிகளில் எடாநிற்கச்செய்தே, உகாரம் முதலாக வெடுக்கை, அக்ஷரக்ரமத்தை மாறடினபடி யென்கை. இதற்குக்காரணம், சாந்தோக்ய மந்திலே சொன்ன வர்ச்சிராதியான சாமகதியைச், (ஆ) "சூழ்விசும் பணிமுகிலே" பேசுகையாலே.

(௫௩) இப்படிச்சொன்ன ஆகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைச் சாந்தோக்யசாமத்தில் உபநிஷத் பாகமான சாந்தோக்யத்துக்கு, சமமென்கை.

(௫௪) இந்த த்ராவிடவேதத்திந்து, வேதோப ப்ரும்ஹண ஸாம்யமும் உண்டு.

(அ) அமர்சுவையாயிரம் (முதற்பத்து ௩-ம் திருவாய்மொழி ௧௧-ம் பாட்டு.
(ஆ) சூழ்விசும் பணிமுகில் (௧௦-ம் பத்து ௯-ம் திருவாய்மொழி ௧-ம் பாட்டு.)

(௫௫) ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக்குள்ள வேற்றம், வேதோப ப்ரும்ஹணங்களுக்கில்லை. இவை ருஷிமூலங்கள்; அவை பகவத் ப்ரசாதமூலங்கள்.

(௫௬) மேலில்லை என்னும்படியான சுத்தசத்வ யுக்தனுயும், வாத்சல்யாதி சயத்தாலே வேதமார்க்கத்தை விசாரித்து அருள்செய்யு மவனுமாயும், பரிபூர்ண ஞானத்தை நிரூபகமாகவுடைய சர்வாதிகனான ஸ்ரீய:பதியாலே, "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே "மயர்வற மதிநலம்" அருளப் பெற்றவராய்ப், பகவத் ப்ரசாதத்தை மூலமாகக்கொண்டு, இப்ரபந்தங்களைப் பாடினர்.

(௫௭) சொல்லும் தன்னது, சொன்னானும் தான், சொல்விக்குமவன் தன்னை, என்பது நிச்சயம்.

(௫௮) இப்படி இப்ரபந்தங்களுக்கு மூலவை, லக்ஷண்யத்தாலே வந்த வேற்றத்தளவு மன்றி, வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வேற்றமு முண்டு. தாம் தாம் அநுஷ்டித்த தபோரூபமான தர்மத்தினுடைய சக்தியாலே ஜனித்த, ஞானத்தாலே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்த (அ) ஹர்ஷத்தாலே சப்தங்களைத் தொடுக்கும் ரிஷிகளைப்போலல்லாமல்; நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரசாதத்தாலேவந்த, ஞான விபாக ரூபையான பக்தியாலே, தெளிவுக்கும் ஹர்ஷத்திற்கும் யெதிர்த்தட்டாம்படி, அநவரத பாவ க்லேசத்தாலே அவன் படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, (ஆ) மனச் சைதல்யத்தாலே கத்கதஸ்வரூபமான சப்தங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டன.

(௫௯) பகவத் ப்ரேமத்தாலே ருஷிகளைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தரான ஆழ்வார், இதரவிஷய வைராக்யத்தாலும், வ்யாவ்ருத்தர். அதெங்ஙனேயெனில், ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற

(அ) హసితంభాషితంచైవగతిర్యాయచ్చచేష్టితం।
తత్సర్వంధర్మవీర్యేణయథాయత్స్సప్రపశ్యతి॥

(ஆ) வண்டயிழ் நாற்பனோற்றேன் (௪-ம் பத்து ௫-ம் திருவாய்மொழி ௧௦-ம் பாட்டு.)

இரண்டு திருவடிகளாலுமொழிய, (அ) மாம்ஸக்கண்களால் பரமாத்மாவைக் காணப் போகாமையாலே, வேதத்தையும், அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அப்யஸித்து, பரமாத்மாவை அறிந்து, ஸ்வயத்நத்தால் கண்ட காட்டியில் ஒதி உணர்ந்து, ஸம்ஸாரிக போக விஷயங்களான ஆசாபாசங்களாலே (ஆ) பந்திக்கப்பட்டிருப்பர் ருஷிகள். அப்படி அன்றிக்கே, அவன்கொடுத்த திவ்ய (இ) ஜ்ஞானக்கண்களாலே தங்களையொழிய, வேறொருவருக்கும் அறியப்போகாதென்றிருக்கும் ப்ரம்ம ருத்ராதிகளுக்கும், காண அரியனை அவன், தானேகாட்டுகையாலே, விசதமாகக்கண்டபோதே, அவித்யாதிகளை விடுவித்[]ருள வேண்டுமென்று அவனைக் கால்கட்டும்படி ஆழ்வார்[]ச் ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தியமல்லாதபடி, ப்ரபலமான பாழாய (ஈ) பாசங்கள் நீங்கித், தத்ப்ரசாதத்தாலே ஸவாஸனமாக விட்டு அகன்றது.

(கூ0) ருஷிகளுக்கு ஆஹாரம், பலமூலபத்ர வாயுதோயங்கள். ஆழ்வாருக்கு (உ) "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீரும் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன்."

(கூக) ருஷிகள், ப்ராக்ருத விஷய ஸங்கமமாகையாலே, அவ்விஷயங்களுடைய விரஹத்திலே படுவர்கள். ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானும் ஸ்ரீவேதவ்யாசபகவானும் புத்ரவியோக க்லேசத்தாலே, மலையேறி விழுவது, கழுத்திலே கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு கடலிலே விழுவது, புத்ரா என்று கூப்பிட்டு அழுவது, இப்படி நடுங்கினார்கள். ஆழ்வாரோவென்றால்; பகவதேக பாராயத் தத் விரஹத்தில் மூழ்கினார்.

(அ) స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమామనేత్।
స్వాధ్యాయయోగసమ్పత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే।
తదీక్షణాయ స్వాధ్యాయశ్చక్షుర్యోగస్తథాపరం।
న మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్స శక్యతే॥

(ஆ) ఆశాపాశశతైర్బద్ధాః॥

(இ) கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம் (க0-ம் பத்து ச-ம் திருவாய்மொழி கூ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) மற்றவன் பாசங்கள் (அ-ம் பத்து உ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

(உ) உண்ணுஞ்சோறு (சு-ம் பத்து எ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(கூஉ) ருஷிகள், பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மஜ்ஞாநங்களே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈச்வரனே உத்தேச்யனாகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகளை அநுவர்த்த நீயராகவும் (அ) சொல்லுவர்கள். ஆழ்வார், கைங்கரியமே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதனம் ப்ரபத்தியென்றும், தேவதாந்தரங்கள் அநுவர்த்த நீயர் அல்லவென்றும் (ஆ) அருளிச்செய்தார். இவ்விடத்தில் திருமந்த்ரா (இ) ர்த்தத்தை ஸ்மரிப்பது.

(அ) నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా।
భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాన్తాత్యన్తికీ మతా।
తస్మాత్తత్ప్రాప్తయే యత్నః కర్తవ్యః పణ్డితైర్నరైః।
తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మ చోక్తం మహామునే॥

(ஆ) க. தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே (உ-ம் பத்து கூ-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு.)
உ. வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் (ங-ம் பத்து ங-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும்.
க. ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். அ. உ. ம.
உ. நம:. ந. ம:.
ங. நாராயணாய. நார. அயந. ஆய.

அகாரார்த்தம்.
க. ஸர்வரக்ஷகத்வம்.
உ. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வம்.
ங. ஸர்வசேஷித்வம்.
ச. ஸ்ரீய:பதித்வம்.
} பிதா - புத்ரசம்பந்தம். தாதுவினால், ரக்ஷ்யரக்ஷக சம்பந்தம், சதுர்த்தியாலே, சேஷிசேஷ சம்பந்தம்.

உகாரார்த்தம்.
க. அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி.
உ. பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வம்.
} பர்த்ருபார்யா சம்பந்தம்.

மகாரார்த்தம்.
க. ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞானானந்தத்வம்.
உ. ஜ்ஞானகுணகத்வம்.
ங. நித்யத்வம்.
ச. அணுத்வம்.
ரு. ஏகரூபத்வம்.
சு. ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்.
எ. ப்ராக்ருதேப்ய:பரத்வம்.
} ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய சம்பந்தம்.

(கஙு) நாராயண கதையென்று, ராமாயணஞ்சொன்ன ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்குக் கங்காஸம்பவம், குமாரஸ்வாமி உத்பத்தி, புஷ்பக வர்ணனம், முதலான அஸந்நிஹிதங்களால் வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. அப்படியே பாரதகதையைச் சொன்ன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானுக்கும், காங்கேயனான ஸ்ரீ பீஷ்மருடைய கதாப்ரஸங்கத்திலும் (அ) வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. இப்படிக் கன்றி ஆழ்வாருடைய

நம:சப்தார்த்தம்.

க. ஸ்வாதந்த்ர்ய மமகார நிவ்ருத்தி.
உ. நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்திலுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம்.
ங. பாரதந்த்ர்ய பராகாஷ்டையான ததீய சேஷத்வம்.
ச. பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுரூபமான உபாயம்.

} ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம்.

நாரசப்தார்த்தம்.

க. சேதநாசேதநங்களுடைய நித்யத்வம்.
உ. அவற்றினுடைய ஸமூஹத்வம்.
ங. ஸமூஹாஸங்க்யாதத்வம்.

} சரீர சரீரஸம்பந்தம்.

அயநசப்தார்த்தம்.

க. ஈச்வரனுடைய ஆதாரத்வம்.
உ. வ்யாபகத்வம்.
ங. நியந்த்ருத்வம்.
ச. ஸர்வவித பந்துத்வம்.
ரு. ப்ராப்யத்வம்.
சா. ப்ராபகத்வம்.
எ. ஸகலஜகத்காரணத்வம்.

} ஆதார ஆதேய ஸம்பந்தம்.

ஆயசப்தார்த்தம்.

க. கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை. { போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஸம்பந்தம்.

(அ) అసత్యా ర్థన ... పరిష ర్థన ...
... ...

(அ) பாசுரங்கள் அநந்ய பரமான சப்தங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, விஷயங்களுக்குத் தகுதியான சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதாய், ஸகலார்த்த ஸாரமாய் இருக்கும்.

கச) ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவை உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தை உடைத்தான, ஏககண்டமாயிருக்கும், ஆழ்வாருடைய பாசுரங்கள், (ஆ) மநுவிபரீதமான ஸ்ம்ருதிகள்போலே கழிக்கவொண்ணாது.

கரு) ஸூத்ரவாக்யங்களில், ஸந்திக்தங்களான அர்த்தங்களெல்லாம், இப்ரபந்தத்தில் ஆக்ஞிகொண்டு நிர்ணயித்து ஒருங்கவிட்டருளுவர், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

கசா) ஸ்வதந்த்ரமான வைதிகவிதிகளும், அநந்ய ப்ரயோஜனராய் ஆச்ரயித்திருக்கும் ஸ்வதியருடைய ஐச்வர்யாதிகளால், கலக்கவொண்ணாதபடி, கம்பீரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லுமென்று, இவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவை, சாஸ்த்ரங்கள்தான் பின்செல்லுமதாக, பரமாசாரியரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த வசனம் (இ).

(கஎ) ஆப்திக் குறுப்பாக வியாஸனையும், மநுவையும், பிரஹ்மாதிகளையும், சொல்லுகிறபோலே, இவர் ப்ரக்ருதியையும் மார்க்கண்டேயனையும், பார்த்தனையும் சொல்லுகிறார்.

(கஅ) வேதோப ப்ரும்ஹணமான மஹாபாரதமும், அதில் ஸாரமான ஸ்ரீ கீதையும், வேதமும் உபநிஷத்து மாகின்றனபோலே, இது வேதவியாக்கியை யான உபப்ரும்ஹண மாளும், வேதரஹஸ்யமாம்.

(ககூ) ஸம்ஸ்க்ருதமான வேதங்களுக்குத் ததநுகுணமான அலங்காரங்கள் பலவும் உண்டானாற்போலே, த்ராவிடமான

(அ) க. உரியசொல்லால் இசைமாலைகளேத்தி (ச-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி கூ-ம் பாட்டு.

உ. వేదేషు పౌరుషం సూక్తం ధర్మశాస్త్రేషు మానవం।
భారతే భగవద్గీతా పురాణేషు చ వైష్ణవం॥

(ஆ) మన్వర్థవిపరీతా తు యా స్మృతిస్సా న శస్యతే॥

(இ) విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగంభీరమనోఽనుసారిణః॥

இதுக்கும் (அ) உண்டு.

(அ) வேதாலங்காரங்கள்.

ஸ்வரவிசேஷங்கள்.

க. உதாத்தம். உ. அநுதாத்தம். ங. ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்.

க. க்ரமம். உ. ஜடா. ங. பஞ்சாதி. ச. ப்ரச்நாஷ்டகங்கள்.

உபப்ரும்ஹண - அலங்காரங்கள்.

க. அம்சம். உ. பர்வம். ங. ஸ்கந்தம்.

வேதங்களுக்கும் - உபப்ரும்ஹணங்களுக்கும்

சாதாரண அலங்காரங்கள்.

க. பதம். உ. வாக்கியம். ங. பாதம். ச. வ்ருத்தம். ரு. காண்டம்

சு. அத்தியாயம்.

திராவிடவேத அலங்காரங்கள்.

எழுத்து

குற்றெழுத்து - ரு.

நெட்டெழுத்து - எ.

ஒற்றெழுத்து - கஅ.

அசை.

க. நேரசை. உ. நிரையசை.

சீர்.

ஆசிரியவுரிச்சீர் - ச.

வெண்பாவுரிச்சீர் - ச.

வஞ்சியுரிச்சீர் - ச.

பொதுச்சீர் - கசு.

அசைச்சீர் - உ.

அடிகள்.

க. குறளடி. உ. சிந்தடி. ங. அளவடி. ச. நெடிலடி. ரு. கழிநெடிலடி.

தொடை.

க. மோனை. உ. இயைபு. ங. எதுகை. ச. முரண். ரு. அளபெடை.

அடி மோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாகத் தொடை. ச0.

க. அந்தாதித்தொடை. உ. இரட்டைத்தொடை. ங. செந்தொடை.

தளை.

க. நேர் நிரை. உ. நிரை நிரை. ங. நிரை நேர். ச. நேர் நேர்.

ஓசை.

க. செப்பல் ஓசை. உ. அகவல் ஓசை. ங. துள்ளல் ஓசை. ச. தூங்கல் ஓசை.

தளை.

க. நேரொன்றாசிரியத்தளை. உ. நிரையொன்றாசிரியத்தளை. ங. வெண்சீர் வெண்டளை. ச. இயற்சீர் வெண்டளை. ரு. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை. சு. ஒன்றாதவஞ்சித்தளை. எ. கலித்தளை.

இனம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

(எ0) வேதத்திலும், உபப்ருஹ்மணங்களிலும், பரத்வ வியூக விபவ அந்தர்யாமித்வ அர்ச்சாவதாரங்களைச் சொல்லுவது போல், இவ்வாழ்வாரும் த்ராவிடமாகச்சொன்னர். ஆனல் இவருக்கு நோக்கு பரத்வம்.

(எக) வேதந்தான் (அ) நடுங்கும்படித் தபிப்ராயம் அறியாமல் ப்ரதிபங்கங்களைச் சொல்லும் அல்பஶ்ருதர், ஒருவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லப்புக்கால், அது தன்னிலே நின்று விப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வைதம் என்றும், அத்வைதம் என்றும், த்வைதாத்வைதம் என்பராய், இப்படிக்கலக்கக் கலங்கிநிற்கும். அப்படிப்பட்ட வேதம் இவ்வாழ்வார் பக்கலில் வந்து, முன்புற்ற கலக்கம் தீர்ந்து, (ஆ) தெளிவை அடை

யாப்பு.

ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை.

பா.

க. வெண்பா. உ. ஆசிரியப்பா. ங. வஞ்சிப்பா. ச. கலிப்பா.

பண்.

க. நட்டபாடை. உ. தக்கராகம். ங. பழந்தக்கராகம். ச. தக்கேசி. ரு. குறிஞ்சி. சு. வியாழக்குறிஞ்சி. எ. மேகராகக்குறிஞ்சி. அ. யாழ்மூரி. கூ. இந்தளம். க0. சீகாமரம். கக. காந்தாரம். கஉ. பியந்தைக் காந்தாரம். கங. நட்டராகம். கச. செவ்வழி. கரு. காந்தாரபஞ்சமம். க. கொல்லி. கஎ. கொல்லிக்கௌவாணம். கஅ. கவுசிகம். கக. பஞ்சமம். உ0. சாதாரி. உக. பழம்பஞ்சுரம். உஉ. புறநீர்மை உங. அந்தாளிக்குறிஞ்சி, முதலானவை.

இசை.

க. குரல். உ. துத்தம். ங. கைக்கிளை. ச. உழை. ரு. இளி. சு. விளரி. எ. தாரம்.

தாளம்.

க. கஜகர்ணம். உ. சோரகதி. ங. மகரத்வஜம்.

பாவினம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

பத்து.

அத்தியாயங்கள் - நூற்றிலுடைய அவாந்தரபரிச்சேதங்கள்.

நூறு.

ப்ரதான பரிச்சேதங்கள்.

ஆயிரம்.

மஹாபரிச்சேதம்.

(அ) பிபே⁴த்யல்பஶ்ருதாத்³வேதோ³ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி ।

(ஆ) தெளிவுற்றவாயிரம் (எ-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

ந்து, அகாதமாய் பரமரஹஸ்யமான அர்த்த (அ) விசேஷங்களை யெல்லாம், தோன்றுவித்தது.

(எ௨) கீர்வாணவேதத்திற்கு அத்யயந காலநியதியும், அதிகாரிநியதியுமுண்டு; இதற்கு இரண்டும் (ஆ) இல்லை. சர்வகாலமும், ஸர்வருக்கும் உபஜீவியம்.

(எ௩) மட்குடம்போ லன்றே, பொற்குடம்.

(எ௪) ப்ரமேயபூதனான சர்வேஸ்வரனுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரையினுடைய சரமாவஸ்தையானது அர்ச்சாவதாரம். ப்ரமாண பூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரா சரமாவஸ்தையானது திருவாய்மொழி யென்கை. இத்தால் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடைய ஒளியும், எளிமையும், இனிமையும், துடக்கமான சத்துவ சாஹித்யம் சொல்லப்பட்டது.

(எரு) ப்ரமாண வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஜன்ம நிருபணமும், த்ரவ்விய, பாஷா நிருபணமும், அர்ச்சாவதாரத்தில் த்ரவ்ய நிருபணம்போலே, மாத்ரு யோனி பரீக்ஷை (இ) யோடொக்கும்.

(அ) அவிவித்தே றும்பொருளை (இயற்பா, நான்காம் திருவந்தாதி - முதற்பாட்டு.)

(ஆ) అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠైః వేదరూపమిదం కృతమ్।
స్త్రీభిశ్శూద్రాదిభిశ్చాపి తేషాం ముక్తిః కరస్థితా॥

(இ) ௧. విష్ణోరర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః।
యో గురౌ మానుషం భావం ఉభౌ నరకపాతినౌ॥

௨. అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచింతనం।
మాతృయోనిపరీక్షాయాస్తుల్యమాహుర్మనీషిణః॥

௩. యో విష్ణుప్రతిమాకారే లోహభావం కరోతి యః।
గురౌ చ మానుషం భావం ఉభౌ నరకపాతినౌ॥

௪. హరికీర్తిం వినైవాన్యద్బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ।
భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయా కృతం॥

௫. కిమప్యత్రాభిజాయంతే యోగినస్సర్వయోనిషు।
ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చింత్యం కులాదికమ్॥

௬. శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా।
వీక్షతే జాతిసామాన్యాత్స యాతి నరకం నరః॥

(எ௬) வக்தாவின் பிறவியைப்பார்த்து, த்ராவிடவேதத்தை யிகழுமளவில், மச்சகந்தா சுதனான வியாஸன் சொன்ன பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்தையும், கோபஜன்மா வான கிருஷ்ணன்சொன்ன கீதோபநிஷத்தையும், த்யஜிக்க வேண்டும்.

(எஎ) "ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோரிரவில் ஒருத்தி மகனாய்" கிருஷ்ணனுடையதும், கன்னியாசுதனான வியாஸனுடையவும் உத்பத்திபோலன்றே, கிருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போ லிருக்கிற (அ) ஆழ்வாருடைய அவதாரம்.

(எ௮) கிருஷ்ணனைப்பெற்ற தேவகியும், அவனுடைய பால்யரஸம் ஒன்றும் அநுபவிக்க வில்லை; வியாஸனை ப்பிள்ளையாகப்பெற்ற மச்சகந்தியும், அவனாலுள்ள ரஸமொன்றும் அநுபவிக்க வில்லை. கிருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாடியாகத் தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத்ருவத்தையுடைய யசோதையும், சிரகாலம் ஆப்ரித கலபனான கிருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆப்ரயித்து, இவரைப் பெற்றாள். பகவல்லாப க்யாநாதிகளை, இவராதீர் வியாகமற, வாசா மனோசரமான கிருஷ்ணனுடைய முக்த வசநாதிகளை, அநுபவித்தவராகியும் சொன்ன, ஆழ்வாரைப்பெற்றவர்களுக்கு, அந்தச்சொன்ன தேவகி முதலானவர்கள், சத்ருஸரன்று.

(எ௯) மீன்வெடி நாறுகிற ஸ்தலம் வியாஸோத்பத்திஸ்தலம். வெண்ணெ முடை நாறுகிற ஸ்தலம் கிருஷ்ணோத்பத்திஸ்தலம், திருத்துழாய் மணம் நாறும் ஸ்தலம் ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம்.

(௮௦) அநிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாற்றில் உத்பத்தியுடையவர் வியாஸர். அவர் ஊர் வலைச்சேரி. கிருஷ்ண ஜல ப்ரவாஹ யமுனையின் காளியவிஷதூஷிதமான துறையில் உத்பத்தி யுடையவன் கிருஷ்ணன். அவன் ஊர் இடைச்சேரி. விலக்ஷணமான தாம்ப்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருச்சங்கணித்துறை ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம். அவர்ஊர் திருக்குருகூர்.

(௮௧) பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கர்யாநுகுணமாக பரிக்ரஹிக்கும் தேஹத்தோபாதி, சேஷவஸ்துவான இவ்வாழ்வாருடைய ஆத்மாவுக்கு, தேஜஸ்காரம்.

(அ) కృష్ణతృష్ణాతత్త్వమివోదితం॥

(௮௨) ஜனககுலத்துக்குப் (அ) பிராட்டி கீர்த்தி யுண்டாக்கினப் போலும், தசரதகுலத்திற்கு (ஆ) பரதன் கீர்த்தி யுண்டாக்கினப் போலும், வசுதேவர் குலத்திற்குக் (இ) கண்ணன் கீர்த்தியுண்டாக்கினப் போலும், (ஈ) இவரும் தான் பிறந்த ஊருக்குப் புகழ் உண்டாக்கி, அம்மூவர் செய்தவையும் இவர் ஒருவரே ஸ்வரூபாநுகூலமாய்ச் செய்தத்தால், இவர் பிறவி மிகவும் பரோபகார மாயிற்று.

(௮௩) இவர் லோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரபந்தங்களாலே நன்மைகளை அருளிச்செய்து, சூரியனைப்போல அஜ்ஞாநமான இருளை நீக்கினார்.

(௮௪) இவர் வர்ணத்ரயத்தில் அவதரிக்காதது, அஹங்காரஹேது வென்று.

(௮௫) ம்லேச்ச ஜாதியனாயுள்ளவனும் (௧) பக்த ஜனங்கள் பக்கல் வாத்ஸல்யமும், (௨) ஈச்வர ஆராதனத்தில் உகப்பும், (௩) தானே ஆராதிக்கையும், (௪) ஈச்வரன் பக்கல் டம்பம் அற்றிருக்கையும், (௫) பகவத்கதையைக் கேட்கும் இடத்தில் பக்தியும், (௬) பக்திகாரணமான அங்கவிகாரமும், (௭) ஈச்வரனை எப்போதும் நினைக்கையும், (௮) அவனிடத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரம் கொள்ளாதொழிகையும், என்கிற (உ) எட்டுவித பக்திகளை உடையனானால், சர்வ உத்

(அ) జనకానాం కులే కీర్తిమాహరిష్యతి మే సుతా।
సీతా భర్తారమాసాద్య రామం దశరథాత్మజం॥

(ஆ) రాజ్యశ్చాప్యశ్చ రామస్య ధర్మం పశ్యసి ధర్మవిత్।
కథం దశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః॥

(இ) மக்க ளறுவரைக் கல்லிடைமோத வீழ்ந்தவள் தன்வயிற்றில் சிக்கெனவந்து பிறந்து நின்றாய் (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௫-ம் பத்து ௩-ம் திருமொழி முதற்பாட்டு.)

(ஈ) மலிபுகழ் வண்குருகூர் (௪-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு.

(உ) మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనం।
స్వయమభ్యర్చనం చైవ మదర్థే డంభవర్జనం।
మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వరనేత్రాంగవిక్రియా।
మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి।
భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేపి వర్తతే॥

கிருஷ்டனாய், உத்கிருஷ்ட வர்ணரான சதுர்வேதிகள் (அ) அநுவர்த்திக்கைக்கு விஷயமாய், அவர்களுக்கு ஞாநப்ரதானம் பண்ணிக், (ஆ) குலதெய்வத்தோடொக்கப் (இ) பூசைகொண்டு, அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கின (ஈ) தீர்த்தமும், அமுதுசெய்த ப்ரசாதங்களின் சேஷமும், பாவனமாகையால், சர்வ விதத்திலும் பூஜ்யர். (உ) இவ்விடத்தில் அடியிற்கண்டவர்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது.

௧. சோமசருமன்.
௨. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
௩. ஸ்ரீசபரி.
௪. ஸ்ரீவிதுரர்.
௫. அநுமார்.
௬. தர்மபுத்திரருடைய யாகத்திலே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.
௭. பெரும்புலியூர் அடிகள் யாகத்திலே திருமழிசை ஆழ்வார்.
௮. ஸ்ரீவிதுரருடைய ஸம்ஸ்காரம்.
௯. பெரியஉடையார் ஸம்ஸ்காரம்.
௧௦. மாறனேரி நம்பிஸம்ஸ்காரம்.
௧௧. குறும்பறுத்த நம்பியை முடிமன்னனான தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௨. திருக்கச்சிநம்பியை உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௩. திருப்பாணாழ்வாரை லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௪. பிள்ளைஉறங்காவில்லி தாஸர்ஸ்பர்சத்தாலே காயசுத்தி.

(அ) నమే ప్రియశ్చతుర్వేదీ మద్భక్తశ్శ్వపచః ప్రియః।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం॥

(ஆ) రఘునాథం మమకులదైవతం॥

(இ) స చ పూజ్యో యథా హ్యహం॥

(ஈ) తత్పాదాంబ్వతులం తీర్థం తదుచ్ఛిష్టం సుపావనం॥

(உ) பழுதிலா வொழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் (முதலாயிரம். திருமாலை. ௪௨-ம் பாட்டு.)

கரு. பிள்ளை ஏறுதிருவுடையார்தாஸர் கரஸ்பரிசத்தாலே அன்னசுத்தி.

கசா. பிள்ளைவான மாமலைதாசர் ஸஞ்சரணத்தாலே க்ருஹசுத்தி.

(அக) நாலுவேதங்களையும் அதிகரித்து சர்வேச்வரனை அறியாதவன், ப்ராம்ஹணனானாலும் குங்குமம் சுமந்த (அ) கழுதையென்றும், (ஆ) ச்வபசனிலும் தணியனென்றும், (இ) செருப்புக் குத்தக்கற்றவன் என்றும், (ஈ) பஸ்மாஹுதி, சவ (உ) விதவா (ஊ) அலங்காரம்போலும், என்றும் நிந்திக்கப்படுவன்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

(அ) చతుర్వేదధరో విప్రో వాసుదేవం న విన్దతి।
వేదభారభరాక్రాన్తస్స వై బ్రాహ్మణగర్దభః॥

(ஆ) శ్వపచోऽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః॥

(இ) తత్కర్మ యన్న బన్ధాయ సా విద్యా యా విముక్తయే।
ఆయాసాయాపరం కర్మ విద్యాన్యా శిల్పనైపుణమ్॥

(ஈ) ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం।
మేదశ్ఛేదఫలాని పూర్తవిధయస్సర్వే హుతం భస్మని।
తీర్థానామవగాహనాని చ గజస్నానం వినా యత్పదద్వన్ద్వా
మ్భోరుహసంస్మృతిర్విజయతే దేవస్స నారాయణః॥

(உ) ౧. యస్యాభిరామైవహాభిస్సమగ్రైర్వా చోవిమిశ్రా గుణకర్మజన్మభిః।
ప్రాణాన్నిసమ్యక్నిపునన్తి వై జగద్యాస్తద్విముక్తాశ్శవశోభనామతాః-
౨. విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రం జపస్తపః।
అప్రాణస్యేవ దేహస్య మణ్డనం లోకరఞ్జనమ్॥

(ஊ) ప్రాదుర్భావైస్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయా
జాత్యా వృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్ర గర్హా।
కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోऽన్యేషు విద్యా
వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

உ-ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விச்லேஷகாதரரான மஹாத்மாக்களாலே, நித்ய ஸூரிகள், திர்யக் ஸ்தாவரஜன்மங்களைப் (அ) பரிக்ரஹிக்கைப் ப்ராப்தம். ஸ்ரீசுகர், உத்தமர் ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள், பெரியமுதலியார், முதலான முமுக்ஷுக்களும், இப்படிப் ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

(உ) ப்ராப்தசேஷியுடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பான ஸ்வாதந்த்ர்ய மயக்கத்தாலே ஸ்வாதீனமாயிருக்கும் ஆத்மாவையும் சகியாதவர்கள், த்யாஜ்யமாய் ஔபாதிகமான வர்ணத்தை விரும்பமாட்டார்கள்.

(ங) க்ஷத்ரியனான விச்வாமித்ரன், தபஸ்ஸுக்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச் சரீரந்தன்னோடே ப்ராம்ஹரிஷியானான்; மற்றொரு க்ஷத்ரியனான த்ரிசங்கு, துஷ்க்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச்சரீரந்தன்னோடே சண்டாளனானான். க்ஷத்ரியத்வம் போய் ப்ராம்ஹரிஷியான விச்வாமித்ரன், தான் ப்ராம்ஹரிஷியாவதற்கு முன்னே க்ஷத்ரியத்வமும் போய்ச் சண்டாள வேஷத்தோடே யாயிருந்த த்ரிசங்குவை, அந்த வேஷந்தன்னோடே யஜிப்பித்து, ஸ்வர்க்கத்தில் ஏற்றுகையாலே, வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வம், விசதமாய்த் தோன்றும்.

(ச) சாங்கமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்யயனம் பண்ணி, நதிய ச்ரேஷ்டருமாய் உத்க்ருஷ்ட ஜன்மாக்களுமாய் இருந்தார்களேயாகிலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஜன்மாதிகில், காலாந்தரோ, தேசாந்தரோ [illegible]

(அ) న దేహం న ప్రాణాన్న చ సుఖ[illegible]షాభిలషితం।
న చాత్మానం నాన్య[illegible]శేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతం నాథ క్షణమపి స[illegible]యాతు శతధా వినాశం।
తత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిదమ్॥

அன்றி, (அ) அப்போதே, அவ்விடந் தன்னிலேயே, சண்டாளராவர்கள். இவர்கள் ஒருகாலும் கரையேறப் போகிறதில்லை.

(௫) ஆழ்வார் பிறப்பு, ஈஶ்வரன் பிறப்போபாதி, ஒரு அவதார விசேஷம்.

(௬) க்ருதயுகத்திலே, அத்ரியும், ஜமதக்நியும், ஆகிற ப்ராம்ஹணோத்தமர்களுக்குப் பிள்ளையாய், தத்தாத்ரேயனும், பரசுராமனுமாய்; த்ரேதாயுகத்திலே, க்ஷத்ரியனான தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாய்; த்வாபரயுகத்திலே, யயாதி சாபத்தாலே அபிஷேக ப்ராப்தியற்றயது குலோத்பவ ராகையாலே, க்ஷத்ரியரில் கனிஷ்டராய்; வைஶ்யப்ராயரா யிருக்கிற வசுதேவர்க்கும், கோ[illegible]ஜாதி தர்மத்தையுடைய சாக்ஷாத் வைஶ்யரான ஸ்ரீநந்த கோபாலர்க்கும் புத்திரனாய்; இப்படி க்ருதாதியுக க்ரமத்திலே, ப்ராம்ஹணாதி வர்ண க்ரமேண, அவதரித்துவந்த ஸர்வேஶ்வரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே, சதுர்த்த வர்ணத்தில், பக்தருபேண (இ) வந்தவதரித்தார்.

(௭) இவ்வாழ்வாரை இங்ஙனே சங்கிக்கைக்கு ஹேது, இவரைக் கண்ட க்யாநாதிகர், இவரை இன்னாரென்று நிர்ணயிக்க மாட்டாமையாலே.

(௮) இவருக்கிந்த ப்ரபாவத்துக்கு ஹேது, பகவன் (ஈ) நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம்.

(அ) ௧. అనాచారాన్ దురాచారాన [illegible]
మద్భక్తాన్ [illegible] సద్యశ్చండాలతాం వ్రజేత్॥
௨. அமரவோரங்கமாறும் (முதல் [illegible] -திருமாலை, ௪௩-ம் பாட்டு.)

(ஆ) [illegible] కలుషీకృతే।
విష్ణోరంశాంశసంభూతో వేద [illegible] తత్వవిత్।
స్తోత్రం వేదమయం కర్తుం [illegible]
జనిష్యతి సతాం [illegible]

(இ) కృతేయుగే [illegible] కామ్యయా॥
ద్వాపరే నందసూనుస్స్యాత్ [illegible] రఘునందనః।

(ஈ) నా సౌ పురుష [illegible] దేవపరాం [illegible]
కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం [illegible] కశ్చిత్ [illegible] దాచన॥

(௯) பகவத்கடாக்ஷம், அநுபவ விநாச்யமான சகல பாபங்களும், நிவர்த்தமாம்படி பண்ணும். சபரி, விதுரர், ரிஷிபத்நிகள் த்ருஷ்டாந்தங்கள்.

(௧௦) ஆழ்வாரை, தன்னோடொத்த க்யானசக்திகளை உடையராம்படி பண்ண, இப்படி அவனாலே திருந்தின இவர், ஊரும், நாடும், உலகமும், தன்னைப்போலவென்று, தம்மோடு அந்வயித்த இந்தலோகத்தி லுள்ளவர்களைப், பகவத் ஏகபரராகும்படி பண்ணும்படி யானார்.

(௧௧) அதெங்ஙனேயென்னில், மயர்வறமதிநலம் அருளுகையாலே,

(௧௨) அதாவது, அக்யானத்தைச் சவாசநமாகப் போக்கி, ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமான பக்திரூபாபந்ந க்யானத்தைக்கொடுத்து, பரபக்தி தசாபந்நராம்படி பண்ணுகை.

(௧௩) கர்மக்யாந சாத்யையாய் பகவத்ப்ராப்தி சாதன பூதையாய், இருக்கும் உபாசகர் பக்தியிலும், ப்ரபந்நர் பகவான் பக்கல் அர்த்தித்துப்பெறும், கைங்கரியோபகரண பக்தி மேலானது.

(௧௪) ப்ரபந்நனுடைய பக்தி சரீரவியோக சமநந்தரம், பகவத் ப்ராப்தி பண்ணுவதற்கு முன்னே, சித்திக்கும்.

(௧௫) இதுதான் பரமப்ரயோஜநமாகப் பண்ணுமதாகையாலே, அவனுக்குப் போகமாயிருக்குமதானவிது, கைங்கர்ய வ்ருத்திக்கு உபகரணமாயிருக்கும்.

(௧௬) இந்தப்பரமபக்தி, இவருக்குப் பூர்வஜந்மத்தின் அப்யாசத்தால் உண்டானதல்ல.

(௧௭) "இப்பிறப்பே சிலநாளில் எய்தினன் யான்" என்கையாலே. (அ)

(௧௮) இவ்வாழ்வாருக்கு, ஸ்வவிஷய பக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணித்திரியும், ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருஷி, பலம்.

(௧௯) இதனால், ஆழ்வாருடைய பக்தியும், ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரமும், இப்படிப் பலிக்கக்காண்கிறது.

(௨௦) நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனானவன், ஈச்வரத்வச்செருக்காலே செய்யும் அவற்றிற்கு, அடி ஆராயப்படாது.

(அ) இப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் (உ-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(உக) இவர் வசநங்களில் அஜ்ஞாதமான தொன்றில்லை; கேவலம் நிர்ஹேதுக ப்ரகாசக வசநங்கள் பலவும்.

(உஉ) இவருக் குண்டான அத்வேஷமும், ஆபிமுக்யமும், அவ ஞலே உண்டாயிற்றல்லது, ஸத்கர்ம மடியாக வந்ததன்று.

(உ௩) ஈச்வர குணநிக்யம் சொன்ன இத்தனை போக்கி, ப்பரி கணனைக்குத் தம்மோ டந்வய மில்லாமல் காரியங்கள் பலித்தன.

(உச) அவைதான் வேண்டுமோ என்னில், அவையும் அவனாலே யுண்டானது யீத் நித்தஸூரிவரனுடைய க்ருஷிபலம்.

(உரு) இவையொன்று மில்லையாகிலும் "மாதவனென்றும்" திரு மாலிருஞ்சோலைமலை" யென்றும் சொன்ன உக்தி மாத்திரங் களை ப்பற்றாசாகக் கொண்டு விஷயீகரித்தானே வென் னில், அவை பேற்றுக்கு அடியாக்ச் சொல்லத்தக்கவை அன்று.

(உசா) ஆனால் இவரை இப்படி நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிக்க வேண்டுவானேன் என்றும் அபேக்ஷையிலே, இவரை அங் கீகரித் தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி வளர்ந்துகொண்ட க்ருபை.

(உஎ) தம்பேற்றுக்கு மூல ஸுக்ருதமாக இவரருளிச்செய்த ஈச்வரன் தன்னையொழிய, வேறு கல்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருத மில்லை.

(உஅ) இவருக்குப் பக்திகாரணமாகச்சொன்ன க்ருபையே, ப்ராப் திக்கும் ஸாதநம்.

(உசு) ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது, ப்ராப்திஸாதந தயா அ...

(௩0) ஆந்தராநுபவமும் அடிமண்டியோடே கலங்கும்படி பி... த, அந்தஃகரண சைதில்யம்.

(௩க) புண்ணிய பாபரூபமான ப்ரபல கர்மங்களை, விரகர் நெடுஞ் சுவர் தள்ளுமாப்போலே, தான் போக்குகையாலே, அவை யிரண்டும் அற்றிருக்கிற இவர்க்கு, ப்ரியபரனும் ஹிதபர னுமான ஈச்வரன் தான் ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்க்கையில் நினைவாலே, விபூதிரக்ஷணத்தைப் பற்றவரும் அந்யபரதை கலவாதபடி, அத்தை ஒருங்க, விட்டுக்கொண்டு வந்து, இனிப்போராதபடி இவருள்ளேபுகுந்து, அத்தாலே விகஸித

ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞனுமாய், நடுக்கமும் தீர்ந்து, இவருக்கு நிரதிசய போக்கியனுமாய், நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாரா மல், இவரையே பார்த்துக்கொண்டு, இதனாலே திருக்கண் கள் செவ்விபெற்று, இவர் அபிப்ரீதராம்படியாகக், கலந் திருந்தான்.

(௩உ) இவர்க்ஜ்ஞாநதசையில், தாமான தன்மையில் நின்று பேசுவர், ப்ரேம தசையில், அவஸ்தாந்தராபந்நராய்ப் பெண்பேச் சாகப் பேசுவர்.

(௩௩) தெளிந்த தசையோடு, கலங்கின தசையோடு, வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம், நிலைகுலை யாது.

(௩ச) ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி ப்ரார்த் தனையிலும், பேதமில்லை.

(௩ரு) ஸ்த்ரீத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிக மாகையாலே, அத் தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவர்க்கு, தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு ஸ்வாபாவிகம்.

(௩சா) ஸ்த்ரீஸாம்யமே யன்றி; ப்பிராட்டியோடே ஸாம்யமும் பரி சுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு உண்டு.

(௩எ) பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள ஸாம்யமே யன்றி, த்தம் முடைய பாவ விசேஷங்களாலே பகவதபிமத திவ்ய மஹிஷிகளான பிராட்டிமார் மூவரோடும், இவர்க்குசாம்ய முண்டு.

(௩அ) அவனுக்கு அபிமதைகளான திருவாய்ப்பாடிப் பெண்களு டையவும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும், நரக வதானந் தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் பதினாறாயிரம் தேவிமாருடையவும் பாவங்கள், இவர்க்குண்டு.

(௩சு) ஜநக குல ஸுந்தரியான பிராட்டியோடே, யிவர்க்குச் ஸர்வ தாஸாம்யம்.

(ச0) பிராட்டியோபாதி, பின்தொடர்ந்துபோன இளையபெருமா ளோடும் இவர்க்குச் ஸாம்யம்.

(சக) பகவத் அநந்யராய் ஸஹஜ பக்தராயிருக்கும் லக்ஷ்மண பரத, சத்ருக்நர் படியும் பகவத் ப்ரத்யா ஸந்நராய் தத்

பக்தி யுக்தரான தசரத, யசோதா, ப்ரஹ்லாத, விபீஷண, மாருதி, பார்த்தர் படிகளும் இவர் பக்கலிலேயுண்டு.

(௪௨) லக்ஷ்மண பரத தாதிகளிலும் இவர்க்கு ஆதிக்யமுண்டு.

(௪௩) இப்படிப்பட்ட நெஞ்சையும், சுவையையும், உடைய இவர் அபினிவேசத்தாலே, அவன்பிறவிகளுக்கு அநுகுணமாகப் பிறந்து, அநேகாநுவ்ருத்திகளைப்பண்ணும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷ சேஷைக ரதிகராய் அநேகவித கைங்கரியங்களைப் பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள் தான் என்றால், ஆம்படி பாவிப்பர்.

(௪௪) த்ரௌபதி, கௌசல்லியைகள் படிகளே, இவர்க்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை, யிதுக்கு ஸ்தாலம்.

(௪௫) இவருடைய பக்திவைபவ உக்தவக்ஷியமாகு வஸ்தைகளுக்கு எல்லாம் உடலாயிருக்கும்.

(௪௬) கரை அழியச்செல்லுகிற இவர்பக்தி, சாஸ்த்ர மரியாதையின்கீழ் அடங்காது.

(௪௭) இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில், சம்பந்தோபாய பலங்களில் உணர்ச்சி, துணிவு, பதறலுமாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தைகளுக்கு, த்தோழி, தாய், மகள், என்றும்; ஈஸ்வரனோடு ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதி சம்பந்த (அ) க்யானமே, தோழியென்றும்; நாயக விஷயத்தில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே, அவன் இருந்தவிடத்தே போகவேண்டுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானே வரக்கண்டிருக்கையொழிய, படிகடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் போதாதென்று, நிஷேதித்துப்

(அ) ௧. அங்கோர்கண்ணுமிறைச்சியும் ஆவேல்மின் (௬-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௩-ம் பாட்டு.)

௨. உனக்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டம் கண்டேன்பயன் (௬-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௭-ம் பாட்டு.)

௩. நிர்ப்பானா யாமினியென்னவம் (௪-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௧-பாட்டு.)

௪. அவனில்மாமணி (௯-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, ௧-பாட்டு.)

௫. கருமாணிக்க மலைமேல் (௮-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௧-பாட்டு.)

பொருமவளாகையாலே, மத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்யவஸாயமாகிற (அ) ப்ரக்ஞாவஸ்தையை த்தாயாரென்றும், இயற்கையில் புணர்ந்து, நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டுக் குலமரியாதைகளையும் பாராதே, கிட்டியல்லது தரியேனென்னும், பதற்றத்தை உடையளாகையாலே, சரமபத ப்ரோக்தமான, ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை, அநுசந்தித்து த்ததநுபவ விளம்பாக்ஷமத்வத்தாலே, தத்தேகோபாய த்வாத்யவஸாயத்தையும், அதிக்ரமித்துக்கிட்டி அநுபவித்தல்லது, தரியாதபடிநடக்கிற, ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தையை, மகளென்றும், பெயரிட்டுச் சொல்லுவர்.

(௪௮) தலைமகள் பேச்சான பதினேழு திருவாய் மொழியிலும் ப்ராப்யத்வரை (ஆ) தேர்ன்றும்.

(அ) ௧. பாலனுயேழுலகுண்டு (௪-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௨. கண்ணன்கழல்துழாய், பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியும் (௪-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

௩. மண்ணையிருந்து துழாவியிலே, பெண்கொடியேறியபித்தே (௪-ம் பத்து, ௪-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௪. கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ (௫-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௫. மாலுக்குவையத்திலே, கர்ப்புடையாட்டியிழக்குமைட்டே (௯-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

௬. உன்னுஞ்சோற்றிலே, இன்றெனக்குதவாதகன்ற (௯-ம் பத்து, ௭-ம் திருவாய்மொழி, ௯-ம் பாட்டு.)

௭. கந்துறும் பகலிலே, சந்திக்கும்சானம்சார்வதே வலித்தனையை (௭-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௫-ம் பாட்டு.)

௮. மூவரையோ, அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே (இயற்பா, திருவிருத்தம் ௬௨-ம் பாட்டு.)

(ஆ) ௧. அஞ்சிறையமடநாராய். (முதற்பத்து, ௪-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௨. வைகல்பூங்கழிவாய். (௬-ம் பத்து, ௧-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௩. பொன்னுலகாளீரோ. (௬-ம் பத்து, ௮-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௪. எங்கானல் - (௯-ம் பத்து, ௭-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

(௩௯) ஸம்பந்த...யாநத்திற்கும், பாத்யவஸாயத்திற்கும், விஷய வைதந்த்ரே... ...தமுண்டாகையாலே, தோழி

(இவைகளிலே தூதுவிட்டு.)

௫. வாயும் திரையுகளிலே (சகலபதார்த்தங்களையும் சமதுக்கிகளாகக் கொண்டு அழுத.) (உ-ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி.)

௬. ஏறாளுமிறையோனில். மாறுளன் கவராதமணிமாமை குறைவிலமே. (சு-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௭. மாசறுசோதியிலே. குதிரியாய்மடலூர்தும். (ரு-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, ௩-ம் பாட்டு.)

நாமுமினைக்கவே. (ரு-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.);

(என்று ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்து.)

௮. ஊரெல்லாம் துஞ்சியிலே. பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம் பெரிதடுமால், முன்னின்றாயிழ்)கண்புதையமூடிற்றும் (ரு-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, சு-ம் பாட்டு.)

(போக்கடியற்று.)

௯. எங்ஙனேயோவிலே. சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே, எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழும். (ரு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

(அப்ராக்ருதவிக்ரஹம் உருவெளிப்பாடாய் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்க.)

க0. மானேய்நோக்கிலே திருவல்லவாழுறையும் கோனாரை அடியேனடி கூடுவதென்றுகொலோ (ரு-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(அவனைக்கூடும் காலைப்ப்ரார்த்தித்து.)

கக. மின்னிடை மடவாரிலே போகுநம்பீ. (சு-ம்பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(ப்ரணயரோஷத்தாலேயூடி.)

கஉ. வென்றிசேர் ஞங்கிலே. என்னெஞ்சினுருமங்கே ஒழிந்தார், உழந்தினியாரைக் கொண்டென்னுசாகோ. (எ-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, சு-ம் பாட்டு.)

(உசாத்துணையுமின்றி.)

க௩. ஏழையராவியிலே. கன்னவன்கோளிழைவான் ரூபமாய் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே. (எ-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி அ-ம் பாட்டு.)

(பாதகவர்க்கம் ஒருமுகமாய்நலிய.)

கச. நங்கள்வரிவளையிலே. காலம்பலசென்றும் காண்பதாணையுங்களோடெங்கள் இடையில்லையே. (அ-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

மார்களென்றும், அன்னையர், என்றும் பஹுவசந ப்ரயோகம்.

(௫0) தலைமகளாகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஏழவஸ்தைகளுண்டு. அவையாவன.

க. அபிலாஷை, அதாவது அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதம தரிசநத்தில் பிறக்கும் ஆசை.

உ. ஸ்மரணம், அதாவது அவ்விஷயத்தில் உண்டான சிந்தனை.

௩. அநுஸ்ம்ருதி, அதாவது அந்தஸ்மரணம் அநவரதம் நடையாடுகிற ஸ்மரணம்.

ச. இச்சை, அதாவது அவச்யம் அநுபவித்தே நிற்கவேண்டும் என்கிற ஆசை.

ரு. ருசி, அதாவது அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணாதபடி முதிருகை.

சு. பரபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தில் ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களே சுகதுக்கங்களாகிற பரபக்தி.

எ. பரமபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தினுடைய விச்லேஷத்தில் ...சத்தைகிடவாதொழிகை. இவ்வவஸ்தைகள் தான்:—க. பேதை. உ. பெதும்பை. ௩. மங்கை. ச. மடந்தை. ரு. அரிவை. சு. தெரிவை. எ. பேரிளம்பெண். என்கிற ஏழுபருவங்கள்.

(இதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரை அதிக்ரமித்து.)

கரு. இன்னுயிர்ச் சேவலிலே. இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக்கற்றது. (௯-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

கசு. மல்லிகைகமழ் தென்றலிலே. (௯-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி.)

(கண்ணனை சந்த்யாகாலத்திலே பசுக்களில் முற்கொழுந்தில்வரக் காணாமல் நலிவுபட்டு கூப்பிட்டு.)

கஎ. வேய்மருதோளிணையிலே. (க0-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி.)

(ப்ராதக் காலத்தில் க்ருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போனாக அதிசங்கைபண்ணி அவன்முகத்தைப்பார்த்து, நீ பசுமேய்க்கப்போனால் நலியக்கடவ பாதக பதார்த்தங்கள் நலியாநின்றதென்று கூப்பிடும்.)

(ருக) இவ்வா[illegible]வருக்குத் தோழி[illegible] தாய், மகள், என்கிற மூன்றவஸ் தையும் உ[illegible]யாலே[illegible], தத் அவஸ்தைகளோடு சேர்ந்த வேஷத்தாலே அவயவவர்ணனையை, ஆத்மஸ்வரூப பரமாகச் சொன்னார். எங்ஙனேயெனில்.

க. "மயில்" என்று ஸ்திரீகளைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஆத்மாவினுடைய க்யானவிகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

உ. "பிறை" என்று நெற்றியைப் பிறையாகச் சொல்லுகையாலே அதின் [illegible]ாவண்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய அந்ய சேஷத்வங்களாகிற தோஷ ஸ்பரிச மற்றிருக்கும் அந்தியைச் சொல்லுகிறது.

ங. "விற்புருவக்கொடி" என்று புருவத்தை வில்லாகச் சொல்லுகிறது வளை[illegible]யிட்டு, ப்பாஹ்யார்த்தா காரணீயமந ரூப தாந்தியைச் சொல்லுகிறது.

ச. "அம்பன்னக்கண்ணள்" என்று கண்ணை அம்பாகச்சொல்லுகையாலே தனக்கடைத்த விஷயத்தை அவலம்பித்த க்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

ரு. "முத்தன்ன வெண்முறுவல்" என்று முறுவலை முத்தாகச் சொல்லுகையாலே, அவ்விஷயாநுபவத்தால்வந்த ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

சா. "பவளவாயாள்" என்று அதரத்தை ப்ரவாளமாகச் சொல்லுகிறது சிவப்பை யிட்டாகையாலே, அவ்விஷயத்தைப்பற்ற உண்டான அநுராகத்தை சொல்லுகிறது.

எ. "செப்பேன்ன மென்முலை" என்று பரிணதமான முலையைச் செப்பாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷி விரும்பி மேலே விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது.

அ. "மின்னனைய நுண்மருங்குல்" என்று இடையை மின்னாகச் சொல்லுகிறது நுண்மையை யிட்டாகையாலே, க்யாநாவஸ்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

கூ. "தோரணங்கல்குல்" என்று நிதம்ப வைலக்ஷண்யம் போக்தாவுக்குப் [illegible]ப்யமா யிருக்கும் தாகையாலே, "தேனும் (அ) பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து" என்கிற படியே சேஷிக்கு மிகவும் ரஸாவஹமாம்படி யிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவின் போக்யதையைச்சொல்லுகிறது.

(க0) "அன்னமன்னநடையாள்" என்று அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடை அழகுக் காகையாலே, சேஷியும் ததீயரும் ச்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபானுரூபமான நடக்கையாகிற கதியைச் சொல்லுகிறது.

(ருஉ) சம்பந்தக்யானம், உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வரை, இவைகளுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை, ஸர்வரும் அறிந்து அநுசந்திக்கும்படி தரிசிப்பித்தார்.

(ருங) இவர் "தாயாரென்ற" உபாயாத்ய வஸாயதசையில் சத்ருக்களாகவும் பந்துக்களாகவும் சொல்லும் சித்த சாதந நிஷ்டப்ரதி கூலரான சாத்ய சாதன நிஷ்டரையும், அநுகூலரான சித்த சாதன நிஷ்டரையும்; "மகளென்ற" ப்ராப்யத்வரா தசையில் அந்தரங்க சத்ருக்களாகவும்; ஸ்வ ஸமான சுக துக்கிகளாகவும் சொல்லும்; பகவத் ஏகபரரா யிருக்கச் செய்தே, ததுபாய ப்ரவர்த்தியிலே யூன்றிநின்று த்வராபாரதந்த்ர்யத்திற்குச் சேராதென்று நிஷேதிக்கும், சித்த சாதன பரரையும், தன்னைப்போலே உபாய பாவத்திலே உடன்பாடரா யிருக்கும் சாத்யபரரையும், சொல்லும்.

(ருச) "நாலயலாரும் அயற்சேரியாரும்" என்கையால் கர்ம, க்யாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆகிற உபாய சதுஷ்டயத்திலும் ஊன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி சாபேக்ஷதை அற்றுத் தேவதாந்தர்யாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்கு மவர்கள்.

(ருரு) கர்மயோகமும், க்யாநயோகமும், பக்தியோகமும் சித்தசாதந பரர்க்குப் புறவசலா யிருக்கும்.

(ருசா) "ஊரார்" என்பது ஆத்மப்ராப்தி காமரான கேவலரை. "நாட்டார்" என்பது புத்ர பச்வந்நாதிகளான இஹலோக

(அ) தேனும் பாலும் கன்னலு மமுதுமாகித் தித்தித்து (அ-ம் பத்து ஆ-ம் திருவாய்மொழி சா-ம் பாட்டு.)

ஐஶ்வரியகாமரை. "உலகர்" என்பது சுவர்க்காதி பரலோக ஐஶ்வரிய காமரான ஸ்வதந்த்ரரை.

(௫௭) கேவலரை, ஊராரகச் சொன்னது, ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் கர்மீபவிக்கும் ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்கு அவ்வருகான பரமாகாசத்தில், இருந்தநுபவிக்க வேண்டுகையாலே.

(௫௮) "சிறுகுளகாவது" தேஹாத்ம விவேகத்திற்குப் பரிகரமான ப்ரமாணம். "பெருங்குளகாவது" தேவதாந்தரங்களென்றும் சர்வேஶ்வரனென்றும், விவேகிக்கிறதிற்குப் பரிகரமான ப்ரமாணம்.

(௫௯) "மாலை" யாவது ராஜஸ த்யாகம். "கங்குலாவது" தாமஸ த்யாகம். காலை யாவது ஸாத்விக த்யாகம். "பகலாவது" சுத்த ஸத்வ த்யாகம்.

(௬௦) "நிலாமுற்றமாவது" சரமாவதியான புருஷார்த்த த்யாகம்.

(௬௧) "கலையும்வளையு" மாவன அஹங்கார மமகாரங்கள்.

(௬௨) "பட்டம்" "சூடகம்" முதலான ஆபரணங்களாவன, ப்ரதமத்தில் இவ்வாத்மாவை அங்கீகரித்த, ஆசாரியன் உண்டாக்கும் நாமரூப பகவத்வந்த நாதிகளும், பின்பாசார்ய வைபவத்தை யுணர்த்தி, அவனுக்குண்டாக்கும் சேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளும் ஆகிற ஆத்ம அலங்காரங்கள்.

(௬௩) "பந்தாவது" போகஸ்தானமான தேஹம். "கழலாவது" போகோபகரணமான பஞ்சேந்த்ரியங்கள்.

"பாவைதுழ மணங்களா" வன விஷோபகரண விசேஷங்கள்.

"யாழ்," "தென்றல்," "மதியம்," "அடிசில்," போக்யங்களான சப்தாதி விஷயங்கள். "சாந்தம்," "பூண்," "அகிலா" வது ருபகந்தங்கள் "சிற்றிலாவது" போகஸ்தானம். "தூதை" யாவது சிறுசோறு அடுகைக்கு உபகரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௩-ம். ப்ரகரணம்.

(௧) பகவத் விஷயத்தில் கடகராம் அவர்களைப் பக்ஷிகளாக ப்ரதிபத்தி பண்ணி, அவர்களுடைய வ்யாபாரங்களைச் சிறகுகளாகச் சொல்லிக்குருக்களுடையவும், சப்ரம்ஹசாரிகளுடையவும், புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தானத்திலேநின்று பேசுவர்.

(௨) சரம் சாரிக சகல சங்கமும் அற்று, உத்தமாச்ரமிகளாய், ப்பரமஹம்ஸ சப்தவாச்யரான ஸ்ரீநாதமுநிகள், ஸ்ரீயாமுனமுநிகள், போல்வாரையும் இந்தக் குணசாம்யத்தையிட்டு அன்னமென்று சொல்லுவர்.

(௩) திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்குப் போக்யமாயிருக்கிற தம்பிரான்மார் போல்வாரை, இக்குண சாம்யத்தாலே "வண்டே"ன்றும், "தும்பி" யென்றும் சொல்லுவர். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீநாரதரையும், திருப்பாணாழ்வாரையும், த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்வது.

(௪) கிளி, பூவை, குயில், மயில், என்றது பாகவதர்களுக்கு ப்பாததூளிபோலே பரதந்த்ரராய் இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், ராமாநுஜனுடையார் என்றே நிருபகமாம்படி உடையவருக்குப் பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார், போல்வாரை.

(௫) நாரை, கொக்கு, குருகு, என்றது தங்கள் பக்கல் உபஜீவித்த சிஷ்யர்கள் உபகார ஸ்ம்ருதியாலே பிரஸாத வகைக்கையாகிற ப்ரம்ஹரதம் பண்ணிச் சாதகமாக சமர்ப்பித்தவையை அங்கீகரித்துப் பாகவத கைங்கரியத்துக்கு உறுப்பான யோக்யதையும், ஸம்ஸார வெங்காயமடியான பயத்தாலே ஐஶ்வரியத்தை உபெக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள, ஸ்ரீதல

சேகரப்பெருமாள், ஆசார்ய பதஸ்தரான நம்முதலிகள் போல்வாரை.

(௬) மேகமென்றது மேகஸத்ருசராய்க் கொண்டு க்ருபையை வர்ஷிக்கும் முதலாழ்வார்கள், எம்பெருமானார் போல்வாரை.

(௭) ப்ராப்யத்தில் த்வரை தோன்றப் பலகாலும் தூது விடுவர். தூது நால்வகைப்பட்டிருக்கும் எங்ஙனே என்னில் ௧. பரத்வத்திலும். ௨. வியூகத்திலும். ௩. விபவத்திலும். ௪. அர்ச்சாவதாரத்திலும். "அஞ்சிறை," "வைகல்," "பொன்னுலகு," "எங்கானல்"கள் நாலு தூதுக்கும் விஷயம்.

(௮) பரத்வாதிகளில் ஸ்தல பேத மொழிய, வஸ்து பேதம் இல்லை, ஆகையால் பலவிடங்களிலும் தூது விட்டால் ப்ராப்ய வஸ்துவின் ஐக்கியம் குலையாது திருமலை முதலான தேசங்களில் ரஸோத்தரமாக வஸிக்கையும், பாற்கடலில் யோக நித்ரை செய்வதும், ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து பல இடங்களில் அவதரிப்பதும், அந்தர்யாமியாய் "உள்ளுவார் (அ) உள்ளித்தெல்லாம்" அறிகையும்; கோயில் முதலான இடங்களிலே ரஸோத்தரமாக வசிக்கையும், இவை ஐந்தும் ஒன்றேயாகக் காணலாம்.

(௯) பரத்வாதிகளில் அநுபாவ்யமான குணங்களெல்லாம் பூர்ணமாய்க் கரைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே இவர் மண்டியிருப்பர்.

(௧0) கோயில், வியூஹ சௌஹார்த்த ப்ரதானம்.

(௧௧) திருமலை, அந்தர்யாமிப்ரதானம்.

(௧௨) திருக்குருகூர், பரத்வ லக்ஷணமான ஈச்வரத்வ ப்ரதானம்.

(௧௩) திருக்குறுங்குடி, விபவப்ரதானம்.

(௧௪) ஸ்ரீவரமங்கலம், திருவடிகளையே உபாயமாகக் கொடுக்குமிடம்.

(௧௫) திருக்குடந்தை, ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறந்தாரைச் சிதலராம்படி பண்ணுமிடம்.

(௧௬) திருவல்லவாழ், அவனே ரக்ஷகனென்று அத்யவஸிக்கப்பண்ணுமிடம்.

(அ) உள்ளுவார் உள்ளித்தெல்லாம் (முதலாயிரம், திருமாலை ௩௪-ம்பாட்டு.)

(௧௭) திருவண்வண்டூர், அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி யிருக்கும் அவனுடைய ஸ்தைரிய குணம் தோற்றுமிடம்.

(௧௮) திருவிண்ணகரம், விளம்பிக்கையாலே வந்த ப்ரணயரோஷத்தை அழிக்கவும், விருத்தங்களைக் கடிப்பிக்கவும் வல்லசாமர்த்திய முள்ள இடம்.

(௧௯) திருத்தொலைவில்லிமங்கலம், தந்தைதாயான பந்துத்வம் இரட்டித்திருக்கும் இடம்.

(௨0) திருக்கோளூர், ப்ராப்ய ருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமாயிருக்குமிடம்.

(௨௧) தென்திருப்பேரை, நெஞ்சை அபகரிக்கும் சௌந்தர்யமுள்ள இடம்.

(௨௨) திருவாறன்விளை, பரத்வத்தில் விமுகராகப்பண்ணுமிடம்.

(௨௩) திருக்குளந்தை, ஸ்த்ரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதிகளை அழிக்குமிடம்.

(௨௪) திருவண்பரிசாரம், ப்ரமத்தைக்கண்ட மநசானது ப்ரமிக்கும்படியான சௌகுமார்யம் தோன்றுமிடம்.

(௨௫) திருச்செங்குன்றூர், பய சங்கிகளானவர்கள் நிர்ப்பயராய் ஹ்ருஷ்டராம்படியான சௌரியாதிகள் தோன்றுமிடம்.

(௨௬) திருக்கடித்தானம், க்ருதஜ்ஞதா பரிமளம் ந்யாய ப்ராப்தமான குணம் தோன்றுமிடம்.

(௨௭) திருப்புலியூர், நாயகனுடைய லக்ஷணம் காட்டுமிடம்.

(௨௮) திருப்புளிங்குடி, திருவரகுணமங்கை, திருவைகுந்தம், பரமபக்தியாகிற பாகம்பிறக்குமளவும் அவனுக்கு உண்டான த்வரை தெரியும்படி செய்யுமிடங்கள்.

(௨௯) திருக்காட்கரை, போகத்தில் தட்டுமாறும் சௌசீல்ய குணம் தோன்றுமிடம்.

(௩0) திருமூழிக்களம், ஆச்ரிதருக்கு ஸம்பந்தமான ஸ்வபாவம் காட்டுமிடம்.

(௩௧) திருநாவாய், ஆச்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை தோன்றுமிடம்.

(௩௨) திருக்கண்ணபுரம், சரண வரணார்ஹனுடைய மோக்ஷப்ர தத்வம் தோன்றுமிடம்.

(௩௩) திருமோகூர், தாபஹரமான குளிர்ச்சி யுண்டாகுமிடம்.

(௩௪) அநந்தசயனம், தாரதம்யம் பாராதே காட்டுகிற ஸாம்யம் தோன்று மிடம்.

(௩௫) திருவாட்டாறு, ஆச்ரிதனுக்குப் பாரதந்த்ரனாகை காணுமிடம்.

(௩௬) திருமாலிருஞ்சோலை, அந்யாபதங்களைக்கடியு மிடம்.

(௩௭) திருப்பேர்நகர், அங்கீகரிக்கப்பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் தோன்று மிடம்.

(௩௮) இவ்வாழ்வாருக்குப் பதினாறு திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமான வாறே, அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் திருவாய் மொழியில் வ்யாவர்த்தமான மார்த்வத்தை யுடைத்தான சப்தமாக, இவர் முகோத்கதமாயிற்று.

(௩௯) இது பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்த அநாதியான ஆயிரம்.

(௪௦) ஸம்சாரிகளுக்கு, உஜ்ஜீவனார்த்தோபதேசம் பண்ணின இப் ப்ரபந்த ப்ரதிபாத்ய அர்த்தஸாம்யத்தாலே, பகவத் ப்ரணீத கீதோபநிஷத்துக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படும்.

(௪௧) அதற்கும் இது ஆதிக்யமுள்ளது, மத்யஸ்த மாகநின்று தத் வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே இது மந்தமதிகளுக் கும் விச்வஸநீயம்.

(௪௨) கீதை மோக்ஷசாஸ்த்ரமேயாகிலும், அதற்கு உதிக்கிறபோது அந்யார்த்தமாக உதித்ததுறையுண்டு. திருவாய்மொழிக்கு மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்த ஏற்றமுண்டு.

(௪௩) அர்ஜுனன் யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனானமாத்ர மொழிய, த்சித்த தர்மபர்யந்தம் உபதேசம் ஸப்ரயோஜனமாயிற்றில்லை அங்கு; அது ஸப்ரயோஜனமாயிற்று இங்கு.

(௪௪) அதில் விதிமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யம்; இதில் விதி, அநுஷ்டானம் இரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கும்.

(௪௫) ஆக கீதையில் இதுக்குண்டான ஆதிக்ய ஹேதுக்கள் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௪௬) ஸம்ஸாரிகளோடும், ஜ்ஞாநிகளோடும், சர்வஜ்ஞனான ஈச்வர னோடும் வாசியற ஸர்வருக்கும் வேண்டும் அம்சங்களை, இவர் உபதேசித்துத் திருத்துவர்.

(௪௭) ஆக அறிவுகேடரை உபாயத்தில் மூட்டுவர்; உபாயத்திலே ஊன்றுவாரை ப்ராப்யபரராக்குவர்.

(௪௮) ப்ராப்யத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஆழங்கால் அறிவிப்பர்; ப்ராப்தியை உண்டாக்கும் அவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை அறி விப்பர்.

(௪௯) ப்ரதம சரமோக்தரான, ஆர்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, ஹிதா ஹிதங்கள் பலகாலும் சொல்லுவர்.

(௫௦) தம் உபதேசத்தாலே பகவத்பக்தியை ஜனிப்பிப்பது, தத் சம்பந்தமடியாக அவர்களைவிட மாட்டாதே திருந்தித்தம் மோடாதி பகவத் அநுபவபராக்க வேணுமென்கிற ஜ்ஞா நம், இதற்கு ஹேது.

(௫௧) ஜ்ஞாந, ப்ரேமங்கள் இரண்டும், பாதுகா ஸஹிஷ்ணுத்வத் தை யொழிந்திராது.

(௫௨) இவரை அவன் தனக்கு ஆத்மாவாக நினைத்திருக்கிற ஆகா ரம், இவர் பாசுரத்தில் தோன்றும்.

(௫௩) இவருக்கு ஈச்வரனிடத்தில் சந்சிஷ்யத்வம் பரிபூர்ணமா யிருந்த ஔபாதி, அவனுக்கும் ஆசாரியத்வம் இருந்தது.

(௫௪) இவருக்கு ஈச்வரன் கைவிட்டவர்களையும், திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கரைபுரண்ட காருண்யம்.

(௫௫) இவருக்குள்ள குணங்கள் எம்பெருமானார்க்குமே உண்டு.

(௫௬) இப்ரபந்தத்தில் அந்வயித்தவர்களை த்தனக்கு ச்சேஷிக ளாய் நினைத்திருக்கையால் ஸபலமாயிற்று.

(௫௭) உபதேச சக்தியாலே ஸர்வரும் திருந்தி, இவருடைய இழ வுகளெல்லாம் தீர்ந்ததென்று கொள்ள வேணும்.

(௫௮) இவருடைய பரோபதேச விஷயங்களும், உபதேச, ஹேதுக்களும், உபதேச ஸாபல்யமும், உபதேசந்தான் அநுப வத்தை விட்டிராதென்பதும், சொல்லிற்று.

(௫௯) இவர் ப்ரபந்தம் நாலும், ரஹஸ்ய த்ரயார்த்த ப்ரதிபாதக மாயிருக்கும்.

(௯0) (அ) "உயிரளிப்பான்" என்று ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தில், தாத்வர்த்தமான பகவத் ரக்ஷகத்வத்தையும், "அடியேன்" என்று தத்ரக்ஷ்யபூதமாய்ச் சதுர்த்தி உகாரங்களில் சொல்லுகிறபடியே, ததநந்யார்ஹ சேஷமாய், ப்ரக்ருதேபரமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாக த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி ஸம்ப்ரதாநத்திலேயாய் ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணமும் அர்த்தமாகையாலே, விரோதி யத்தாலே கலங்கின தசையிலே (ஆ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" என்று அந்த ஆத்ம சமர்ப்பணத்தையும், (இ) "திருமால்திருப்பேர்வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்" என்று ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வம் ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸில் அர்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிற ததீய சேஷத்வத்தையும், (ஈ) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" (உ) "யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும்" என்று சஷ்ட்யந்தமான மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட அஹங்கார மமகாரங்களாகிற அநாத்மந் யாத்ம புத்த்யாதி ரூபாவித்யையையும், தத்கார்யமான அக்ருத்ய கரணாதிகளையும், தத்காரியமாய்வரும் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபமான ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தையும், (ஊ) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்து அழுந்தார்" என்று தன் நிஷேதவாச்சியான நஞ்ஞாலே சொல்லப்பட்ட அவித்யை முதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தம மீறுக உள்ள விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாய்க் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய்த் ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸார ஹேது பூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடையநிவர்த்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம், ப்ரதம, மத்யம, பதங்களின் அர்த்தத்தோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (அ) "நாமனையுந்தித்தனிப்பெருநாயக" என்று தொடங்கி (ஆ) "எம்பெருமாமாயன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபய விபூதி யுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (இ) "தனிமாத்தெய்வத்தடியவர்க்கினிநாமாளகவேயிசையுங்கொல்" என்றும் (ஈ) "ஊழிதோறூழி யோவாதுவாழியவென்றுயாந்தொழவிசையுங்கொல்" என்றும் அந்தப்பதத்தில் சதுர்த்தி அர்த்தமான பலஸ்வரூபத்தையும், காட்டுவதால் இவர் ப்ரபந்தங்கள் திருமந்த்ரத்தோடுசேரும். (உ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை அகற்றப் பார்க்கிறாயோ வென்கையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்யாஜ்யதையும் (ஊ) "வெங்கோட்டேறேழுடனேகொன்றனையே மனத்துக்கொண்டு" என்று "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிற மாநஸாத்யவஸாய ரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (எ) "சீரார்மனத்தலைவன்"

(அ) உயிரளிப்பான். (இயற்பா-திருவிருத்தம், க-பாட்டு.)

(ஆ) அடியேனடியாவியடைக்கலம். (இயற்பா - திருவிருத்தம், அ௫-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமால்திருப்பேர் வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன் (இயற்பா-திருவிருத்தம், க00-ம் பாட்டு.)

(ஈ) பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும் (இயற்பா-திருவிருத்தம், க-ம் பாட்டு.)

(உ) யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௯௫-ம் பாட்டு.)

(ஊ) வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே (இயற்பா. திருவிருத்தம் க00-ம் பாட்டு.)

(அ) நாமனை யுந்தித் தனிப்பெருநாயக (இயற்பா-திருவாசிரியம், க-ம் பாட்டு.)

(ஆ) எம்பெருமாமாயன் (இயற்பா-திருவாசிரியம், எ-ம் பாட்டு.)

(இ) தனிமாத்தெய்வத்தடியவர்க்கினி நாமாளகவேயிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௬-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ஊழிதோறூழியோவாது வாழியவென்று யாந்தொழவிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௬-ம் பாட்டு.)

(உ) நெறிகாட்டிநீக்குதியோ (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௬-ம் பாட்டு)

(ஊ) வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றனையேமனத்துக்கொண்டு (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௪அ-ம் பாட்டு.)

(எ) சீரார்மனத்தலைவன் (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௨௫-ம் பாட்டு.)

துன்பத்தை மாற்றினேன் வா னெரினத்தலைவன் கண்ணனல் லால்" என்றும் "அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயபூதன் பண்ணும் ஸர்வபாபவிமோசநத்தையும், விரோதிகளானவை போனவிடம் தெரியாதபடி தன்னடையே விட்டுப்போயிற் றென்கையாலே "மாசுச:" என்கிற பதத்தாலே பலிதமான நிர்பரத்வாநுசந்தானத்தையும் சொல்லுகையாலே, திருவந்தாதி சரமச்லோகத்தோடு (அ) சேரும்.

(௬௧) திருவாய்மொழி பத்துப் பத்தாலும் த்வயத்தின் (ஆ) பத்தர்த்தங்களும் விசதம்; அவையாவன:—

௧. ஸ்ரிய:பதித்வமும்.
௨. நாராயணத்வமும்.
௩. நாராயணனுடைய ஸர்வலோக சரண்யமான சரணாரவிந்த யுகளமும்.
௪. அதினுடைய ப்ராபகத்வமும்.
௫. சேதனகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநா கர்ப்ப விச்வாஸமும்.
௬. லக்ஷ்மீதத்வல்லபநுடைய நிகிலாத்ம கைங்கர்ய ப்ரதாநார்த்த நித்திய ஸம்பந்தமும்.
௭. கைங்கர்ய ப்ரதிசம்பந்தியான ஈச்வரனுடைய நிரதிசய போக்யதையும்.
௮. ஸர்வஸ்வாமித்வமும்.
௯. நித்யகைங்கர்யமும்.
௰. கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணமும்.

(அ) சரமஸ்லோகம் இரண்டுவாக்யமாய், பதினொரு பதமாய், முப்பத்திரண்டு திருவக்ஷரமா யிருக்கும்.

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ
அஹந்த்வா ஸர்வபா பேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச:.

(ஆ) த்வயம் இரண்டுவாக்யமாய், ஆறுபதமாய் இருபத்தைந்து, திருவக்ஷரமாயிருக்கும். அதில் பூர்வவாக்யம் பதினைந்து அக்ஷரமுள்ளதாயும் உத்தரவாக்யம் பத்தக்ஷரமுள்ளதாயு மிருக்கும்.

ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

(௬௨) மந்த்ர ச்லோகங்களில் சுருக்கமான அர்த்த விசேஷங்களை த்வயத்திலே விவரிக்குமாறுபோலே, பூர்வ ப்ரபந்த த்ரயத்திலும் சங்க்ரஹேண சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இருபது திருவாய் மொழியில் ப்ரதிபாதித்து, மற்ற எண்பதில் அதை விஸ்தரித்து, உபேயம் ஒன்றுமே, இதற்கு ப்ரமேய மென்று சொல்லும்.

(௬௩) மற்றும் வேதாந்த சங்க்ரஹ தாத்பரியங்களான அர்த்தங்கள் பலவும் இவற்றிலே உண்டு.

(௬௪) லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேச்வரன் நினைவாலே, சர்வ லக்ஷணோ பேதமாய்த் தலைக்கட்டின ப்ரபந்தமாகையாலே, மங்களாசாரங்களும், கோல் விழுக்காட்டாலே பலித்தன.

(௬௫) வாச்சியனான ஈச்வரனோடே பல படியாலும் சாம்யதை உடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்தவதாரமாய் அவதரித்தாற்போலே, இதுவும் லோக ரக்ஷணார்த்தகமாகப் பத்து பத்தாக அவதரித்தது.

(௬௬) ஆயிரத்தையும் சேரச்சொன்னது, பத்துக்கள் தோறும் வெவ்வேறு கருத்தாயும், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயும் இருக்கும்படி நினைத்து.

(௬௭) பாட்டுகளுக்கு க்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானஞ் சொல்லும் பாட்டிலும், தாத்பர்யமா யிருக்குமோ பாதி, நூறு பாட்டுக்கும், பரோபதேச பரமான பத்துப் பாட்டிலே, தாத்பர்யமா யிருக்கும்.

(௬௮) பகவத்பரங்களாயும், தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும் அவ், வக்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்ரயணவிஷயத்தையும், ஆச்ரயண கர்த்தாவையும், சொல்லுகிறதாகையாலே, ஆச்ரயணவிதிக்குச் சேஷங்கள் இத்தனை.

(௬௯) பரத்வாதி குணவிசிஷ்டனான ஈச்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த பேறுகளைப் பலரும் அறிந்து, வாழவேண்டுமென்று பத்து பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்; எங்ஙனேயென்னில், ஈச்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அஜ்ஞாநத்தை ப்போக்கி ப்பக்திரூபா பந்நஜ்ஞாநத்தை த்தந்து, இன்னும் இவர் நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடும்

என்று தன்பக்கல் அவனுக்குண்டான ஸ்நேஹத்தாலே நிரந்தரவாசம்பண்ண, அத்தாலே ஸம்சய விபர்ய விஸ்ம்ருதி ரஹிதமான தத்வக்யாநத்தை உடையரான ஆழ்வார், அவனுடைய குணங்களைத் தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே அநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே, ஸம்ஸாரிகளையும் பார்த்து, த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரத்தின் தோஷத்தையும், உபாதேயமான பகவத்விஷயத்தின் குணத்தையும், தம்பஜநப்ரகாரத்தையும், பஜநாலம்பநமான மந்த்ரத்தையும், உபதேசித்து, ப[..]ஜனீயனானவனுடைய சவுலப்யம், அபராத ஸஹத்வம், சீலவத்தை, ஸ்வாராததை, ஆச்ரயணாஸ்யதை, ஆர்ஜவம், சாத்மிய போக ப்ரதத்வம், பாடக்தி பரிகணைகளுக்கு ஒக்க முகம் காட்டும் சாம்யமாகிற குணங்களைத் தரிசிப்பியாநின்றுகொண்டு, அவ்வழியாலே பஜநத்தினுடைய சுகர[..]ரஸ்யதைகளையும், பஜிக்கவே ஸர்வபலங்களும் சித்திக்குமென்னுமத்தையும், பஜநோபக்ரமத்திலே பஜநவிரோதிகளடைய நசிக்குமென்றுமத்தையும் அறிவித்து, ஆனபின்பு ஸ்ரீகீதையில் அவன் அருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்திலே நின்று, தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் பரத்வ சங்கா நிவர்த்திபூர்வகமாக அவன்விஷயமான க்யாநத்தைக்கொண்டு, அவன்பக்கலிலே அநந்யப்ரயோஜந பக்தியைப் பண்ணுங்களென்று, தமக்கவன் மயர்வற மதிநலமருளினாற்போலே, தாமும் இவர்களுக்கு அக்யாநநிவர்த்தி பூர்வகமாக க்யாநபக்திகளை உபதேசத்தாலே யுண்டாக்கிப் பஜநத்திலே மூட்டுகிறார்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௨-ம் ப்ரக[..]ணம்.

(க) முதல்பத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் மயர்வற மதிநலம் அருளினாற்போலே, சம்சாரிகளுக்குத் தம்முடைய கிருபையாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விஷயமான அக்யாநத்தைப் போக்கி, க்யாநபக்திகளையுபதேசித்துப் பகவத் பஜநத்திலே மூட்டுகிறார்.

(௨) இரண்டாம்பத்தில், ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேச்ரன் கீழில் பத்திலே தமக்கு அக்யாத க்யாபகம் பண்ணி, அவனாலே தத்தக்யாநரான இவர், அந்தக்யாநத்திற்குப் பலமான மோக்ஷத்தை அப்போதே பெற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே, யவஸங்கராக; இவருடைய வவளாதமெல்லாம் தீரும்படி அவன் வந்து சம்ச்லேஷித்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்தப்ரீதியை யுடையனாய், அந்த ப்ரீதி இவர் ஒருவர் அளவில் பர்யவஸியாதே இவரோடு பரம்பரையாய்ச்சம்பந்தமுடையாரளவும் வெள்ளமிட்டு, அந்த ப்ரீதியாலே பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்தை இவற்கு அவன் கொடுக்கத்தேட, அந்த மோக்ஷத்தை அவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஶ்ரயணீயனான அவனுக்கு க்கீழ் உக்தமான பரத்வத்தை நிலைபெறுத்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு, ததநுகுணமான வசந ப்ரத்தியக்ஷங்களையும் தரிசிப்பித்து, ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ருசி பிறக்கைக்காகத் த்யாஜ்ய மான ஸம்ஸாரத்தினுடைய துக்கமும், ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய ஆநந்தமும், ஸம்ஸார நிவர்த்தி பூர்வக மோக்ஷ ப்ராப்திக்கு உறுப்பான சாதநத்தினுடைய ரஸமும், முன்னாக விதிக்

கிற சகுண ப்ரம்ஹோபாசநத்தை நிஷித்தா நுஷ்டானங் களுடைய த்யாக பூர்வகமாக க்ஷேத்ரவா ஸாத்யங்களு டனே கூட்டுகிறார்.

(௩) மூன்றாம்பத்தில், இப்படித் தம்முடைய உபதேசத்தாலே நிஷித்த தாதையாலே ப்ரவ்ருத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட அப்ராப்த விஷய சேவையை மாற்றி, இவ்விஷயத்தைச் சேவிப்பா னென்றும், எத்தைப்பற்றி இவ்விஷயத்தைச் சேவிக்கப்படா தெ[ன்]கிற தென்றும், விதிக்கும்படி ப்ராப்தமான இவ்விஷயத்திலே தம்முடைய வாசிக வ்ருத்தி யிலே மூட்டுகிறார்.

(௪) நாலாம்பத்தில், ப்ரயோஜநாந்த்ர, தேவதாந்த்ர, பாஹ்யகு த்ருஷ்டி மதங்களில் விரக்தி பூர்வகமாக, ஆச்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிறார்.

(௫) அஞ்சாம்பத்தில், ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யத்தை விஷயீகரித்த பக்தியை உபதேச முகேந உண்டாக்கிறார்.

(௬) ஆறாம்பத்தில், தம்முடைய உக்தியாலும், அநுஷ்டாநத் தாலும், தமக்கிந்தச் சித்தோபாயத்திலுண்டான நிஷ்டையை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

(௭) ஏழாம்பத்தில், ப்ராப்யத்தினுடைய அவதி ததீயவிஷயமென்றும் ப்ராபகத்தினுடைய அவதி அர்ச்சாவதார சுலபனானவனே என்றும் இவ்வார்த்தையைத் தம்முடைய உகப்பாலே வெளியிட்டருளுகிறார்.

(௮) எட்டாம்பத்தில், ப்ராப்யமாக உபதேசித்த அர்ச்சாவதார பூமியே, துக்க நிவர்த்தகமு மென்கையாலே, ப்ராப்யமான விஷயமே ப்ராபகமென்று தரிசிப்பித்து ப்ராப்யவிஷயமொன்றிலுமே தத்பர ராக்குகிறார்.

(௯) ஒன்பதாம்பத்தில், சேதநருடைய ருசிக்கநுகுணமான உபாயங்களெல்லா வற்றையும் உபதேசித்தாற்போலே, இவரும் ப்ராப்தி அணித்தான வாறே ஸம்ஸாரிகள் ஒருவரும் இழக்க வொண்ணாது என்கிற க்ருபையாலே, எல்லாம் எடுத்துரைத்து, அவ்வோருடைய அதிகா ராநுகுணமாக உபாயங்களை யெல்லாம் உபதேசித் தருளுகிறார்.

(௰) பத்தாம்பத்தில், தமக்கு பரதந்த்ரனாய்த் தம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம்பண்ணுகிறவனை, அநாதிகாலம் தம்மை ஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்ததற்கு ஹேதுவேதென்று மடியைப்பிடிக்கத் தாமும் விசாரித்து, ஸர்வஜ்ஞரான இருவருக்குப் போக்கடி சொல்லுகை அரிதென்று, அர்ச்சராதி மார்க்கத்தையும், அங்குள்ள

௧. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.	௰. ஸ்ரீமாலாகாரர்.
௨. சபரி.	௧௧. கண்டாகர்ணன்.
௩. ஸ்ரீஜடாயுவு.	௧௨. ருஷிபத்நிகள்.
௪. மஹாராஜர்.	௧௩. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்.
௫. வாநரவர்க்கங்கள்.	௧௪. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்.
௬. சிந்தயந்தி.	௧௫. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்.
௭. ததிபாண்டர்.	௧௬. சுமுகன்.
௮. தயிர்த்தாழி.	௧௭. கோவிந்தஸ்வாமி.
௯. கூனி.	௧௮. மார்க்கண்டேயன்.

இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும், இப்படிப் பதினெட்டாக எண்ணலாம்படி யிருக்கையாலும், பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டம்போலே இருந்துள்ளவித்திரளினுடைய ஸத்காரத்தையும், அவ்வழியாலே போய்ப் பெறும் ஸ்வ சரண கமல ப்ராப்தி பர்யந்தமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அநுமானஸா நுபவ மாத்ரமாய்ப், பாஹ்ய கரண யோக்ய மல்லாமையாலே, அத்தை யதாவாக ப்ராபிக்க வேண்டுமென்றுபதறி, அவனுக்கு அறுக்கவொண்ணாத திருவாணை யிட்டுத்தடுத்து, அது பெறுவாணை யல்லாமைக்கு ஹேதுக்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரம பக்தியெல்லாம், குளப்படி யாம்படியான அபிநிவேசத்தோடே வந்து, தம்முடைய தாபங்களைப்போக்கின ப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிறார்.

(௧௧) ஆர்த்தி பரம்பரை யை விளைத்து பரமபக்தி பர்யந்தமான அதிகார பூர்த்தியை உண்டாக்குகையே ப்ரதானம்.

(௧௨) பரம ஆர்த்தியாலே யிறே ப்ரபத்தி யதிகாரம் பரிபூர்ணமாவது; ஆகையாலே ஹேதுவந்தரங்க ளெல்லாம் அப்ரதானங்கள்.

ARCHIVES LIBRARY 5527 ACC.

(கங) ஆசைப்பட்டபடியே, அர்ச்சிராதி கதியாலே தேசவிசேஷத்திலே போய்ப் பகவத் ஸ்வரூபாதிகளைப் பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணுகிற, நித்ய ஸூரிகள் திரளிலே கூடி யிருந்ராக த்தரிசித்து ப்பேசின "சூழ்விசும்பணிமுகில்" பூர்ணமான பாக்யானம்.

(கச) பக்தியினுடைய சரமாவதி யானது பரமபக்தி.

(கரு) சாக்ஷாத் கரித்தவஸ்து அப்போதே கிட்டி அநுபவிக்கப்பெறுவிடில் முடியும்படியான பரம பக்தி ப்ராப்ய அவஸ்தையாகவும் சொல்லப்படும்.

(கசு) ஜ்ஞான ப்ரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோக்ஷ ப்ரதமென்பது இப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

தங்கருள வேணுந் தவத்தோர் திப்பனைய்
வந்தமு டும்பை மணவாளா—சிந்தையினல்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளனைத்தென்
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய
ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க-ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க-ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்யாண குணங்களையும் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்யவிபூதி யோகத்தையும், விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.
உ. இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.
ங. நித்யவிபூதியோபாதி நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.
ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.
ரு. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனையென்றார்.
சு. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.
எ. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவமென்றார்.
அ. குத்ருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.
கூ. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.
கO. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.
கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௨ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அப்படிப்பட்ட பரத்வத்தில் ஸகலரும் ப்ரபத்திபண்ணி உஜ்ஜீவியுங்களென்றருளிச்செய்கிறார்.

௧. வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஆத்மாவை சமர்ப்பிக்க இசையுங்கோளென்றார்.

௨. வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சநம் பண்ணவே விடலா மென்றார்.

௩. த்யாஜ்யாம்ஶத்தைச்சுருக்கி வருளிச்செய்தார்.

௪. பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார்.

௫. பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார்.

௬. அவன்சங்கஸ்வபாவ னென்றார்.

௭. சம்பந்தஜ்ஞாநம் உண்டாகவே பொருந்தலாமென்றார்.

௮. வேறுபகரணம் தேடவேண்டா அவன்தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க வமையுமென்றார்.

௯. அப்படிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள் தன்னடையே விட்டுப்போமென்றார்.

௰. பஜநத்துக்காலம்பனமானமந்த்ர மின்னதென்றார். இதுதான் வாய் வந்தபடிச் சொல்லிற்றென்றல்ல, சேதனருடைய ஹிதத்துக்கீடாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல், அன்றிக்கே இதுதான் ஹிததமமா யிருப்பதொன்றுகையாலே யெப்போது மொக்கவோரப்படுவதொன்றென்னுதல்.

௧௧. நிகமத்தில், பகவத்குணங்களைத் தொடுத்தவாயிரம் திருவாய்மொழியினுமாராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவைதன்னை நெஞ்சிலே சேரென்கிறார்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேஶ்வரனை அதிநீசனான சேதநன் ஆஶ்ரயிக்கும்படி எங்ஙனேயெனில், அடியார்களிடத்தில் அவனுக்கிருக்கும் ஸௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஈஶ்வரன் ஸுலபனென்றார்.

௨. கிழ்ப்ர ஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்தார்.

௩. அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமல்லவென்றார்.

௪. அப்படிகள்தான் ஆஶ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஶ்ரிதருக்கு அறியப்போகாதென்றார்.

௫. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றார்.

௬. ஆஶ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்று மருளிச்செய்தார்.

௭. நீங்கள் மந்தாயுஸ் ஸுசக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடுகவாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௮. ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார்.

௯. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்.

௰. இப்படிச் ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அநுபவிக்கப் பாரித்தார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஶ்வரனுடைய அபராதஸஹத்வமே ஹேதுவாகக்கொண்டு, பட்சிகளைத்தூது விடுகிறார்.

௧. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

௨. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன்னாள்.

௩. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

௪. சிலவன்றில்களைப் பார்த்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

௫. சிலகுருகுகளைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நாராயணத்வம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

௬. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சத்தையும் கிடக்கும் படி இத்தெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

௭. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்றாள்.

௮. தானுருவினவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் மூறுவ லானே முடியாநின்றேன் நீயுனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள்.

௯. ஒருவாடையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால் அவன் "நமக்கவள் வேண்டா" என்றானாகில் என்னை வந்து முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

௧௦. தன்னெஞ்சைக் குறித்து ஸ்வகார்ய மோராது பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேஶம்.)

௧. ஆசாரியனுடைய ஜ்ஞாநவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

௨. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்றார்.

௩. ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனென்றார்.

௪. விக்ரஹசௌந்தரியத்தை யநுஸந்தித்தார்.

௫. நினைத்தது கிட்டுமளவும்சலியாத சுத்தஸ்வபாவனென்றார்.

௬. பகவதேகபோகனாயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்றார்; மதுகரமிறே.

௭. தான் ஸர்வஜ்ஞனேயிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல்கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்தியை அநுஸந்தித்தார்.

௮. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்திரை யென்றார்.

௯. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே ஸத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் ஸத்தாபாதகமென்கிறார்.

௧௦. இப்படி ஜ்ஞாநவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனுமாய் தர்சநீயனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங்களையு முடையவனாய்ச் சிரோபாஸித ஸத்வ்ருத்த சேஷனுமாய் ஶைசிஷ்ய ஜநையாலே; யேவம்பூதனான ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பர்சமும் தனக்குப் பாதகமாய் இப்படிச் ஸதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே பகவத் கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாய் "தின்னிடையே னல்லேனென்று நீங்கி ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானாண்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.

௫ - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈஶ்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்ந்தக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

௧. "அயோக்யன்" என்றகன்றார்.

௨. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றார்.

௩. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டார்.

௪. அகலவொட்டுவார்களோ உடையவர்கள் என்றார்.

௫. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பார்த்தருள வேணுமென்றார்.

௬. அவன் அநாதரணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றேனென்றார்.

௭. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்யனென் றகன்றார்.

௮. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் தாரகமென் றனவன்.

௯. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ற நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றார்.

௧௦. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கினா னென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத்மாக்கள் நரகத்தையடைவது நியாயமென்று, ஈஶ்வரன் ஸமாராத்யனென்று, எல்லாரு மாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றார்.

௧. ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றார்.

௨. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றார்.

௩. தம்முடைய கரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை அருளிச்செய்தார்.

௪. நித்யஸூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்ரையாயிற் றென்றார்.

௫. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினார்க்கு, அவன்மிகவும் போக்யனென்றார்.

௬. இப்படி போக்யபூதனானவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொள்ளுகவந்தே! யென்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரை நிக்ரஹித்தார்.

௭. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றினார்க்குக் காலக்ஷேப மின்னதென்றார்.

அ. ப்ராப்திவிரோதிகளையு மவன்றானே போக்குமென்றார்.

கூ. இதுகூடுமோ! வென்று ஸங்கையாக; வெறுமவன்படியையோ பார்ப்பது, அருகிருக்கிறார்படியையும் பார்க்கவேண்டாவோ வென்றார்.

க0. இவர்கள் எத்தனைகாலங்கூடி விரோதிகளைப்போக்குவதென்ன, க்ஷண காலத்திலே யென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டாவென்றார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவி.

ஸ்ராராத்யனை ஈஸ்வரனுடைய ஆராதனம் ஸுகரூபமாயிருக்கு மென்றருளிச் செய்தார்.

க. கேவலரை நிந்தித்தார்.

உ. அநந்யப்ரயோஜநர் திறத்திலிருக்கும்படியைச் சொன்னார்.

௩. இவ்விரண்டுகோடியிலும் நீரொன்ன, உன்னை அநுபவியாதிருக்க நீரோ திகழிந்தவன், நானென்றார்.

ச. என்னை இவ்வளவாகப் புகிரிறுத்தினவனே, என்ன ஹேதுவாலே விடுவதென்றார்.

ரு. திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் க்ருஷ்ணனை விடுமன்றன்றோ! நானவனை விடுவதென்றார்.

சா. அவன்தான் விடிலோவென்ன, அவன்போக்கை யிசையேனென்றார்.

எ. நீர்தாம் விடிலோ வென்ன, அவனென்னைப் போகவொட்டா னென்றார்.

அ. இந்நாள்வரை போக விட்டிலனேவென்ன, நப்பின்னைப் பிராட்டிபுருஷகாரமாகப்பற்றின வென்னை, இனியவனும் விடவொண்ணாதென்றார்.

கூ. இப்ரஸங்கந்தானென், ஒரு நீராகக்கலந்தத்தை யொருவராலும் பிரிக்கவொண்ணா தென்றார்.

க0. அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸர்வகாலமு மநுபவித்த ப்ரமமுடையே னல்லேனென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஒடும்.

ஸுகரூபமான ஆஸ்ரயணமுடைய ஈஸ்வரன், கரணத்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில், ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பரென்று அருளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனாய்ப் பரிமாறும்படியை அருளிச் செய்தார்.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறும் படியை அருளிச் செய்தார்.

௩. இரண்டு விபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமலையிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தார்.

ச. அவ்வார்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார்.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை விரும்பா நின்றானென்றார்.

சா. என்னுடைய தேஹத்தையன்றி என்னுடைய வாத்மாவையுங் கைக்கொண்டானென்றார்.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணினானென்றார்.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்றார்.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஐஸ்வர்யத்தோடே வந்தவதரித்தானென்றார்.

க0. அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டுமென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவநுஸந்திக்கப்படு மென்றார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணாநுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈஸ்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணின அநுபவரஸத்தை யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பார்ஸ்வத்திலேவந்து நின்றானென்றார்.

உ. அநுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்றானென்றார்.

௩. தம்முடனேகூட நின்றானென்றார்.
௪. ஒக்கலையிலே வந்திருந்தானென்றார்.
௫. நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானென்றார்.
௬. தோளிலேவந்து இருந்தானென்றார்.
௭. நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார்.
௮. கண்ணுள்ளே நின்றானென்றார்.
௯. நெற்றியிலே நின்றானென்றார்.
௰. திருமுடியிலே நின்றானென்றார்.
௧௧. நிகமத்தில், ஆக இத்தால் தம்முடனே சாத்மிக்கும்படி கலக்கையாலே அவனை விராவஹித்தார், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௰-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணின ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேது வேதாகிலும் தம்மிடத்திலே யுண்டோவென்று விசாரித்து, ஒரு ஹேதுவு மில்லாமையாலே ஈஶ்வரனுடைய நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தையு மருளிச்செய்தார்.

௧. மேல்பரக்க அருளிச்செய்யப் புகுகிறவர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்.
௨. பரமபக்திக்கும் பரிகணனைக்கு மொக்கமுகங் காட்டுமென்றார்.
௩. கண்டாயே அவன்ஸ்வரூப மிருந்தபடி நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர நிற்கப் பாராயென்றார்.
௪. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக் கொண்டாடினார்.
௫. மேல் "எண்ணிலும்வரும்" என்றது பலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை நெஞ்சுக்கருளிச் செய்தார்.
௬. நாமிருவரும் இப்படியேநிற்கப்பெறில் நமக்கொரு அநர்த்தமும் வாராதென்றார்.
௭. நீஇவாஞ்சினைபடியே விடிந்தபடிச் சொன்னார்.
௮. திருநாமஶ்ரவணத்தாலே தம்முடைய கரணங்களுக்குப் பிறந்த விக்ருதியைச் சொன்னார்.
௯. விக்ருதராகாதே மறந்தாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணாதென்றார்.
௰. வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோ வென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே இருக்கிறவனை மறக்கப்போமோ வென்றார்.
௧௧. நிகமத்தில், கற்றார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

௨-ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வந்து பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுந்து, ஆழ்வார் தாமொருப்ராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் தம்மோடே சமதுக்கிகளாக வெண்ணித்தந் நிமித்தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

௧. நாரையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௨. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௩. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௪. காற்றைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௫. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௬. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௭. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௮. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௯. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.
௰. மிகவுந்தளர்ந்தவளவிலே, அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறார்.
௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகலகல்யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதாரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்.

௧. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற வித்திருவாய்மொழியில் அர்த்தத்தைச் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்தார்.

உ. ங. ச. ரு. சு. எ. அ. கூ. க0. } அக்கடிவர்த்தக ஞுகையாலும், சீலவானுகையாலும், சுகுமார ஞுகையாலும், புண்டரீகாக்ஷ ஞுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும், அகடிதகட நாஸமர்த்தனுகையாலும், சிருஷ்டிஸ்திதிகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈஶ்வராபிமானிகளா யிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்படி பஹுவித காரணங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஊலில்.

ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில் ப்ரகாசமாகப் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸஹாயபூதரான நித்ய ஸூரி[illegible]ளோடே எப்போது கூடப்போகிறோ மெ[illegible]கிற ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்தார்.

க. திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்.

உ. அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடினார்.

ங. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்.

ச. அதற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாகவாத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி அது தனக்கு ஜுசயித்தார்.

ரு. எனக்கு ப்ராதமசுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்.

சு. இன்றோ கிட்டிற்று தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ வென்றார்.

எ. அவனுடைய போக்யதையை அநுசந்தித்து உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்.

அ. இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிக்கப் பெற்றே னென்றாராதல்; அன்றியே அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப்பலத்தை அவனைப் பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்றாதல்.

கூ. என்னுடைய சகல க்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்.

க0. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பார் நிரளிலே போய்ப் புகப்பெறுவதெப்போ தென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்ராயமாக வப்யசித்த ஜாஞாநரும் நல்லிருவர் உள்ளார் கூடியிருந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோளென்றார்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

ப்ரார்த்தனை சித்தியாதபடியினாலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல்லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறார்.

க. ஆஶ்ரிதர் ஆபத்தைச் செப்பேடாக உதவும் ஸ்வபாவனானவன் இவருடைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்றாள்.

உ. "விரோதியுண்டே" என்று ஸ்ரீவாசுபவானுடைய பாதுகாவனத்திலும் வலிதோ இவள் வி[illegible] யென்றாள்.

ங. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீர் முன்பச்செயலை யென்றிய செய்தீரென்றாள்.

ச. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லாநின்று ளென்றாள்.

ரு. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நீர்தய னென்றாள் திருத்தாயார்.

சு. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகாத்தில் நகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிறாளென்கிறாள்.

எ. அவன் குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சித்தா னென்றாள்,

அ. உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின இவள்படும் பாட்டேயிது வென்றாள்.

கூ. இவள் பேற்றில் நீர் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்றாள்.

க0. சேவித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்றாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பலஞ் சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

௫-ம், திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே, அந்தந்தாபம் நிவர்த்தமாய், ஈஶ்வரனுடைய திவ்ய பூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தையும் நித்ய ஸூரிசேவையையும் அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. இவராசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்களோடேவந்து கலந்தபடி சொன்னார்.

௨. தம்மோடே கலந்தபின்பு அவன்திருமேனியும் திவ்யா வயவங்களும் நிறம்பெற்றதென்றார்.

௩. தம்மோடேகலந்து தன்சத்தைப்பெறுதல் இல்லையாகில் இல்லையாம்படியாய்வந்து கலந்தானென்றார்.

௪. கிழிவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவை நேரில்லாமையாலே அவற்றைக் கழித்துச்சேர்த்து அநுபவித்தார்.

௫. அதுதானும் உபமானமாக நேரில்லாமையாலே அவற்றைக் கழித்து உபமேயந்தன்னையே அநுபவித்தார்.

௬. இப்படி விலக்ஷணனானவன் முக்தன் தன்னை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவித்தானென்றார்.

௭. தமக்காக ராமகிருஷ்ணாத் யவதாரங்களைப் பண்ணினானென்றார்.

௮. அவனை யென்னாற்பேச முடியாதென்றார்.

௯. அவனைத்தேடிக்கொண்டு திரியவும் பேசுகையிலே உபக்ரமித்தார்.

௧௦. "இப்படிகளா லென்னோடேகலந்த விமலனாகுணமொன்றையும் பேச" என்றால் சாலமிறக்குண்டாந்தென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ஸாந்நித்யம் பண்ணின எம்பெருமானிடத்திலே ஆழ்வார் அதிசங்கையுஞ் செய்ய, அதைப்பார்த்து ஆழ்வார் தம்மை விட்டுப் பிரிவரோ வென்று ஈஶ்வரனதிசங்கை பண்ண, ஆழ்வார் உம்மை ஒருக்காலும் விடத்தக்கதில்லை யென்ற பின்பு, ஈஶ்வரனுக் கதிசங்கை நீங்கினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. எம்பெருமான் "இவர் நம்மை விடிற் செய்வதென்" என்கிற அதிசங்கையைப் போக்கினார்.

௨. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னார்.

௩. தமக்கவன் பண்ணின ஔதார்யத்தை அநுசந்தித்து வித்தரானார்.

௪. அவன் உமக்குப்பண்ணின ஔதார்யமேதென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றார்.

௫. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றார்.

௬. ஆஶ்ரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோவென்றார்.

௭. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றார்.

௮. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்னதென்றார்.

௯. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றோரடி போகிற்க, இனிப்போகவொண்ணாதென்றார்.

௧௦. நாம் போகாதொழிகிறோம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமேயென்னக், காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவித பந்துமான உன்னை விடச்சம்பாவனையில்லை யென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈஶ்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதியானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண்டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலைமுறையோரும் க்ருதார்த்தரானார்களென்கிறார்.

௧. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருத ரானார்களென்றார்.

௨. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத்தையு மருளிச்செய்தார்.

௩. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னார்.

௪. ஸர்வகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினானென்றார்.

௫. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகரைச்சொன்னார்.

௬. இப்படி யென்னை விஷயீகரிக்கைக்கு அடிநிர்ஹேதுகக்ருபையென்றார்.

௭. தன்னையே ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சைத் தந்தானென்றார்.

௮. தந்தவளவின்றி விரோதியான நெஞ்சையும் போக்கினானென்றார்.

௯. தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களையே நான் அநுபவிக்கும்படி என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தா னென்றார்.

௧௦. அநுபவவிரோதியான இந்திரியங்களையும் தன்வழி யாக்கிக்கொண்டானென்றார்.

௧௧. ஏவம்பூதனானவன் என்னையல்ல தறியானானென்றார்.

௧௨. என்னைப்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமதொழிய ஸ்வயத்னத்தால் அறியப்போகாதென்றார்.

௧௩. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணை.

ஈச்வரன் தன் ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் வ்யாமோஹம்
பண்ணினதுகண்டு, ஸம்ஸாரிகளையும் தன்னுடைய ஸம்
பந்திகளாகப் பண்ணவேண்டுமென்று, அவர்க
ளுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தை
உபதேசித் தருளுகிறார்.

௧. இத்திருவாய்மொழியில் பாக்கச்சொல்லுகிற "வர்த்தத்தைச் சங்க்ஷேபணவருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு ஸம்ஸாரமாகிற நீக் கடலைக் கடக்கவேணும்" என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக் கொடுக்குமென்றார்.

௨. அவன்வேண்டுமோ அவனோட்டைச் சம்பந்தமே கடத்து மென்றார்.

௩. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்றார்.

௪. "அந்தமில் பேரின்பத்தைப் பெறவேண்டும்" என்றிருப்பார் அவனை யாச்ரயியுங்கோளென்றார்.

௫. கீழ் "இணைவனாமெப்பொருட்கும்" என்றதை விவரித்தார்.

௬. இவ்வுத்கர்ஷ மெல்லா மவனுக்குண்டோ வென்ன நாமாராய வேண்டாதபடி அர்ஜுநன் பண்டே தெரிந்து அறுதியிட்டானென்றார்.

௭. ஒருவன நுவர்த்தனங் கொண்டறியவேண்டுமோ அவனுக்கிஷ்டம் ஸர்வ சேஷ்டா விஷயமாயன்றோ ஜகத்திருக்கிறதென்றார்.

௮. வ்யாப்தி தொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச் சேதிக்கமுடியாதென்றார்.

௯. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார் ஹிரண்யன் பட்டது படுவ ரென்றார்.

௧௦. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி
களுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமா
யிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸா
திக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியினாலே
மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று
கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணி
னதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

௨. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

௩. வாசிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

௪. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கரித்தார்.

௫. நீராய் இப்பேற்றை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நானுமாயிடுக உன்னை அநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டுமென்றார்.

௬. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படிப்பண்ணியருளவேணுமென்றார்.

௭. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார்.

௮. ஸ்வரூபாநுரூபமாக க்ஷணகாலமென்றேடே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்.

௯. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது இடையாதபடி காலே யகர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக் கொண்டேனென்றார்.

௧௦. எனக் கொருநாளும், க்ஷணவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில் காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன்நிஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்குத் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்.

க. [illegible]த்திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

உ. திருமலையோ[illegible]ந்த ஸ்ரீபதியை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

௩. அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலையமையுமென்றார்.

ச. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச் சொன்னார்.

ரு. அத்தோடுசேர்ந்த புறமலையை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

சு. திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையுமென்றார்.

எ. அவ்வழியோடுசேர்ந்த திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

அ. நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார்.

௯. "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார்.

க0. எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

௩-ம் பத்து.

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹதிவ்யாபரண திவ்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. அழகருடைய திருவணி கலங்களுக்கும் திருமேனிக்குமுண்டான்யோகிதத்வத்தை அநுசந்தித்தார்.

உ. அதற்கு நாட்டார்த் ருஷ்டாந்த மிட்டுச் சொல்லுமவையெல்லாம் உனக்கவத்யத்தை விளைக்குமென்றார்.

௩. நாட்டாரை விடும் "மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற நீர் [illegible]ன்ன" என்னும் சொல்லிமுடியாதென்றார்.

ச. இப்படி விலக்ஷணனாய் நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கிற உன்னை நாட்டார் இழந்துபோம்படி அவர்களை புத்திப் ப்ரமங்களைப் பண்ணினாயென்றார்.

ரு. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தரல்லீரோ உம்மால் பேசவொண்ணாமைக்குக் குறையென்னென்ன, என்னை வ்யாவ்ருத்தனாக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற்றில்லையே யென்றார்.

சு. வேதங்களும் நீருங் கூடப்பேசிறுவல்லோவென்ன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென்றார்.

எ. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷர்களென்று சிலர் உண்டே அவர்களைத்தக் குறையென்னென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென்றார்.

அ. கர்ம பாவனையன்றிக்கே ப்ரஹ்ம பாவனையேயா யிருப்பானொரு ப்ரஹ்மாவை யுத்ப்ரேக்ஷித்து அவனைத்திலும் தேவர்க்கு அவத்யமென்றார்.

௯. மேன்மை பேசவொண்ணாதென்கைக்கு நீர்மையோதான் பேசலாயிருக்கிறதென்றார்.

க0. உன்றனே ஸ்ருஷ்டனான ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஜ்யரானவிவர்கள் உன்னையேத்துகையாவது உனக்கவத்யமன்றோ வென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென்றார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திக்கு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டிருக்க, ஸர்வேஶ்வரன் (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று நித்யஸூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமானதென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேது கரண ஸங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனாய் நிற்கிறவென்னை யநுபவியுமென்று வ்யாமோஹம் தீர்த்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு ஆர்த்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்றொன்றுண்டோ வென்றார்.

உ. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீரை நானெப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனென்றார்.

௩. இதுக்கு முன்புள்ளைப் பெறுகைக்குத் தந்த கரணங்களைக்கொண்டு நான் சூழ்ந்துகொண்ட பாபங்களை "நான் போக்கிவா" என்னுல் அது செய்யப்போகாது, இனி நான் அறியாததாய் நீயறிந்திருப்பதொரு உபாயத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றூர்.

௪. உன்னை யொழிந் தவ்யதிரிக்தங்களிலே என்னுடைய தாழ்ச்சியைத் தவிர்த்து, உன் திருவடிகளிலே வாழ்ச்சியே யாம்படி பண்ணவேண்டுமென்றூர்.

௫. அப்படி செய்யப் பார்த்திலையாகில் உன் போக்யதையை எனக்கென் னறிவியா யென்றூர்.

௬. இல்லாதவன் றுண்டாக்கின வருமையுண்டோ, உண்டாக்கின விதுக் கொரு குறுதானம் பண்ணவென்றூர்.

௭. நம்படி அறியாதே நாமவனை வெறுக்கிறதென் னென்றூர்.

௮. நீக்கமியச்சாத நாநுஷ்டானம் பண்ணினேனே! நான் இங்ஙனம் கூப்பிடுகைக் கென்றூர்.

௯. அந்தத்னா விக்ரமாப தானத்துக்குத் தப்பின நான் இனி யெங்கே யிட்டப்போகிறே னென்றூர்.

௧௦. அவ்வளவிலே வந்து அவன் முகங்காட்டித் தரிப்பிக்கத் தரித்தார்.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூர்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவிதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறூர்.

௧. திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எப்பேர்ப்பட்ட வடிமைகளுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மனோரதித்தார்.

௨. அதொரு தேசவிசேஷத்திலே போனுல் பெறுமதன்றோ வென்ன; அங்குள்ளாரு மிங்கேவந்து அடிமை செய்கிற தேசமன்றோ நமக்கிங் கேபெறத்தட் டில்லை யென்றூர்.

௩. நிறைவாளர்க்குத் தன்னைக்கொடுத்தவன் குறைவாளர்க்குத் தன்னைத் தரச்சொல்ல வேண்டுமோ வென்றூர்.

௪. அவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்தானென்றதோ ஏற்றமோ எனக்குங் கூடத் தன்னை தந்தவனுக்கென்றூர்.

௫. எனக்குத் தன்னைத் தந்தானென்றதோ ஏற்றமோ என்னிலும் தலைவி யானைத் தேடிக் கிடையாமே நிற்கிறவனுக் கென்றூர்.

௬. அவ் வடிமையிலே விழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்றூர்.

௭. இக் கைங்கர்யத்தை திருமலையாழ்வார் தாமே நமக்குத் தருவரென்றூர்.

௮. அத்திருமலையாழ்வார் தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவரென்றூர்.

௯. திருமலை யாழ்வார் எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையார் அமையுமென்றூர்.

௧௦. சேஷிக்குத் தேஶ்யமாகையாலே சேஷபூதராறு மெல்லாரும் திருமலை யாழ்வாரை ஆஶ்ரயியுங்க ளென்றூர்.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூர்.

௪-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ண கைக்கிசித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணினமாத்திரமே ப்ரீபாதுமென்கிற வார்த்தையாலே வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறூர்.

௧. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்பரக்கச் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைச் சங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறூர்.

௨. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய கார்யங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிறூர்.

௩. ஜகத்சரீரனுய் நின்றதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் நின்றதோடு வாசியற் றிருக்கையாலே ஜகதாகாரனுய் நின்ற நிலையோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சேர்த்தநுபவிக்கிறூர்.

௪. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதார்த்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்றூர்.

௫. ரஸவத் பதார்த்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிறூர்.

௬. வேதம் தொடக்கமான இயலும் இசையுமான ஶப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிறூர்.

௭. ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிறூர்.

௮. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்ராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிறூர்.

௯. அவனுடைய விபூதி விஸ்தாரங்கள் தனித்தனியே பேசமுடியாமையாலே காரியகாரண ரூபமான சேதநா சேதநங்க ளவனுக்கு விபூதி என்று ப்ரயோஜநத்திலே சொல்லலா மித்தனை என்கிறார்.

௰. இவற்றுக்கு மந்த்ராத்மாவாய் வ்யாபித்து நின்றால் தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட னென்கிறார்.

௰௧. நிகமத்தில், இது கற்றவர்கள் நித்திய கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அயர்வறு மமரர்களாலே விரும்பப்படுவர்க ளென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார், பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேரைக் கொண்டாடினதும், அல்லாத பேரை நிந்தித்ததும், அருளிச் செய்கிறார்.

௧. ஆஸ்ரிதனிட்ட பட்ட மடுவின் கரையிலே கலங்காப் பெருநகரில் நின்று மரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துவிழுந்த நீர்மையை அநுஸந்தித்தால் விக்ருத ராகாதார வஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௨. ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுக் குதவினது ஸூரிகளுக்குதவித் தென்னலாம்படியன்றோ "தங்களுக் கிடருண்டு" என் றறியாத சம்சாரிகள் விரோதியைப் போக்கும் நீர்மையென்று அநுசந்தித்தால் அவிக்ருதரா யிருப்பார், மஹா பாப மநுபவிக்கப் பிறக்கிறவர்க ளென்கிறார்.

௩. உபகார மறியாத பசுக்களுக்கும், தத்ப்ராயர்க்கும் வந்தவாபத்தை நீக்கின மஹா குணத்தை யநுசந்தித்து அவிக்ருதரா யிருக்குமவர்கள் நித்திய சம்சாரிகளாய்ப் போவர்க ளென்கிறார்.

௪. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக வெரு தேழடர்த்து அவளோடே சம்ஸ்லேஷித்த ப்ரணயித் வகுணத்தை அநுசந்தித் தீடுபடாதவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நடுவே என்ன ப்ரயோஜனத்துக்காகப் பிறந்தார்க ளென்கிறார்.

௫. ஆஸ்ரித விரோதி நிரசநார்த்தமாக அசாதாரண திவ்யரூப விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணத்தை அநுசந்தித்தால், விக்ருதராகாதார் அவஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௬. ஈஸ்வரபோக்யதையை அநுசந்தித்தால் விக்ருதராவர்களாகில் அவர்கள் எல்லா அறிவின்பலமும் கைவந்தாரென்கிறார்.

௭. ஆஸ்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணத்திலீடுபடாதே சரீரபோஷணபரராய்த் திரிகிறவர்கள் வைஷ்ணவர்களுக் கெதிர்க்குறுப் போகப் பிறந்தார்களென்கிறார்.

௮. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மையிலீடுபடுவாரை நித்திய ஸூரிகள் அன்றோ கொண்டாடுவார்களென்கிறார்.

௯. கைவல்ய புருஷார்த்தத்தை நிந்தித்து, பகவத்குணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாகுங்கோள், இதுவே கர்த்தவ்யம் என்கிறார்.

௰. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷார்த்தமென்கிறார்.

௰௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணநா சந்தாநம் பண்ணினால் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிஸ்ஸேஷமாக போக்குமென்கிறார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனாச்ரயணீயன், அவனை ஆஸ்ரயியுங்களென்கிறார்.

௨. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனாய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயவதரித்தான், அங்கே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

௩. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

௪. பிரம்ஹருத்திராதிகளுக்கும் தடையின்றிப் புக்காஸ்ரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறார்.

௫. வாத்சல்யத்தாலே யெப்போதும் ஐஸ்வர்யாதிகளோடேவந் தவதரிக்குமென்கிறார்.

௬. நிரதிசய போக்யனான நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனைத் தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென்கிறார்.

௭. அவனை ஆஸ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வது:க்கங்களும் போம்படியென்கிறார்.

௮. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரேனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௯. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் அர்ச்சாவதாரத்தை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

௧0. தன்துறையான இரு[illegible]வதாரத்திலேபோய் நான் கண்ணாலேகண்டனுபவிக்கப் பெறுவதென்றோவென்னுமவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்பியசிக்கவே பகவத்ப்ரேம முண்டாம் இத்தை அப்பியசியுங்க ளென்கிறார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

பகவத் கைங்கர்யம் பண்ணுகிற பேர்கள் நமக்கு ஸ்வாமிகளென்று பாகவத சேஷத்வமருளிச் செய்கிறார்.

௧. வடிவழகிலும் குணங்களிலும் தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள் என்று இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

௨. அவனுடைய அவயவ சோபைக்குத் தோற்றிருக்குமவர்கள் எனக்கு நாதரென்கிறார்.

௩. தோளும் தோள்மாலையுமான அழகிலே தோற்றிருக்குமவர்களுக்கு சேஷபூதரானவர்க ளெனக்கு ஸ்வாமிகளென்கிறார்.

௪. அவனுடைய ஆபரண சோபையிலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷபூதரானவர்க ளெனக்கு ஸ்வாமிக ளென்கிறார்.

௫. ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு மபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணுமவன் ஔதார்யத்திலே தோற்றவர்கள் ஸ்வபாவத்துக்குத் தோற்றவர்க ளெனக்கு ஸ்வாமிகளென்கிறார்.

௬. அவன் சௌந்தர்யாதிகளைத் திரள அநுபவிக்குமவர்கள் எனக்கு ரக்ஷகரென்கிறார்.

௭. ஆச்ரித விஷயத்தில் அவன் பண்ணும் மஹோபகாரங்களிலே வித்தரானவர்களுக்குத் தோற்றிருக்குமவர்கள் இடரெனக்கு என்றைக்கும் ஸ்வாமிக ளென்கிறார்.

௮. அவனுடைய ஸ்ரீ:பதித்வத்திலே தோற்றிருக்குமவர்கள் எனக்கு நாதரென்கிறார்.

௯. கையும் திருவாழியுமான அழகிலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷபூத ரானவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிக ளென்கிறார்.

௧0. அவனுடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்தியத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய சேஷத்வத்தி னெல்லை நிலம் நான் என்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், பாகவத சேஷத்வ ப்ரதிபாதகமான இத்திருவாய்மொழியை அப்பியஸித்தவர்கள் இப் புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தைக் கடப்பர்கள் என்கிறார்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—நெடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதசேஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல், பகவத்குணஸ் மாரகமாய், அக்குணாநுபவத்தில் ஒரோரிந்த்ரியமே பஞ்சேந்த்ரிய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்டதென்றருளிச் செய்கிறார்.

௧. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான பாபலாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

௨. மநஸ்ஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மநோவ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையு மாசைப்படாநின்றதென்கிறார்.

௩. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைப்படாநின்றன வென்கிறார்.

௪. கண்களானவை கைகளின் வ்ருத்தியையும் ஸ்வவ்ருத்தியையும் ஆசைப்படாநின்றதென்கிறார்.

௫. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வ்ருத்தியையும் தன்னுடைய வ்ருத்தியையும் ஆசைப்படாநின்றன வென்கிறார்.

௬. என்னுடைய ப்ராணனானது உன்னுடைய கீர்த்தியைத் தன்செவியாலே கேட்க வாசைப்படாநின்றதென்கிறார்.

௭. கரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விடாய் சொல்லுகிறார்.

௮. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக் கொருகால மில்லையோ, அது வருங் கடையென்ன; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வென்கிறார்.

௯. ரக்ஷணோபாய ஜ்ஞனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான் கிட்டுவதென்றென்கிறார்.

௧0. உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே க்லேசப்படுகிற நான், இன்னம் எத்தனை காலம் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் சப்தமாத்ரத்தாலே பரமபதத்தைச் செல்லப் பெறுவரென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

பகவத் குணாநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகிகரைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினாலே துண்டாகிறது, என்னோடே கூட ஸ்ரிய:ப்பதியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகுமென்றதை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று உபதேசிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர் அவர்களுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருக்கிறபடி கண்டீகோளே யென்று தம்முடைய மதத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

உ. க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடி என்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ங. விலக்ஷணனாய் உபகாரகனாயிருக்குமவனை யொழிய க்ஷுத்ர மநுஷ்யரைக் கவிபாடி லென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ச. மந்தாயுஸ்ஸுக்களான க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடிப் பெறுவ தென்னென்கிறார்.

ரு. ஸமஸ்த கல்யாண குணத் மகனுமாய் ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதனுமான ஸர்வேஶ்வரனைக் கவிபாட வாருங்களென்கிறார்.

சா. மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடி ஜீவிப்பதிலும் உடம்பு நோவப் பணிசெய்து ஜீவிக்கை நன்றென்கிறார்.

எ. பகவத் விஷயத்தை யொழிய வேறு சிலரைக் கவிபாடுகைக்கு நான் க்ஷமனன்றிக்கே ஒழியப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

அ. நான் பிறரைக் கவிபாடுவேனென்னிலும் என் வாக்கான தவனை யொழியப்பாடா தென்கிறார்.

கூ. இதரஸ் தோத்திரத்துக்கு அதிகாரி அல்லேனென்கிறார்.

க0. சர்வேஶ்வரன் கவியான வெனக்கு இதரஸ் தோத்ரகரண மநுருபமன் றென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியி னியுல்மாத்ரத்தை அப்யஸித்தவர்களுக்குப் பிறரைக் கவிபாட யோக்யமான நீச ஜன்மமில்லை யென்கிறார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸ்துதிபண்ணுகிற கவிகளைப் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படி உத்யோகித்து, அவர்கள் புத்தி திரும்பாதபடியாலே, அவர்கள்போலன்றி, ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கையாலே தமக்கொரு குறையின்றி ஸர்வாபீஷ்ட முண்டாச்சுதென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய் மொழியில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தைச் சங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறார்.

உ. ஆஶ்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த க்ருஷ்ணனுடைய புகழைப் பேசப்பெற்ற எனக் கொரு தட்டில்லை யென்கிறார்.

ங. அவனுக்கு அடிமை செய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தனான எனக்கு க்ஷுத்ர விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் ஒருதய துக்கமில்லை யென்கிறார்.

ச. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றினார்க் கவர்கள் தஞ்சமல்ல ரென்னு மிடத்தையும் தன்னைப் பற்றினார்களைத் தான் விட்டுக்கொடா னென்னு மிடத்தையும் காட்டின இவனை பற்றின எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறார்.

ரு. வைதிக புத்ராநயநத்தை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமில்லை யென்கிறார்.

சா. க்ருஷ்ண குணங்களை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறார்.

எ. அகர்மவஶ்ய னுகையாலே ஈஶ்வரனுக் கில் விபூதியிலுள்ளதுலீலாரசமாத்ரமாகையாலே அத்தை அநுசந்தித்த எனக்கு கர்ம வஶ்யதையு மில்லை; இந்த லீலா விபூதியில நிர்ப்ப விக்கவும் வேண்டா வென்கிறார்.

அ. ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணும் சீர்மையை அநுசந்திக்கப்பெற்ற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறார்.

கூ. அகடிதகடநா சமர்த்தனான வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளர்வுமில்லை யென்கிறார்.

க0. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தாரை சர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரமபதத்திலேசெல்லுவல் தன் ஐஶ்வர்ய மிவர்களிட்ட வழக்காகு மென்கிறார்.

ச - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதா ஶ்ரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையில்லை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல்யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே ஸ்திரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. சார்வ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அந்த ராஜ்ய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டும்படி துர்கத ராவர்கள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸர்வேஸ்வரனைப் பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

உ. ராஜ்யம் பண்ணுகிறகாளில் போக்யைகளாகப் பரிக்ர ஹித்த ஸ்ரீகளையும் சத்ருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ ரென்கிறார்.

௩. ராஜாக்கள் தங்கள் காலிலே விழுந்து கிடந்தால ஸாதரித்திருக்கும் மதிப்பை யுடையவர்கள் "ஒரு சேதனன்" யென்று நினையாத படி மதிப்பறுவர்கள் என்கிறார்.

௪. போக்தாக்களுடைய நிலையாமையாலும் அவனைப் பற்றவேண்டு மென்கிறார்.

௫. செல்வக்கிடப்போபாதி அங்கநா பரிஷ்வங்கமு மஸ்திரமென்கிறார்.

௬. வைத்தியர்கள் பிழைத்தாரை யெண்ணுமாப்போலே முடிந்தவர்களை யெண்ணுகிறதென், ஜீவித்தவர்களும் சிலர் இல்லையோ வென்னு மதிருந்தபடி கேட்கலாகாதோ பின்னை யென்கிறார்.

௭. ஐஸ்வரியத்துக்கு நீர் சொல்லுகிற தோஷமுண்டேயாகிலும் அன்ன பானாதிகள் தாரகமுமாய்ப் போக்யமுமாயிருக்கிற ஆகாரமுண்டே! என்ன; அதுவும் நிலை நில்லா தென்கிறார்.

௮. ராஜ்யஸ்ரீ அவற்றின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலை நில்லா, ஆனபின்பு அவன் றன்னையே ப்ரயோஜனமாக ஆஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௯. காயிகக் லேசாத்மகமான தபஸ்ஸைப் பண்ணி அந்த தபபலம் ஸ்வர்க்கமாகக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தை ப்ராபிக்கும்போது பகவத்ப்ரஸாதம் வேணும் அதுண்டாய் ப்ராபித்தாலும் அது தன்னின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலைநில்லா தென்கிறார்.

௧௦. இவைபோ லன்றிக்கே ஆத்மலாபம் நிலைநின்ற புருஷார்த்தமே யென்னில்; கீழ்ச்சொன்னதைக் குறித்தொரு நன்மையுண்டே யாகிலும் பகவதா நந்தத்தைப்பற்ற இது ஏகதேசமா யிருக்கையாலே அதுவும் தண்ணிது, ஆனபின்பு அவனைப் பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி பத்துங்கற்றார் ஐஸ்வர்யாதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்ந்து பகவத் கைங்கர்யைகபோகராவ ரென்கிறார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

முன்சொன்ன பரோபதேசம் வ்யர்த்தமாய்ப் போகையாலே, தாம் பகவத் விஷயத்தில் மிகவும் அபிநிவேசத்தையடைந்து, முன்பு செய்த அவதாரங்களெல்லா மிப்பொழுது தமக்குக்காட்ட வேண்டு மென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில் சாத்தின திருத்துழாயைச் செவ்வியோடே யிப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படா நின்றா ளென்கிறாள்.

௨. என் பருவத்தில் பெண்களுக் குதவின விடத்திலே எனக்குதவத் தட்டேன் னென்னா நின்றா ளென்கிறாள்.

௩. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயன்றிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டேன் னென்னா நின்றாள் என்கிறான்.

௪. என்றுமொக்கவேகரூபமா யிருக்கிற பரமபத நிலயன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டேன் னென்னா நின்றா ளென்கிறான்.

௫. ஆனால் இங்கே என்னோட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணாதே எருதேழடர்த்த க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாய்பெறத் தட்டேன் னென்னா நின்றா ளென்கிறாள்.

௬. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினப்போ லன்றிக்கே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத் தன்னை அழிய மாறியுமுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்றா ளென்கிறாள்.

௭. பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே வைத்தருளினவ னுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்றாளென்கிறாள்.

௮. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்றா ளென்கிறாள்.

௯. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடா நின்றா ளென்கிறாள்.

௧௦. உன் மகள் நீயிட்ட வழக்கன்றோ அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டேன் னெனக் கென்றவர்களைக் குறித்து; நான் சொல்லிற்றுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்றாளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லார் நித்ய ஸூரிகளுக்குச் சத்ருஸராவ ரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வாரர்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களை யெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஆஸ்ரித விரோதிகளை நிரஸிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வந்து முகங்காட்டி அடிமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹ்ருதயத்தையே யுனக்குப் போக்யமாகக் கொள்ளுவதே யென்கிறார்.

௨. என்னுடைய கரணகார்யமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூர்ண ஞானவனுக்குப் போகோப கரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிறார்.

௩. இத்தலையை யுணக்காக்கி அத்தாலே க்ருதக் ருத்யனா யிருக்கிறாயே யென்கிறார்.

௪. உன்சுகுமாரமான திருமேனிக்குச் சாத்தும்மாலையென் சத்தையேயாய் விடுவதே யென்கிறார்.

௫. தம்முடைய சிநேகாதிகளோ ரொன்றே ஆபரணாதி சர்வபரிச்சதங் களு மாயிற்றவனுக் கென்கிறார்.

௬. அவன் ப்ரணயித்வாதி சயம் தம்மையும் ப்ரணயியாக்கிற் றென்கிறார்.

௭. என் சத்தையே உனக்கு ஜீவன ஹேதுவாவதே யென்கிறார்.

௮. ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாதபடி பிறந்தகலவி, பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கிறார்.

௯. உன் ப்ரணயித்வப்ரகர்ஷம் என்னுடைய பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கி றார்.

௧௦. நானும் சமஸ்தலோகங்களும் ஸர்வேச்வரனும் ஏககண்டராய் எத்தினா லும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்செல்லாமையாலே ஏத் தினேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், ஈச்வரனுடைய உபய விபூதியும் இத்திருவாய்மொழி அப் பியஸித்தாரிட்ட வழக்கென்கிறார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

அவதாரங்களைக் காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார் நாயகி தன்மையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம் பந்தி ஸத்ரு பரவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கத றுகிறாளென்று, தாய் சொல்லுவதாக வருளிச் செய்கிறார்.

௧. வினவ வந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் செய்தியை அறிவியா நின்றுகொ ண்டு; இப்படி இவளை எம்பெருமான் பிச்சேற்றினன், நானிதுக் கென்செய்வேன் என்கிறாள்.

௨. அப்ராக்ருதருடையான இவள் செய்கிறன வொன்றும் தெரிகிறதில்லை யென்கிறாள்.

௩. இவளுடைய அபிப்ராயவ்ருத்திகளைச் சொல்லப்புக்கு அவற்றுக் கென் னில்லை யென்கிறாள்.

௪. வ்யசனசஹை அல்லாத இவளை இப்படி நோவு படுத்துவதே யென் கிறாள்.

௫. இவளுக்கு இவ்வவசாத மெவ்வளவாய் முடியக் கடவதென் றறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௬. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிறாள்.

௭. தேறின போதோடு தேறாத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் நிறமல்ல தறியாளே என்கிறாள்.

௮. அத்யந்த ஆர்த்தசைவர்த்தியா நின்றாலு மிவள் ததேகபரையா யிருக்கு மென்கிறாள்.

௯. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண் ணுகின்றா னென்கிறாள்.

௧௦. சத்ரு ஹபதார்த்தங்களை அநுசந்திக்க க்ஷமையல்லாத வ்யசனாதிசயத் தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் சம்சார துரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாரும் ஒர சாவதிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

[illegible]ந்தமோஹந்தீரும்படி, ஸர்வேச்வரன் நித்திய ஸூரிக ளோடே கூட ஸாந்[illegible]த்யம் பண்ணுகையில், மங்க ளாசாஸனம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யரு ளிச் செய்கிறார்.

௧. க்ருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருகாலுமொரு குறை யில்லை யென்கிறார்.

௨. இம்[illegible]ரியத்துக்கு அடியான ஸ்ரீய: பதித்வத்தை அருளிச்செ ய்கிறார்.

௩. ஸர்வேச்வரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாகத்தத் [illegible] விளாக்கொலை கொள்ளும்படியான வாகத்தத்தை உடை யனானேன் என்கிறார்.

௪. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்றும் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிறார்.

௫. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்த நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாய்மொழி பாடி நிரதி சயாநந்தியானே னென்கிறார்.

௬. இதுக்கு முன்புப் பெறாதது, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிறார்.

௭. "அரியதுண்டோவெனக்கு" என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கெத்தாலே வந்த தென்ன, பகவத் க்ருபையாலே வந்த தென்கிறார்.

அ. எம்பெருமான் சௌகுமார்யத்துக்குத் தகுதியாகக் கவிசொல்ல வல்லவெனக்குத் திருநாட்டிலும் ஙிகரில்லை யென்கிறார்.

௯. ஸர்வேஸ்வரனை யெங்கும் புக்குக் கவிபாடப்பெற்ற என்னொடொப்பாருண்டோ வென்கிறார்.

௰. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆகர்ஷாவஹனனே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றாரைப் பெரியபிராட்டியார் தமக்கே பரமாகக்கொண்டு சமஸ்த துக்கங்களையும் போக்குவ ரென்கிறார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாந்நித்யம் பண்ணின ஈஶ்வரனந்தர் ஹிதனுகையாலே ஆழ்வார் மோஹிக்க, இதர தேவதா வேசமென்று க்ஷுத்ரதேவதாராதநம் பண்ணுவதைப் பரிஹரித்து, ப்பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தநமும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளிகளும், இதற்குப் பரிஹாரமென்று, ஆப்தஸகி சொல்ல, வப்படியே பரிஹாரம் பண்ண, மோஹந் தீர்ந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. தோழி இவள் நோய்க்கு நிதானத்தைச் சொல்லி நீங்கள் செய்கிறவை பரிஹார மன்றென்று விலக்குகிறாள்.

௨. க்ஷுத்ரதேவதா சாந்தியா லிந்நோய் போக்குகை அறிந்து பகவந் விஷயத்தைச் சொல்லி விலவைப் பெறலாமென்கிறாள்.

௩. அயுக்தங்களைச்செய்யாதே அவன் திருவடிகளை [illegible]கோள் அதுவே இந்நோய்க்கும் பேஷஜ மென்கிறாள்.

௪. ஆபத்ஸகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லவல்லோளாகில் இவளைக் கிடைக்கு மென்கிறாள்.

௫. நோய்க்கு யோக்யமான பரிஹாரத்தைப் பண்ணுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. "தவளப்பொடி" என்று சொன்னது இன்னதென்று விசேஷித்து அத்தைச் செய்ய உத்யோகிக்கவே இவள் நோய் தீருமென்கிறாள்.

௭. இவள் பிழைக்கவேண்டி யிருந்தீகோளாகில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. க்ஷுத்ர தேவதாஶ்ரயணம் உங்களுக்குத் தீமையை விளைக்கு மென்கிறாள்.

௯. க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை நினைந்து வாழ்த்துங்கோள் இவள் பிழைக்க வேண்டி யிருந்தீகோளாகி லென்கிறாள்.

௰. இவளுக்கு க்ருஷ்ணன் திருவடிகளி லுண்டான வைகாந்தியத்தை அநுசந்தித்து அவனையேதுங்கோள் இவள் உஜ்ஜீவிக்கு மென்கிறாள்.

௧௧. நிக[ம]த்தில், பலம் சொல்லித் தலைக் கட்டுகிறார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நெடுங்காலம் கூப்பிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதபடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

௨. பண்டுபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்துன் சுவட்டை அறிவித்து இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழுவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிறார்.

௩. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் "நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை" யென்றுகிலும் என்கண்முகப்பேவந்தொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிறார்.

௪. நாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிறார்.

௫. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னென்கிறார்.

௬. "என்பக்கலிவேசதசம்ஹிதனுயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது [illegible]ணையாமை" என்றறிந்துவைத்தேகாண வாசைப்படாநின்றேன்; அதுக்கடி என்னறிவுகேடென்கிறார்.

௭. எனக்கு நீர் சிறுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கிது தால் போராதென்கிறார்.

அ. பெற்றவம்சம் சொன்னாய்ப் பெருதவம்ச மிதுவென்கிறார்.

௯. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் "காணவேண்டும்" என்றாசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிறார்.

௰. காணப்பெறுவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணுதபடி எனக்குத்தக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் எம்பெருமானோடே நித்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணலாக் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௮-ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மியங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. எம்பெருமான் விரும்பாத ஶ்லாக்யமான நிறங்கொண்டென்ன கொ(ள்ள) கார்யமில்லை யென்கிறாள்.

௨. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கிறாள்.

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாளாய் பேணும் நிருவத்தானன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜன முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

௧௦. ஶீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசனத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்று ப்ரமத்தோடேசேர வுடலம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரம[illegible]ன்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விஶ்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

௨. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௩. துக்ககந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

௪. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணு மென்கிறார்.

௫. ஜன்மஜரா மரணாதிகள் நடையாடாததேசத்திலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மென்கிறார்.

௬. ஜீவநார்த்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்றுமென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. சகலபதார்த்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுன்னைக்கிட்டும் வழிபார்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

௮. நாமே செய்யப்புக, நீர் "வேண்டா" என்றவாறே யன்றோ தவிர்ந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வென்ன; செய்யக்கடவதாகி லதென்று செய்வதென்கிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்றாரே.

௯. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

௧௦. விட்டஇது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசித்தாரை இதுதானே அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கு மென்கிறார்.

௧௦-ம். திரு[illegible]மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

பின்னும் தே[illegible]பராய சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீயஃபதி நாராயணனே பர[illegible]மாகையாலே, தேவதாந்தரத்தைவிட்டு ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை, யாஶ்ரயியுங்[illegible]ளென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார்.

௨. எல்லாரையும் உண்டாக்கினவன் நின் றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௩. ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டி தங்களாலே யிவனே பரன், இதிசையாதாரொன்றோடு வந்து கலந்து பேசிக் காணுங்கோ ளென்கிறார்.

௪. சகலோப லக்ஷித் ப்ரஸித்தனான நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

௫. லிங்கபுராணம்துடக்கமான குதிர்ஷ்டி ஸ்ம்ருதிகளையும் பாஹ்யாஸ்ம்ருதிகளையும் ப்ரமாணமாகக் கொண்டு வந்தவர்களை நிஷேதிக்கிறார்.

௬. எம்பெருமானைச் சமாஶ்ரயித்து அவன் வஞ்சனத்தைத் தப்புங்கோளென்கிறார்.

௭. தேவதாந்தரசமாஶ்ரயணம் செய்து கண்டிகோளீரே இனிப் பகவத்சமாஶ்ரயணத்தால் அமையு மவற்றைக் காணுங்கோளென்கிறார்.

௮. இதர தேவதாசமாஶ்ரயணம் பண்ணியன்றோ மார்க்கண்டேயாதிகள் ஸ்வாபிலஷிதம் பெற்றதென்ன; அதில திருந்தபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.

௯. அவன் வர்த்திக்கிற திருநகரியை உங்கள் த்யாநத்துக்கு விஷயமாக்கவமையு மென்கிறார்.

௧௦. பொலிந்து நின்ற பிரானுக்கடிமை செய்கையே உசிதமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு பரமபதம் சுலப மென்கிறார்.

௫-ம். பத்து.

விரோதியைப் போக்குவானுமவனே யென்றார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பத்தியில்லாமல் பக்தன்போல வஞ்சகோக்திகள் சொல்லிப் பாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணனா வெனக்கு, ஸ்வாநுபவத்தை யுபகரித்தானென்று, உபகார ஸ்ம்ருதி பண்ணின்தை யருளிச்செ[illegible]

௧. என்பக்கலுள்ள தஸ்ருதயமான [illegible]த்தியாயிருக்க இத்தை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டு விரும்பி, "இனியிதுக்கவ்வருமில்லை" யென்னும்படியானபேற்றைப் பண்ண[illegible]த் தந்தானென்கிறார்.

௨. ஸர்வஜ்ஞனவ னத்தை மெய்ய[illegible]க்கொண்டு தன்விபூதியோடேகூடவாளிட்ட வழக்கானனென்கிறார்.

௩. இப்படி வாங்மாத்திரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான் உன்னையொழிய வேறொன்றை ஆசைப்படேனென்கிறார்.

௪. நீயே பயென் விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடிகளிலே அழைத்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்.

௫. நீர் "தீர் மலினம்" என்கிற தேத்தையென்ன, இன்னதென்கிறார்.

௬. வடிவழகைக்காட்ட அதைக்கண்டவாறே தம்முடம்பை மறந்து ப்ரீதராய்க் கண்டுகொண்டேனென்கிறார்.

௭. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலர்க்கு "ஜ்ஞானயோக்யன்" என்றிழக்கவேண்டாகிடிகோ ளென்கிறார்.

௮. நான் நித்யஸூரிகளைப்போல நித்யசம்சாரத்தை விட்டு அவனையே யெல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பார்த்தே னென்கிறார்.

௯. என் க்லேசமெல்லாந் தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறார்.

௧௦. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுசந்தித்த க்ருதஜ்ஞதையே பற்றாசாகவந்து என்னோடே நிரவதிக ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணின னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இந்த அப்யசித்தவர்கள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் அவன் திருவடிக்கீழே புகப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்பொலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யஸூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாஶாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூ[illegible]தியைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்.

௨. இவ்வைஷ்ணவ சமூர்த்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல ரெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிறார்.

௩. நித்ய ஸூரிகளுக்கும்புகுந்து பரிமாறலாம்படி சம்சாரமடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே யாயிற்றென்கிறார்.

௪. அவிசால்யமான பாஹ்ய சமயங்களை வேரோடே அறப்பறைப் போலே யெங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே யாய்ப் பகவத் குணாநுபவ ஜநித ஹர்ஷத்தாலே களித்துத் திரியாநின்றார்க ளென்கிறார்.

௫. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அசார[illegible]ஷசரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் பேர்ப்பர்க ளென்கிறார்.

௬. சகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள், அவர்களோடே நீங்களு மவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. நாங்கள் கெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஶ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னைப் பகவத ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென்ன; நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுத்தாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஶ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும் மாட்டிகோளாகில் நீங்கள் அவர்களுக் கிடுகிற வற்றை "இவர்கள் அவனுக்குத் தநுபூதர் இவர்கள் முகத்தாலே நாம் பகவத் ஸமாராதனம் பண்ணுகிறோம்" என்று புத்திபண்ணி யாகிலும் இடப்பாருங்கோ ளென்கிறார்.

௮. அவனுடைய வசாதாரண விக்கிரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை ஆஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

௯. பகவத்குண நிஷ்டரும் கைங்கரிய நிஷ்டருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமி யெங்கும் பரந்தார்கள். நீங்களும் அவர்களோடொக்க அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௰. நீங்களாஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிற வித்தை, நீங்களும் செய்திகோளாகில் யுகப்ரயுக்தமான தோஷங்களும் போமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குத் தேவதாந்தரங்கள் பக்கலுண்டான பரத்வசங்கையும், எம்பெருமான் பக்கல் ப்ரயோஜநாந்தர பரதையுமான சதோஷம் போமென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

எங்கும் பகவத்விஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு அதனாலே நாயகி தன்மையையடைந்து, [illegible]பார்த்தார் நிந்திக்கும்படியான மடலூரும்படியை, உத்யோகித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. "ஸௌந்தரியத்தாலும் சீலத்தாலும் மதிப்பாலும் பழிப்பற்றதொருவிஷயமாயிற்று அது. நீ செய்யப்புகுகிறவிது, அவ்விஷயத்திற்குப் பழிப்பைவிளைக்கப் புகுகிறாய்போய்" என்று தோழிசொல்ல; நான் அவ்விஷயத்துக்குப் பழிபுவிளைக்கப் புகுகிறேனல்லேன், பழிப்பறுக்கப் புகுகிறேன்காண் என்கிறாள்.

௨. கீழே வடிவழகை அநுசந்தித்து அநந்தரம் பாஹ்யஸம் ஶ்லேஷபேக்ஷை பிறந்து அப்போதே பெறுமையாலே வழியில்லா வழியே மடலூர்ந்தாகிலும் பெறப்பார்க்கிறாள்.

௩. என்செய்யும் "ஊரவர்கவ்வை" என்றாள். அவர்கள் சொல்லுகிறத்தைச் சொல்லுகிற தோழியான நீதான் எவ்வளவிலே நிற்கிறாயென்கிறாள்.

௪. அவனிப்போது வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகிலும் தான் முகங்காட்டாத போதும் தன்னை யொழிய நமக்கு மற்றொன்றால் பொருந்தாதபடி பண்ணினானே! அவன் செய்தபடி பொல்லாதோ வென்கிறாள்.

௫. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்? மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னாயான வித்தனை யென்கிறாள்.

௬. நீயிப்படி வ்யவஸிதையானபடி அறிந்தால் அவன் ஜீவியானிடாய் யென்ன; அவன் ஜீவிக்கிலென் முடியிலென் என்கிறாள்.

௭. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள் வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமே யென்கிறாள்.

௮. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத் தந்தான்; நாமவன் சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

௯. தன் ஸ்ரீத்வத்தாலே யிதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டு போந்தான்; இனி "அவனை அழிக்கப்புகுகிற நாமார்க்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

௰. ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனானவனைக் காணக்கடவேனென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லாரிருந்த தேசத்தே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறார்.

௪-ம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமா[illegible] அந்த காராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ப்ரளயாபத்திலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபின்பு இனி நான் ஜீவிக்கையென்றொரு பொருளுண்டோவென்று தன் ஸ்ரீயத்திலே நசையறுகிறாள்.

௨. இத்தசையில் கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன்; என்னோடுடை சம்பந்தத்தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேசீயும்பாங்கன்றிக்கே யொழிந்தா யென்கிறாள்.

௩. பரதந்த்ரை யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௪. வரையாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன் என் சிந்தாவ்யசநத்தைப் போக்குவார் யார் என்கிறாள்.

௫. கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் ஸ்த்ரீவசேசையை யானேன் என்கிறாள்.

௬. முடியப்பெறாத ப்ராணனை ரக்ஷிப்பார் ஆரென்கிறாள்.

௭. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிறாள்.

௮. ஏகராத்திரி அநேகயுகமாய் மிகவும் நலியாநின்றது, எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிருள்.

௯. ரக்ஷகனுனவனும் தோற்றுகிறிலன் என் மனோதுக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிருள்.

௧0. இந்தராத்திரியில் என்னுடைய வ்யசநத்தைக் கண்டுவைத்து அவன் திரமாக ஒருவார்த்தை சொல்லாதே லோகமாக உறங்குவதே! யென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில்; இவர் பாசுரங்கேட்டார்க்குப் பரமபதம் ப்ராப்தி யென்கிருர்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

அதன் பின் ஸூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடி நம்பி பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகா நிற்க, தத்ப்ரவணரான ஆழ்வாரைப் பார்த்து தாய் விலக்கியும், அவனிடத்தில் தன் மனதுலக்கமா யிருக்கிறது, நீ கோபிக்கவேண்டாமென் றருளிச் செய்கிருர்.

௧. திருக்கையில் ஆழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பி திருமுகத்தி லழகிலே என் அந்தக்கரணம் மிகவும் பரவசமாகா நின்றதென்கிருள்.

௨. நம்பியுடைய தோளழகு யாபரண ஸ்ரீயும் ஸர்வ தோமுகமாக நின்று நலியா நின்றதென்கிருள்.

௩. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றுகின்றதென்கிருள்.

௪. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியும் தனிமாலையும் பரிவட்டப் பண்பும் பார்ஶ்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றன வென்கிருள்.

௫. ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என்னுயிர் நிலையிலே நலியா நின்றன வென்கிருள்.

௬. நம்பியுடைய திவ்யாவயவ சோபைகள் என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து நலியா நின்றன வென்கிருள்.

௭. நம்பியுடையதிருமேனியி லழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேர்விழுந்ததென்கிருள்.

௮. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என் முன்னே நின்று நலியா நின்றதென்கிருள்.

௯. நம்பி போக்யதைகள் எல்லாவற்றோடுங்கூட என்னெஞ்சிலே புகுந்து விடுகிறிலன் என்கிருள்.

௧0. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்குங் கோசரமன் றென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்தே வைஷ்ணவர்க ளென்கிருர்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையால், மிகவும் ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் க்ருஷ்ண லீலைகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவல்லீலைகளை யநுகரித்துத் தரித்ததை யருளிச் செய்கிருர்.

௧. என்மகள் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரங்க ளெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றுள்; எம்பெருமான் தன் பக்கலிலே ஆவேசித்துச் சொல்லுகிறுள் போலே யிராநின்றதென்கிருள்.

௨. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்வித்யா ப்ரவர்த்தகத் வாதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்கிருள்.

௩. காரணமான ப்ரக்ருத்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றுளென்கிருள்.

௪. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்று ளென்கிருள்.

௫. ஜகத்ரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டி தங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றுள் என்கிருள்.

௬. கோவர்த்தந தாரணம் முதலான க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றுள் என்கிருள்.

௭. எம்பெருமான் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் இருக்கிற விருப்பைத் தன்படியாகப் பேசாநின்றுள் என்கிருள்.

௮. ஜகத் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹாதிகள் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றுளென்கிருள்.

௯. அகர்மவஶ்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைத்தன் னினைவாகப் பேசா நின்றுளென்கிருள்.

௧0. ஸ்வர்க்க ப்ரமுகமான பதார்த்தங்க ளெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றுளென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக் கடிமைசெய்யப் பெறுவர்கள் என்கிருர்.

---

௭ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூர்ணரான தேவரோ என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவர்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினாப்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார்.

ச. உதாஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

௫. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனானேனிலே னென்கிறார்.

௬. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

௭. என்னை அகற்றுதொழிய வேணுமென்கிறார்.

௮. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் கடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றிற்றியல்லையோ வென்கிறார்.

௯. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந்தருளவேணு மென்கிறார்.

௰. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லையென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் நித்ய ஸூரிகளுக்கென்றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

---

௮ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஸித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண்டேன், குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கிறிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணாமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

ங. நான் என்காரியம் செய்கையென் றொன்றுண்டோ நீ செய்து தலைக்கட்டித் தரவேணுமென்கிறார்.

ச. நினைத்த பரிமாற்றம் இடையாமையாலே நோவுபடா நின்றே னென்கிறார்.

௫. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென்கிறார்.

௮. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விச்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின்றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௯. நீ கண்ணாலே யானைவரும் படி வரவேணு மென்கிறார்.

௰. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவரென்கிறார்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலஸித்தி யடையாமல் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி யாறு ஸ்யாத்யாந பர்யந்தமாம், வரவிடாயால் விடாய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவேனென் றருளிச் செய்கிறார்.

க. தோழிமாரைக் குறித்துத் திருவல்ல வாழிலே நின்றருளின சர்வேச்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

உ. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதமோணுவை நான் கூடுவதென் றென்கிறாள்.

ங. தோழிமாரைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிறாள்.

ச. என்னுடைய நற்சிவ னவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்தமென்கிறாள்.

௫. நான் செய்தபடி செய்ய இங்கன்கனிந்த விடாய்தீரக்காணப் பெறுவதென் றென்கிறாள்.

௬. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திருவடிகளை நான் காண்பதென்றோ வென்கிறாள்.

௭. அவன் திருவ[illegible]டிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்[illegible]றுள்.

௮. அவன் திருவ[illegible]டிகளிலே சர்வகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவ[illegible]றே யென்கிறுள்.

௯. அவனைக் கண்[illegible]டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவற்றே யென்கிறுள்.

௧௦. அவன் திருந[illegible]மங்களைச் சொல்லக் கூடவற்றே யென்கிறுள்.

௧௧. நிகமத்தில், இ[illegible]த்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லார் சம்சாரத்திலே இருந்[illegible] வைத்தே பகவத் குணநுபவத்தாலே யெல்லாரிலும் சிறந்தவர்க ளென்கிறுர்.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்தியாகாமையாலே, அவதாரங்களில் ப்ரவேசித்துக் குணநுபவத்தில் மநச்சைதில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறுர்.

௧. சைதில்யம் நீங்கி உன்னைத் தரித்துநின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப்போ தென்கிறுர்.

௨. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறுர்.

௩. உன்பாலசேஷ்டிதங்க[illegible] என்னை நலியாநின்ற தென்கிறுர்.

௪. பவுத்தாவதார வ்ருத்தா[illegible]ந்தம் மிகவு[illegible] என்னை நலியாநின்ற தென்கி[illegible]ர்.

௫. நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸ[illegible] மிகவும் அழியாநின்ற தென்கிறுர்.

௬. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி[illegible] யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறுர்.

௭. கண்ணுலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறுர்.

௮. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதிலனுகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறுர்.

௯. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிப்பதென் றென்கிறுர்.

௧௦. சமுத்திரமதனவை சித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலனுகாநின்றேன், உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு[illegible]மென்கிறுர்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் [illegible]ற்றுர் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவ[illegible]ரென்கிறுர்.

௬ - ம் பத்து.

விரோதி நிரஸநசீலனுனவன் திருவடி[illegible]களிலே சரணம் புக்கார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

அவதாரங்களாலும், இஷ்டஸித்தி யில்லாமல் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி, திருவ[illegible]ண் வண் டூர்ஸ்வாமி விஷயமாகப் பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச் செய்கிறுர்.

௧. சில குருகுகளை நோக்கி; திருவண்வண்டூரிலே சென்று எம்பெருமானுக் கென் தசையை அறிவியுங்கோ ளென்கிறுள்.

௨. ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனுனவனுக் கென் ஆற்றுமையை அறிவியென்றொரு நாரையை யிரக்கிறுள்.

௩. திறந்திறமாகச் சஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக்கண்டு; என் வ்யசநத்தை அறிவியுங்கோ ளென்கிறுள்.

௪. சில அன்னங்களைக்குறித்து, சரீரம் கட்டழிந்து சிதிலையாகா நின்றுளென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறுள்.

௫. திரியவும் சில அன்னங்களைக்குறித்து; அத்தேசம் புக்கானை மறப்பிக்கும் நீங்கள் புக்கால் என்னையும் நினை[illegible]ங்கோ ளென்கிறு[illegible]

௬. சில, மயில்களைக்குறித்து, அவனுக்கென் தசையை அறிவித்து அங்குநின்றுமொரு மறுமாற்றங் கொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணு மென்கிறுள்.

௭. சி[illegible] [illegible]னங்களைக் குறித்து, அவனுடையாளங்களைச் சொல்லி இவ்வுடையாளப்படியேகண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோ ளெ[illegible]

௮. சில பூவைகளைக்குறித்து; நீண்டுவந் தெனக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக் கண்டு ஒரு மறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணு மென்கிறுள்.

௯. சில வன்னங்களைக் குறி[illegible]த்து; ஏகாந்தத்திலே "நகச்சிந்தாபாரத்யதி" என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை அறிவியுங்கோ ளென்கிறுள்.

௧௦. சில வண்டுகளைக் குறித்து, அவர் இத்தலையில் சத்தையு மில்லையென்றிருப்பர், அவரு முனமென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறுள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி[illegible] வல்லார்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹணீய விஷய மாவ[illegible]ரென்கிறுர்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

அதிகோக்ஷியில் ஸர்வேஶ்வரன் விளம்பித்து வருகையாலே, யுமக்கு வேண்டின ஸ்த்ரீகளிருக்க, இங்கே வரவேண்டா மென்று, ப்ரணய கலஹத்தாலே திரஸ்காரம் பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இப்படி வரத் தாழ்த்தது மித்தலையை யொழியச்செல்லுவதா யன்றிறே, கலவந்துகொண்டு நின்றான். பர்தையும் குழலையு மெடுத்துக்கொண்டான், அலப்பிய லாபமென்று தோற்றும்படி நின்றான், இத்தலையில் பண்ணக்கட வ்யாமோஹ மடங்கலு மிவற்றின் பக்கலிலே பண்ணினான். அவன்படுகிற வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு "இவையெல்லாம் நம்மைக்குறித்துச்செய்கிறா னல்லன், தான்கலந்து பிரிந்தவர்களுடைய உபகரணங்களாகக் கொண்டுசெய்கிறானித்தனை, இவனுடன் வார்த்தைசொல்லாதே யிருக்கிறதென்" என்று "வாராய் நீநினைக்கிறவர்க ளதன்று காணிவை உனக்கு பேக்ஷா விஷயமான எங்களது காணிவை, இவற்றைத்தந்து அவர்கள் பக்கலி லேறப்போ" வென்கிறாள்.

உ. நோக்குப்பெறாதவன் முகம்பார்க்கப் பெற்றான், வார்த்தைகேட்கப் பெறாதவன் "போ" வென்னவும்பெற்றான், இனிஇதற்கு மேற்பட க்ருதார்த்தனாகை யில்லையிறே "போ" என்றால் அவ்வார்த்தையே யன்றிறே அவன் [illegible]த்திபண்ணுவது, அதிலகவாயிலோடுகிறது மறியுமவனிறே "இன்னமென் [illegible]க யகத்திங் கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வனானே" என்றதை உய்ந்தபிள்ளை பட்டாசிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே த[illegible]தாய் அபிநயித்துக்காட்டினார்.

"குழலூதுபோயிருந்து" என்றிறே என்னைச்[illegible]த்தமானது தன்னை அநுஷ்டிக்கு மத்தனையிறே. இனித்தான் "உனக்குப் பெண்கள்படும் நீர்வாய்ப்புள்ள [illegible]டங்களிலே போயிருந்தூது" என்றிறே நீங்கள் சொல்லிற்று; அழகிது இத்தனையிறே நீர்வாய்ப்புள்ளவிடந்தான் எது அத்தைச் சொல்லலாகாதோ" என்று இரண்டடி உட்புகுரவிட்டு [illegible]நிக்கவிருந்து குழலினிய பேச்சிலே கைவைத்தான். குழலோசைபோ லன்றிறே பேச்சினினிமை யிருக்கும்படி "நான்செய்தபடி செய்கிறேன்" செவியோசை வைத்[illegible] "குழலூது போயிருந்து" என்று நீங்கள் சொன்ன விதுக்குக் கருத்து[illegible]க்குப்பாச்சதில்லை இதெனக்கு ஜாத்யுசித வ்ருத்தியன்றோ" என்றான்.

ச. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவர்க ளங்கீகாரா[illegible]த்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து ஸாமக்ஷணம் தாழ்த்தது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபார்த்து; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொல்லலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பாதந்திரனன்றோ அவர்க ளென்கையிலே கோலைத்தந்து "நீபோய்ப்பசு மேய்த்துவா" என்றால், என்னால், "மாட்டேன்" என்னப்போமோ" என்றான்; பித்ராதிகளுக்கு பரதந்த்ரராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பார் மேய்க்கும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சேர்ந்திருக்கிலிறே நீசொல்லும் சொலவும் சேர்ந்திருப்பது என்றாள்.

ரு. "ஸ்நேஹிகளா யிருப்பார்க்குக் குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளவுமாம், நிஸ்நேஹிகளுக்குக் குணந்தன்னையே குற்றமாகக் கொள்ளவுமாம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷங்களிருப்பது; ஆகையாலே நான் சொன்னவையெல்லா மிப்போ இத்தலைக்குக் குறையாய்த் தோற்றுகிறே; அதுவும் மத்தியஸ்தர் சொன்னதிறே அர்த்தமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றான்.

சா. தங்களகவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு அகப்பிய வரீனைகளா யிருக்கிற விப்பிராட்டியையுந் தோழிமாரையுங்கண்டு, அவன் தன்முகமுத்திரைகளாலும் பாவகர்ப்பமான வுக்திகளாலும் அத்தை அநுவதித்தாற்போலே யிருக்கிற விலாசசேஷ்டிதங்களாலுமாக இவர்க ளபிசந்தியைக்குலைத்து இனி இவர்கள் நான் சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" என்னமாட்டாதவர்கள் என்னும்படி வார்[illegible]மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே சென்று இவளுடைய விலோபகரமான குழமணனை யெடுத்துக்கொண்டான்.

எ. நா[illegible]வாபாயங்களை யநுஷ்டித்து ஸ்ரீபாதாழ்வான் தன் பக்கல்பட்ட தெல்லாம் தான் இவர்கள்பக்கலிலே பட்டான். "வினிவர்த்தயிதும்பலோ" என்று மீட்கையிலே போரவருந்திருவிறே "சேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மென ப்ரஸீதது" தாமேயிரங்கி மீளும்படி பண்ணு[illegible]கிறேன்; அதுதான் கேட்டார் வாய்கேட்கவேணுமோ புரஸ்தா[illegible] என்றானிறே. அப்படியே இவனும் ஸர்வோபாயங்களையும் ப்ரவிர்த்திப்பித்துவிடத்திலு மனுகவொண்ணுதபடி யுடைமைதோற்ற விருந்தார்கள்; இனிச் "செய்யலாவதென்" என்று பார்த்தான்; "பலத்தாலே கார்யங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்சயித்து இவர்கள் [illegible]வையை யெடுப்பாநுக் கணிசித்தான்; "ப்ரோக்ஷித்தஞ் ஞான் [illegible]கோலலா?" என்று நினைவறியுமவர்க ளாகையாலே, எல்லாரும் [illegible]டைவைக்[illegible]வையைச் சென்றெடுத்துக்கொண்டார்கள்; அதுதானே "ஸ்வகார்யம்" என்றேயிருந்தான், "ப்ருதக்ப்ரயத்நா பேக்ஷிதமின்றிக்கே யொழியப்பெற்றோம்" என்று பார்த்

தான். திருக்குரவைபோலே அருக்காளாய்நின்று கைப்பிடிக்க வேண்டாவா யிருந்தது "நல்லவாய்ப்பு" என்று இவர்கள் பாவையைச் சென்று பற்றினான்.

௮. கிட்டிநின்று இவர்களை சிலசிறுக்குக்களைப் பன்னைப்புக்கான், "இங்கே யிருக்கிலன்றோ விதெல்லாம் வேண்டுவது" என்றுபார்த்து ஒருவரொருவராகப்போகப் புக்கார்கள்; "இதுவோ! பார்த்தபடி" என்று வழியைப்பற்றி யிருவில்லாகக் கிடந்தான், உத்தியான மாகையாலே வழியோரடிப்பாடா யிருக்குமிறே.

௯. "இவன் 'போக வொட்டேன்' என்று வழித்துக்கிடந்ததுக்கு ப்ரயோஜந முள்ளது இவனுக்கு நினைத்தபடி பரிமாறப் பெற்றாலன்றோ; இவன் முகம்பாராதே யிருக்கிறோம்" என்று அத்யவஸித்து; "பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னை நினைத்துக்கொண் டிருந்தோமென் றிருக்குமிவன்" என்று "அந்யபரதை தோற்றச் சிற்றிலிழைப்போம்" என்றிழைக்கப்புக; "என்னைப்பாராதே யிருப்பதுமன்றிக்கே சிறிதன்னிய பரதைபண்ணுவதே" யென்று சிற்றிலையும் சிறுசோற்றையும் தன் திருவடிகளாலே யழிக்க; அத்தாலேயவர்களுக்குச் சீற்றம்பிறந்து, தங்கள் சங்கல்பத்தை மறந்து அவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௦. "நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்து நின்றிலையே" என்று விழுக்காடறியாதே வாய்விட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார்கள்; காலாலழித்தது சிற்றிலையன்றே இவர்கள் நெஞ்சில்மறத்தையே யிறே அந்தமறம்போனவாறே மேல்நோக்கிப் பாதாதிகேசாந்தமாகப் பார்த்தார்கள், தங்களை ஐயிக்கையாலுண்டான ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படி நின்றான், அவ்வடிவில் பிறந்த [illegible]டைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைச் சாதரமாகச் சொல்லவல்லார்க்குப் பகவத்தாரித்திரிய மில்லையென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரணய கலஹத்தில் விருத்தமாயிருக்[illegible] தம்மை, வசீகரிக்கிற விருத்த விபூதிகனான ஸர்வே[illegible]ப்வரன், கைக்கொண்டதை யருளிச்[illegible]செய்கிறார்.

௧. விருத்த விபூதிகனான ஸர்வேஸ்வரனைத் திருவிண்ணகரிலே காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

௨. ஸ்வயத்நத்தாலே யொருவர்க்கும் காண வொண்ணாத பெருமையையுடையவனாய் வைத்தென்னை அடிமை கொள்ளுகிறவனான திருவிண்ணகர் ஸர்வ விலக்ஷண னென்கிறார்.

௩. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொருவருக்கும் உத்தாரக மில்லை யென்கிறார்.

௪. புண்ணிய பாபாதியாய் எம்பெருமானுக்கு விசேஷணத்வேன தோற்றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற் றென்கிறார்.

௫. சிறியார் பெரியா ரென்னாதே சர்வருக்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணகர்ச் சேர்ந்தபிரா னென்கிறார்.

௬. "நானல்லேன்" என்னச் செய்தே நன்றுணை சேஷ்டிதங்களைக் காட்டி மறக்க வொண்ணாதபடி கலந்து அத்தாலே யுஜ்ஜ்வலனா யிருக்கிறவன் திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின சர்வேஸ்வரன் இவர் என்கிறார்.

௭. எத்தனையேனு மனவுடையார்க்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கிறார்.

௮. எனக்குப் புகலான மாத்திரமன்றிக்கே மற்றுமெல்லாம் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்த பிரானென்கிறார்.

௯. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார்.

௧௦. அவன் திருவடிகளல்லது மற்று ரக்ஷக மில்லையென்னு மிடத்தைப் புத்திபண்ணுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கு நாள்தோறும் கவுரவ்யராவரென்கிறார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—குரவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட க்ருஷ்ணனுடைய குரவை முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. அஹோராத்ரம் க்ருஷ்ணகுணங்களை ப்ரீதி பூர்வகமாக அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கு இனி யொருகுறை யில்லை யென்கிறார்.

௨. ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னோடொப்பா ருண்டோ வென்கிறார்.

௩. க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுபவித்துக்கொண்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு, "இன்னது பெற்றிலேன்" என்று நோவவேண்டுவதில்லை யென்கிறார்.

௪. க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவ்ய முண்டோ வென்கிறார்.

ரு. கம்ஸனை மாய்த்தபடியையின்றிருந் தநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கோ ரொதிரில்லை யென்கிறார்.

௬. க்ருஷ்ணனுடைய ப்ரதிகூல நிரசந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கொரு மநோதுக்கம் இல்லை யென்கிறார்.

எ. அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய வெனக்குப் பூமி யில் நிகரில்லை யென்கிறார்.

அ. க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுசந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய வெனக் கொரு கலக்கமில்லை யென்கிறார்.

௯. சர்வேஶ்வரனை மலக்கும் நாவீறுவுடைய வென்னோ டொப்பாருண் டோ வென்கிறார்.

௰. பரமபதத்திலே போய்புக்க படியை அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக்கு வேறே சில நிர்வாஹகர் வேண்டும்படி குறையுடையவனோ நா னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதைக் கற்றார் தம்மைப்போலே க்ருஷ்ணபக்தராவ ரென் கிறார்.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவத்தா லொரு ப்ரீதி விசேஷம் வந்து, அதி னாலே நாயகி தன்மையடைந்து, தொலைவில்லி மங் கலஸ்வாமி யிடத்தில் அதி ப்ராவண்யம் பிறந்திரு க்க, அதுகண்டு தாய்மார் கோபிக்க, இப்ராவண்யத் தைப் போக்கப் போகாது, இவளிடத்தி லாசை விடுங்க ளென்று, தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

க. இவள் ப்ரக்ருதி அறியாதே திருத்தொலை வில்லிமங்கலத்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ வென்கிறாள்.

உ. அவ்வூரில் கொடுபுக வேண்டிலும் திருநாளிலே கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்.

௩. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோக வேண்டிலும் திருச்சோலை யுள்ளிட் டுக் கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்.

௪. அவ்வூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொரு நாள் கண் டாள் அன்று தொடங்கித் தடைநிற்கை தவிர்ந்தா ளென்கிறாள்.

ரு. இவள் ஸ்வபாவத்தை யறிந்து வைத்தது தேவபிரானுடைய வழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளென்கிறாள்.

௬. தௌர்ப்பல்யத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்றொ ரிடமும் பாரா ளென்கிறாள்.

எ. அவன் சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புக்கவாறே நிறம்பெற் றன வென்கிறாள்.

அ. அவ்வூரைத் தொழுதவன்று தொடங்கி யின்றளவுமுண்டான விவளுடைய நைஶ்சல்யத்தைச் சொல்லுகிறாள்.

௯. இவள் மநோவாக்காயங்கள் முதலிலே தொடங்கி அவன் பக்கலிலே ப்ர வணமாயிற்றின வென்கிறாள்.

௰. அவனாலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவண்யாதிஶயத்தைக் கண்டு பிராட்டிமாரிலே யொருத்தியோ! வென்று சங்கிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்தைக் கற்றவர்கள் இதுக்கநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

இவ்வண்ணம் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால் மிகவும் க்ருசையாய், பெண் ணுக்கு ஆபரணங்களுங் காந்தியு முதலானவைகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

க. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுர் பாவத்தில் குணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிறாள்.

உ. திருவுலகளந் தருளினபோதை திவ்யாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிறாள்.

௩. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழந்தா ளென்கிறாள்.

௪. சதுர்முக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆஶ்ரிதார்த்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுக்கு இவள் நீர்மையை யிழந்தா ளென் கிறாள்.

ரு. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக் கென்மகள் கற்பிழந்தாள் என்கிறாள்.

௬. ஏகார்ணவ சாயியானவனுடைய அவயவ ஸௌந்தர்யத்திலே அகப்பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய்யிழந்தாள் என்கிறாள்.

எ. க்ஷீரார்ணவ சாயியுடைய ஆபரண சேர்த்திகளிலே அகப்பட்டு இவள் லாவண்யத்தை யிழந்தாள் என்கிறாள்.

அ. க்ருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரசநத்துக்குத்தோற்று இவள் தன்னுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிறாள்.

௯. ஸ்ரீவாமநாத்யநேகாவதாரங்களிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னழகை யிழந்தா ளென்கிறாள்.

௰. பரத்வமென்ன, அவதாரமென்ன, ஜகதாகாரதையென்ன, இவற்றை அடங்கக் காட்டி இவளுடைய தெல்லாவற்றையும் கொண்டானெ ன்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகள் போகத் தைப் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவ்வண்ணஞ்சொன்ன தாயானவள் மூர்ச்சித்திருக் கையாலே, பெண்ணானவள் மோஹந்தெளிந் தெ ழுந்திருந்து, எனக்குத் தாரகபோஷகபோக்யமெ ல்லாங் கண்ணனேயென்று, திருக்கோளூர்க்கே போகையில், தாய் தெளிந் தெழுந்திருந்து, தன் பெண் திருக்கோளூர்க்குப் போனது நிச்சயமெ ன்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச் செய்கி றார்.

௧. தன் வயிற்றில் பிறப்பாலும் இவள் தன் ஸ்பாவத்தாலு மிவளிங்கு நின் றும் போய்ப்புகுமூர் திருக்கோளூரென்று அத்யவஸிக்கிறாள்.

௨. திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்க என் பெண் பிள்ளை மீள வருமோ? சொல்லுகோளென்று பூவைகளைத் திருத்தாயார் கேட்கிறாள்.

௩. திருக்கோளூர் ப்ரத்யாஸன்னமானால் எங்ஙனே யுடைகுலைப்படக் கடவ ளென்கிறாள்.

௪. இவளைக்கண்ட நாட்டார் குணஹீனை யென்பர்களோ! குணநிகை யென்று கொண்டாடுவர்களோ என்கிறாள்.

௫. திருக்கோளூரிற் சோலைகளையும் அங்குள்ள பொய்கைகளையும் அவன் கோயிலையுங் கண்டா லெங்ஙனே யுகக்குமோ வென்கிறாள்.

௬. அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ப்ரகடமான வீக்ஷிதாதிகளைக் கண்டு ப்ரீதிப்ரகர் ஷத்தாலே சிதிலையாகக் கடவளாகாதே யென்கிறாள்.

௭. இவள் ப்ராக்ருதமான ஸ்வத்தையும் பிரிவில்வந்தசைதில்யத்தையு மநு சந்தித்து; இவையெல்லா மிவ்வளவும் செல்லப்போக வல்லளானு விறே என்கிறாள்.

௮. திருக்கோளூரில் ஸங்கத்தாலே என்னைப் பொகட்டுப்போன வென் பெண்பிள்ளை அஸங்கமே துணையாகப் போய்ப்புக வல்லளேயோ வென்கிறாள்.

௯. அவன் பக்கலிலே அதிப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள் ளார் சொல்லும்படியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போ னாளென்கிறாள்.

௰. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேன், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. சில பக்ஷிகளைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறி வித்து விபூதித்வயத்தையும் நாங்கள் ஆளவேணுமென் றிரக்கிறாள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து என்றென் தோழிமாரும் கொண்டாட அங்கே அங்கிகரிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக்கென் நசையை அறிவித்து வந்து என் தலைமேலே வர்த்தியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யொலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில அம்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங் கோ ளென்கிறாள்.

௬. ஆஸ்ரிதரோடே ஸாஸலூகையால் நம்மபிமுகிதங்கள் செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்கவா றென்னுங்கோளென்று சிலபூ வைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான்; ஸாந்நிய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோனவையும் அன்னியபரமாயவையு மாயிற்று; இதுக்கு வே று, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறாள்.

5537

அ. முன்பேநின்றகுருகைக் குறித்து, நித்ய ஸூரிகளைப்போலே யும்மா லல்லது செல்லாதே யும்மைப் பிரிந்து நோவுபடா நின்றாளென்று சொல்லென்கிறாள்.

௯. சிலபுற விளங்களைக்குறித்து, நீங்கள் சென்றாலவன்வந்திலனாகிலும் அங்குத்தை வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து என்னை நித்யமாக உஜ்ஜீவிப்பிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௧௦. சில ஹம்ஸ மிதுனங்களைக்குறித்துப்; பிராட்டியும் தானுமான வேகாந்தத்திலே என் தசையை விண்ணப்பஞ்செய்து மறுமாற்றம் வந்து சொல்லவேணு மென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியிலா ழ்வாருடைய வார்த்தியை அநுசந்தித்தார், சிதிலராவரென்கிறார்.

௯-ம் திருவாய்மொழி—நீராய்.

தாறுவிட்டும் வாராமையால், தன்னைநிந்தல்கேட்குமவர்களெல்லாம் நீராயுருகும்படி, ஸர்வேச்வரனுக்கும் பரமபதத்தில் நிற்கவுமசக்யமாகும்படி, ஆழ்வார் அழைத்தமை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. "ஜகதாகாரனாயிருக்கிறபடியைக் காட்டித் தந்தோமிறே" என்ன; அது போராது அசாதாரணமான வடிவைக்காணவேணு மென்கிறார்.

௨. "வாராய்" என்று நிர்ப்பந்தித்தல் காணும் நம்மைக் காண்பது உம்மை யொரு தேசவிசேஷத்திலே அழைத்துக் காணும் காட்டுவதென்ன; அவ்வடிவு தன்னையே யிங்கே கொடுவந்து இதரஸஜாதீயமாக்கிக் காட்டிற்றிலையோ வென்கிறார்.

௩. ஜகதாகாரனான வடிவுகாட்டின தெனக்குப் போராது அசாதாரணமான விக்ரஹத்தைக் கொடுவந்து காட்டவேணு மென்றார்.

௪. நமக்கடவீர் உம்முடைய தளர்த்தி பரிஹரிக்கக் கடவோமாகிலும் ப்ரதிபந்தகம் கனத்திராநின்றது காணுமென்ன; அப்படியே சகடாசுரனிலும் காட்டில் வலியதிறே! என்னுடைய விரோதி என்கிறார். உன்கால்கண்டபோதே போகாதோ வென்கிறார்.

௫. ஸர்வத்ர ஸக்தி ஹிதனாய் என் ஹ்ருதயத்திலும் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசித்துவைத்து என்கண்ணுக்கு விஷயமாகா தொழிந்தால் நான் தளரேனோ வென்கிறார்.

௬. உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்யக்கடவோம் அதிலொரு குறையில்லை; ஆறேனும் ப்ரயோஜநமு மதானபின்பு நீரும் ஸித்தம் பன்ன

வேணுங்காணு மென்ன; இந்த மரியாதையென்று அடங்கக் கட்டிற்றென்கிறார்.

௭. "உலகில் திரிவேனோ" என்கிற உறைப்பாலுண்டான வ்யவாநந்தரிய நாம்முடைய தலையிலே கிடந்ததே! என்ன; சாதனமும் சாதகரும் தலைதானமானபின்பு, இவ்வாற்றாமை யெனக்கு ஸ்வரூபமாய் அவ்வயிக்கு நிற்கையன்றோ வென்கிறார்.

அ. "அருளாய்" என் வாயோடே வந்தருளக் கண்டிலர் தன்பக்கல் நின்றும் பிரிந்து தன்னைக் கைவிடப்பார்த்தா னாகாதே யென்கிறார்.

௯. உம்மை யிங்கு வைத்ததென் என்ன; கண்டகாட்சியிலே மிழுத்துக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைத்தாயாகி விலக் கொடுமை யென்றென்னையோ வென்கிறார்.

௧௦. "இராவர்யாதிகள் அப்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீராகில் அவ்வளவன்றிறே அதற்காமாய் ஸ்திரமா யிருக்கிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன—நீ சொன்ன உபாயத்தியாகிற வெயயனயிற்று "அவை அப்பாம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபதாய் பக்கலிலே னத்தவின, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிற்றும், ஸ்வபாவ மிறந்தபடி சொன்னேனத்தனை; "அது நீயு" என்றவிடம் "இது நன்று" என்று பத்றுநிறேனுமல்லேன், உன்னைப் பற்றிற்றும் நீயாகையாலே அல்லது விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றவர்கள் சர்வேச்வரனுக்கு அந்தரங்க கைங்கர்யரா வரென்கிறார்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

வாராநிற்கைதகப்பண்ண, உம்முடையபெரிய வீட்டை பரமபதத்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாகக்கொண்டு திருமலையிலே வந்திருக்கிறேயென்ன; அலர்மேல் மங்கையார்ச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண்டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உன்திருவடிகளிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அ

௨. கூடக்கடவீர் அதுக்கொரு குறையில்லை, ஆனாலும் ப்ரதிபந்தங்கள் கனத்திராநின்றதே யென்ன; உன்கையில் திருவாழியிருக்க நீயிங்ஙனே சொல்லலாமோ வென்கிறார்.

௩. "அருளாய்" என்றீர் இங்ஙனே நினைத்தபோதாக வருளப்போமோ வென்ன; வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் போகாதபடியான வ்யாஸங்கத்தைப் பண்ணித்தந்த உனக்கு ப்ராப்திபண்ணித் தருகை பெரியபணியோ வென்கிறார்.

௪. உன்னை ப்ராபிக்கைக் குறுப்பாக நீகல்பித்து வைத்த சாதநங்கள் எனக்கொன்று முடலாகிறதில்லை; ஆனபின்பு தேவரீர் தான் ப்ராபிக்கைக்கு எனக்கென்ன தனியேயொரு சாதநங்கண்டு தரவேணுமென்கிறார்.

௫. நீரியானைத் தவிர்க்கிறதென் உம்முடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்கிறோமிறே யென்ன; அதுதன் றென்கிறார்.

௬. "என்னுள்" என்று விசேஷிக்கிறதென், அதொரு தேசவிசேஷத்தாலே வ்யவஸ்தித மன்றோவென்ன; அங்குநின்றொரு மிங்கே வந்தன்றோ உன்னைப்பெற்றநுபவிக்கிற தென்கிறார்.

௭. "மெய்ந்நானெய்தி" யென்கிறவிடத்தில் வ்யாதலாய முமக்குண்டாயிற்றிறே அது பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லது நில்லாதிறே, ஆனபின்பு அவ்வளவும் நீராறியிருந்தாலோவென்ன; அத்தனை க்ரமப்ராப்தி பார்த்திருக்கப்போகிறதில்லை யுன்போக்யதை யென்கிறார்.

௮. "உன்னைக்கிட்டுகைக் கென்றலையிலொரு சாதநமில்லை என்னாநின்றீர், இதொரு வார்த்தையோ, சாதநமநுஷ்டித்தார்க்கன்றிப் பலமுண்டோவென்ன; தந்தாமுடைய வபிமதஸித்தி சாதநாநுஷ்டாநத்தாலே யென்றிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டினால் பாசாமிதுவன்றோ வென்கிறார்.

௯. தாம் பெறுவதுபோகக் காலபெருமையாலே; இப்போதே யுன்னைக் காணுமிடில் தரிக்கமாட்டேனென்கிறார்.

௧௦. தம்முடைய வபேக்ஷிதம் சடக்கென ஸித்திக்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்திலே செல்ல அவ்விடத்திலே அபிஷிக்தராய் அடிமைசெய்யப் பெறுவர்கள் என்கிறார்.

௭ - ம். ப த் து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புக்கவிடத்திலும், தத்தபடய்யாயம் போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண்ணராகிறார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணினாலும் ப்ரபந்த பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஸ்வரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய், தன் திருவடிகள் சேராதபடிக்கு இன்னுமிந்த்ரியங்களாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பிப்பனோ வென்று, ஆக்ராந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. உன்னையல்லது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்த்ரியங்களாலே நலியப் பார்க்கிறது வென்கிறார்.

௨. அர்ப்பனுனை வென்னை இந்திரியங்களாலே சர்வகாலமும் நலிவித்து இன்னமுனை யறிவிக்க வொண்ணாதபடி போதியென்கிறார்.

௩. ஜகத்துக்கு சர்வவித ரக்ஷகனுய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே சேட்டாதபடி யிந்த்ரியங்களாலே நலிவித்தால் உனக்கென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

௪. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்று மிடத்தை நானறியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யென்னை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்று யென்கிறார்.

௫. விஷயங்களாலும் இந்த்ரியங்களாலும் ப்ரதிக்ரியமாம்படி நலிகிறதென்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரக்ஷகருண்டோ வென்கிறார்.

௬. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும் கைவிட்டால் அர்ல்பனுனை வென்னை யென்படுத்தா வென்கிறார்.

௭. நீயுபேக்ஷித்தால் அதிகலமான விந்த்ரியங்களை என்னால் வெல்ல வுபாயமுண்டோ வென்கிறார்.

௮. என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மநோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்கிறார்.

௯. விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாதபடி பண்ணவேணு மென்கிறார்.

௧௦. அடிமைக்கு விரோதியாய் விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம்பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யாகின்றனே, அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆர்த்தி யோடே கூப்பிடுகிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு விச்ரமமாக இந்திரியங்களால் ஆத்மாவுக்கு வரும் கலிவு போமென்கிறார்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

இவ்வண்ணமனழுத்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க, திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக்குறித்து, இந்நாயகி விஷயமாக எது ஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக வருளிச்செய்கிறார்.

க. இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிற தசையைப் பெரிய பெருமானுக் கறிவித்து இவள் திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்கிறாள்.

உ. இப் பெண்பிள்ளையுடைய தசை யென்றாய் விளையக்கடவ தென்கிறாள்.

ங. இவளிவ்வவஸ்தையை ப்ராப்தையாகைக்கு இவளிடையாட்டத்தில் செய்த தென்னென்கிறாள்.

ச. உம்மையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத விவள் திறத்து செய்தருள நினைத்திருக்கிற தென் என்கிறாள்.

ரு. இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் பேதித் தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற வவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து, இவளை யிப்படிப் படுத்துகை உம்முடைய நீர்மைக்குப் போருமோ வென்கிறாள்.

சா. இவளிவ்வளவாபன்னையாயிருக்க இவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக் காரணம் என்னுடைய கர்மவிபாக மென்கிறாள்.

எ. ஆச்ரயங்களை அநுசந்தித்துப் போறுக்கு மளவுகளிலே யன்றோ சுக துக்கங்களைச் சமத்வது; இப்படி என்னைப் படுத்தலாமோ வென்றுநின்று சொன்கிறாள்.

அ. இவளுக்கு ... நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வதென்னென்கிறாள்.

கூ. இவளுடைய துக்கத்துக் கொரு முடிவுகாண்கிறிலே னென்கிறாள்.

கO. இனிக் கிட்டமாட்டாளோ வென்னும்படி அவஸன்னையான விவள் பெரிய பெருமான் திருவடிகளைச் சம்ச்லேஷிக்கப் பெற்றாளென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் இவர் பட்ட க்லேசம் படாதே திருநாட்டிலே நிரதிசயாநந்த யுக்தராய் நித்யஸூரிகள் சூழவிருக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

ங-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாநபர்யந்தமான நம்பெருமாள் கீர்த்தனத்தால், ஆழ்வார் மோஹத்தைவிட்டுக் கிடக்கிற திருப் பேரையில் திருப்பதிக்குப் போகவேணுமென்று, உத்யோகிக்குமளவில் தாய்தவிர்க்க, விரத்தராய்ப் போகவே வேணுமென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. இப்பிராட்டி வாசாமகோசரமாம்படி தனக்கு வர்த்திக்கிற வ்யஸநத்தாலே தென் திருப்பேரையிலே போகவேணுமென்று தனக்குப் பிறந்த த்வரையை விளைவுகிற திருத்தாயாருக்குச் சொல்லுகிறாள்.

உ. தாய்மாரோடு தோழிமாரோடு அயற்சேரி யுள்ளாரோடு வாசியற வந்து நிரைம்பி அலர் தூற்றுகைக்குப் புக்கார்கள். உங்கள் ... கொள்ளுமபடி கரவதியரை பரத்ய சௌலப்ய ... யுடையவன் பக்கலிலே சக்தமாய்ப்போன வென்னெஞ்சைத் தடைய மாட்டுகிறிலேன், என்னெஞ்சைக் கடல் கொண்டது காணுங்கோளென்கிறாள்.

ங. ... செய்வதென், அவையாதி சோலைகளிலே யகப்பட்டு அநுபவம் தனக்குள்ள தடங்களும் இழந்தது காணென்கிறாள்.

ச. என்னெஞ்சு மவனுடைய ... யாயிற்று; நான் எத்தை நச்சி கொண்டு போது போக்குவ தென்கிறாள்.

ரு. ஸ்த்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று. ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடு போக வில்லாதே என்னை யேதுவே கொடுபோய்த் தென் திருப் பேரையிலே விடுங்கோளென்கிறாள்.

சா. எனக்கிங்குத் தரிப்புத்ரியில்லை ... வென்னைத் தென் திருப்பேரையிலே கொடுபுக்கு மகர குண்டலங்கள் காட்டுங்கோளென்கிறாள்.

எ. என்னெஞ்சு நரிக்கைக்கு விரும்பார்ந்த திருப்பேரையிலே புக்குப் போலே காணுமங்கே புகுந்தவனை யென்கிறாள்.

அ. நீங்களாக விசையிகோளாகில் ... வெண்டப்பாடு நெறிப்பு வழுத்தருளியிருக்கிற தென் திருப்பேரையிலே நான்போய்ப் புகுவேனென் கிறாள்.

கூ. நீங்களினி என்னைத்தேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருப்பேரையிலே போய்ப்புகக் கூடவேணுமென்கிறாள்.

கO. நாட்டாரன்றோ எனக்குத் தேட்டமென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத் கைங்கர்யத்திலே மிகவு மவகாஹித்தாரென்கிறார்.

௪-ம் திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

விஸ்லேஷ வ்யஸனத்திலிருக்க, ஈஶ்வரன் தன் அவதார விஜயங்களெல்லாவற்றையுங் காட்ட; தரித்தவையெல்லாம் அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. அவை யெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

௨. சமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுசந்திக்கிறார்.

௩. மஹாவராஹ வ்ருத்தாந்தத்தை யநுசந்திக்கிறார்.

௪. மஹாப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௫. பாரதஸமர வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௬. [illegible]வத வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௭. ராமவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௮. பாணவிஜய வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௯. ஸ்ருஷ்டியும் விசித்திரமாகையாலே அத்தையும் விஜயமாக வநுசந்திக்கிறார்.

௰. கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுசந்திக்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தவர்களுக்கு இதுதானே விஜயத்தைக் கொடுக்குமென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

விஜயோபாதாநங்களுக்கு மூலமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைவிட்டு, சேதநர் இதர தேவதைகளை யாஶ்ரயித்துக் கெட்டுப்போகிறார்களென்று கூசரியப்பட்டு, தாம் பகவத் குணாநுபவத்தால் ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. சக்கரவர்த்தித் திருமகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார்.

௨. கீழ்ச்சொன்னதிற் காட்டில் அதிக குணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௩. சேஷிஹஸ்தாவினுடைய கீர்த்தியையொழிய வேறொன்றைக் கேட்பரோ வென்கிறார்.

௪. சிசுபாலனுக்குத் தன்னைக் கொடுத்ததோ ரேற்றமோ ப்ரளயத்திலே மண் கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கின விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்.

௫. ஜகத் ஸ்ருஷ்டிபண்ணின தோரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாய் எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துக்கென்கிறார்.

௬. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தானோரேற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையைக் கொண்டு கோட்டங்கை வாமநரூபியாய் பூமியை ரக்ஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறார்.

௭. ஶ்ரியப்பதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்தது பெரிய வேற்றமோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மார்க்கண்டேயனை விஷயீகரித்த விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்.

௮. நரத்வஸிம்ஹத்வங்க ளிரண்டையு மேலிட்டுக் கொண்டாஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௯. ஆஶ்ரிதனுக்காக நரஸிம்ஹமானதிலும் மதிக குணமான சாரத்ய வ்ருத்தாந்தத்தை யநுசந்திக்கிறார்.

௰. சம்சாரம் மறுவலிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார் சம்சாரத்துக்குள்ளே யிருக்கவைத்தே சுத்தபாவ ரென்கிறார்.

௬-ம் திருவாய்மொழி—பாமரு.

குணாநுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரனை, ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென்றாசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப்போது நம்மை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனாயிருக்கிற தன்னை உன்னுடைய யுபகாரங்கொண்டுன் சுவடறிந்தாள் கிட்டுவதென்றோ வென்கிறார்.

௨. உன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநமாக விருக்கிற நானென்று பெறக்கடவேனென்கிறார்.

௩. நீ ஸ்நேஹமாகவந்து நவநீதசோரனாகும்படி பெண்களைப்பண்ணியருளிறாய்; ஆனபின்பு நீயே என்னையும் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

௪. என் அபேக்ஷிதம் நீயே செய்தருள தொழிய என்னால் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறார்.

௫. உன்னைப் பெறுகைக்கு ஒரு ஸாதநத்தை யநுஷ்டித்துவந்து பெறுகை யெப்போதென்றுண்டோ வென்கிறார்.

௬. உன்னைவந்து கிட்டும் உபாயம் அறியேனென்கிறார்.

௭. "காணவிழைவோடே கிடந்து முடிக்குமோ லித்தனையாகாதே" யென்கிறார்.

௮. ப்ரதிகூலவர்க்கத்தைத் தொலைத்தருளின ஸர்வேஶ்வரனைக்காணவல்லோமே யென்கிறார்.

௯. ராவணாதிகளை நிரஸித்த தசரதாத்மஜனை நெஞ்சே காணவல்லோமே யென்கிறார்.

௰. இப்படி நமக்குப்பேறாவதற்குக் கண்ணழிவின்றிக்கே யிருந்தபின்பு அவன் தன்னை நமக்குத்தருமென் றறுதியிடுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதைக்கற்றாரை மதிமுகமடந்தையர் விரும்பித்திருப்பல்லாண்டுபாடிச் சிலாகிப்பார்களென்கிறார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

[illegible] ஆக்ரந்தநம் பண்ணியிருக்க, ஈஶ்வரன் பாலநாப்ரத்யக்ஷம் பண்ணுகையி லந்த திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யம் தமக்கு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷார்ஹ மில்லாமையால், வருத்தமாயிருக்கிற தென்று தாய்மாரோடுந் தோழிமார்களோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்.

௧. இம்முகத்துக்கு நேத்திரபூதர் நாமன்றோவென்று முற்பட்டுத் திருக்கண்களில் அழகு வந்து தம்மை நலிகிற படியை யருளிச் செய்கிறாள்.

௨. "இரண்டுக்கும் நடுவே நாமிருக்க விவைமுற் படுகையாவதென் அத்தனையோ நம்முக்கு வலி" என்று திருமூக்கிலழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௩. அது தன் மூக்கு வலிகாட்ட நாம்பேசாதே யிருந்தால் "அத்தனையோ விதின் வாய்வலி" யென்று நம்மை யேசுவர்களென்று திருப்பவளத்தி னழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௪. திருப்புருவத்தி லழகுவனைந்து காடுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச் செய்கிறாள்.

௫. திருமுறுவலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௬. திருக்காதி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௭. திருநுதலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௮. மேல் நலிந்தவை யெல்லாம் சேரவொரு முகமாய் வந்து நலிகிறபடி சொல்லுகிறாள்.

௯. திருக்குழற் கற்றையி லழகுவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௰. திருவபிஷேகத்தி லழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடேகூடி நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னை, இந்தலீலாவிபூதியிலே நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று கேட்க வேறே யொன்று சொல்லிப் பரிஹரிப்பாரைப்போலே [illegible]கார மிவ்வளவோவென்று, தன்னுடைய விசித்ரவிபூதியெல்லாங் காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. விசித்ரமான கார்யகாரணங்களை யெல்லாம் விபூதியாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை அநுஸந்தித்து இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரியப்படுகிறார்.

௨. சந்த்ரஸூர்யாதி பதார்த்தங்க ளுடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௩. யுகங்களையும் அவ்வக்காலங்களிலுண்டான தேவமநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறார்.

௪. நித்யாநித்யபதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௫. மயர்வறமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான ஸம்ஸாரத்திலே என்னைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோருகிற விவ்வாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச் செய்யவேணு மென்கிறார்.

௬. விப்ரமஸாருபிருந்த பதார்த்தங்களை விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௭. அக்லேஶமான வபிமானத் தடக்கமான விசித்ரபதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௮. ஸகலாண்டத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அத்தாபரிச்சேத்யமாயிருந்து, இப்படி நிர்வஹித்துவைத்துத் தாத்ரேயனாயிருக்கிற விதென்ன வாச்சரிய மென்கிறார்.

௯. ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களும் கர்மேந்த்ரியங்களும் ஶப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுஸந்திக்கிறார்.

௰. வேதைக ஸமதிகம்யனாய்க் காரணமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற சேதநாசேதநங்களை விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதைக்கற்றார் எல்லாருக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

அஸஹ்யமான லீலாவிபூதியிலென்னையேன் வைத்தாயென்று கேட்க, ஈச்வரன் எனக்கு மென்னடியார்க்கும் ஸ்ராவ்யமான ப்ரபந்தம் பண்ணின[illegible] வேண்டுமென வைத்தோமென்று [illegible]த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மேது சொல்லப் போகிறேனென்று தடுமாறினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. என்னையிட்டுத் திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட வுபகாரத்தை அநுசந்தித்துத் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறார்.

௨. என்தன்னைக் கவிபாடி நான் பாடினேனென்று லோகத்தில் ப்ரசித்தமாக்குவதே! என்று அவனுடைய வாச்சரியத்தைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

௩. ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுதொழியவு மாமிடர்! நான்மறந்து பிழைக்கப் பெற்றே னுகிலேனென்கிறார்.

௪. பாங்கன்றிக்கேயிருக்கிற வென்னைக்கொண்டு தப்பாமே கவிபாடின இவ்வுபகாரத்தை யினிமறக்க வுபாயமில்லை யென்கிறார்.

௫. லோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படியான கவியை என்னைக்கொண்டு பாடுவதே! என்ன ஸர்வேச்வரனோ வென்கிறார்.

௬. வ்யாஸ பராசர வால்மீகி ப்ரமுகரான கவிகளைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளாதே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடுவதே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

௭. என்னைக்கொண்டு கவியைப்பாடுவித்துக் கொண்ட மஹோபகாரத்துக்கு இவனைக் காலதத்வ முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

௮. ஸமஸ்தசேதநரும் என்னுடனேகூடி நெடுங்கால மெல்லாம் நானுமவர்களுங் கூடிநின்றநுபவித்தாற்றுனர்வனோ வென்கிறார்.

௯. ஸகலசேதநருடைய போக்த்ருத்வ சக்தியை யுடையேனாய்க்கொண்டு காலமெல்லாம் புஜித்தாலு மாறேனென்கிறார்.

௧௦. உம்மதாயிருப்ப தொருவஸ்துவை யவனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகக் கொடுத்துப் பிழைத்துப்போக மாட்டீரோவென்ன; அப்படி செய்யலாயிற்றிறே ஈச்வரனைப்போலே நானு மெனக்குடைமையாயிருப்பதொரு வஸ்துவும் பெற்றேனாகி லென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஏதேனு மொருபடிசொல்லிலு மானந்தத்தை யுண்டாக்கு மென்கிறார்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

இவ்வண்ணமென்னை ப்ரபந்தஞ் செய்வித்த ஸர்வேச்வரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப்பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

௧. திருவாறன் விளையிலேபுக்கு ஹ்ருஷ்டராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிறார்.

௨. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீர்விட்டு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகையாலே தொழவுங் கூடவற்றே! யென்கிறார்.

௩. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேறி யெழுந்தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்ந்து திருவாறன்விளையைத் தொழக்கூடவற்றே! யென்கிறார்.

௪. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இங்கேயிருந் தங்குத்தைப் பரிமாற்றங்களை மநோரதிக்கும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாலமென்கிறார்.

௫. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல்லாம் அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மென்கிறார்.

௬. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையார் உங்களுடைய ஸமஸ்த துக்கங்களும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீர் அவனன்றோ ப்ராப்யனென்ன; அன்றென்ன வல்லேனோ என்பித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.

௮. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய ஸகலதுக்கங்களும்போ மென்கிறார்.

௯. எனக்கு ஸ்ரீவைகுண்டமாய் திருவாறன்விளையாய் இரண்டும் இடைப்படாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமையும்" என்னுமென் னெஞ்சமென்கிறார்.

௧௦. திருவாறன் விளையொழிய வேறொன்றில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸர்வேச்வர னறியுமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்கள் அயர்வறு மமரர்களுக்கு ச்லாக்யரென்கிறார்.

அ-ம் பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தத்தப[illegible]யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, [illegible]டைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க-ம் திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சந்நிஹிதையாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி இட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ [illegible]ன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருள[illegible]வேணு மென்கிறார்.

௨. காண[illegible]வேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் நிறத்துச் செய்தருளப்பார்த்து நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

௩. ஆஶ்ரித ஸுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னுபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

௪. "[illegible]ன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மதிவொன்[illegible]லுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியா[illegible]ன்றே னென்கிறார்.

௫. "சாஸ்த்ர[illegible]லம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானால் சாதனமும் முன[illegible]ய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்[illegible]விவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

௬. உக்தார்[illegible]த்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

௭. சக[illegible]தார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயா சேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மதிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுகின்றே னென்கிறார்.

௮. ஆத்[illegible]த்மீயங்களை[illegible]டைய உன்னதிகமான பின்பென்னால் செய்யலாவதொன்றில்லை [illegible]நீயே ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

௯. நீடா[illegible]க்கு வி[illegible]ரதியான சம்சாரத்தி லிருக்க வஞ்சாநின்றேன் இத[illegible]மான பரமபதத்திலே என்னைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறார்.

௰. நாம் மநோரதித்தபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத் தந்தே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிப்பார்க்கு ஸர்வேஶ்வரனை லபித்து உஜ்ஜீவிக்கலா மென்கிறார்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனான ஈஶ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு ஹேது, ஈஶ்வரனறியும்படி ஸம்ஸார ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்குமென்று, சங்கித்து, தமக்கு ஸம்ஸார நைராச்யமென்[illegible]று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக் குறித்து, [illegible]ங்களோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்று, சொன்னதாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧. பிறர்க்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொல்லலாம் வார்த்தையார்ந்த விடத்தொன்றுங் காண்கிறிலே னென்கிறாள்.

௨. துக்காநுபவத்தால் வந்தவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுக்குச் சொல்லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௩. காலதத்வம் முடியிலும் நானவனைக் கண்டல்லது விடே[illegible]ன்கிறாள்.

௪. இனிநான் எத்தையிழப்ப தென்கிறாள்.

௫. அவனை ஆஶ்ரயிக்கையுமவனாலே விஷயீக்ருதரா[illegible]ன விம்மரியாதை நம்மைத்தோற்றி உண்டாயிற்றோ அ[illegible]தியன்றோ வென்கிறாள்.

௬. நம்மைப்புகுர நிறுத்தினவன் வாசலிலே கூப்பிடா[illegible]த சம்பந்த மில்லாதார் வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தென்கிறாள்.

௭. அவன் குணங்களிலே அகப்பட்ட நான் காலமெல்ல[illegible]ங் கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டல்லது விடேன், தத்விரோதிகளா[illegible] உங்களோட்டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௮. இனிகள் அடக்கமான லீலோபகரணங்களில் தனக்குண்டான [illegible]வாதரத்தைச் சொல்லுகிறாள்.

கூ. முன்பேயுடைய விழந்திலேனோ இனியெத ... விழப்ப ... கிருன்.

க0. நீங்கள் சொன்னவார்த்தை கேட்கைக்கு ... ஆதவன் பக்கல்போயிற் றென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் ... சகலதோஷங்களும் நீங்கி இகலோக பரலோகங்களில் தாங்களே க்ருதக்ருத்யராவ ரென்கிருர்.

ங-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லை யென்றுசொல்ல, ஈச்வரன் மாருஸஸாக்ஷாத்காரம்பண்ண, அவன் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப் பார்த்துத் தாம்பட்ட துக்கமும் மறந்து, இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத் தோடே யவதரித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு, மங்களாசாஸந பரரொருவரு மில்லையென்றும், தாமொருவருமே மங்களாசாசனம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும், இப்படி பயப்படுகையில், ஈச்வரன்தமக்கு மங்களா சாஸனபரராய் நித்யமுக்த ரிருக்க, முமுக்ஷுக்க ளிருக்க, நீரேன் பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல, பயந்தீர்ந்ததை யருளிச் செய்கிருர்.

க. உன்சவு குமார்யத்தையறிந்து பரிகையன்றிக்கே, தங்களுக் கிஷ்டப்ராப்தி சாதனமென் றிருப்பார்களென்று ஐச்வர்யாதிகளை சேஷிக்கிருர்.

உ. ஆத்ம லாபத்துக்காக உபாசிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்ற அவர்களை க்ஷேபிக்கிருர்.

ங. ஸம்ஸாரத்திலே தனியே வர்த்தியா நிற்கும் அங்குத்தைக்கு ரக்ஷையாக ... வைதவப் பெறுகிறிலே னென்றிநொதாகிருர்.

ச. சர்வாக்ஷ ... ரான வஸ்துவாகாதே ப்ரளயத்திலே ஆகப்படப் புக்கதென் ... அதுக்கு மஞ்சுகிருர்.

ரு. பல விடங்க ... ளிலும் பயிக்கை படுத்தது அஞ்சலின் மிகுதியென்கிருர்.

சு. நித்திய ஸூரிகள் பரியவிருக்கக் கடவவன் சம்சாரத்திலே யவ்வடிவே ... மிட வந்தவா நின்றால் காவிப்படிப் படாதே செய்விதென் ... னென்கிருர்.

எ. இங்கே வந்து திருப்பரிசாரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க காணுதவப் பெருதே அவசங்களுணல் தொடியாதுமுனலென்று அவனுக் கதிவிப்பாரையும் பெறுகின்றிலோ மென்கிருர்.

அ. பிறவாவியர் உன் திருவடிக்கீழே பரிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொள்வ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிருர்.

கூ. ப்ராப்தராகிகள் உன்சவுகுமார்ய மறிவர்களோ வென்கிருர்.

க0. முன்பு ப ... னைவை தானே பயநிவர்த்திக் கூடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிருர்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிப்பார் சம்சாரத்தில் பிறவா ரென்கிருர்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்க்கு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈச்வரன் தன் வீர்யசக்த்யாதி குணங்களையும், மங்களாஸாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செங்குன்றூரில் ஸ்வாமியயம் போக்கினதை யருளிச்செய்கிருர்.

க. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு சீர்ப்பயமான புகலென்கிருர்.

உ. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நற்றுணையில்லை யென்கிருர்.

ங. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மனோரதத்திலு மெனக்கு சரணமில்லை யென்கிருர்.

ச. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறெனக் காணில்லை யென்கிருர்.

ரு. திருச்செங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹ்ருதயஞ்சேர் தனியாதென்கிருர்.

சு. திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற விவனை திப்யமான திருச்செங்குன்றூரிலே காணப்பெற்றே னென்கிருர்.

எ. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீர்கொள்சிற்றாயன் றன்னழகோடே மறக்கவொண்ணுதபடி என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தா னென்கிருர்.

அ. சிற்றாயனுடைய விலக்ஷணமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவனைச் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிருர்.

கூ. ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவான் திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவன் என்னுமிடம் அர்த்தவாதமன்று, மெய்யென்கிருர்.

௧௦. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸிப்பார்க்கு இதுதானே முதலிலே பரமபதத்தேறக் கொடுபோய்ப் பின்னைச் சுந்தரமாகிற மஹாநாடகத்தை அறுக்குமென்கிறார்.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கின தெல்லாம் மாநஸாநுபவ மாத்ரமாகையால், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷா பேக்ஷையாலே, முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம் போய், அப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனைக் குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேண்டுமென்று, தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியமுங் கூப்பிட்டதாக வருளிச் செய்கிறார்.

௧. என் விடாயெல்லாம் தீரும்படி ஒரு தாமரைத் தடாகம்போலே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௨. என் விடாய் கெடும்படி அழகிய மயிர்முடியுடனே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௩. ப்ரமஹாமானை வடிவோடே என் ஆர்த்தி தீரவந்து தோற்றவேணு மென்கிறார்.

௪. உன்னுடைய வடிவழகு வந்து என் மனஸ்ஸிலே நிறைந்து நலிகிறபடி என்னால் பேசிமுடிகிறதில்லை யென்கிறார்.

௫. உன்னுடைய வழகு என் ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாய் நலியாநின்றது இது மறக்க ஒரு விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னுடைய சௌந்தர்யாதிகளை நினைத்து "காணவேணும்" என்று கூப்பிடுகிற நான் காணும்படி ஏதேனு மோரிடத்திலே வந்து தோன்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௭. இங்கேவந்து தோற்றியருளுதல் அது திருவுள்ளமல்லவாகில் அங்கே அழைத்து அடிமைகொள்ளுதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

௮. வந்து முகங்காட்டுகிறிலை இதுவோ உன் சங்கசுவபாவ மென்கிறார்.

௯. இருந்தபடி குடியாக ரக்ஷிக்கவந்த கிருஷ்ணன் தன்னைக் காண்கையே தேட்டமான வெனக்கென் செய்தருளுமென்று நினைக்கிறார்.

௧௦. உன்னை நான் எவ்விடத்தே காண்பதென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இஹலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே அவனைப்பெற்று நிரந்தரமாகச் சுகிப்ப ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வாரைக் காட்டிலீஶ்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்நாஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போனால், மோஹிப்பரென்று, திருக்கடித் தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. என்னுடைய வார்த்திதீர்ந்தருளுவான் ஸர்வேஶ்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

௨. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தேயுள்ளே வர்த்தியாநின்று னென்கிறார்.

௩. பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்யவாசம்பண்ணுகிற வாச்சர்ய பூதனுடைய உபகாரதனுசந்திக்குந் தோறும் இனியனாகாநின்றுனென்கிறார்.

௪. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்னெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

௫. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினு னென்கிறார்.

௬. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. உங்கள் அக்கவிருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

௮. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையுந்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

௯. "என்னோடே நிட்டிகைக்குறுப்பானிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்யபிநிவிஷ்டனானு னென்கிறார்.

௧௦. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றுன் என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருந்தும்.

இத்திருக்கடித்தானத்தில் ஈச்வரன் ஆழ்வார் மநோரத மெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ச்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோ டொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ங. சர்வேச்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பண்ணுகை கூடாததொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்ததோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினானே ; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ரு. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றாக மதியேனென்கிறார்.

சு. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தக்கருளினா னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனாய் அது தன்பேறாக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்திரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

கO. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை யினி ஒரு நாளும் விச்லேஷித்துத் தக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சௌந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

ங. என்னோடே சம்ச்லேஷித்து சம்ச்லேஷைகஸ்தைர்யார்த்த[illegible]க விலக்ஷணமுமாய்த் தனக்கநந்யார்ஹமுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் காட்டியருளினா னென்கிறார்.

ச. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமென்னு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

ரு. பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே காணவித்த இவ்வாத்ம வஸ்து வொருவர்க்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாக்ஷாத் கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிறார்.

சு. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபத்தைத் துக்கேந சாக்ஷாத்கரிக்கலா மென்கிறார்.

எ. கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்தின்படியே யவ்வஸ்துவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவர்த்திக்கு மவர்கள் உறுவக்லேசப்பட்டே போமித்தனை யென்கிறார்.

அ. இப்படி துஸ்ஸம்பாத மானக்யாகம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லையாகில் செய்ததெல்லாம் வ்யர்த்தமென்கிறார்.

கூ. நித்ய சம்சாரியான சேதநனையே ப்ரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவாதிகளை க்ஷேபிக்கிறார்.

கO. மனஸ்ஸிலே நித்யவாசம் பண்ணுகையாலே என்னுடைய சகல துரிதங்களும் போயிற்றென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரை தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளு மென்கிறார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

க. திவ்யாவயவ சௌந்தர்யத்தைக்கண்டு மற்றொன் றறியாதபடி யீடுபட்டா ளென்கிறாள்.

உ. அவனுடைய ஆபரணசோபையி லகப்பட்டா ளென்கிறாள்.

ங. வீரவாசிகண்டவிக்கும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றோ விவள்வார்த்தை யிருக்கிற தென்கிறாள்.

ச. வெறுமாண்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபத்சகனாக வேணுமேயென்ன ; அக்குறைதான் உண்டோ இவனுக் கென்கிறாள்.

ரு. வெறும் ஆபத்சகத்வமே போருமோ, இவனுக்குத்தக்கவை ஐச்வர்யமு முண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிறாள்.

௬. ஐஶ்வர்யமே போருமோ உதாரனாகவேண்டாவோ வென்ன; அவனுடைய ஔதார்யகுணத்திலே அகப்பட்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தமைக் கடையாளம் வ்யக்தமாக உரைக்கிறாள்.

௭. சேவலுமாரனாகப் போராதே, ப்ரணயித்வ குணமுண்டாக வேணுமேயென்ன; அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களுங்கூட பரஸ்பர மாஶ்ரயமாம்படியன்றோ வவனுடைய ப்ரணயித்வகுண மிருந்தபடி யென்கிறாள்.

௮. வெறும் ப்ரணயித்வமே போராதேயென்ன; அவ்வூரிலுள்ளாருடைய வாசாரமிருக்கிறபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள்.

௯. ஆசாரமே போருமோ, இதுக்குத்தக்க வேதார்த்த தத்வ ஜ்ஞானமுண்டாகவேணுமே யென்ன; அதுக்கு மொருகுறை யில்லையென்கிறாள்.

௧௦. நீ சொல்லுகிறவை யெல்லாம் கிடக்க இவளை அவனுக்குக்கொடுக்க வேண்டும்படியசாதாரண லக்ஷணமேதேனு முண்டாகில் சொல்லென்னச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக்கற்றவர் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது.

௧. நாட்டார் விரும்புகிற வைஶ்வர்ய புருஷார்த்தமும் நான்பற்றின புருஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போராதென்கிறார்.

௨. கீழ்ச்சொன்னவை ஶ்வர்யத்தோடே ஆத்மாநுபவத்தைச் சேர்த்துத் தந்தாலும் பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்கிறார்.

௩. ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களில் விலக்ஷணமான பகவல்லாபமுண்டாலும் இங்கேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக் கடிமைசெய்கையோ டொவ்வா தென்கிறார்.

௪. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குகப்பான பகவத்கைங்கர்யம் ஸித்திக்குமாகில் அவர்கள் ஸஞ்சாரத்தாலே ஸௌக்யமான விஜ்ஜகத்தி லிருப்பே புருஷார்த்த மென்கிறார்.

௫. இப்படிப்பட்ட ப்ராப்தியும் பாகவதர்களுக்கு ப்ரியமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அடிமைசெய்யு மித்தோடொக்குமோ வென்கிறார்.

௬. பாகவத ப்ரீதிரூபமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கும் ரஸத்தோ டொவ்வா தென்கிறார்.

௭. பாகவதரோடே கூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே க்ஷேத்ரத்வமுள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

௮. அவர்கள் திருவோக்கண்டத்திலே காணவமையு மென்கிறார்.

௯. அவர்களுடைய சேஷத்வத்தின் முடிந்த நிலமாகவமையு மென்கிறார்.

௧௦. இப்ராப்யம் எனக்கு மென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் கீழ்ச்சொன்ன பாகவத சேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்சபரிகரராக வாழப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௯-ம். பத்து.

"இப்படி பிசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியா தொழிவானென்" என்று
அதிசங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தி
யுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும்
செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச் செய்ய,
அவனுடைய சீலகுணத்திலேயா
ழங்காற் படுகிறார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—கொண்ட பெண்டிர்.

ஈஶ்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரி
யத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. "ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளா லொரு ப்ரயோஜநமில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆப்த சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதுணை யில்லை" யென்கிறார்.

௨. உபகாரகனைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்டினைக்கு மவிஸ்வஸீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனும், ஆபத்ஸகனுமானவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜநமில்லை யென்கிறார்.

௩. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக வாபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

௪. சிலரை ஆபத்ஸகரென்று அர்த்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று உபேக்ஷிப்பர்கள்; நிர்ஹேதுகமாக வந்தவதரித்த ஆபத்ஸகனானவனே ஆஶ்ரயணீய னென்கிறார்.

ரு. தங்களை பெருவிடில் தரிக்கமாட்டாத ... ளான ஸ்ரீகளா லே யாபத்துவந்தா லிகழப்படுவர் ... னபின்பு, யேகப்ரகாரமாக ஸ்கிக்தனுனவனை ஆஸ்ரயிக்கு மொழிய வேறு சுகமில்லை யென் கிருர்.

சு. பிரதிசய புருஷார்த்தத்தை யுணராதே முன்புள்ளா ரனேகர் முடிந்து போனுர்கள்; அப்படியே நீங்களும் ... தே ஆஸ்ரிதர்க்காக வவ தரித்து ... க்கு மவனையே ... ஸ்ரயிக்கு மத்தனையல்லது, ஆத் மாவுக்கு ... இல்லை யென்கிருர்.

எ. பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்தினுடைய வெளிமையையு மினிமையையும் அருளிச் செய்கிருர்.

அ. அவதாரத்துக்கு நிதானத்தைச் சொல்லி, அவனையே ரக்ஷகனுகப் பற் றுமிதொழிய வேறு விலக்ஷணமா யிருப்பதோர் ஆஸ்ரயமில்லை யென்கிருர்.

கூ. இவனை யொழிய வேறே யொன்றை ரக்ஷகமென்று பற்றினவர்கள், பண்டு நின்ற நிலையுங்கெட்டு அனர்த்தப்பட்டுப் போவர்கள்; ஆன பின்பு இவனல்லது சரணமில்லை யென்கிருர்.

க0. தான் சரணமென்று மர்த்தத்தை ப்ரதிஷ்டிக்கைக்காக அவதரித்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிங்கோ ளென்கிருர்.

கக. நிகமத்தில் ... திருவாய்மொழி அப்யஸிப்பா ரெனக்கு ப்ரியகர ரென் கிருர்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

என்னுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படி திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி யருளவேணு மென்கிருர்.

க. அனன்ய கதிகளான வடியோங்களைக் குறித்து, ஒருவார்த்தை யரு ளிச்செய்து, விடாய்கெடும்படி குளிரநோக்கி யருளவேணு மென் கிருர்.

உ. சர்வ சுலபமான உன்திருவடிகளை என்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிருர்.

௩. திருவுடம்பசைய வொருபடியே கண்வளர்ந்தருளாதே, அடியோமுக்கா கப் பிராட்டியும் தேவரு மெழுந்திருந்தருளவேணு மென்கிருர்.

ச. திருப்பதிகளிலே சந்நிஹிதனு யென்னை யிவ்வளவாக்கினுப்போலே, மேலுமென்னபேக்ஷிதஞ் செய்தருளவேணு மென்கிருர்.

ரு. ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வானுக்கு வந்து தோற்றினுப்போலே, வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிருர்.

சு. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணுதபடி ப்ரதிபந்தகங் கள் ப்ரபலமன்றோவென்னில்; மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவர்களிலும் வலியதோவென் ப்ரதிபந்தகமென்கிருர்.

எ. துர்பலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷிக்கிறனை நீ நாங்கள் வாழும்படி கண்ணைநிரோ ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிருர்.

அ. பரமபதத்திலே ... விருப்பமுகு ... வதென்ன; அவ்விருப் பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள் ... திருந்தருளவேணு மென் கிருர்.

கூ. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்சாரத்திலேயிருக்கிற தென்னென்னில்; குறியுடைய நாங்கள்கண் டனுபவிக்க வென்கிருர்.

க0. நிரதிசய போக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நாளும் வந்தடி மை செய்யும்படி, என்னை அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிருர்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக் கப் பெறுவரென்கிருர்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைத் தொகுத்துத் தலைக்கட்டுகிருர்.

க. "அவன் நாராயணனன்றோ, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிஸ்சிதம்" என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிருர்.

உ. ஸேம்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அர்த்தத்தை யருளிச்செய் கிருர்.

௩. வேதங்களும், வேதார்த்த வித்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன் றிக்கே, தன்னை யெனக்கு பூரணமாக வறிவித்தானென்று ப்ரீத ராகிருர்.

ச. நித்யஸூரிகளுக்குப் போக்யனுய்வைத்து, கிருஷ்ணனுய் வந்தவ தரித்து, நம்மையு மவர்கள் நடுவேவைப்பானுக விருக்கிறவனை, விடாதேகிடாய்யென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய் கிருர்.

ரு. நெஞ்சேயவனை விடாதேகிடாய் யென்றுர் நீழ்; அவ்வார்த்தை தன்னை யோலக்க வார்த்தையாக நினைத்திராதேகிடாய் யென்கிருர்.

சு. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம் நிலை மாகாநின்றதென்று ப்ரீதராகிருர்.

எ. அவன் நித்யவாசம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணு மென்னுகின்றதென் னெஞ்சென்கிறார்.

அ. இச்சரீரசம்பந்த மற்றால்போய் அனுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைப்பூமியதன்றோ, ஆனாலும் நெஞ்சுக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதிறே யென்கிறார்.

கூ. இப்படி சுலப[illegible] உன்திருவ[illegible]லே கிட்டிப்பெற்றாலும் ஆஸ்ரயணத்தில் [illegible]லே சந்துஷ்டனுமுன் சீலவத்தையை அநுசந்தித்து, ஒரு பரவ்ருத்தி பண்ணக்ஷமனுகிறிலே னென்கிறார்.

கo. தாஸ்யச்சுவடறியாத ப்ரம்ஹாதிகளுக்கும் சமாஸ்ரயணீயனு யிருக்கிற உன்னுடைய சீலமென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவெ[illegible]ணு தென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செ[illegible]லுகை, ஆச்சரியமன்று, ப்ராப்தமென்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—[illegible]மையார்.

தாம்[illegible]றைப்பேசி ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

க. "ஸ்ரீயபதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்திரியத்துக்குப்பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௩. இப்படிக் கூப்பிடச்செய்தேயும் வரக்காணாமையாலே, ஆர்த்தியே கைம்முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுன் குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார்.

௪. நீரிங்ஙன் பயப்படுகிறதென்றென்ன; "தேவாதிகளுக்கரியராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறாயோ" என்றன் நெஞ்சுகலங்காநின்றதென்கிறார்.

ரு. நாமெளியோமான கோடியிலே யன்றோ, நீருமக்குப் பேறுகை புகுந்திருக்க நீரிங்ஙன்படுகிற தென்றென்ன; என்னெஞ்சு காண்கையிலேத்வரியாநின்றதென்கிறார்.

௬. காணவாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சுகந் தநுபவிக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரணபூதனானவனைக் காணப்பெற்றே னென்றினியராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றே னென்கிறார்.

௧௦. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனே[illegible]னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்து மென்கிறார்.

[illegible] திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

சத்யந்த[illegible] மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந்தித்துத் தரித்தாளாய் தலைக்கட்டுகிறார்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் கித்தனைபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

௩. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, திரியவும் தன்செய்[illegible]றுதியாலே யிரக்கிறாள்.

௪. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றிகோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்றான் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிறகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷயமில்லை யென்கிறாள்.

௬. தன் தசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்த்ததென்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நாவிறக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, உங்கள்த்வனி எனக்குத் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

௰. திரளவிருக்கிறநாளைக் குழாங்கள் தன்னை முடிக்க மந்திரிக்கிறனவாகக்கொண்டு நான் முடிந்தேன், இனிநீங்கள் திரண்டு ப்ரயோசனமென்? என்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியிற் பாசுரம் ஹ்ருதயத்திலேபடில் ஆரோதாகிலும் தரியாரென்கிறார்.

௬-ம் திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே சிதிலராகிறார்.

௧. திருக்காட்கரையிலெம்பெருமானுடைய ஆச்சரியங்களான பரிமாற்றங்களை, நினைதொறு,மென்னெஞ்சு சிதிலமாகாநின்றதென்கிறார்.

௨. திருக்காட்கரையிலெம்பெருமானைக்குறித்து, [illegible]னோடு நான்பரிமாறின பரிமாற்றத்தை, நினைக்க க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்.

௩. அடிமைகொள்ளவென்று புகுந்து, தன்படிகளைக்காட்டி சர்வஸ்வஹரணம் பண்ணினபடிகளை அநுசந்திக்க க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்.

௪. தான் சேஷியான முறைதப்பாமே எல்லாரோடுங் கலக்கிறவன், அதிக்ஷுத்ரனான வென்பக்கல் பண்ணினவியாமோஹமெனக் கறிய நிலமன்றென்கிறார்.

௫. என்னை அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என்சரீரத்தையும் ஆத்மாவையுங்கூட புஜித்தான், ஒருவன் வ்யாமோஹமிருந்தபடி [illegible]று விஸ்மிதராகிறார்.

௬. "அவன் க்ருத்ரிமனென்றறிந்தால் அதிலே இடந்து நெஞ்சாறல்படாதே அகன்றாலோ நீர்" என்ன; அவனைக்கண்டவாறே, அவ்வஞ்சனைகளை மெய்யென்றிருப்பனென்கிறார்.

௭. அடிமை கொள்வாரைப்போலேபுகுந்து, என்னுயிரை நேரபுஜித்து, பின்னையும் புஜியாதாரைப்போலே யிருக்குமென்கிறார்.

௮. நாள்தோறும் என்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெறாப்பேறு பெற்றாற்போலே புஜிக்கிறவிவனுடைய குணவத்தை பொறுக்க வொல்கிறதில்லை யென்கிறார்.

௯. "நீரேயோவிப்படிபட்டீர், குறைவநுபவமே யாத்ரையான நித்யசூரிகளும் படும்பாடிதுவன்றோ" என்ன; அவர்கள்தான் நான்பட்டது பட்டார்களோ வென்கிறார்.

௰. தம்மோடுகலந்த வெம்பெருமானுக்குத் தம்மிலும் அபிநிவேசம் மிக்கிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசிப்பார்க்கு ஜன்மம் முடிந்து அதுக்கடியான சம்சாரமும் நசிக்குமென்கிறார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறார்.

௧. சிலநாரைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறிவித்தவன் திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிறார்.

௨. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு கள்வருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோமித்தனையோ" என்றறிவியுங்கோளென்கிறாள்.

௩. சில கொக்கினங்களையும் குருகினங்களையும் நோக்கி, தன்னழகு காணத் தக்க நாங்கள் யோக்யரல்லோமோவென்றுகேளீர் என்கிறாள்.

௪. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வார்த்தையை அவனுக்குச் சொன்னால் உங்களை தண்டிக்குமோ வென்கிறாள்.

௫. "எங்கள் வார்த்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரமபதத்திற் பண்ணின வாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணி[illegible]ன் அங்கீகரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவார்த்தைவிண்ணப்பஞ் செய்யவேணுமென்கிறாள்.

௬. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வார்த்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட்டிசந்நிதியிலே சொல்லுங்கோளென் [illegible]யத்தை யென்கிறாள்.

௭. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவர்களைத்துறந்தது அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவர்க்கறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௮. சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, அக்குற்றத்துக்கு பயப்படவேண்டாதபடி ஏகாந்தமான தேசத்திலே யிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்னார்த்தியை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௯. ஒரு குருகைக்குறித்து, நிரதிசயபோக்யனானநாம் போம்போது நம்மைக் கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய் யென்கிறாள்.

௰. சில வன்னங்களைக்குறித்து, நான் முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென் தசையை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடியான சம்சார துரிதத்தை இதுதானே யறுத்துக்கொடுக்கு மென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

போகவிட்டதாது வரப்பற்றாமை "நாமவனிருந்தவிடத்தே போவோம்" என்று மநோரதிக்கிறார்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குறுகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிறார்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்றோ வென்கிறார்.

ங. திருநாவாயிற் திருவோலக்கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலே னென்கிறார்.

ச. ஆத்மாத்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீ க்ருதனானான், நப்பின்னைப் பிராட்டி யோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறும் நாளென்றென் றறிகிறிலே னென்கிறார்.

ரு. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்கிறார்.

சு. ஊரையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார்.

எ. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

அ. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெறுமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம், அந்யான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும்படி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிறார்.

கூ. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாமையாலே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், உன் அபிமதம் பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகராரோ" என்கிறார்.

கo. உன்னைக்காணப்பெறுமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றோ மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிக போகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையநலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்ட கூப்பீட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் தொடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

உ. முன்பு தனியேயின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுப்பூசலானவாறே இரளவமுக்குப்போலே தனித்தனியேநலிந்த பாதகங்கள் பலவானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்றதென்கிறாள்.

ங. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செம்பளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸ்ம்ருதமாய் நலியாநின்றதென்கிறாள்.

ச. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வருபேணவந்து ஸ்பரிசாதிகளாலே ஸ்மாரகமாய்நின்று நலிகிறபதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

ரு. சகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வளவிலு மவனுடைய ப்ரஸாதமிதாலல் தரிக்க விரலுண்டோ வென்கிறாள்.

சு. நித்தியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அன்யபரரான ப்ரம்ஹருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுக்கு மவனுடைய சௌசீல்யம் என் ஆத்மாவை யீராநின்றதென்கிறாள்.

எ. கீழ்ச்சொன்ன பாதகபதார்த்தங்கள் திரளவந்து கண்பாராதே நலியாநின்றதென்கிறாள்.

அ. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

கூ. பண்டே இடைப்பெண்களை நடுவே இவன் குழலூதுகிறபோது நடுவே தன்னாற்றாமையாலே சில உக்திசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு டாம்பாட்டைநினைந்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாள்.

கo. வருவனாகச் சொன்னகாலம் வந்திருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்களுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத் தரிப்பதெங்கே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையார், இத்திருவாய்மொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுங்கோ ளென்கிறார்.

கo-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

க. இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிற வாஸ்ரயணத்தைச் சுருக்கமாக அருளிச் செய்கிறார்.

உ. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரக்ஷிதமான தேசமென்று நிர்ப்பயராய் நித்யமாக வாஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

ங. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனாய்த்து, உங்கள் துக்கங்கெட அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க்கொண்டா ஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௪. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆஶ்ரயியுங்கோள், அவனுங்களுக்கு ரக்ஷகனு மென்கிறார்.

௫. இப்படி பக்தியோகத்தா லாஶ்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினார் திறத்தவன் செய்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்.

௬. தன்னை ஆஶ்ரயிப்பாருடைய ப்ரதிபந்தங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியா மென்கிறார்.

௭. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு சுலபனாய் ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கதத்தைக் கொடுத்துத் தானகல நிற்குமென்கிறார்.

௮. அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோள், உங்களுடைய துக்கத்தையும் துக்க ஹேதுவான சம்சாரத்தையும் போக்கியருளு மென்கிறார்.

௯. உபதேச நிரபேக்ஷமாக நான் முன்னமவனை ஆஶ்ரயித்து சுகியாகப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

௧0. ப்ரீத்யதி சயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லிப் பக்திப்ரபத்யநுஷ்டானங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச்சொல்லவே ஸமஸ்த துக்கங்களும்போ மென்கிறார்.

௧௧. ப்ரதிபந்தங்கள் ஸவாசனமாகப் போகவேண்டியிருக்கில் இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

---

௧0 - ம். பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாகவந்து தங்கி, இவர்க் கர்ச்சிராதி கதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

௧. மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதி நிரசநசீலனான காளமேக மல்லது துணையில்லையென்று அவனைப் பற்றுகிறார்.

௨. போக ஹேதுவான வொப்பனையையும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு காலதத்வமுள்ளதனையும் புகலுடையோ மல்லோ மென்கிறார்.

௩. சர்வரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை, நம்முடைய சகலதுக்கமும் கெடச்சென்று ப்ராபிப்போ மென்கிறார்.

௪. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திரு[illegible]லேவந்து சுலபனாய் நிற்கிறவனை ஆஶ்ரயிக்க வாருங்கோளென்று, ஶ்ரீ வைஷ்ணவர்களை யழைக்கிறார்.

௫. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆஶ்ரயித் தநுபவிக்க வாருங்கோளென்கிறார்.

௬. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரக்ஷையில்லை யென்கிறார்.

௭. நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவர் ஜநீயமான உத்பாதகன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை ஆஶ்ரயிக்கவே, நம்முடைய துக்கங்க ளப்போதே போமென்கிறார்.

௮. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆஶ்ரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிறார்.

௯. நமக் கரணான திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றோமென்று, ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறார்.

௧0. சர்வ ரக்ஷகன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களானார் ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திருவாய் மொழியை அப்யசிக்க வல்லார்க்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டாமென்கிறார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

௧. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போகைக்கு விரோதியானவை யெல்லாம் போம், அங்கேபுக வாருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்.

௨. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமத்தினை ஆயிரம் ப்ரகாரத்தாலே ரக்ஷகமா மென்கிறார்.

௩. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யன்றியும், ஆயிரந் திருநாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென்கிறார்.

௪. ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ருசிபிறக்கைக்காகத் திருவநந்த புரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்யவான்க ளென்கிறார்.

௫. திருவநந்தபுரத்தி லாஶ்ரயிக்கு மவர்கள் நித்யஸூரிகளாவர்கள், ஆகையாலே, அங்கே நீங்களும் ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

சா. நித்தியஸூரிகள் வந்தடிமைசெய்கிற இங்கே ஆகையாலே திருவநந்த புரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமடிமைசெய்ய வேணுமென் கிறார்.

எ. சர்வேஶ்வரன் கண்வளர்ந் தருளுகிற திருவநந்தபுரத்திலே சென்றடி மைசெய்யப்பெறில் ஒருதேசவிசேஷத்தைச் சென்றடிமைசெய் யப் பெற்றிலோமென்னும் துக்கம் போமென்கிறார்.

அ. திருவநந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந் தருளுகிற சர்வேஶ்வரனுடைய திரு வடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்.

கூ. சரீராவஸாந மணித்தாயித்து, ஈண்டெனத் திருவநந்த புரத்திலே புக் கடிமைசெய்யத் தாஸ்ய விரோதிகர்மங்கள்தானே நசிக்கு மென் கிறார்.

க0. திருவநந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நில மன் றென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிவல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்குப் போக்யராவ ரென்கிறார்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது.

க. அவன் பிரிகிறானென்கிற வ்யசநம்செல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, மிக் கூடக்கமான பாதக பதார்த்தங்களின் த்வநியாலும் அவன் கோ காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யஸநத்தை, தோழிமார்க்குச் சொ ல்லுமாப்போலே அவன் றனக்குச் சொல்லுகிறாள்.

உ. இவள் தரிக்கைக்காகப் பலகாலமைத்தருள, இஸ்ஸமஸ்லேஷ சுகமெல் லாம் நீ போகக்கடவையென்று பிரிகையாலே ஸ்வப்நங்கண்டு விழி த்தாற் போலேயாய் நோவுபடாநின்றே னென்கிறாள்.

ங. நீ யுபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸ்நேஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நசிக்கவேணு மென்கிறாள்.

ச. இவன் போக்கைநினைத்து நோவுபடப் புக்கவாறே "உன்னைப் பிரிக் கைக்கு சம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே சவிநய மாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல இவையிறே என்னை யழிக்கிற தென் கிறாள்.

ரு. "நான் சந்நிஹிதனாயிருக்க நீ யிப்படிபடுகிறதென்" என்ன; நீ பசு மேய்க்கக் கடவையானபின்பு நீயும் போனாய் நீ போனால் நலியக் கடவ சந்தியாதி பதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னை யாஸ் வஸிப்பித் தருளவேணு மென்கிறாள்.

சா. உனக்குப் போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளர் உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிறாள்.

எ. நாங்கள் நோவுபட உன் சுகுமாரமான திருவடிகள் நோவப் பசுமேய்க் கப்போனால் அங்கே அசுரர்கள் கிட்டிலென்றாய் விளையுமென் கிறாள்.

அ. நீபோனால் சப்ரமாதமென் றஞ்சாநின்றேன், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வ்யாஜமாக அபிமத விஷயங்களை நினைத் துப்போகிறாயாகில், என் கண்வட்டத்திலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிறாள்.

கூ. "உகக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்றோவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற் காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம்; ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிறாள்.

க0. முன் கைபிடிக்கருன வசுரர்கள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிக்கிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடாநின்றே னென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவனை "பசுவினா மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிஷேதித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவற்றோ டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே! யென்று விஸ்மிதராகிறார்.

ச - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

இதுவுமது.

க. உபயவிபூதி யுக்தனாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதசுலபனானவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிறார்.

ராதியைப்போக்

உ. ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரிய:பதியாயிருந்துவைத்து என்னை கீழ்ச்சொன் இ என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்றானென்று, ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு

ங. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி வல்லபனானவனுடைய திருவடிகள் ஶிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிறார்.

ச. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணாதென்று நிஶ்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனா யிருந்தே னென்கிறார்.

ரு. அவன் என் மனத்திலே செய்ய நினைக்கிறவை யொருவர்க்கறிய நிலமன் றென்கிறார்.

சு. இன்று ஸ்ரயிப்பாரையும் நித்யாஸ்ரிதரைப்போலே விஷயீகரிக்கு மவன் திருவடிகளிலே நிர்மமராய் விழப்பெற்றே னென்கிறார்.

எ. நம்ப்ரதி பந்தங்களையெல்லாம் தானே போக்கி அடிமைகொள்ளுமவனை நாள்தோறு மநுபவியென்று, திருவுள்ளத்தைக்குறித்து யருளிச் செய்கிறார்.

அ. "அவனை அநுபவி" என்றவாறே உகந்தநெஞ்சைக்கொண்டாடி அவனை யிடைவிடாதே அநுபவி யென்கிறார்.

கூ. "ஜன்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" என்கிறபடியே அநேக காலஸாத்யமான பக்தியாலே லபிக்கப்படுமவனைக் கேவலமவன் ப்ரஸாதத்தாலே காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

க0. ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு ஸாதநாந்தரபரரோடு ப்ரபந்நரோடு வாசி யற அவனே யுபாயமென்று உக்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குக் கிருஷ்ணனுடைய திருவடிகள் ஸுலபமா மென்கிறார்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது.

க. பக்தியுக்தராய்க்கொண்டு அவனை அநுஸந்திப்பார்க்கு ஆலம்பநமான திருமந்த்ர மின்னதென்கிறார்.

உ. இதனுடைய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ந. ஸ்வாமித்வ ப்ரயுக்தமான ஸர்வவித ரக்ஷணங்கள் பண்ணும்படி சொல்லுகிறது.

ச. "ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தாঃ" என்று மொருநிர்வசந ப்ரகாரமுண்டிறே யிதுக்கு அவ்வழியாலே திருமந்த்ரத்தை நிர்வசித்துத் திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புஷ்பாஞ்சலியைப்பண்ணி ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

ரு. இப்படி செவ்வி மாறாத புஷ்பத்தைக்கொண்டு அவன் திருநாமத்தை மோக்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லுங்கோள், அப்படிசெய்யவே, ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைப் பெறலா மென்கிறார்.

சு. நீர்சொன்னபடி செய்யவல்லவாறு ஆஸ்ரயணீயனைக் கண்டாலன்றோ, கண்டாஸ்ரயிக்க வேண்டாவோவென்ன; பிற்பாடரான நமக்

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினான் அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆஸ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல்லவும்மாட்டாதார், அந்தப்புரபரிகரமானார் வார்த்தையைச் சொல்லவே பூர்ணோபாஸநத்தில் பலம் ஸித்திக்கு மென்கிறார்.

அ. அதிகாரியிதியில்லை ஆரோஹமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் நித்யஸூரிகளோ டொப்பர்கள் என்கிறார்.

கூ. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜநாந்தர பரதாஹேதுவானபாபங்கள் செய்வதென்றென்னில்; ப்ரயோஜநஶூந்யராய்க் கொண்டாஸ்ரயிக்கவே அவைதானே போமென்கிறார்.

க0. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யஸித்தவர்களை ஆழ்வார் தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

க. ஈஸ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அதுதானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானாயாநின்று னென்கிறார்.

உ. "விதிவகையே" என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே "இன்னின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்றிலோமோ நாமென்ன; நாமபேக்ஷித்தவைவோ பெற்றதென்கிறார்.

ந. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்றுமாயிருக்க, அவ்வளவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

ச. ஸர்வேஸ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானாகச் சொன்ன விது சம்பலிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஸ்ரித பாரதந்த்ரியத்தை அநுஸந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

ரு. அவன் பரமபதத்திற்குப்போக வாஸ்ரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதி கதியாலே போகப்பெறுகின்றேன், நித்யாஸ்ரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார்.

௬. திருவாட்டாற்றிலே சந்நிதிபண்ணி என்னைச் சர்வதோ முகமாக விடமாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெற்றோமென்கிறார்.

௭. "குறுகினம்" "என்றவிதென் கொண்டறிவ தென்னில்; பார்க்கலாகாதோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

௮. அத்யந்த விலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாற்றிலேவந்து சுலபனாய் என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனானைக்கு நானென்ன நன்மைசெய்தே னென்கிறார்.

௯. அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே என்மனஸ்ஸை சர்வகாலமும் விடுகிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

௧௦. மஹாபுருஷர்களை அடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்கள்தரத்தைக் கொடுப்பர்களென்னு மிவ்வர்த்தத்தைத் திருவாட்டாற்றில் நாயனாரென் பக்கலிலே காட்டினானென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அநுபவிக்க வரியார் நித்ய ஸூரிகளென்கிறார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

இதுவுமது.

௧. "திருவாய்மொழிபாடுவிக்க" என்றொரு வ்யாஜத்தாலேபுகுந்து தம்பக்கலவன்பண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக் கடிமைசெய்வார் சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

௨. தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த சமுர்த்தியைக் கண்டினியராகிறார்.

௩. அவனுக்குத் தம்பக்கலுண்டான வபிநிவேசத்தினுடைய வெல்லையில்லாமை யருளிச்செய்கிறார்.

௪. தம்முடைய திருமேனியிற் காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நிலமென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௫. அவன் தம்மோடேகலந்து தம்வாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதியுள்ளடங்காமல் ஆனந்தித்து ஆளத்திவையா நின்றானென்கிறார்.

௬. ஸ்ரீய:பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளி என்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானா னென்கிறார்.

௭. தம்முடைய விஸ்லேமூர்த்திக்கெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இத்தே சந்தானே நமக்கு ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடுகிறார்.

௮. திருமலை தொடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணுமபிநிவேசத்தை என்னவயவங்களிலே பண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென்! என்கிறார்.

௯. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்ததாயிற்று, திருமலையைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

௧௦. இப்படி இவர் நிர்ப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சார்த்துபூசுவார் பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென் சொன்னீரானீர்" என்ன; திரியவும், மங்கவொட்டென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், மஹாதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறார்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

இதுவுமது.

௧. யாத்ருச்சிகமாகத் திருமலையைச் சொல்லுங் காட்டில் நிரபேக்ஷனானதான் பிராட்டியோடே கூடவந்து என்னுள்ளே புகுந்தருளினான் என்கிறார்.

௨. தான் ஸர்வேஸ்வரனாய் வைத்து என்னோடு கலக்கப் பெறுமையாலே குறைவாளனானவன் இன்றுவந்து நிர்ஹேதுகமாக வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து பூர்ணனானா னென்கிறார்.

௩. அவன் தம்மோடே நிர்ஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக் கிங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறார்.

௪. நமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானா யிருக்கிறவனுடைய சீர்மையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நானுங் களியா நின்றே னென்கிறார்.

௫. திருப்பேர்நகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவானாக என்னோடே பூணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கினானென்கிறார்.

௬. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதானைப்போலே என் ஹ்ருதயத்திலே நிர்ஹேதுகமாக ப்ரார்த்தித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

௭. அவனுடைய வாதரத்தாலே நமக்குண்டான கார்தார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௮. நிரதிசய போக்யபூதனான திருப்பேர்நகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தா னென்கிறார்.

௯. "இன்றென்னை விஷயீகரிக்கைக்கும் முன்பென்னை உபேக்ஷிக்கைக்கும் காரணமென்" என்றுகேட்கவேண்டி யிருந்தேனென்கிறார்.

௰. இவர்கேட்ட விதுக்கொரு ஹேதுகாணாமையாலே நிருத்தரவாய், "உமக்குமேல் செய்யவேண்டுவதென்" என்ன; ப்ரதிபூர்வகமாக வடிமைசெய்யப்பெற்றேன், இதுவே யின்னம் வேண்டுவதென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லாரிட்டவழக்கு பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

அர்ச்சராதிமார்க்கம்.

௧. பரமபதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குண்டான விக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்.

௨. மேலுண்டா[illegible] லோகங்கள்பண்ணின ஸத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

௩. ஆதிவாஹிக லோகங்களிலுள்ளா ரெதிரேவந்து புஷ்ப வ்ருஷ்டியைப் பண்ணிக்கொண் டாடுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௪. மேலில்லோகங்களில் தேவர்கள் இவர்கள் போகிற வழிகளிலே தங்குகைக்குத் தோப்புகள் சமைத்[illegible] வாத்யாதி கோஷங்களைப் பண்ணியும் கொண்டாடுகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௫. ஆதிவாஹிக கர்த்தாக்களான வருணேந்த்ராதிகளும் மற்றுமுள்ளாருமிவர்களுக்குப்பண்ணும் ஸத்[illegible]ரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

௬. ஸத்கார பூர்வகமாகத் தேவஸ்த்ரிகளுகந்து இவர்களை ஆசீர்வசனங்களைப் பண்ணினார்களென்கிறார்.

௭. மருத்கணங்களும் வஸுகணங்களும் தங்களெல்லைக்கப்பாலும் தொடர்ந்து சென்று இவர்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள் என்கிறார்.

௮. ப்ரக்ருதி[illegible] மண்டலத்துக் கவ்வருகே பரமபதத்துக்குப் புறம்பாக நித்யஸூரி[illegible]ளிவர்களை யெதிர்கொள்ளுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௯. பரமபதத்[illegible]லேசென்று திருவாசலில் முதலிகளாலே ஸத்க்ருதராய், அங்குள்ள நித்யஸூரிகள் "பரமபதத்திலேவருவதே!, இதென்னபாக்யபலம்!" என்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார்.

௰. நித்யஸூரிகளிவர்களைக் கொண்டாடும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோ டொப்பரென்கிறார்.

௰-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

இறுவுமது.

௧. நிர்ஹேதுகமா[illegible]க உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி எனக்குன்னையொழி[illegible]ச்செல்லாதபடிபண்ணி என்னை துஸ்ஸஹமான ஸம்ஸாரத்திலே[illegible]து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுறை விஷ்காரத்தைப்[illegible]ண்ணிவிட வொண்ணாதென்கிறார்.

௨. தம்முடைய [illegible]பேக்ஷிதஞ் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவனுக்குத் திருவாணையிடுகிறார்.

௩. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்குமெல்லாம் நிர்வாஹகனான நீ, உன்னாலல்லது ஜீவிக்க விரகின்றியேயிருக்கிற வென்னை, ஐயோ!, வந்து விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார்.

௪. ஸர்வ நிர்வாஹகனான நீ, என்கார்யம், நானேபண்ணி[illegible]கொள்வேனாகப் பார்த்தருளுகிறாயாகில், என்னைக்கைவிட்டாயாய்[illegible]யா வென்கிறார்.

௫. ஸர்வரக்ஷகனான நீ யுபேக்ஷித்தால், என்கார்யம் நா[illegible] செய்யவோ, பிறர் செய்யவோ, முடித்தேவிடுமே யென்கிறார்.

௬. பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய், என் ப்ரக்ருதியினுடை மாத்மாவினுடை மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புகுந்த நீ, என்னை ய[illegible]பேக்ஷியாதே ஸஹ்ஹிடன விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார்.

௭. (நான் பெரியபிராட்டியார் [illegible]நிக்ரஹாமைகையாலே,) ப்ரளயார்ணவமக்னையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினாற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஸ்லேஷித் தருளினாற்போலவும், ஸம்ஸாரார்ணவமக்னனான வென்னையெடுத் தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளி என்பக்கலிலே அதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி உன்னைப் பெறுவித்து விஷித் தப்பவிடுவரோ வென்கிறார்.

௮. அத்யந்த துர்லபனான உன்னைப்பெற்றுவைத்து [illegible]இனிவிட வுபாயமில்லை யென்கிறார்.

௯. "நாணிசர்வாணிதத்வபுஃ" 'யஸ்யாத்மா ஶரீரம், ய[illegible]யப்ருத்வீஶரீரம்' 'தத்ஸர்வம் வைஹரேஸ்தனுஃ' என்னும்படியே[illegible], எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டிநந்தோமிறே" என்ன; அது உகந்தார்க்கு முகவாதார்க்கும் பொதுவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்றாறி யிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூர்ணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறார்.

௧௦. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரமபதத்தைக் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் ஈச்வரனுடைய ஸங்கல்ப ரூபஜ்ஞானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநத்வாநந்தைகஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், ஸௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷண பூஷிதனாய், ஸர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய ஸங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரத பரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு மந்தராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவித்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயஸாரஸங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜ்ஞீஹ்யங்கள்.

௧௦ம். பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

௧-ம், பாட்டு - உயர்வற.

௧. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னவீர்"! என்ன "பெருமாளு மொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றான்"; அவன் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்" என்ன; "அவர் தம்பின் பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்" என்றானிறே.

௨. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவு இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும் ஆகந்துகமன்றிக் கேஸ்வருபாநுபந்தியாயிருக்குமவான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நீர்குணத்தைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார் 'கலந்துகண்டாயே'" என்றுபணித்தான். இத்தால் குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

௩. (மயர்வறமதிநலம்) ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநமென்கிறவை வாசனையோடே போம்படியாக வறு, தேஹாத்மாபிமானம், அந்யதாஜ்ஞாநமாவது ஸ்வதந்த்ரனாகை, சேஷமென் றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞானமாவது

ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடைய க்யானம், என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர், தம்வாயாலே. "'மயர்வற' என்று சொல்லலாம்படி காணுமவன்றான், இவர்க்கு அக்யானத்தை வாசனையோடு போக்கினபடி".

௪. (மதிநலம்) "க்யானபக்திகளிரண்டையும் தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத் தந்தான் என்றாய் முளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபா பன்னக்யானத்தைத் தந்தானென்கிறார்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. கர்மக்யானாநு க்ருஹீதையானபக்தி ஸ்தானத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய் அனந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வ க்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்றிவர்தாம் "ஆழ்வார்ப்ரபன்னரோ? பக்திநிஷ்டரோ? என் றெம்பாரைச் சிலர்கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபன்னர், பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்றருளிச்செய்தார்; என்போல வென்னில்; நாமுமெல்லாம் ப்ரபன்னராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாசத்துக்கு ஜீவனம் தேடுகிறோமாப்போலே, உண்ணுஞ்சோறும் பருகுநீர்த்தின்றும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனிறே இவருக்கு.

௬-ம். பாட்டு - நின்றனர்.

௫. (நின்றனர்யித்யாதி) ப்ரவ்ருத்தியவஸ்தையினையாகிறது வேணுமாகில் நிவ்ருத்திக்கவன் வேணுமோ?" என்றெம்பாரைக்கேட்க "ஸ்வர்க்கத்திநின்றும்விழுகிற த்ரிசங்குவை சக்திமான் நிற்கச்சொல்ல நிற்கவேண்டிற்றுக் கண்டாயே, அப்படியே நிவ்ருத்திக்குமவன் வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும்.

ப்ரவேஶம்.

...வனுக்கு வைஷ்ணவத்வமுண்டு, இல்லையென்னுமிடத்தனக்கே தெரி...காண்" என்று ஜீயர்பலகாலு மருளிச்செய்வர்; பிறர் அவர்த்...ட்டால் ஐயோ! என்றிருந்தானாகில் "நமக்குபகவத்சம்பந்த...முண்டு என்றிருக்கவடுக்கும்; இத்தனையும் பட்டிடுவானுக்கென்...தானாகில், "நமக்கு பகவத்சம்பந்த மில்லை என்றிருக்க வடு...மென்று.

௭-ம். பாட்டு - அடங்கெழில்.

...ளமே வேண்டுவது) என்பதற்கோர் த்ருஷ்டாந்தம், ஒரு ...ாரி, ஸ்ரீ, கர்ப்பிணியான சமயத்திலே அர்த்தார்ஜனம் பண்ண...மென்று போவது; அவளும் பிள்ளைபெற்று, அவனும் பக்வ

றாய், தனக்கும் தமப்பனுடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும்போய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்தலிலே தங்குவது; அவிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பலத்தே தங்கவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமான சமயத்திலே, இருவரை மறிவானொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்" என்றறிவித்தால், நெஞ்சுருகாமைக்கு சோகித்து, இருவர் சரக்குமொன்றாய், அவன் ரக்ஷகனாய் இவன் ரக்ஷ்யமாய் அன்வயித்து விடுமிறே.

௮. (மற்றொருதிருஷ்டாந்தம்) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வ்யாபாரத்தைக்கண்டு புகலுகின்றால் "உன் தமப்பனதுகாண்" என்னவே நினைத்தபடிபுக்குப் பரிமாறலாயிறே.

௯-ம். பாட்டு - ஒடுங்கவவன்கண்.

௯. (ப்ராப்திகைப்புகுந்தாவதெப்போதோ என்று விரல் மூடக்கியிருக்கும்) வென்றதுக்கு சம்வாதமாகவோ நஞ்சீயர் மருளிச்செய்கிறார். ஓரயனத்தின்றுருன்றத்துக் கியர், எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலேபுக அவருடைய திருப்பெயரைச்சொல்லி "ஜியகப்பிரான் இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளத்தில் வோடுகிற தின்னதென் றறியாமையாலே அவர் பேசாதிருக்க "இத்தேஹவஸனந்தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவற்றபின்பு கடுவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிறதாகில், நாளைமுதல் கழியப்பெற்றவிறு, உனக்கொன்றுமிருந்ததில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார்.

௧௦. எம்பார் ஒருகுருவிலே "மன்னு மர்மை விடும்பொழு தெண்ணே" யென்று, இங்ஙனே சரணமானது கழிந்தபோதே கார்யமும் தன்னடையே கழிந்ததேயன்றோ! ப்ராப்தியுமிளிச்சைப்புகுந்ததேயன்றோ! இனி சிந்திக்கையுமுண்டோ?" என்றருளிச்செய்தார்.

௧௦-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கந்நலத்து.

௧௧. இப்பாட்டாலே திருமந்திரத்தை சார்த்தமாக வருளிச் செய்கிறார். ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வாய்ப்பணித்து இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே "இத்தையுந்தம்மாசார்யர்கள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன, பட்டரும், சோமாசியாண்டானும் மெழுந்திருந்து போகப் புக்கவாறே அவர்களை அழைத்து "இன்னபோதின்னதிருப்பார், இன்னார் போவார், வென் செகிப்போது இருந்து ...கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை ...த்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து "இப்பாட்டை ...க்கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள். "என்று பணித்தான்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை அடியவர்.

ப்ரவேசம்.

௧௨. (அரியனெளியனாகப் பெற்றோமே.) என்று ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யிரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே யிருப்பது; என்பதற்கு "சர்வேஸ்வரனரியனென்றால் சம்சாரத்தில் ஆள்பற்றாதென்று அவனெளிமையை உபபாதித்துக்கொண்டு போந்தோம், அதுதானே அவர்களுக்கு "இத்தனை யெளியனோ" என்று விடுகைக் குடலாயிற்று, அவ்வெளிமைதானே ஆதரிக்கைக் குடலாயிற்ற தமக்கொருவருக்குமேயிறே" என்று எம்பாரைப்பார்த்து உடையவர் அருளிச்செய்தருளினாராம்.

௧-ம். பாட்டு - பத்துடையடியவர்.

௧௩. (மத்துறு கடைவெண்ணெ) "கடையா நிற்கச்செய்தே பசியரா யிருக்கும ்ர்கள் சோறுசமையப்பற்றாமல் வெந்தது கொத்தையாக வாயிலிமாப்போலே, கடையப்பற்றாமல் நடுவே யள்ளி யமுதுசெய்யும்படியை சொல்லுகிறது" "என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி.

௮-ம். பாட்டு - நாளுநின்றடும்.

௧௪. (நம் திருவுடை யடிகள்தம்) "ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயித்தானாகில் அவன் பலப்ரதனாகிறான், பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்ற வேண்டுகிறதென்" என்று நஞ்சீயர்பட்டரைக் கேட்க "நாளுநந் திருவுடையடிகள் தங்கலங்கழல் வணங்கி' என்று, அவள்முன்னாக வாஸ்ரயிக்கவேணுமென்று நி றது கண்டிலோ" என்றருளிச்செய்து "அவனை யாஸ்ரயிக்குமிடத்தில் இவன் குற்றம் பாராதே தன்னிழலிலே இவனைவைத்து அவன் பக்கல் முகம்பெறவாரே குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கு மவள்முன்னாகப் பற்றவேணும்."

௪-ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறைய.

ப்ரவேசம்.

௧௫. (காமினீ வாக்யத்துக்கு ப்ரசங்கமென்) என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளமாய் ஓளைதிஹ்யத்தை யருளிச்செய் ார். முற்காலத்திலே அல்பம் விலக்ஷிதனா யிருப்பானொருவன் ீநாராகா யிருப்பார் பரிக்ரஹித்துப் போருகிற தொன்றுவிரைந் து, தத்வபரமாக வடுக்கும்" என்றித் திருவாய்மொழியை ரா வதிகரித்து, இத்திருவாய் மொழியளவிலே வந்தவாறு "இது காமுகவாக்கியமாயிருந்தது" என்று கைவிட்டுப் போனானும்; "அதிதியாசிதவ்யஃ" என்று விதிக்கிற பகவத்சாமமென் றதிந்திலன் பாக்யஹானியாலே."

௨-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

௧௬. (இவனும் பரிஹார்ய மெ க்கும் அவனும் பரிஹார்யமென்னு மதுக்கு மைதிஹ்யம்) திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீர்த்தத்துறையிலே சொன்னவார்த்தை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வார் கையில் திருவாழியாலே வினையை யறுத்துக்கொண்டு போமித்தனையொழிய, ஒவ்விரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

௪-ம். பாட்டு - எந்நீர்மை.

௧௭. (ப்ராசங்கிகமாக வைதிஹ்யம்) பட்டரை யொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்றுதே கண்டிரங்கி என்னைப்பெறுமோ" என்ன; "அனைத்தையும் கெழித்தவளவிலே வெறுத்தபடிக் கண்டால் பிரியத்தகாதென் யிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னில் "புல்லிவித் யாதி, காதலர் தொடுவுழியித்யாதி, உனக்கித்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார்.

௫-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

௧௮. (அருளாயே) இரியக்கை "அருளாய்" என்கிறதே தென்ன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாஸர் திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" என்று பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுக்கென் தெழுந்திருந்து "அவர் ஸ்ரீவைகுண்டவாசகளுடைய பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரொன்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

௮-ம். பாட்டு - நீயலையே.

௧௯. (வாயலகி லின்னடி. சில்லைப்பாரா நாடாய்) என்றப்ராசங்கத்திலே சம்வாதம். பெரிய திருமலை நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணைக்காப்பு பிள்ளையாயிற்று திருவாராதனம், அவர் திருமுன்பில் திருத்திரையை வாங்கச்சொல்லி "சாயலொடு மணிமாமைதளர்ந்தே நாவிலி யுளது வாயலகி லின்னடி சில்லைப்பாரா நாடாயே" என்றாராம்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

௫-ம். பாட்டு - மானேநோக்கி.

௨௦. (அமணன் நயீயோடே) எதிராசாப்போலே பெருமாள் செய்தத்தையு மவன்றயீயி லேறிட்டுச் சொல்லுதென்றபடி. (அமணன்றயீயோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹத்திலே கன்னமிட், அது ஜீர்ணமாகையாலே, யிடிந்துகொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன் பந்துக்கள், வந்து ப்ராமணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு நிறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராளத்தில், [illegible]லேயாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராம்ஹணஜீவி [illegible] வக்கையாலே யன்றோ அவன்மரித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவரைவைத்தக் கூலியாளைக் கேட்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றோ சுவரைவைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "தண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னாற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "குசவன் பெரும்பானையைத்தந்தான், அதினாலே நீரேறிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னால் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவரத்திரிந்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பாக்கிலே பானைபருத்தது" என்ன, அவளை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னாலன்று வண்ணான் புடைவை தாராமையாலே போகவரத் திரிந்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னாலன்று துறையில் கல்லிலே யோராமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு தப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த ராமணனை தேடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றோ இத்தனையுஞ் செய்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உன்மைக் குத்தமில்லை யென்றிருக்கிறான் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அனுசந்திப்பது.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

சு-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உசு. (அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவர்கள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசயபோக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதேதென்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசார்ய திவ்ய சூக்தியைக்காட்டுகிறார். நம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இத்தேவஜாதியெல்லாம் மனையோ, 'உப்புச்சாறுகி ளருவதெப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ச-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஎ. (என்சொல்லியான் விடுவேனோ) என்கிறவிடத்திலோரைதிஹ்யம்-அதாவது, ஒருப்ராம்ஹணனப்பிள்ளை மாமனார் க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனாகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

கெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனுக்கு கோபத்தை யுண்டாக்குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனார்மேலே ஏறிய; அவனும் "ஒரு குளிர்த்தியிருந்தபடியென்" என்ன; "சுடச்சுடவுமியானைத் தேடிக்கொள்" என்று இறங்கிப்போனானும், இத்தால் நிரபராதனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொண்டுபோனானிறே; அப்படியேதேனுமாகிலும் குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானாலன்றே விடலாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யானொட்டி.

உஅ. (தானொட்டிவந்து) ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவ்விடத்திலேயோரைதிஹ்யமருளிச்செய்வர். அதாவது ஒருப்ராம்ஹணன், பரமஆப்தனாயிருப்பானாய், வேறொரு ப்ராம்ஹணன், அவன் க்ருஹத்திலே போஜநார்த்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவனொருவர்க்கும் அன்னமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முன்னே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னூர்த்தியைக்காட்டி "இத்தனை ப்ரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக்கலாம்" என்ன, "அவன் தன்னாலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறுகப்பிடிக்க, "ஆகும் இல்லையில்லை" என்ன, மடியிலேயெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவந்தேன்", என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவர் கத்தியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" என்று, பின்னையும் சாரசனமிட்டானுமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலே புண்டு வருகிறேன்" என்று, [illegible]இக்ஞைபண்ணிவந்தானிறே யென்றபடி.

அ-ம் திருவாய்மொழி—இவையும்.

அ-ம். பாட்டு - மாயன்.

உகூ. (மயக்கன்மயக்கன்) உகவாதார்க்கு ஸம்சயவிபர்யயங்களைப் பிறப்பிக்கும் என்கிற விடத்திலே ஓரைதிஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸ்திரியாயிருப்பானொரு ப்ராம்ஹணன் சென்றடியிருப்பானாய் அவனைக்கண்டால் பட்டரும் "வந்தாயோ போனாயோ" என்று சாமான்யமேனவ்யவஹரித்தருளிச்செய்வர்; ஒரு[illegible] வைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்கயெழுந்தருளுவர், அவரைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருப்பர்; இத்தை பலகாலுங் கண்டிருப்பாரொருவர் பட்டரைவந்து சேவித்து, "சுவாமி தேவரீர் திருவோலக்கத்துக்கு வருகிற ஸாஸ்திரி, ப்ரசித்தனாயிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாரென்றால், அவரைமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போதும்போலே நாளையும் வருவார்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும்போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்" என்ன, அவருமப்படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் விடிவோறே அந்த ப்ராமணனைன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "ஆரைத்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது" என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினாலே நம்மாலே நிச்சயிக்கப்போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளிசேவிக்க, அவரையுங் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீர் ஆரைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீய:பதி நாராயணனே பரதத்வம் என்றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதேது" என்ன, "'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தருளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திருவுள்ள முகந்து, "ப்ரசாதத்தை ஸ்வீகரித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவனைப் பார்த்து, "கண்டீரோ இவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆனாலே, இவரை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனாரென்று, "அணியன்" என்றத்தோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

உரு. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பரதி க்ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புறம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் கிஞ்சித்கரமென்று மதுக்கு சம்வாதம். வெல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, இவ்வுபாயமிதர சாதனங்களிலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சமுத்திரம் ராகவோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான்; அவன்றான் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' எனவில்லை; ஆக இத்தால் சொல்லித் ருயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ச்சியராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார், ராக்ஷசஜாதியனாகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஒத்தார்.

உக. (அறியாதனவறிவித்த, என்றவிடத்திலே நிருக்காக நிர்வாஹம், இப்பாட்டு ப்ரஸ்தாபத்திலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிரச்நமாய், இருந்தமுதலிகளில் சிலர் "ஆசார்யனன்றோ" என்றார்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றார்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனை யழைத்தானும் இவன் அல்லேன், என்றதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சர்வேஸ்வரனே ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்ஙனம்பக்கநோக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்திலே நெருக்கிறுவ மென்றுக்கம் பாராய்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே ஒரு ரஹஸ்ய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க போனவர்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருளி கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

டருள "அடியேன்" [illegible] ஆளவந்தாரு மெழுந்தருளிவந்து கண்டு, "நாங்கள் [illegible] தெரியாதபடியிருக்க இங்களருளிச் செய் [illegible]க்கு ஹேதுவென்" என்ன, "நானும் தானுமாக அநுபாவியாநின்றால், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கி யணைத்தாலும், அவள் முகங்கூடப்பாராத சர்வேஸ்வரன், என் கழுத்தை யமுக்கி நாவுமூன்றுதர மங்கே யெட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி யவன்பார்க்கும்போது சொட்டைக்குடியிலே சிலர்வந்தாருண்டாகவேணும் என்றிருந்தேன்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

௮-ம் திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேசம்.

௨௮. (நம்மோட்டை யொருசம்பந்தத்தை யுண்டாக்கி) நாமுபதேசித்து, சிஷ்யரூப சம்பந்தத்தை யுண்டாக்கி யென்றபடி. இவ்விடத்திலே பிள்ளைலோகாசார்யர், "'ஆய்க்குடி' என்கிற கிராமத்திலே பெருமாள் பதி[illegible]கொடுத்தார்" என்று கேட்டுத் தாமும் பதிகொடுத்தார்; அத்தைக்கேட்[illegible]ருளி பெருமாளுடையத்தம் ப்ரீதராய் பிள்ளைலோகாசார்யரைப்பார்த்து, "உமக்கும் உம்முடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் தந்தோம்" என்று திருவுள்ளம் பற்ற, அனந்தரம் பிள்ளைலோக[illegible]சார்யர் "யம்யம்ஸ்ப்ருசதி பாணிப்யா[illegible] யம்யம்பச்யதி சக்[illegible] ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே, கிம்புநர் பாந்தவாஜநா:" என்[illegible] கணக்கிலே தம்முடைய பரமக்ருபையாலே எறும்புமுத[illegible]வற்றை ஸ்பரிசிப்பது, ஸ்தாவராதிகளைக் கடாக்ஷிப்பது முத[illegible] க்ருபாகார்யமான செயல்களைச் செய்து, எல்லாவற்றுக்கும் [illegible]ந்தத்தை யுண்டாக்கி யருளினார் [illegible] படிப்போலேயென்[illegible] [illegible]டுகொள்வது.

௯-ம். திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

௨-ம். பாட்டு - ஈதே.

௨௯. (ஈதே) என்கிற புனருக்திக்குபாவம் "இதிற்பாட்டிலே யித்யாதி" இவ்விடத்திலே ப்ரஸித்[illegible]மான நசிகேதன்கதையை அநுசந்திப்பது. அதாவது வரப்ரதா[illegible]த்தும் அதிகாரி சோதனத்துக்காக "அந்யத்இமபே க்ஷிதம்" இதி [illegible] சக்ருத்ப்ப்ரச்சயம:; நசிகேதாஸ்ச "இதமேவாபேக்ஷிதம், [illegible]யத்இமப்யபேக்ஷிதம்" இத்யுவாச நசிகேதஃகதா.

௩௦. (கியானக்கைதா) கியானத்தைக் கையாகச்சொன்னதிலே ஐதிஹ்யம், முதலியாண்டான், ஒருநாள் திருநாராயண புரத்திலே யெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே, அவருடைய ஸ்ரீபாதத்திலொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், கோயிலிலேவந்து, எம்பார்சந்நிதியிலே யிருக்க,

அப்போது எம்பார் "உம[illegible] விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவனைக்கேட்க, [illegible]ரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலவர்" என்றறியாதே இவர்க்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி, இவரைக்கொண்டு கைங்கர்யங்களும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானைவந்து சேவிக்க, ஆண்டானு முன்புபோலே இவனைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்கர்யங்களைக்கொள்ள, அப்போது எம்பாருமறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே எழுந்தருளி "கனக்கவபசாரப்பட்டேன்" என்றருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவார்த்தை "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்கு மவர்களுக்கு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியேயாகிறது" [illegible]ன்று.

---

௧௦ - ம். தி[illegible]ாய்மொழி—கிள[illegible]ளி.

௮-ம். பாட்டு - வலஞ்[illegible]செய்து.

௩௧. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாய[illegible]கோடியிசன்வயியாதோவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐ[illegible]ஹ்யம் "பிள்ளை திரு நறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்[illegible] [illegible]ண்ணுகிற்க பின்னே சேவித்துக் கொண்டுபோனேன்; அ[illegible] [illegible]ர்க்[illegible] குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோ[illegible] [illegible]ம் திருமாளிகைகளையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே[illegible] [illegible]த்துக்கொண்டு வந்தார்கள்;" என்று நஞ்சீயர் அரு[illegible]ச்செய்[illegible].

௩ - ம். ப[illegible]து.

௨ - ம். திருவாய்மொழி—[illegible]ன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

௩௨. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சேர்ந்த [illegible]தளிர்ந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸ்யம்பிஹிதமாகில் [illegible]டுக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனார்களுடைய[illegible] [illegible]ருளிச்செய்வர். அதாவது, ஜீயர் நாயனார், ஆழ்வார் ஸ்ரீ காரியார்[illegible]மாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினாராய் அவ்விடத்திலே வி[illegible] [illegible]இனும் அஸ்[illegible]துக்குள்ளே முடிப்பதான "எழு[illegible]ாயிறு[illegible]டுநாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்ததாய் அவ்வளவிலே தீர்த்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப் போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறி தீர்த்தம் வார்ப்பாரில்லையோ" என்று ஆஸ்யம்பிஹிதமா[illegible] துடித்தாரென்று பரிச்சேதித்தநுபவிக்க வொண்ணாதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணாதொழிய வென்றபடி.

௩௩. (ஸ்ரீ பராங்குசாழ்வானுடைய [illegible]ய்) "கோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்[illegible] உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பதொருவன் ஸத்யகாமாசார்யஸம்ச்ருஷணம் பண்ணின விடத்திலும் ஆசார்யனென்று முபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஊரிடத்துக்குப் போவானாக, இந்த உபகோசலனை தன்னுடைய அக்னிஸம்ப்ருஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி கோக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதார்க்கெல்லாம் வ்யாக்ஞுபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று அக்கிதனாயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாராத்தமாகச்ச' என்[றழைக்க], அப்போது 'வ்யாதிபி:பரிபூர்ணோஸ்மி' என்று ஸம்ஸாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னானிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேசம்.

௪. (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குவனைக த்ருஷ்டாந்த[மா]மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபரனுயிருக்குமவனிதி" ஊனைத்[தாலு]யம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்[illegible]னை, யொருவன் ஸ்வார்த்தநக்குச் சொல்லுவதா[illegible] அவனை க்ருஹத்தில் காணுமையாலே, அவனுடைய [illegible]டே சொல்லிவைத்துப்போனான், அவனும் தன் பர்தா[illegible]டேயும்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னா[illegible] அவன்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான்; ஏத்[illegible]வேசொல்லாமல் [illegible]னவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் யஜோதிக்க வவஸ[illegible]கே, புஜிக்க வவஸரமெங்கே, என்றானும், அப்படிபோலே [illegible] நாயனாராய்யங்கார்கதையையு மருளிச்செய்வர்.

௯-ம். ப[ா]ட்டு - வேகடங்கள்.

௩௫. (கடலுக்குத்தொரித்த[illegible]டை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் [illegible] பண்டுதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்[illegible]ன்னானாய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணுதே [illegible]தன்னேயின்று பரிமாறு கின்றீரென்ன, என்றான் நடந்தது!' என்ன; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்" என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவனத்தைச் சென்

றங்கே 'இன்றுனும்மை வைத[ு]போகா நின்றான்!' என்ன, 'அடா என்னெல்லையுங் கொண்டெடன்[illegible] வைதுபோவதே' என்று தொடர்ந்து வந்தானாய், அவன் புரிந்துபார்த்து 'ஏதுஞ்சொன் குழக்கையலையவலைய ஓடிவாராநின்றது' என்ன, ஒன்று மில்லை, இன்னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன், என்றானும்; அப்படியே, கடலுழுகல் காட்டுவித்துக் கொள்ளுகைக்காகக் காலைபிடிப்பது கோலைத் தொடுப்பதாகாநிற்க, அவன்வந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுத்தோம்' என்ன லஜ்ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொல்லு நாமித்தைவிட' என்றானிறே.

எ-ம். பாட்டு - சுமந்து.

௩௬. (ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் செண்பகப்பூ கொண்டு சாத்தினபடியை நினைப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தமமுடையான் செண்பகமுகந்து சாத்துவர்; சில ரா[illegible] செண்பகங்கொண்டு சாத்தத்தேடி முன்[illegible]வெல்லாம் வித்துப்போய், ஒரு பூவிருந்தது கடையி[illegible] அப்பூவுக்குச் செருக்காலே ஒருவர்க்கொருவர் திரவியத்[illegible]போர வேற்றி இவர்களிலொருவன் நினைக்கவொண்ணுதபடி[illegible] திரவியத்தைப் போரயிட்டுக்கொண்டுவந்து சாத்தினான்; அ[illegible]ரா அவன் சுவப்பனங் காணகிறான்; "நீயிட்டபூவெனக்கு க[illegible] துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தார்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி[illegible]ர்யம்மா.

ரு-ம். பாட்டு - சாது[illegible]னத்தை.

(வீதிக்கோருந் துன்னாதார்) என்[ற]விடத்தில் வெளதிகருடைய நித்தைதான் பூஜனையென்கிறது[illegible]ரு ஐதிஹ்யம் மினகாழ்வான், வார்த்தையை நினைப்பது மினகாழ்வான் "ராஜாக்ராமம் வைக்கிறான்" என்றுகேட்டு அங்கேபோ[ய்] "எனக்கு மொருபாகம் தரவேணும்" என்றுகேட்க, ராஜா[வு]ம் "உமக்குப் பங்கில்லை" என்றான்; "அதுவென் எனக்கு வேத[சா]ஸ்த்ராதிகள் வாராதென்றோ, அத்தை வேணுமாகில் பரிக்ஷித்து[க்]கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லை, நீர் அத்தாவிக ரா[illegible]யாலே யுமக்குப் பங்கில்லை" என்றான்; அப்போது மினகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷ்ண[வ]த்வ மில்லையேயாகிலும் பராநிப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமக்கு வைஷ்ணவத்வ முண்டாயிற்றே" என்று, புடவை முடிந்தேறிட்டுக் கூத்தாடினான்; ஆகையால் வெளதிகர்களுடைய வுபேக்ஷைதானே பூஜனைகளாய் விடுமிறேயாவத்; "உலகர்பழி தூற்றில் [illegible]யாகும், தூற்று தவரிவனைப் போற்றிலது புன்மையேயாம்; இதிஹ்யுச்சதே; "ந்யாசவித்தைக

சிஷ்டாரும் வைஷ்[ண]வாளும் விஶேஷதஃ ப்ராக்ருதாபிஷ்டுதிர் புஸிந்தா ஸிந்தா[ள் ஸ்து]திதிதா" என்னக்கடவதிறே.

௯-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

அ-ம். பாட்டு - துயரமே.

௩௮. (எம்பெருமானரித்யாதி) அவதாராந்தரத்திலே ஈடுபட்டிருப்பாரும் ராமாவதாரத்திலே ப்ரவணராயிருப்பாரொன்றுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். எம்பெருமானர் திருவாராதனம் பண்ணிப் போருவதொரு பிள்ளையிறே; இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே, ஒருநாளொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சக்ரவர்த்தித் திருமகனை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தாராய் அவரைப்பார்த்து "இந்த 'மாமேகம் ஶர ணம்வ்ரஜ'' என்று தேவையிடாதா ரெழுந்தருளினார்" என்றாராம். தேவையிடாதார் அப்ராகவிதான மருர்வாணஃ.

[..]ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

உ-[ம்.] பாட்டு - ஆளும்பரமனை.

௩௯. (நான்கு) ப்ரேமயுக்[த]னை திருவடிக்கு நாலு தோளாகவும் தோற்று கிறே; அத்தைப்[ப]ற்றவாதல் "நான்கு" என்கிற ப்ரஸங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். பட்ட[ர்] திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே அநந்தா[ழ்வா]ரன் கண்டு, "பரமபதத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் சதுர்புஜனு[மா]? [த்]விபுஜனுயோ வெழுந்தருளி யிருப்பது" என்ன, "ஏகாயனர் [த்விபு]ஜன்' என்று கின்றார்கள், நம்முடையவர்கள் 'சதுர்புஜன்' என்[று] நின்றார்கள்" என்ன, "இரண்டிலும்வழியேது" என்ன, "த்விபுஜ[னா]யிருக்[கி]றுகில் பெரிய பெருமாளைப்போலே யிருக்கிறது, 'சதுர்பு[ஜ]ன்' என்று தோற்றிற்றுகில் பெருமாளைப் போ லிருக்கிறது" [எ]ன்றருளிச் செய்தார்.

௪௦. கிலாத்துக்குறிபகவர், பட்டரை, "ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சதுர்புஜனு யிருக்கு மென்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோ" என்ன, "தம ஸஃ பரமோதாதாஶங்க சக்ரகதாதரஃ என்றுண்டாயிருந்ததே" என்ன, உத்தரமில்லாமையாலே விக்ருதனுக, "ப்ரமாணகதி யிதுவாயிருந்தது பொறுக்கலாகாதோ" என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - நாதனை.

௪௧. (வல்லாரைப்பணிபுமவர்கண்டீர்) பாகவத ஶேஷத்வம் துர்லப மென்கைக்கு ஐதிஹ்யம், "பிள்ளையாத்தான் யென்று போர நல்லனு யிருப்பானொருவன், ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்திலேவந்து 'எனக்கோருரு திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, 'உனக்கு விஶத மாக்த பிள்ளையாடே கேட்டாலாயிற்று, அங்கே கேள்' என்ன, 'அவரைத் தெண்டனிடவேணுமே' என்ன, 'அதொன்றுண்டோ,

வேணுமாகிற் செய்கிறுய்' எ[ன்]று என்[று]ம் அழைத்து, 'இவனுக்கு பாங்கானபடி, ஒருரு திரு[வாய்]மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவர்த்திக்கப் புகாநின்றானொழிய, ஜீயர்பாடே சென்று 'இவ்வர்த்தத்தி னுடைய சீர்மை அறியாமையாலே முன்பப்படி சொன்னேன் இனி நானனுவர்த்தித்ததுக் கிசையும்படி யருளிச்செய்யவே ணும்' என்று, ஜீயரையிட்டு கிர்பந்தித் தனுவர்த்தித்தான்" என் றருளிச்செய்வர்.

(எம்மையாளுடையார்களே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள் ளையுமென் றிருவர், ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்க ளிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்[தே] வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வார்த்தை சொல்லாதே[..]க இவர்களைப்பார்த்து "பிள்ளைகாள் அர்த்தகாமங்கள்[..] [..]ாயோ! ஒரு லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் [..] ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் த[..]லே வார்த்தைசொ[ல்] லாதே வெருத்திருக்கிறது" என்ன, [இ]ருவரு மெழுந்திருந்து தெ ண்டனிட்டு சங்கதராய்ப் போனார்[கள்].

௪-ம். பத்[த்]து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—[ஓ]ராயிவாயாள்.

௫-ம். பாட்டு - கள்ளனி.

௪௨. (ஏழுமாடையுமஃதே) திருட்டாக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ னொருத்தார், திருப்பரி[வ]ட்டங்களை அழகிய தாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானருக்குக்காட்ட, போ ரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடித்துக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன் திருவரைக்[கு] டோம்படிவாட்டின படி திருக்கண்சாத்தி யருளவேணும்" என்றி[வ]ற்றைக் காட்டியரு ள, கண்டுகந்தருளி உடையவரை அருள்பாடி[யி]ட்டருளி "இவனுக் காகராஜகன் நம்திறத்திற்செய்த குற்றம் பொறுத்தோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—

௧-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

ப்ரவேஶம்.

௪௪. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கிழப்பிருந்த" இத்யாதி வாக்கியத் துக் கொரு இதிஹாஸம், ஒரு அம்மையார், தாமும் தன்னுடைய

பிள்ளை[illegible] அத்யந்[illegible]மரிக்கையா யிருக்க, பிள்ளைவித்வாரும் உபயதோமுக[illegible]தானம் பிடித்து, தனம் கிரம்பகொண்டுவா அத்தைக்கண்டு அந்த ப்ரீதியாலே சரீரம் விட்டாளென்று.

அ-ம். பாட்டு - திருவுடை.

௪௫. (திருவுடை மன்னரைக்காணில்) சத்ருசதரிசனத்தால் ப்ரமித்தாருண்டோவென்கிறதுக்கு சம்வாதம். நாதமுனிகள், ராஜாசாமந்தன் தலையிலே அடியையிட்டு ஆனைக்கழுத்திலே புக்கபடியைக்கண்டு, "சர்வேஸ்வரன் ப்ரம்ஹாதிகள் தலையிலே யடியிட்டு பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே" என்று மோஹித்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே; ராஜா சபரிகாமாக கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேறப் போகச்செய்தே; பெரியமுதலியார் மன்னனார் திருவடிகளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, பெண்பிள்ளைவந்து, "நம்மகத்திலே ஒருகுரங்கு மிரண்டு வில்லிகளு மொரு பெண்ணுமாக [illegible]ந்தார்கள்" என்றவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமாளும் பிரா[illegible]யும் ஐக்திரவ்யாகீனை பண்டிதனும்" என்று புத்தி பண்ணி பின்[illegible]டர்ந்துபோய் முன்னேபோய் "போகிறார்கள், போகிறார்கள்" [illegible]ன்னக்கேட்டுக் கிழைவாசலிலே சென்றவாறே "இப்படி போகி[illegible]ர்களைக்கண்டி கோளோ" என்று வாசலிலவர்களைக்கேட்க, அவ[illegible]கள் "கண்டிலோம்" என்ன, அதுவே ஹேதுவாக திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரிறே.

௯-ம். பாட்டு - விரும்பி.

௪௬. (கரும்பெருமேகமித்யாதி) கறுத்துப்பெருத்து ஸ்ரமஹரமான மேகத்தைக்கண்டவாறே, [illegible]வடிவையுடைய க்ருஷ்ணனென்று பறப்பானைப்போலேயிருக்க சம்ப்ரமையா னிற்கும், மேகதரிசனத்தில் சிறகெழும்போலே காணும், மேகத்தைக்கண்டவாறே ஒரு பக்ஷபாத முடையாகக் கடவதிறே, ராஜேந்திர சோழனிலே திருவாய்க்குலத்து[illegible]ழ்வானொன்று ஒருத்தருண்டு, அவர்வர்ஷாவிலே "பயிர் பார்க்க" என்று புறப்பட்டு மேகதரிசனத்திலே மோஹித்து விழுந்தார், இவர் விழுந்ததைக்கண்டுகின்ற குடிமக்கனோடிவந்து அவரை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து க்ருஹத்திலேவிட்டு, "இவர் ப்ரக்ருதி அறிந்திருந்து மின்றளிலே இவரை வயல்பார்க்கப் புறப்படவிடுவாருண்டோ" என்றான்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

௯-ம். பாட்டு-கரியமேனி.

௪௭. (ஸ்தோத்திரம்பண்ண யோக்யதையில்லை) என்று "உரியசொல்லால்" என்னக்கூடுமோ வென்ன; "நம்மைப்பார்த்தால் கூடாது, அவனை

டியாக வந்ததானைப்பாலே விரோதமில்[illegible]" என்றருளிச்செய்வர், இதுக்கு சம்வாதமாக விவ்விட[illegible]லார் ஐதிஹ்ய[illegible]மருளிச்செய்வர்; அதாவது "திருவேங்கட முடையான் சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், 'திருமங்கையாழ்வார் தேவரீரைப் பாடினானென்றொரு வ்யாஜமாத்ரம், 'அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையார் சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்சொன்ன' என்று துடங்கி, தம்முடைய வைபவங்களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டார்காணும்' என்ன, 'ஆறலது கேட்டாயில்லையோ, அவர் நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தம்மை பாடிக்கொண்டாடினானென்றில்லையே, நம்மை ஆஸ்ரயித்தபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற்றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்' என்றருளிச்செய்தான்" [illegible]றருளிச்செய்வர்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்[illegible]ரை.

ப்ரவேஶம்.

௪௮. கீழிற்றிருவாய் மொழியையும் இத்திரு[illegible]ய் மொழியையும் அநுசந்தித்து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வ்யத்யாஸத்தை யிருந்தபடியால் இதுக்கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். எம்பார் (மோருள்ளதனையும் சோறேயோ) என்று மாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே "எனக்கித்தைச் சமைத்திடவேணும்" என்று கொடுக்க, அப்படியே யவளும் சமைத்து இலையிலிட்டுப்படுத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரத்திலே மோரைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோரை வார்த்துக்கொண்டு, "அம்மையாரே மோர் விஞ்சிற்று, சோறிடும்" என்றொரு காலிரு காலிக்கனே சொல்லுகைய[illegible]லே அம்மையாரநுத்து, "நீ கொண்டுவந்த மோர்தலையாததாய்[illegible]ந்தது, மோருள்ளதனையும் சோறிடுவேனோ" என்றாளாம்.

2-ம். பாட்டு - இசைகின்றதே.

௪௯. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசர் [illegible]குடிமகனொருவனுக் கையருறோறிவலித்து கலிந்தவாறே, "உனக்கு வேண்டுவதென்" என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும் [illegible]ழுமை[illegible] உண்ணவேணும், சாந்தும்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல [illegible]டவையுடுக்கவேணும், நல்லவாபரணம் பூண[illegible]வேணும், தன்[illegible]றவேணும், அனுக்கரிடவேணும்" என்ன, அவர்களும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று பிள்ளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

ஆபரண[illegible] வாங்கிக்கொண்டுபோய் அவற்றை யலங்கரித்து சாத்தியும் பண்[illegible]விட்டுவந்து அவ்விரா, பண்டையிலு மிரட்டிப்பு அவனை வலிக்க, "இதென்" என்றுகேட்க, "பின்னை சாத்தினவற்றையெல்லாம் கொண்டு வந்திகோள், அவர்க்குச் சாத்தின அநுக்கலை இட்டிகோள், நான் அதின்கீழே போவேனோ; என்னை யையிலே கொண்டுபோவிகோள், என்னுடம்பிலே நெருப்பை வழியட்டினாற்போலே அவர் சாத்தினவற்றை பூசினிகோள், அபிஷேக மிட்டாற்போலே அவர் சாத்தின வாபரணத்தை பூட்டிவிகோள்; நீங்கள் செய்த செயலுக்கு இவனைக் கொண்டல்லது போகேன்" என்று வலித்ததாம் ஆகையால் அவற்றுக்குச் சேராது.

௫-ம். பாட்டு - இவளைப்பெரும்.

(சோத்யாதி) திருநாமத்தால் திருநாமத்தைச் சொல்லி யென்ற [illegible]விடத்திலே யோரை திவ்ய மருளிச்செய்வர். ஒருவன் பித்தோ[illegible]றுய்க் கொண்டு சென்று வைத்தியனை பரிஹாரம் கேட்க, அவ[illegible] "ஒரு மண்டலம் க்ஷீரசேவைபண்ணிக்கொண்டு வாரும்" என்[illegible]சால்ல அவனும் கொட்டத்தசலிலே யிருந்து பார்க்குடங்களுக்[illegible]கல்லாம் தெண்டனிட்டுக்கொண் டிருந்தானும். இத்தால் தாத்பர்ய மென்னென்னில்; "திருநாமத்தா லென்றது திருநாமத்தைச் சொல்லி பரிஹரியுங்கோ ளென்றபடி" என்றரு ளிச் செய்வர்.

௬-ம் பாட்டு - தணியும்.

௫௧. (மாயன்றமரடி நீறுகொண்டு) [illegible]வதாந்தரஸ்பரிசத்தால் வந்தவசத் திக்கு பாகவத பாதரேணு பரிஹாரமென்றதுக்கு ஆப்தசம்வாதம் வண்டரும் சொண்டரும் என்கிறவர்களுக் கரையன் சொன்ன வார்த்தை[illegible]க்கு பின்பையும்[illegible]வல்லிதாஸர் பரிஹாரம் பண்ணின படியை[illegible]னைப்பது. அதாவது அகளங்க நாட்டாழ்வான் இவர்களுக்கு[illegible] அமனைன்பாழியில் சிம்ஹத்தைக் காட்டி, "திருமுற்ற[illegible] திரு[illegible] தொழுங்கோள்" என்ன அவர்களும் "மெய்" என்[illegible] திரு[illegible]டி தொழுது அது "அமணன்பாழி" என் றறிந்தவா[illegible] மோஹித்து விழ, பின்பையுரங்காவல்லிதாஸர் தம் ஸ்ரீபாத அ[illegible] அவர்களுக்கிட, உணர்ந்தெழுந்திருந்தார்கள். திருக்கொ[illegible] டாரத்து[illegible] ஈசே கையினை கட்டிக்கொண் டிருக்கிற நாளிலே ஜீயரைத் 'திருவாய்மொழி யருளிச்செய்கிறீராய் இவ்வளவிலே வந்த வாறே, "தேர்ப்பாகனார்க்கு' என்று, கோவுக்கு கி[illegible]னஞ் சொன்[illegible] றாளாகில், அவ[illegible] விட்டு பரிஹரியாதே 'மாயன்றமரடி [illegible] கொண்டணிய முயலில்' என்று, இத்தை பரிகாரமாகச் சொ[illegible] வானென்; கோவுக்கு ஞானமொன்றும், பரிஹார மொன்[illegible]

யோவிருப்பது" என்று நான் கேட்[illegible]; "மோக்ஷமும் பிறியாதே மோஹித்துக் கிடந்த [illegible] சுகித்தேப் பின்பு மோக்ஷமும்பு கொடுத்து பரிஹரிப்பாரைப்போலே, 'தேர்ப்பாகனார்க்கு' என்றபோதே அவளைக் கொடுவந்து காட்டப் பெறுமையாலே முற்பாட விவ்வழியாலே யாஸ்வாஸிப்பித்துப் பின்னை அவளைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்" என் றருளிச்செய்தார்.

௯-ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

௫௨. இதிற்பாட்டில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உபாயமாக வாஸ்ரயிக்கச் சொல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொள்ளென்ற போது விரோதியாதோ வென்னில்; இந்த சிஷ்டை நீர்மையென் றருளிச்செய்கிறார். (வேறுக வேத்தியென்று தொடங்கி) இதற்[illegible]த்பர்யம் இந்த சிஷ்டை யுண்டானாலும் சீக்கிரமே [illegible] கூடாதே புருஷகாரமாக வாவதும் பற்றுவதே[illegible]ன்று. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபிமானம் சீக்கிரமாகப் பலமென்றதுக் கோவ[illegible] றியம். இருக்கண்ணமங்கைபாண்டன் பத்தராவிலைப் புடையிலே கைவல்யமாத்தைவிட்டுக் [illegible]வனார் [illegible]ருளினபோது அவருடைய சிஷ்யர் "நமக்கினி கதியேது" என்ன "நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்", என்றருளிச்செய்ய அவனப்படியே செய்ய அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனார்; திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றுநாளிலே யெழுந்தருளினார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளியிளமை.

௫-ம். பாட்டு. அப்பனே.

௫௩. (மழையெனச்) கிடையாதிதுவும் சாபவும் கடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைக்கேட்டு எம்பெருமானார் "இப்பாசுரம் கேட்டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை; நீ நான் உன்முகத்தைக் காட்டுகிறாய்" என்று பார்த்தருளினார்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—எறாளும்.

௨-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

௫௪. (மடநெஞ்சால் குறைவில்லம்) என்று ப்ரயோஜ[illegible] வருடைய ஸ்ரீபாதத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தவிர்ப்பிக்கிறு[illegible] ஜீயரிடத்திலே யருளிச்செய்த தொருவார்த்தை யுண்டு "பூசுஞ்சாந்தென் னெஞ்சமே' என்கிறபடியே தன்படியே யிருக்கை விரும் [illegible]வ னின்றிப்படியே யபேக்ஷிக்கையாலே 'காயலவ் வாடிநாறும் [illegible]த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பாணியோடே புனைப்

பானைப்போலே, 'என் னெஞ்சேனக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

௪-ம். பாட்டு - நிறைவினுல்.

௫௫. (வழிபோக்கிவித்யாதி) ஆந்தராளிக பலார்த்தமாக மேல் வரும்பலத்தை ப்ரார்த்தித்த பேருண்டோவென்ன "சாவித்ரி யித்யாதி" அதாவது சாவித்ரி என்பாளொரு பெண்பிள்ளையை, மாதாபிதாக்கள் ஒருவனுக்குக் "கொடுக்க" என் றுத்யோகிக்கிற வளவிலே நாரதர்வந்து, "இவனுக் காயிசுக் குறைந்திருக்கும்" என்று சொல்ல, அவர்களுமத்தைக் கேட்டிருக்க, அந்த சாவித்ரியானவள் "எனக்கவனே யாகவேணும், அவனுக் கென்னைக் கொடுங்கோள், அவனுயுஸ்சுக்கு நான் கடவேன்" என்று சொல்ல, அத்தைக் கேட்டு அவர்களு மவனுக்கவளை, நீர் வார்த்துக்கொடுக்க, சிலநாள் சென்றவாறே, இவனைக் கொண்டுபோக யமபடர் வந்து கொண்டுபோகிறவளவிலே, அவளுங் கூடபோய், யமனுடைய வோலக்கத்திலே செல்ல, யமனும் ஆதரவாய்ப்பார்த்து "இவனையேன் கூட்டிக்கொண்டு வந்திகோள்" என்று வெறுத்து, அந்தசாவித்ரியைப்பார்த்து "உனக்கென்ன வேணும்" என்ன, பர்த்தா வேணும் என்ன, "அவனை யொழிந்தத்தைக்கேள்" என்ன, இவனுக்கு ஆனேகம் பிள்ளைகளைப் பெறவேணும்" என்று வேண்டிக் கொண்டாளிறே, அவனுமப்படியே அவளபிமதத்தை தலைக்கட்டினன்.

௯-ம். திருவாய்மொழி நண்ணாதார்.

ப்ரவேசம்.

௫௬. ஆழ்வாருடைய தயானுதா ப்ரதிபாதகமான வின் நிர்வாஹம் பரம தயாளுவான வாழ்வான் ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமென்கைக்காக வோணாதிய மருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வான்றான் ஓரிடத்தே வழிபோகாநிற்க ஒருசர்ப்பம் தப்பளையைப் பிடித்துக் கூப்பிடாநிற்க, "இதாரையக் கூப்பிடுகிறது" என்று மோஹித்தாரும்; இவ்வாழ்வான் ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமே அவர் நிர்வாஹமும்.

௫௭. ஆழ்வான் திருக்காவேரியிலே குடமெடுத்து விமொரின்றியிலேக்லேசித்[illegible]ஸ்ரீக்கு தண்ணீர்க்குடமெடுத்துவிட்ட கதையையு மருளிச்செய்வர்.

௨-ம். பாட்டு - சாமாறும்.

௫௮. (சாமாறும் கெடுமாறும்) சாவிலும் தனமிழந்ததுவே அத்மா யிருக்குமென்று கருத்து - அதுக்கு ஹேது (அத்தையேயி[illegible] யித்யாதி) தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது என்றதற்கு சம்வாதமாக ஐதிஹ்யம்.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோஹி" என்று கைகளையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை விலைப் புகுந்தவர்கள் "இப்படிப்பட்டு நாகாதே" என்ன "ஆயிரம், நூறாயென்று சிலகாசுதா' என்றதே யிவ்வளவோடே போயிற்று, உங்களுக்கிரஹமிறே" என்றாரும்.

௬-ம். பாட்டு - கொண்டாட்டும்.

௫௯. (இரா விசையங்களினுடைய வித்யாதி) இவைருளிச்செய்த வர்த்தத்துக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சேர்க்கைப்பல்லி, [illegible]பல்லி. சேர்க்கைப்பல்லியானது ஓரிடத்தில் பலகால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன்றே; வென்றிருக்க வொன்றுதென்று சொன்றபடி.

௮-ம். பாட்டு - காட்டி.

௬௦. ("மாமேவ யோப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சரணம்கச்ச") [illegible]யைப் போக்கிலு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பின்னை திருநறையூரரையர், "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவராலவிழ்க்க வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி கர்மானுகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்பருனை சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணிப்பர்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

ப்ரவேசம்.

௬௧. (நம் செல்லாமையாலே யென்றது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்திறுல் திருந்துவர்களோ வென்னில்; "உபதேச சுத்தியாலே திருந்துவர்கள்" என்றுமதுக்கோர் திவ்ய மருளிச்செய்வர் - அதாவது உபரிசர வசுவானவன் ருத்ராபத்தாலே பாதாளகதனாய் அங்கே பஞ்சராத்ர விதானத்தாலே யார்த்தியாதிக்க, தத்ரத்யரான வசுரர்கள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயுதாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத் பக்தனாகையாலே அவை குண்ட சக்திகங்களாமைமையைக் கண்டு, பூர்வ ஹிதனுன சுக்ரனைக்கிட்டி "இவனை ஹிம்ஸிக்கும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலைக்க வேணும்" என்ன, அவர்களும், ப்ராம்ஹண வேஷத்தை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக்கிட்டி, "பாதாளகதனான வாபத்தசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷ்ணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதென்" என்றுப்போலே விஸ்ரம்பஜனனிக்கு டைாகச் சிலவற்றை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிர்க்கும்படி இவர்கள் அர்க்கதராவதே!"

என்று வெறுத்து, "இவர்களுக்கு மிரங்கவேணும்" என்று எல்லாரையும் பார்த்திருக்கிறவர்கள் [illegible]ளைவராய் அப்போதே முக்தராகிறார்களென்ற ஸ்ரீவிஷ்ணு[illegible] தர்மத்தில் கதையை யருளிச்செய்வர்.

௯௨. எம்பெருமானார் தரிசனஸ்தரில் [illegible] யேறும் கல்வியில்லாத ஸ்ரீப்ராயரும், தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிலேகல்லோ டொத்தியாக நினைத்திருக்கிறது. ஸ்ரீப்ராயமென்[illegible] அளங்காட்டாழ்வான் பார்யையான, த்ரிபுராதேவி வ்ருத்தாந்தத்தை நினைத்து.

௭-ம். பாட்டு - ஒடியோடி.

௯௩. "மூமுக்ஷுக்கள் இதரதேவதைகளை பஜியார்கள்" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, அநுஷ்டானமுங் காட்டுகிறார். (த்வயாபிப்ராப்தமித்யாதி) அம்பரீஷன் பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகிறக்செய்தே, "இவன் ஸமாதிகின்ற நிலையறியவேணும்" என்று பார்த்து ஸர்வேஸ்வரன் இந்திரவேஷம் பரிக்ரஹணம் பண்ணி, ஐராவதத்திலேறிவந்து முன்னே நின்று, "உனக்கு வேண்டுவதென்" என்ன "ஒரு புருஷன் தானுமாய்வந்து நிற்கிறவனுர்" என்றான், "ஸர்வேஸ்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு வந்தான்" என்று [illegible] யானிறே, கொண்டுவந்த வேஷ மிதுவானைக்கோ; அவனைப்பார்த்து; நீ யாவனொருவனை ஆஸ்ரயித்து இந்த வைஸ்வர்யமுடையப்பெற்றாய், அப்படிப்பட்டவனைக் காண்கான் ஆஸ்ரயிக்கிறது; இப்படி வழிபோவார்க்கெல்லாம் பச்சையிட்டுத் திரிபுவனங்களெல்லாம், இப்போது முகங்காட்டாதே போகவல்லையே பிரானே உன்னைக் கும்பிடுகிறேன், என்றானிறே.

௯௪. பகவத் ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணி [illegible] றுநியாய் இருப்பார் ஒருவர் (திருமழிசைப்பிரான்) இருந்து தம்முடைய வஸ்த்ரத்தைப் புரையாநின்றாராய், அவ்வளவிலே ருத்திரனும் பார்வதியுமாக போகாநிற்க, அநுதரித் திருந்தாராய், தேவியானவள், "நீர் ஸர்வாதிகராயிருக்க உம்மைக் கண்டவிடத்தி லிவன் அநுதரித்துக் காலை நீட்டிக்கொண்டிருந்தானே" என்ன, "அவன் பகவத் பக்தன் போலே காண்," என்ன, "அந்தா னிருக்கிறபடி பதிவோம்" என்று இருவரு மிவர்பக்கலிலேவந்து, "நீயென்; தேவர்களை மனுஷ்யர்கண்டால் அநுவர்த்திக்க வேண்டும் வரங்களும் வேண்டிக்கொள்[illegible] கடவர்களா யிருப்பார்கள், நீ நம்மைக் கண்டவிடத்தில் நீட்டினகாலை முடக்குதல், ஸலவுபசாரங்களைப் பண்ணுதல், ஸிலவற்றை வேண்டிக்கொள்ளுதல், செய்யாதே [illegible]ருந்தாயே!" என்ன, "அறிவேன் அவையெல்லாஞ் செய்யக்கடவே[illegible], மோக்ஷந்தரலாமோ" என்ன, "அது ஸம்மாலே செய்ய[illegible]தென்று பகவத் ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணி அவன் ப்ரஸாதத்தா[illegible] பெறவே

ணும்" என்ன "ஆகில், இன்று சாவானா னானைச் சாவப்பண்ணலாமோ" என்ன, "[illegible] அதுவும் [illegible] ருணமாயிருக்கிறதுஆ, நம்மால் செய்யப்போகாது" [illegible] என்ன, "ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்ரஹித்து நடக்கு மித்தனை" என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட்ட, இவரும் காலிலே அநேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினார்.

௯௫. (அடிமைபுகுவது வெலஞ்ஞிவிடல் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவர்களுக்கு யில்லையாகிலும் ஸ்வர்காதி புருஷார்த்த ப்ரதத்வமாகிலு மிசையலாமே யென்ன; அவர்கள் ஸ்வாஸ்ரிதர்பக்கலருயானுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவர்களுக் குத்கர்ஷமில்லையென்று மத்தை அர்த்த பவ்வாதத்தாலே காட்டுகிறார். யயாதிசரித்திரத்தை பட்டர்வாசித்துப் போதிரக்கச் செய்தே, பின்னை விழுப்பவையரும் அப்பான் திருவழுந்தூரரையருங் கூட "வேதோபப்ர ம்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களில் இதுவொரு கதை ஸங்கேதிகிறது" என்று, கேட்க, "க்ஷுத்ர தேவதைகள், தன்னையா ஸ்ரயித்து பெற்றதும் பிறர்பக்கலிலே யோகுங்காஷ்ஷி கண்டாலுக் பொறுக்கமாட்டார்க ளென்னும், ஸர்வேஸ்வரனே 'பிறர்காழ்வு நம்வாழ்வு' என்று நினைத்திருப்ப னென்றுஞ் சொல்லி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரயணீயனன்று, இவனொருவனுமே ஆஸ்[illegible]ணீயனென்று மர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது" என்றருளிச்செய்[illegible]தார்.

௮-ம். பாட்டு - புகழ்[illegible].

௯௬. (நாராயணனருளே) குந்த[illegible] மார்க்கண்டேயர் [illegible] யமைத்து "நானும் முன்னேபோதி ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயித்[illegible]க் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி யுனக்கேயாகிலும் டயி[illegible]க் கொடுக்கிறேன்" ஆனவனு ஒருவன் விஷ்ணுத்திலே குருபியானவன்று" என்கை குஹூத்பாலையா பிசாலின்றது இந்தை பார்க்கவேணும்" றாய் உபாடாறு விடக்கடவன், இவ்வாவிஷம் "இன்னராகந்திலே புகிலோர் கிழினர்கள், ஆகையாலே அங்கேபோ" என்று சொல்லுவர்கள்! அத்தைச் சொல்லுகிறது.

௩-ம். பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி - கையார்சக்கரம்.

௧-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

(அல்லோவென்றது) ஜயிக்குமவன் சொல்லுமவர்த்தை. இத்தசப்தம், [illegible] வேதையாகி. ஸ்வதந்த்ரனானவனை யிப்படி நிலைநிறுப்ப நெஞ்சைக் கொண்டென்ன "பகவத் க்ருபையைக்கொண்டு" என்று

வாக்கியத்திலே ஐயகளம்[illegible]ன் விஜயநகரத்திலும் மீண்டுபோரு [illegible]ளன் சந்நிதி[illegible]தெ[illegible]ங்கிலே யருளிச்செய்தவார்த்தையை யநுசந்திப்பது.

எ-ம். பாட்டு - அம்மான்.

௬௮. (யானுர்) "நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு யிவ்வருகாயிருந்தேன்நான்" என்கிற அர்த்தத்துக்கு சம்வாதமாக அடியுக்தருடைய அபிநயத்தைக்காட்டுகிருர். பிள்ளையமுதனுர், "அம்மானுழிப்பிரான்" என்று மேலேகாட்டி "யானுர்" என்று குறையச் சொல்லிக் காட்டுவர்.

ஙு-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ரு-ம். பாட்டு - கடியன்.

௬௯. (குணஹானி யுண்டானுலும் அதுவிடுகைக்குறுப்பன்றிக்கே பற்றுகைக்குறிப்பு) என்னுமதுக்கு சம்வாதம். அகளுயை பிராட்டி[illegible] பார்த்து "ஸ்ரீகளுக்கு தெய்வம் பர்த்தாவேகாணும்" என்ன, அனந்தரம்பிராட்டி லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருந்தாள்; "நானிவர் பக்கல் ப்ரவணையாயிருக்கிற விருப்புக்கடி, பெருமாள் பக்கலுண்டான குணத்தாலே, என்றிறே நாட்டார் நினைத்திருப்பது; தைவயோகத்தாலே அவர்க்கு குணமுண்டான வித்தனை போக்கி, குணஹீனருமாய் விருபருமானுலும் நானவரை விடமாட்டாதேயிருக்கு [illegible]ப்பைகாட்டலா யிற்றிறே, அவரை குணங்களோடு வ்யதிரேகி[illegible]து வைக்கப் பெற்றதாகில்" என்றுளிறே.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம். பாட்டு - எங்ஙனேயோ.

௭௦. (புத்ரர்கள்) "[illegible]க பத்விஷயத்தில வகாஹனங்கொண்ட புத்ரர்கள் ஸ்லாகநீயர்" [illegible]ன்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். கூரத்தாழ்வார் (ஆழ்வான்திருத்தமப்பனுர்) ஓரளவிலே நங்கையார் திருவடி சார்ந்தவாறே "இன்னமு மொருவிவாஹம் பண்ணுவோமோ" என்று, விசாரித்து 'இதுதான் க்ரமத்தாலேவந்து ஆழ்வானுக்கு விரோதமாய்த் தலைக்கட்டும், இனிதான், 'அநுஸ்ராமிநதிஷ்டேத்' என்று, ஸாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது; இஸ்ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை யநுஷ்டிப்போமோ! பாகவத பரிசரியையைப் பண்ணுவோமோ" என்று, விமர்ஸியா "அச்சாமாந்ய தர்மத்தின்காட்டில் இவ்விசேஷதர்மமே ப்ரபலம்" என்று தவிர்ந்தார்

எ-ம். பாட்டு - நிறைந்தவன்பழி.

௭௧. (வன்பழி) என்றது வலியபழியை - இங்கு பழியாகச் சொல்லுகிறது, ஸம்ப்ரதேசத்திலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட விபாகமறவன்னை பார்த்திருக்கை யொழிய ஸ்வயத்னமென்று விவக்ஷித்து, ஸ்வயத்னம் பழியென்னுமதுக்கை ஐதிஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டரையும் ஸீராமப்பிள்ளையையும் [illegible], "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானுர்கள், பேசாதேயிருக்[illegible]றதென்" என்ன, "ஆகில், நாலைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு" என்ன, அவர்களையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒன்றுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "'இவர்கள் விவாஹப்ராப்த ரானுர்கள்' என்று சொல்லாநின்றுர்கள்" என்ன, "நாமே சத்ருஸமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மன்னியைக் கொண்டுவந்து நீர் வார்த்தார்கள். இத்தால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷ்டார்த்தமான ஸ்வயத்னமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயத்னரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை நித்தலத்கரித்து.

௭௨. (நீண்ட பொன்மேனியொடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) என்றவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். ஒருநாள் ஜீயர் கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பிள்ளை[illegible] கண்டு, "ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸர்வ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாஸகவிஷயத்தில் அவர்கள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவர்கள் ஸுபாஸ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இவி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—ஸாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" என்று பணித்தாரும்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—உடன்[illegible]ரலம்.

௧0-ம். பாட்டு [illegible] கோலங்கொ[illegible]ள்.

௭௩. (கோலங்கொள்ஸ்வர்க்கம்) என்றது ஸ்வத[illegible] [illegible] ஸ்வர்க்கம் [illegible] நில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான [illegible] [illegible]லே, "முகப்பில் ரமணீயத்தைப்பற்ற[illegible]" என்றதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோடொத்திருக்கச்செய்[illegible]தே வாசலிலே கழுநீர் செம்மண் பூசியிருக்குமாப்போலேகாண்" என்று ஜீயருளிச்செய்வர்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

௭௪. (வந்தருளி) என்று ஈடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். பட்டர் ஸ்ரீபுஷ்பயாக மணித்தானவா[illegible]ற நஞ்ஜீயரை பலகாலுமியல் கேட்டருளுவர்; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீரா

விட்டு யெழுந்தருளியிருந்து இப்பாட்டை இயல்சொல்லும், என்று ஜீயரை யருளிச்செய்து, தாம் யித்தை யநுசந்தித்திருந்து அனந்தரத்தே தாமு மிப்பாட்டை யியல்சொல்லி, 'யமநியமாதி க்ரமத்தாலே த்யேய வஸ்துவை மநம்பண்ணிப் புறம்புள்ள பராக்கையறுத்தநு சந்திக்கப் புக்காலும் சக்கரன்ப்ரல்போலே யிருக்கக்கடவ நெஞ்சுகள் பதஞ்செய்யும்படி, தார்மிகராயிருப்பா ரிவை சில ஈரச்சொற்களைப் பொகட்டுப்போவதே!' என்றருளிச்செய்தார்; நஞ்ஜீய ரிவ்வார்த்தை யுருத்தோறு மருளிச்செய்வர்" என்றருளிச்செய்வர்.

எரு. (வந்தருளி) என்கிற தாழ்ந்த ஸ்வரத்தாலே ஏபோடு தோற்றுமதுக்கு சம்வாதம். ஆப்பான் திருவழுந் தூரரையர், கையிலே தாளத்தை வாங்கி "வந்தருளி, வந்தருளி" என்று மேல்போகமாட்டாதே படுவராம்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

க-ம். பாட்டு - ஆராவமுதே.

எசு. (கடலிலுப்புச்சாறித்யாதி) இந்த திருநாமத்தினுடைய போக்யதை, தேசாந்தரஸ்தராய் பாஷாந்தரஸ்தரா யிருக்குமவர்களையு மீடுபடுத்து மென்னைக்கோளை இதற்கு யமருளிச்செய்கிறார். உத்தரபூமியிலே லோகஸாரங்க மஹாமுநிகள் வர்த்தியாநிற்க, இங்குத்தையான் ஒருவனங்கேறச்செல்ல, "பிள்ளாய், தக்ஷிண பூமியில் விசேஷமென்" என்று கேட்க, "திருவாய்மொழி யென்றொரு ப்ரபந்தமவதரித்து, ஸிஷ்டர்கள் பரிக்ரஹித்துப் போரக்கொண்டாடிக்கொடுபோகா நின்றார்கள்" என்ன, "அதிலே உனக்குப் போவதொ[ ]சந்[ ]தசொல்லிக்காணாய்" என்ன, "'ஆராவமுதே' என்கிற வித்த[ ]ய மெனக்குப்போம்" என்ன, "நாராயணாதி நாமங்கள் கிடக்க, இ[ ]க்கயேயு மொழ[ ]கிர்தேசமுண்டாவதே!" என்று அத்துப்[ ]ய "இச்சொல்லு நடையாடுகிற தேசத்தேறப்போவோம்" என்று அப்[ ]பாதேபுறப்பட்டுப் போந்தார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம். பாட்டு - மானேய்நோக்கு.

எஎ. (லக்ஷ்மணாதிகளைப் போலே யவதரியாதே ஸ்தாவரங்களா யிருப்பானேன்) என்ன, அதிலும் "நடையாடி யித்யாதி". உகந்தருளின நிலங்களிலுள்ள வைபோ[ ] மாகைக்கு ஹேது, பகவதபிமத மாகையாலே யென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜநநாதப் பிரம்ஹராயர், திருமுடிக்குறையிலே யொருமரம் வெட்டப்புக, அத்தை எம்பார்கேட்டு, "அல்லாளப்பெருமானே, ஈஸ்வர விபூதியை அழிக்கப்பார்த்தாயோ" என்ன, இவர்சொல்லும் வார்த்தைக்

கேட்கைக்காக, "ஈஸ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை; நாம் வெளமனான ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றமட்டாகக்கு[ ]நிர்வார்த்து ஆக்கும் சோலைபோலே பெருமானும் பெரிய பிராட்டியாரும்கூடக் கைதொட்டாக்குமவைகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

கO - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

ப்ரவேசம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடர்க்கும் மறுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடத்திலே "கூரத்தாழ்வான், ஆர்த்தராய் சரணம் புக, பெருமானு மிரங்கி 'நான்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் இருமதிளுக்குப் புறம்பானார்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்சென்று, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டித்தோ' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க வேண்டுவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் செல்ல, 'சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினார்" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நாமொருவன் தோறன்றிப் பெருமானை இரண்டுவார்த்தை சொல்லுவாராகப் [ ]லோமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ரதம்மம" இத்யாதி. ()

எகூ. (க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே பெ[ ]தார் ப்ரத்யாசத்தியாலே) இந்தை ஆ[ ] சம்வாத முகேன விவரிக்கிறார். "ஐய்யாழ்வார்க ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணாவதார மென்[ ]வாறே போரமண்டி யிருப்பர்கள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்சீயர்கேட்க, "நாநுவுக்கு ஸங்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தாநாதியிருக்கப் போகாதிறே; அப்படியே அல்லாத அவதாரங்களைப்போல ன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்று பிழவாலே வயிறெரிந்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார்.

கூ-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அO. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறார். அதாவது "நிலவுலாகர்கள் ருத்திரனைநோக்கி

தபஸ்ஸைப்பண்ண, அவன் ப்ரத்யக்ஷமாய் ‘உங்களுக் கெதுவே
ணும், இந்த தபஸ்ஸை யெதுக்காகப் பண்ணுகிறீ கோள்’ என்று
கேட்க, ‘எங்களுக்கொருத்தராலும் ஜயிக்கப்படாம லிருக்க
மூன்றுபட்டணம் வேணும்’ என்ன, ‘அப்படியே யுண்டாகக் கட
வது, அந்த பட்டணங்கள் மூன்று மொன்றோடொன்று கூடா
மல் சஞ்சரித்துக்கொண்டு திரியக்கடவது. மூன்று மோரிடத்தி
லே கூடுகிறபோது உங்களுக்கு ம்ருத்யுவான வாபத்துவரும்;
பேணிக்கொள்ளுங்கோள்’ என்று, சொல்லி போய்விட்டான்;
அதுக்குப் பின்பு, மூன்றுபட்டணங்களு முண்டாயிற்று, அவை
கள்தான் ஒன்றிரும்புக் கோட்டையாயும், ஒன்று வெள்ளிக்
கோட்டையாயும், ஒன்று பொற்கோட்டையாயு மிருந்தது; அந்த
பட்டணங்களிலே அசுரர்களிருந்து தேவர்களையு மவர்களுக்கு
ஹவிர்பாகங்கொடுக்க யாகாதிகள் பண்ணுகிற ப்ராம்ஹணர்களை
யும் பாதிக்கப்புகுந்தார்கள்; யாகாதிகள் நடவாதபடியினாலே
தேவர்களுக்கு பலக்ஷயம் பிறந்தது; தேவர்களுக்கந்தவசுரர்களை
ஜயிக்கப் போயிற்றதில்லை, பட்டணத்துக்கருகில் கிட்டவும் போ
யிற்றதில்லை; அதுக்குப்பின்பு ப்ரம்ஹாதிகளான தேவர்களெல்
லாரும் கூடி ருத்திரனருகேசென்று ‘எங்களுக்கு ஹவிர்பாக
மில்லாமல் போயிற்று, யாகம் நடத்துகிற வூர்களிலே அந்தபட்
டணத்தோடே சென்றிருந்து விடுகிறார்கள், அவர்களெல்லாரை
யும் சம்ஹரிக்கிறார்கள் ஆகையாலே அவர்களை சம்ஹரிக்கவே
ணும்’ என்ன, ‘நச்சுமரமாகிலும் நட்டமரங்களை வெட்டுவாருண்
டோ, எனக்குச் செய்யப்போகாது’ என்ன, அதுக்குப் பின்பு
திருப்பாற்கடலிலே சென்று ப்ரம்ஹாதிகள் கூப்பிட, அப்போது
ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரத்யக்ஷமாய் பெரிய திருவடி நாயனாரி லெ
ழுந்தருளி சேவை ப்ரசாதித்து, ‘என்வந்தீகோள்’ என்று கே
ட்க, அவர்களும் ஏவம் வ்ருத்தாந்தமெல்லா மீஸ்வரனுக்கு விண்
ணப்பஞ்செய்து, ‘தேவரவர்களை சம்ஹரிக்கவேணும்’ என்ன, ‘நீங்
கள்தானே யெல்லாரும் சம்ஹரிக்கவொண்ணாதோ’ என்ன, ‘அந்
தவசுரர்கள் தாங்கள் சிலதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பது, சிலயாகங்
கள் பண்ணுவது, இப்படி சிலதர்ம ஸாத்தை யுண்டாயிருக்கச்
செய்தே, எங்களால் ஜயிக்கப்போகாது என்ன, ‘ஆனாலவர்
களை ஜயிக்கிறோம், நீங்கள் ஸ்வஸ்தானங்களிலே போருங்கோள்’
என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு வ்ருத்த பௌத்தனாகக் கொண்டு
புறப்பட்டு ஓரோட்டையு மிடுக்கிக்கொண்டு, கையிலே புல்லையுஞ்
சுற்றிக்கொண்டு, அவர்கள் பட்டணங்களிலே சென்று, ‘தர்ம
நிஷ்டன்’ என்னும்படி சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னான்; அவர்
களு மிவனை, ‘தர்மிஷ்டன்’ என்று விஸ்வஸித்து ஒருயாகம்

பண்ணத் தொடங்கினார்கள், அப்போதவன்வந்து ‘ஏது உத்யோ
கிக்கப் புகுகிறீர்கோள்’ என்ன, ‘யாகம் பண்ணப்போகிறோம்’
என்ன, ‘அதுக்கேது சமித்துக்க ளேதுக்கு’ என்ன ‘ஹோமம்ப
ண்ண’ என்றார்கள்; அப்போதவன் காஷ்டம் இல்லையோ பிறக்கிற
தில் புல்லைத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதன்றோ;
‘ஹவிஸ்ஸையேதுக்கு’ என்று கேட்டான், ‘தேவர்களுக்கு ஹவிர்பா
கங்கொடுக்க’ என்றார்கள், இதுக்கவன், ‘ஒருத்தன் சோறுண்ணப்
போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலே
யிட்டுவைத்துத் தான்போனால், அவனுக்கு அவனுண்ட சோறு
வந்ததுவன்றோ தேவர்களுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமுங்க
ளுக் குதவும்’ என்றும்; ‘இந்த ஆடுகளேதுக்கு’ என்று கேட்
டான், ‘வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண’ என்றார்கள், ‘அறுப்
பட்டுவாணியன் பரமதார்மிகன்’ என்றும்; இப்படியே அவர்
களை க்ருத்ரிமோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவர்களு மவன்
வார்த்தையை விஸ்வஸித்து யாகம் பண்ணுகிறதையும் விட்டு,
தர்மஸாதனங்களும்போய் ருத்திரனையும் நிந்திக்கத் தொடங்கினார்
கள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசென்று
‘உன்னை நிந்திக்கிறார்கள் கண்டாயோ’ என்றான், அதைக் கேட்டு
அவனும் கோபித்துக்கொண்டு அவர்களை ஸம்ஹரிக்க உபக்ரமித்
தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸ்ஸாயிரு
ந்தது, ஸர்வேஸ்வரன் அம்பாயிருந்தான், ருத்ரன் அ[illegible]
ளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தப்பட்டணங்களோடு அவ[illegible]ளை ஸம்
ஹரித்தான்; பின்பு தேவர்களுக்கு ஹவிர்பாக முண்டாயிற்று.
இப்படி ஈஸ்வரன் க்ருத்ரிமத்தினாலே ஜயிக்கையினாலே [illegible]
வேடம்” என்கிறார்.

(முன்பவிஷ்யாதி) “[illegible]” என்றதினர்த்த ஸாமர்த்யத்தாலே
மன் வெடுத்துப்பார்க்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். “இவனுக்
காத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்” என்றதால் பவியானே
ருத்ரோச்சிராய [illegible]த்வத்துக்கை நிர்ணயம். “பண்டொரு
நாள் ருத்திர தத்வமே பரதத்வம்” என்றெழுதி “எழுதிவிட்டுப்பா
ருங்கோள்” என்ன, அப்படி பலருமெழுதி வெழுதிட்டாரிடக்
செய்தே; ஒருவர் “நாராயணனே யிவ்வோலையை கெடாமே சோதித்து
தாவிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாகாது, [illegible]
தேவதைக்குண்டான [illegible]ங்கள் “ஸர்வேஸ்வரனாலே” என்று
ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நின்றன; ஆனபின்பு இன்று, நீசொல்
ல, நானெழுதிட்டுப் போகிறேன்; நானொரு வியவஹாரத்தில்
தோன்றி “இவனுக்குருமிருந்தா[illegible]னி! என்ன கேட்பதில் இன்று நீ
நினைந்ததைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ” என்றார்.

சு-ம். பாட்டு - நின்னிவாறும்.

அஉ. (நீயர் இவ்விஷயத்தில் படுகிறபாடெல்லாம்) இவர்படுவது ஆஸ்ரிதார்த்தமான செயலுக்காகையாலே ப்ரசங்காத் அவனாஸ்ரிதார்த்தமாகச்செய்யும் செயலுக்கு ஐதிஹ்யம். வடக்குநின்றும் போரப்பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் பெருமாளை திருவடி தொழவேணும்" என்றுவர, ஆழ்வார் திருநகப் பெருமாளையர் தீர்த்தத்திலன்றிரா, திருமாலையைப் பரிசமைந்து பெருமாளை மத்தஜநங்களை யேத்தமாப்போலே யேத்திவசமாக்கி கணிசங்கொண்டு, "நாயன்தே, தேவர் திருவடிகளுக்குப் போர கல்லாரொருத்தர் எழுநாற்று காதமாகவுண்டு தேவரை 'திருவடி தொழவேணும்' என்று வருகிறது; இவனை யழைத்துக்கொண்டு சம்பாவனை பண்ணியருளவேணும்" என்ன, பெருமாளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று திருவுள்ளமாய் அருளப்பாடிட்டு திருப்புன்னைக்கீழ் நின்று அவர்நின்ற விடத்தளவும் செல்ல காலுகோல் தரை திருக்கைத்தலத்திலே யெழுந்தருளி விண்ணப்பஞ் செய்வார்களை யெல்லாமருளப்பாடிட்டு "வாரிகொள் இவன்வந்த ஆரத்துக் கெல்லாம் யோருமோ நாயினுக்கும் செய்ததாம்" என்று திருவுள்ளமானார்.

அங. (இப்படியேத்யாதி) அநுகூலரானவரைப்போலே ஸாபராதரான நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்ன; புருஷகாரபலத்தாலே கூடுமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் சுகூ-வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்ப்பது.

சு ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

உ-ம். பாட்டு - காதல்.

அச. (திருவடிகளிலே விழுந்தாலுண்டாப்போலே தாரகமாயிருக்கும்) என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மதித்தான் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஸ்ரீபாதத்தே தலைப்பட தெண்டனிட்டவன்று எனக்குண்டு பசிகெட்டாப்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

சு-ம். பாட்டு - போற்றி.

அரு. (ஆர்த்தத்வனி செவிப்படும்படி யுயரப்போற்றி யென்கிறான்) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். பிள்ளையமுதனார் திருவிருத்தவணாயார்வனை ...ப்பதத்துக்கு பட்டருளிச் செய்ததென்" என்றுகேட்க, "தன்னார்த்தியவற்றின் செவியிலே படும்படி யுயரச்சொல்லுகிறான்', என்றருளிச்செய்தார்" என்ன, "தெய்தல் நிலத்தில் புன்னை படர்ந்தன்றே கிடப்பது, இங்கனே சொல்லக் கூடுமோ" என்ன, அவன்பட்டர்பாடேவந்து "இங்களே

பணித்தார்" என்ன, "இவ்வர்த்தத்துக்கு நிர்ணயம் —இசையாயிற்று; அதுவே தீர்த்தியென்று — உயரச்சொல்லியிருக்குமோ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

க-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அசு. (த்வயகூரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விருசகரமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மாமகா:பாண்ட வாச்சைவ" என்கிறவிடம் திற்குச் சொல்லும்படி "என்னுடையவர்களென்றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிதே விருசபர்யந்தமாக்கிவிட்டது" என்று.

ங-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரவேசம்.

(இப்படி தாழநின்றவன் ஸர்வேஸ்வரனென்கிறார் என்றுநள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணைக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறாரென்று, "இதிலே யொருவர் தோற்றபட்டருளிச்செய்வர்" என்று ஜீயருளிச்செய்வர்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—தூவை.

சு-ம். பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டருளிச் செய்யக்கேட்ச் சொ... கஞ்சனூரில் வண்டுவனைப் பெருமாளிருந்தவர், "மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக்கைச் சக்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பர்யமென்" என்ன; "சோளேந்திரசிங்களையுருக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறாரான்" என்றருளிச்செய்தார். சோளேந்திரசிங்களை உருக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீறுடையவனென்றபடி, உருக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி; அதாவது மதித்தோமிதயாவ்யை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னபடித்துக்கொள்ளும்படி யென்றபடி; சோளேந்திரசிங்களுவது பெருமாளுடையவாளை. "வலக்கையாழி" என்கிறவிடத்தில் பரமசக்ர விசிஷ்டனுணவாகாரம் சொல்லிற்றொழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதிகேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்களை என்றவாக்யத்தாலே பலிதம்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—[illegible]வனில்.

ப்ரவேசம்.

௫௯. (இ[illegible]ங்கேபுக்க முடியவமையும்) இங்[illegible] ஸ்ரீகளர்வார்த்தையை நினைப்பது. ஸ்ரீவானரவீரர்கள், "மலை[illegible]க்கொண்டு கடலை அணைசெய்கை சம்பாவிதமோ" என்ன; ஸ்ரீந[illegible]ர் "பெருமாள் காடே வெழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ர[illegible]ஸைபஹரிக்கையும், பெருமாள் சோகிக்கையும் சம்பாவிதமோ; [illegible]தாகிலும் வருமவை தப்பாதிறே" என்றார்.

௬௦. (குடிஸ்வபாவமன்றிக் கேதைவகல்பிற மாகைபாலும் தவிரவொண்ணு தென்னுமத்தை) ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (பிராப்டியித்யாதி) "கல்பித மபாதிக்ரமணீயம்" என்றதுக்கு சம்வாதம். (ஸ்ரீகளரித்யாதி) "இதுக்கு பெரியஜீயர் காலந்துடங்கி சம்ப்ரதாயமில்லை [illegible] அருளிச்செய்வதோ ரர்த்தமுண்டு என்றருளிச்செய்வர், அதாவது சமுத்திரராஜன் தோன்றினவளவிலே "விஸ்வகர்மாவின் மகனான நளன் சேதுபந்[illegible]னாக் கென்று கல்பிதனுயிருக்கிறான், அவனைக்கொண்டு இடைபக்கலிலே சேதுபந்தனம்பண்ணிக்கொள்ளும்" என்று சொல்லிப்போனவளவிலே பெருமாள் திருவடிகளிலே நளன்வந்து சேவித்து "சமுத்ரராஜோக்தி சத்தியமோகான் சேதுபந்தனம் பண்ணவல்லேன்" என்றுசொன்ன வார்த்தையை நினைப்பதென்றபடி.

௨-ம். பாட்டு - குமிறும்.

(தடுமாறுகிற வவஸ்தை) என்றதுக்கு சம்வாதம் - ராஜகோஷ்டியிலே "உகும், இகும்" என்[illegible]சிலர் பொருள்சொல்ல விக்ரமசிங்கனென்பா னொருவன் "அ[illegible]கன்றைக் கடக்கக் கட்டிவைத்தால் முலைக்கண் கடுத்துப் பசுவலமர்ந்து படுமாப்போலே, உள்ளோடுகிற க்லேசம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற விவளுக் கிதுவார்த்தையோ" என்றான்.

௩-ம். பாட்டு - குழையும்.

௬௨. (மழைபெய்தா லொக்கும் கண்ணநீரினொடு) கண்டவனந்தரம் கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறதற்கு ஐதிஹ்யம். மணக்கால் நம்பிகள் ஆளவந்தாரை பெரியபெருமா[illegible] பக்கலிலே கொண்டுபோய் திருவடிகளைக்காட்டி "உ[illegible]இதுக்குமேலில்லை, இவ்விஷயத்தை யிப்போதே சாக்ஷாத்க[illegible]கவேணும்," என்ன, கண்ட வனந்தரம் கண்ணும் கண்ணநீ[illegible]மா யிருந்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

௬௩. கள்வன் கொல்லிதாயார்க்கேல்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாத முகேன தரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார் [illegible] "உண்ணுஞ்சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது" என்று கேட்க, "இருவராய்ப்போனவர்களுக்கு வழிதெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வழிதெரிய வேண்டுவது" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல "அங்[illegible]ன்று காணுங்கோள் [illegible] யாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய மு[illegible]டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

௬௪. (கண்ணும் கண்ண[illegible]நீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்[illegible] என்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். நஞ்சீயர், "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதி லொனுக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவர் ஸமிதிலராய் கண்ணும் கண்ண நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்றருளிச்செய்வர்.

௬௫. (பகவத்குணாநு சந்தான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதஸ்வ[illegible]நாப் தம்) என்னு மதுக்கு சம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறுவொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனைக்கண்டு "உம்முடைய ஊரேது" என்று கேட்க, "என்னூர் திருக்கோளூர்" என்ன, "அங்குநின்றும் போந்ததேன்" என்ன, "[illegible]த்தை நடவாமே போ[illegible]தேன்" என்ன, "அ[illegible] கழுநீரை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலையோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே" என்றானும்.

௬௬. (போகுநாளன்று) என்கிற[illegible]க்கு சம்வாதம். எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறு னொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு "எங்கு நின்றும்" என்ன, "திருக்கோளூரில் நின்றும்" என்ன, "அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பர்களோ" என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - [illegible]வை.

௬௭. (ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வெற்பென்) ப்ரசங்காதத இதம்ப. (ஊரும் நாடு மித்யாதி) "இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்[illegible]னவாகாதே" என்று பெற்[illegible]ன

நம்பிள்ளையைக் கேட்க "அதுக்கு வ்யபிசாரமுண்டு 'பந்துக்கள் அதை' என்கிற விடத்தே தட்டுப் பிறக்கும்" என்ன, "அங்ஙனே யிறே" என்றிசைந்து போனார்.

௯-ம். பாட்டு - காரியம்.

௯௮. சிஷ்யர்களை பகவத் ஸம்பந்தங் கொண்டுத் [illegible]ஹ்யதா புத்திபண்ணி கொண்டாடுகிறதுக்கைதிஹ்யம். ஒருநாள் நம்பிள்ளையை, ஜீயர் கோஷ்டியிலேவைத்துப் போரக்கொண்டாடி யருளி, "தன் சிஷ்யனைத் தான் கொண்டாடாநின்றான்' என்றிராதே, கிடீகோள், [illegible]தாரும் பிள்ளையை பிள் [illegible]யென்றென்னைப் பெறுவரோ' என்று பண்டுசொன்னதுமுண் [illegible] கிடீகோள்" என்றருளிச்செய்தார்.

௯௯. அம்முணியாழ்வான் தன் சிஷ்யனைத் தான் [illegible] தண்டனிடா நிற்குமாம்; "இதுவென்" என்றுகேட்க "அவ்வ[illegible] வைஷ்ணவர்களை யருத்தத்தாலே யதியவேணும், இவ[illegible] நானறிய வைஷ்ணவர்களென்றுதரிப்பன்" என்றான்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

௧-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

௧௦௦. (தன் சன்னிதியிலு மித்யாதி) தன்னையும் தன்னுடைமையையு மாம் நிதரிட்ட வழக்காக்கி பக்தபராதந்த்ரனாகையாலே ஆழ்வாருக்கு கொடுக்கலாமென்னுமத்தை ஐதிஹ்ய முகத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் ஸேவிலே பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசரைக்கொண்டு ஆழ்வான் புக, "ஆழ்வான் பன் [illegible] நெஞ்சாறலாறுவது ஆ[illegible]வந்தார் ஸ்ரீபாதத் தேறப்போனவிறே" என்றவார்த்தையை நினைப்பது. இதினுலவருக்குக் கருத்து பெரியபெருமாள் சன்னதியிலே தேவரீர் சென்று "திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேணும்" என்றொருவார்த்தை யருளிச் செய்தால் பெருமாள் கேட்[illegible]ருளாரோ, அது செய்தருளாமையாலே வர்த்தக்கம் பரமபதத்திலேபோய் ஆளவந்தார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலொழிந்து தீராதென்று. ஸ்வாசார்யரான எம்பெருமானாரைவிட்டு "ஆளவந்தார்" என்கிறதென் என்னில்; எம்பெருமானா ரிங்கே எ[illegible]ந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசார்யரான ஆளவந்தா ரென்[illegible]றார்.

௩-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

௧௦௧. (அற்றது பொருந்தும்படி) அற்றமாங்காய் பொருந்தும்படி. தர்மபுத்ராதிகள் வார்த்தை[illegible]சான்றுப்போலே சேராது வவது முக்கள்

வார்த்தையாலே நம்பக்கலிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கியத்துக்கு தாத்பர்யம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ருஷ்ணனும் தர்மபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அர்ஜுனன் மாம்பழத்[illegible]து விழவிட, அதை திருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காரணமா யிருக்கும், அவன் சபி[illegible]கப்புகுகிறான்" என்ன, "ஆனாலு வொட்டும்படியென்" [illegible]ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங்கோள், அ[illegible] வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவங்களை[illegible] சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மம[illegible]தே" என்[illegible] அந்தமாம்பழமும் [illegible] வார்த்தை.

௬-ம். பாட்டு - என்பின்னு.

௧௦௨. (இப்புனர் மதனில் [illegible]) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவதொரு வார்த்தை [illegible] அருளாளப் பெருமா னெம்பெருமானாருடைய வக்ரிமதசையிலே "திருவுள்ளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடியென், என்[illegible] கிடந்தேன்" என்றார் என்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யரு[illegible]செய்யும் வார்த்தை. [illegible]ம் பண்ணினது சரணாகதி யாகையால் [illegible] பலத்தோ[illegible]சாரியாக மாட்டாது. இனி சரண்யன் நீர் [illegible]னாலே நமக்கு [illegible] முடியில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணாகதி [illegible] யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான உபாய முறைமையாலே பலசித்தியானாப்போலே, நம்முடைய ஆனுகூல்ய சங்கல்பாதிகளா லன்றிக்கே ஸாரண்யமுறைமையாலே பலிக்குமென்று.

௧௦-ம். பாட்[illegible] - வந்திருந்து.

௧௦௩. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பர்யம்; தேவாரமென் அர்ச்சனைக்கு நாக்குவார்ச்சனையாய்; க்ருஷ்ணார்ச்சனை யெப்படி அர்ச்சகனுக்கு பாரதந்த்ரமாயிருக்கும், அப்படி யிவனு மக்குபார தந்த்ரனாயன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி ப[illegible]ரிசரமான விவனை யிப்படி கோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி. "உ[illegible]ம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத்திலே, விண்ணப்பஞ்செய்வார் தம்முடைய கைலாசையிலே யிருந்த தீர்த்த விக்ரஹத்தை "பாக்கு" என்கிற புத்தியாலே யெடுத்தார்; தம்முடைய திரு[illegible]த்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கண்டு "எம்பெருமான[illegible] என் றதிக்க, மீளத் தம்முடைய திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, திருப்பரிவட்டத்தி லேவைத்து, திருவொற்றியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைந்து,

மீளவும் கைவாளையிலே கல்வளரப்பண்ணி, இப்படிப் பலகாலும் அடைக்காயமுது செய்கிறதைக் கண்டொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பொறுக்கமாட்டாமல், "இந்த வெம்பெருமானை அடியேனுக்கு ப்ர ஸாதிக்கவேணும்" என்ன, அவரும் "அங்கீகரித்தருள" என்று கொடுத்தருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஶாஸ்த்ரோக்த மானக்ரமத்திலே திருவாராதனம்பண்ணி அமுதுசெய்யப்பண்ண; அவ்வெம்பெருமானவருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி "ஆழ்வார் திருவாய்மொழியே தாரகமாயிருக்கிற, கைங்கர்யஞ் செய்வார் கைவாளையிலே யொதுங்கி அவருடைய வஶர்தமயமான ஸ்பர்ஶமும் பெற்று, அவர் பாடுகிற வாழ்வாருடைய விசைமாலையையும் கேட்டு, ஸுகத்திலே யிருக்கிற வென்னை யென்பாடு படுத்துகிறாய்" என்றருளிச்செய்ய, அவர் போர பயப்பட்டு இவர்கையிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தாரென்கிற கதையை அருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

௧-ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

௧௦௪. எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதைபி னெல்லையை யருளிச் செய்கிறார் (பாதகத்தின் ஸந்நிதியிலே யித்யாதி) சிறியத்திருவடி பெரியதிருவடி எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கு மவனன்றோ வென்றபடி, பாதகத்தின் ஸந்நிதியிலே பாத்யம் ஜீவிக்கக் கூடுமோ வென்ன; "ஸுமுகனென்கிற ஸர்ப்பவிசேஷம் பெரிய திருவடிக் கஞ்சிவந்து ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணம்புகுர 'இவனை நீ ரக்ஷி' என்று பெரியதிருவடி கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவனுமிவனை யொரு பாதை வாராதபடி ரக்ஷித்தானென்று மஹா பாரதோக்தமான ஸுமுகன் கதையை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்.

௨-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னாது.

௧௦௫. (சதுர்தோபாயமான விஶ்வரனையொழிய வேறுபாயமில்லை) என்கைக்கு ஸம்வாதமாக வைதிஹ்யம். நம்பிள்ளை ஜீயரை யொருநாள் "'பஞ்சமோபாயமென்று கொண்டோர் ஶரணுண்டு'யென்று சொல்லாநின்றார்கள், நாட்டிலேயுமங்ஙனே யிருப்பதொன்றுண்டோ" என்று கேட்டருள "நானறிகிறிலேன்; இனி சதுர்தோபாயந்தான் பகவானேயாயிருக்கையாலேயோமாயீதஞ் சொல்லுவாரைப்போலே 'அவனுக்கு மவ்வருகே யொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான் கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார் "ஆனால், 'ஆவா' என்கிற பாட்டருளிச்செய்யும்போது, எனக்குத் தனியே யொருசாதனம் கண்டு தரவேணுமென்கிறார்' என்றருளிச்செய்கையாயிருக்குமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன்ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அங்கு இங்ஙனே காண்பொருள்—நீயுமொன்றாயிருக்க காணிங்ஙனே யிழப்பதே யென்கிறார்கா ண்" என்றருளிச்செய்தார்.

௧௦௬. (ப்ரபோ) சதுர்தோபாயம் ஈஶ்வரனென்னுமிடம்; ஆனால் ப்ரபத்திகொண்டு கார்யமில்லையே யென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோரைதிஹ்யம். நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே யாஶ்ரயித்தானொருவன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன்" என்ன; செவியைப்புதைத்து "நாதமுனிகள் தொடங்கி யிவ்வளவுமுள்ள பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓரான்வழியாய்கொண்டு போந்தவித்தை இதின் பெருமையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினார்.

௧௦௭. (ஆவாவென்னுது) என்னதென்னென்ன, ஈஶ்வரனுக்கித்யாதி) ஈஶ்வரப்ரீத்யர்த்தமாக வன்றிக்கே பகவத்ஸம்பந்த முண்டாம் போதும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். நஞ்சீயர் "ஒருவனுக்கு பரார்த்தமஸம்ய மாயிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு' என்றறுதியிடலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என்றிருந்தானாகில் 'நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே ஸைவாநகவமையும்" என்றருளிச்செய்தார்

௭-ம். பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேஶம்.

௧௦௮. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அந்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹாபாரத ஸித்தமான வைதிஹ்யத்தாலும் தர்சிப்பிக்கிறார். உதங்கன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் ஸம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவர்களை யழியச்செய்யாதே துர்யோதனாதிகளையழியச்செய்தாய்; இப்படி பார்வுசெய்யப்போமோ" என்றுப்போலேயிருக்க வவன்சொல்ல, க்ருஷ்ணனுமவர்கள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தர்மருசியில்லைகாண்" என்ன "நீயின்னை யவர்களுக்கு தர்மருசி யுண்டாக்கிக்கொடாதொழிவானென்" என்றானிறே.

எ-ம். பாட்டு - ஒன்றுசொல்லி

கoக. (நீசெய்தவித்யா...) மானசாநுபவத்தில் த்ருப்தனுகாதே "காணவேணும்" என்கிறபடியான பாரிப்பைப் பண்ணுகிறனென்று கருத்து. ஒரு... டனௌவிலே ருத்ரன்வந்து "பிக்ஷைவேணும்" என்ன, "அப்படிசெய்கிறோம்" என்று சொல்ல, "உன்பிள்ளையை யறுத்து அந்தமாம்சத்தை யிடவேணும்" என்ன, "அப்படியே செய்கிறோம்" என்றான்; அந்த வ...ரத்திலே அந்தப்பிள்ளை பள்ளிவாசிக்கிற விடத்திலே சற்று நித்திரைபண்ணி சொப்னங் கண்டு அந்த சொப்னத்தை வீட்டிலே வந்து "அப்பா அப்பா தர்சனங்கண்டேன்" என்றான்; "அதேது" என்று கேட்டான். "என்றலையையறுத் தொருத்தனுக்குக் கொடுக்கக்கண்டேன்"என்றான்; அப்படியே கேட்டிருக்கவும் தாயும் தமப்பனுமாக அந்தப் பிள்ளையை யறுத்து, "முகத்தை நறுக்காமல், கண்டுகொண் டிருக்கலாம்" என்று விசாரித்து அடுப்புக் இடையிலே பொகட்டுவைத்து மற்ற மாம்சத்தை விருந்திட்டார்கள்; அப்போதந்த ருத்ரன் இவர்கள் மனஸ்ஸை சோதிக்க "அட்ட இருக்கச் சுட்டமுகத்தைக் கொண்டுவா" வென்றான். அத்தையு மிட்டார்கள் யென்ற கதை.

...ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

...வேசம்.

கக... ஆழ்வாருடைய வார்த்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற வித்திருவாய்மொழியிலுடைய வர்தத்தை கரைமேலே நிற்கிற அஸ்மதாதிகள் சொன்னால் விரசமாயிருக்குமென்றுமத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே சகிசிப்பிக்கிறார். பட்டரித்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யும்போதெல்லாம் "ஆழ்வார்க் ...படுகிறதசை யறியாதே யவருடைய பாசுரத்தையு மின்றிக்கேயிருக்கிற நாமென் சொல்லுகிறோம்" என்று திருமுடியிலே கையை வைத்துக்கொண் டிருப்பர்.

ககக. (நெடுமுச்செறிவதென்றது) இவ்வவஸ்தையில் சயத்தினத்திலே யிழியாதே அவன்கைபார்த்து இருக்கும...க்கிரண்டுதாஹரண மருளிச்செய்வதாக வடிகொண் டிருக்கிறார், (எல்லாவனவிலு மித்யாதி) இதுக்கு சம்வாதம் ... ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

ககஉ. அகளங்க ப்ரம்ஹராயர் அடையவளைந்தான் செய்யாநிற்கச் செய்தே மதிள் போக்குகைக்காக விளையாழ்வா னகத்தை வாங்கப்புக, பட்டாரத்தைக் கேட்டருளி "வாரீர்பிள்ளாய் நீர்செய்கிறமதின் பெருமாளுக்கு ரக்ஷகமென் றிராதே கொள்ளீர்; இக்குடிக்கிற நாதுகுடியுங்காணும் பெருமாளுக்கு ரக்ஷை; ஆனபின்பு நீர்செய்கிறவையெல்லாம் மழுகிது, 'இவையெல்லாம் நாம் செய்கிறோம்'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறார்' என்னீர், உயக்... வழிபோக வட்டாங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

ஞ-ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்

ககஈ. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு ...மே. தேறினவளவு யமென்கை. ... சம்வாதம். (உய்ந்தபிள்ளை யாடும்போது) "கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே" என்று ஜீயரருளிச் செய்வாராம்.

கூ-ம். பாட்டு - என்திருமகள்.

ககச. (விசிஷ்டத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "விசேஷணுச்சத்திலே" என்கிற விருக்காபித சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள்ளையை "என்திருமகள்" என்று திருநாமம் சாத்தினான். பட்டர் பெருமாளுக்கு "அடியேனை 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நாமும் 'இவரெங்கள் நாய்ச்சியாருக்கு கல்லர்' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமாள்' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்"என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

கக-ம். பாட்டு முகில்வண்ணன்.

ககரு. (அடியடையாதாள் போலிவளுறுவி யடைந்த...) என்றவிடத்திலே "திருமலையிலும் அவ்வாசன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம்கேட்க எழு... வனவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீர் க்ருபையாலுபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அன்னார் முகந்தருளி "அடியடையாதாள் போலிவளுறுவி யடைந்தனள்' என்று ஆழ்வா ரருளிச்செய்தபடியே பெருமாளை சேவிக்க பெற்றீரோ' என்றருளிச்செய்தார்" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

கக௬. (வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி) என்கையாலே சதுர்புஜத்வம்தோற்றுகிற தென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம். இளைத்துக்குறிபகள் ப்ரஸ்னத்துக்குபட்டர் பரிஹரித்த வார்த்தையை அருளிச்செய்வ தென்றபடி. ..-ம். ஐதிஹ்யத்தைப்பார்க்க.

எ-ம். பாட்டு பேசாயில்.

ககஎ. (இபோகேந்த்ராஜஸ்யே வப்ரதிகூலாவிமோற்றம்) ராவணவதாகந்தரோத்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு சைர்தோஷம்தோற்றுகிற தென்கைக்கு பாமாசார்ய சம்வாதம். "கேந்த்ரதோஷத்தாலே வந்தது போக்கி இபதோஷத்தாலே ...தன்று" என்று.

௫-ம். திருவாய்மொழி—[illegible]பார்.

ப்ரவேசம்.

ககஅ. ஆழ்வா ரொருகால் இத்திருவாய்மொ[illegible] யடங்கலும் ராமாவதார விஷயமாக[illegible]வித்தாலும். அ[illegible]க்கடி ஆயிரத்திலொன்றும் கடலில் குளப்படியம்போலே பெரு[illegible]ாளுடைய குணத்திலேக தேசங்களிறே அல்லாத வவதாரங்கள் எல்லாவற்றிலுமுள்ள தென்று.

௩-ம். பாட்டு - கேட்பார்கள்.

ககஙு. நிட்டினை சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகையாலே நாமும்திட்டினால் நமக்கும் மோக்ஷமுண்டேயென்ன; "அது புருஷார்த்த மன்று" என்னு மத்தையாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். ஆள வந்தார் "சிசுபாலன் பெற்றிலன்காண் " என் றருளிச்செய்வர். "அதுவென்னென்னில் இதுக்கடியாகச்சொல்லலாவ தொருசாதன மிவன்கையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைக்கு கொற் றவன் வாசலுக்குள்ளே சுழற்றியெறிந்தா னத்தனைகாண்" என் றருளிச்செய்வர்.

௧௧-ம். பாட்டு - தெளிவுற்று.

க௨௦. (தொக்கிற்[illegible]) த்ருடமாயிருந்ததோ—"இப்படி யிருக்கிற வர்ஜுன னுக்குப்ராப்திசித்தியாயிருக்கு தகப்ப்ரயோஜனத்வமின்[illegible]ையை" என்னு மத்தையாப்த சம்வாதத்தாலே தரி[illegible]பாரத சமரத்திலே நின்று அர்ஜுனனை நோக்கி "[illegible]னைவிது உனக்குத் தொங்கிற்று, எதிரே போந்ததோ" [illegible] "ஸ்திதோஸ்மி" என்ன, அ[illegible] "இருள் ககாரியஞ் செய்யப்பார்த்ததெய்" என்று கேட்க "(கரிஷ்யேவசனம்தவ) தேவரீரேவிவடிமை செய்யக்கடவேன்" என்றுனிறே. "அர்ஜுனன் தான் எம்பெருமானைப் பெற்றுனே யில்லேயோ" என்று நம்பிள்ளை ஜீயனைக் கேட்க, "உமக்கதுகொண்டுகார்யமென், இது சொன்னவன் சர்வசாதாரணனுகில் பகவதுக்தியென்று மிடம் ஸித்தமாகில் நத்தாமுடைய கர்மானுகூலமாகவும் ருச்யனுகூலமாகவும் பெறுகிறார்கள், பெற்றவர்களை யாராய்ந்து பார்த்து அத்தாலேயன்றே நாம் பற்றப்பார்க்கிறது" என் றருளிச்செய்தார்.

௯-ம். திருவா[illegible]மொழி—பாமரு.

ப்ரவேசம்.

க௨௧. இந்தத் திருவாய்மொழியி லோடுகிற வார்த்திப்பேச்சுக்கு நிலமன்றென்னு மத்தையாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "அம்மங்கி[illegible]மாள் 'இத்திருவாய்மொழி பாடக்கேட்ட டனுபவித்தப்

போருமிதுக்[illegible]மேற்பட இதிலோடுகிற [illegible]ார்த்திக்கு நம்மால் பாசுரமிட்டுச் செ[illegible]ல்லப்போகாது' என்று [illegible]ணிக்கும்" என் றருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கு.

௨-ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

க௨௨. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு முண்டான வாசியையாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். நம்பி திருவழுதிநாடுதாசர், "ஸ்ரீகீதைபோவா னொருவன் சந்நியாசதல்லியிலேவந்து கண்டால், பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுவித்தனைபோக்கி அங்கவர்க ளுள்ளிடங்கொடார்கள்; திருவாய்மொழி யப்யசித்தா னொருவிண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால், சர்வேஸ்வரனும் தங்க ளிருப்பி க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு நங்க ளிருப்பிடத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பர்கள்" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

௩-ம். பாட்டு - ஆமுதல்வன்

க௨௩. ஜகத்தையெல்லாம் திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க ஞானமுடையனாக வேணுமிறே; ஆகையாலே நமக்கு பூர்வாமதிகல மருளினபடியை "தற்றேற்றி" என்றதற் கர்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். என்[illegible]க்கலிலே தன் ஸ்வரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்று த[illegible]இக்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "திருப்புற்றுக்கும் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வ[illegible] திருமுன்பின் சோபானத்திலே ஆளவந்தா ரெழுந்தருளியிரு[illegible] உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவனைக்கண்டு 'ஆமுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்" என்று.

௪-ம். பாட்டு - அப்பனே.

க௨௪. (என்னுகியே) என்பக்கலிலே தானுய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. "தான் பாடினனுகில் சிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனுகிலும் வருத்தி யொருபடிதலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்னோட்டை ஸ்பரிசத்தால் வந்[illegible]தோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக்கட்டினுன்" என்று.

௩௦-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

ப்ரவே[illegible]ம்.

க௨௫. (நினைத்திருக்கும் ஸ்வபாவனுயிருந்தான்) தனக்[illegible] வருந்தவென்றது தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்த[illegible]ன வென்[illegible]படி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு க்ருஹஸ்தனானவன் தேடிக்கொண்டுவந்த பதார்த்தத்தை க்ருஹிணியானவள் அந்தை நன்றாக ஸம்ஸ்காரம்பண்ணி பரிமாறினால் அது தானே யவனுக்கு சந்தோஷ ஹேதுவாயிருப்போலே" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். பாட்டு - மலரடி.

கஉசு. ஆழ்வார் பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது. இவரை யிடுவித்துத் திருவாய்மொழியை பாடுவித்துக் கொள்ளுகை. எல்லாருமிருக்க இவரிடத்திலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (பஹூநாமேக மஹாத்மநாமத்மைக்கு) முதலிகளெல்லாரு மிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினப்போலே யாயிற்று, பலருமுண்டாயிருக்க விவரை விஷயீகரித்தபடி.

கஉஎ. "க்ரிமிகண்டன் விஷ்ணுத்ரோஹியாகையாலே விஷ்ணு ப்ரதிமைகளை யெடுத்துப்பொகட விசாரிக்க அவனுக் கிஷ்டரானவர்கள், 'சமக்த்ரமாக ப்ரதிஷ்டித்த ப்ரதிமைகளை யழியச்செய்யி லுனக்கு மரணம்வரும்' என்ன, அவன், 'ப்ரதிஷ்டித்த ப்ரதிமைகளில் தைவத்தை யுத்வாஸனம்பண்ணி யழியச்செய்வோம்' என் றுபக்ரமித்துத் திதனுகுணமாக 'அத்ருஷ்யாஞ்சன மிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸனம் பண்ணு' என்று, ஒரு ப்ராம்ஹணனை நியோகிக்க, அவனும் உகந்தருளின நிலங்களிலேபோய் அத்ருஷ்யாஞ்சன மிட்டு உத்வாஸனம்பண்ண, படியாகவவனும் கடலிலே யெடுத்துப்பொகடு கிறான்" என்னுமத்தை எம்பெருமானார் திருச்செவி சாத்தியருளி "இத்தேசத்தை விடாதே நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தோம், இவ்விடத்துக்கு மழிவுவரும்படி அஸுரவர்க்கம் மேலிடாநின்றது, இனிச் செய்யவடுப்பதென்?" என்று பெரியநம்பிக் கறிவிக்க; "நாம் பெருமாளுடைய திருவெல்லையிலே யொரு ப்ரதக்ஷிணம் வரும்படியாக உம்முடைய சிஷ்யர்களிலே யொரு வரைப்போர விடுவது" என்ன, "அதுக்காவாரார்" என்ன "என்பின்னே போராநின்றால் 'ஒருவன்பின்னே போகாநின்றேன்' என்று தன்னெஞ்சிற்படாதே, சாயைபோலே யென்னைப் பின் செல்லுமவனாக வேணும்" என்ன, "அதுக்காவாரார்" என்ன "ஆழ்வானைப் போகவிடலாகாதோ" என்றாராம். பலமுதலிகளுண்டாயிருக்க ஆழ்வானை ப்ரசாதிராப்போலே.

அ-ம். பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

கக-ம். பாட்டு - உரையாவெந்நோய்.

கஉஅ. இப்பாட்டருளிச் செய்யும்போது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தாரோ" என்று ப்ரசங்கமாக "திருவனை சேவித்தவர் திருநகரி சேவியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தார். "நம்பிள்ளை திருவனைசேவிக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழியைப் பரக்க உபந்யசியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயர் கேட்டருளிநின்று நம்பிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீர் திருவனைக்குப் போன திவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவனிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய்தார்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

க-ம். பாட்டு - வார்கடா.

கஉகூ. (கேபேஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவர்த்தலே) என்றதுக்கு ப்ரயோஜனத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிப்பிக்கிறார். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப்போலே, தான் கொடுத்தமுடியை வாங்கிக்கொன்றது" என்று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பர்.

ரு-ம். பாட்டு - அல்லாதோர்.

கஙo. (அகங்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிமைகளை யழியச்செய்கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவர்களுண்டோ வென்ன, எம்பெருமானாரைப்போலே யாயிற்ற வூரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண்டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமானார் பதினெரு சம்வச்சரமெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனுடைய வாயுஸ்ஸமாளக் காணுமையாலே அவனுக்குச் சீரவிஷ்டலேஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணுநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிற்கச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போறான் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்நாளிலே 'வேங்கி' யென்பா னொருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்திலே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சீரவிஷ்டலேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராப்ராதம(க்)ச் சொல்லிக்கொண்டு (போ)ருவதொரு கதையுண்டு; அத்தை யிங்(க) குறிப்பிக்கிறார்" (எ)ன்(ற)ருளிச்செய்வர்.

எ-ம். திருவாய்(மொ)ழி—(இரு)ந்தும்.

௬-ம். பாட்(டு - இ)ருத்தும்.

கஙக. (அழைத்தேற்குமித்யாதி) என்(று ப்ர)ஸேவிக்கிற ஆழ்வாருடைய நைச்யாநுஸந்தாநபாவத்தை யாப்த°சம்(வாத)த்தாலே தரிப்பிக்கிறார். "இவன் பிரணயித்வத்தை யறியாதே தாழ்த்தாளுகவும் காம்பீர விஷ்டராகவும் நினைத்து கூப்பிட் டென்னகார்யஞ் செய்தோமென்கிறார் காண்" என்னும்பிள்ளான்.

அ-ம் திருவாய்மொழி—கரோ்சிவந்து.

உ-ம். பாட்டு - அடியேனுள்ளான்.

கஙஉ. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் நிரூபகமாயிருக்க சேஷத்வத்தை நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) "ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபர மாத்மந:" என்றும் 'தாஸபூதா:' என்று மித்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநாநந்தங்களும் சேஷத்(வமு)ம் ஆத்மாவுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லாநின்றது; இதிலே அ(ஸாதா)ரண நிரூபகமேது" என்று எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்திலே ப்ரஸ்துதமாக சர்வ்வரும் பெருந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும், "இத்தை ஆசார்ய முகேந வெளியிடவேணும்" என்று பார்த்து திருக்கோ(ட்)டியூர் நம்பி சந்நிக்கு "ஆழ்வான், இத்தைப் பெற்றுவா(ரும்)" என்று வரக்காட்டியருள; அவரு மெழுந்தருளி நம்பியை (ஸே)வித்து, இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஆறு(மா)சம் சேவித்திருக்க, அவரிரங்காமையாலே "எம்பெருமானார் (ஸ)ந்நிதியிலேபோய் சேவித்து வருகிறேன்" எ(ன்று) போயட்புக, அவரையழைத்து "ஆழ்வான், மயர்வறமதிநல(ம்)... பெற்ற வாழ்வார்தானே, 'அடியேனுள்ளான்' என்றபடி. கண்டாயே!" என் றருளிச்செய்ய "க்ருதார்த்தனுனேன்" என் றெழுந்தருளின ரென்றபடி.

கூ-ம். திருவாய்மொ(ழி—ஒ)ருமாணிக்கமலே.

ப்ரவேசம்.

கஙங. (ப்ரீதிபாரவஸ்யத்தாலே அந்யாபதேசம்) என்கிறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "ப்ரீதியில் அந்யாபதேசமுள்ளது இத்திருவாய்மொழியொன்றுமே" என் றாழ்வான் நிர்வஹிக்கும்படி.

க0-ம். திரு(வா)ய்மொழி—நெடு(மா)ற்கடிமை.

ப்ரவேசம்.

கஙச. "பாகவத சே(ஷ)த்(வ)ம் மனுஷ்யானபர்யந்தமாக வுள்ளவர்களுக்குச் சொன்ன திருவாய்மொழி ரஸிக்கும்" என்று மிதினுடைய சீர்மையை யாப்தஸம்வாதத்தாலே தரிப்பிக்கிறார். அம்மணியாழ்வான் பெருமாரூ(ராஜ்)யத்திநின்றும் வந்தநாளிலே பட்டர் கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போரவடிமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன் ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமாற்கடிமையைக் கேள்" என் றருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத்வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ்வரசேஷமித்யாதி) ப்ரமித்தென்றது - ஐஸ்வர்யாதிகளைக் கண்டு ப்ரமித் தென்றபடி "ததீயர்க்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹம்" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபத்திய மாநேஸலக்ஷ்மீ சஹாயகுண மங்களபங்கலக்ஷ்: தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயார்ஹோவாஸிப்ரதாரித இவத்வமிதோபபூவ."

கூ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்ட(பெ)ண்டிர்.

ப்ரவேசம்.

கஙரு. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலைநின்றார்" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும், "கோதிலடியார்" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளாயு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஸ்ரீமானான ராமாயண புருஷர்கள் மூவரையுஞ் சொன்னதுக்(கு) ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய்கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் அருளிச்செய்யுமது, பரமாப்ததமம்" என்கைக்காக அவர் பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டதும் அர்த்தஸ்ரவணம் பண்ணினதும், ஆழ்வாரோடே யென்கிறதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பாவித்யாதி) அழகியமணவாளப்பெருமாள் திரு(வ)ழு(ந்)தூரரைய ரென்றுமித்து அடியில் திருநாமம்; இது உபசாரப்பேர் என்றருளிச்செய்வர். "வுபசாரப் பேர்" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

௩-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

கஙசு. "என்னே யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறார். பின்னைதிரு நறையூரரையர்

"ஒருவனுக்கொருவன் வெறியற்றுவது அவனாலே சமூர்த்த னவனிவனை, 'என்' என்னுத, இவன் க்ருஹத்திலே வந்தொருநாள் கால்கழுவிப்போதல் செய்ய, அவ்வளவாலே 'இன்றென்னுக்கு பந்துவாகாதே!' என் றிவ்வளவுகொண்டு ஜீவிக்கலாயிருந்தால் அவ்வளவுஞ் செய்வாரில்லை" என்றுபணிப்பர், அன்றிக்கே யதார்த்தமேயாய்" "என்னேயென்பாரு மில்லை" என்றதின் சாமாவதிக்கு சம்வாத மாகவுமாம்.

எ-ம். பாட்டு - மற்றொன்றில்லை.

௧௨௭. (குற்றமன்று) மேற்சொன்ன நன்மைகளாவன சர்வோபாயங்களினும் அதிகருமமாய், ப்ரபத்திக்கு விஷயமுமாய், சுலபமுமாய், சர்வாதிகாரமுமாய், அநுயாசமுமாய், உக்ரபேக்ஷமான, விஸ்வாநுகூல்யங்கள். உக்தார்த்தத்துக்கு சம்வாதம் (ஒப்பாவசாநயித்யாதி) இதெந்த சுலோகத்திலே யென்ன "ப்ராதர்தேவேதி க்ருஷ்ணே இகோவிந்தேதி ச ஐந்தாம் மத்தியான்தேசாபராஹ்ணே ச யோவசாதன்ஸ உய்யுதாம்" அவசாதம், தக்கம்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பன்னடைநாள்.

க-ம். பாட்டு - பன்னடைநாள்.

௧௨௮. (தாமரைக்கண்ணன் நோக்காய்) என்று சொன்னபாசுரத்தை இதில் லாத ...ரிகள் சொன்னவன் திருஉள்ளஞ்சிறுகைக் கூடலாயிருக்கு மென்னுமத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிப்பிக்கிறார். பிள்ளைத்தேவப்பெருமாளரையர், "உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய் நோக்காய்" என்று பலகாலுஞ்சொல்ல ஆழ்வாரெழுந்திருந்து, ...ள்ளாய் நீயிங்ஙனே திருவுள்ளம் புண்படும் படி பலகாலும் ...ர்பந்திக்கிறதென் அறுகையிடமுறைத் தந்தாராகில், நல்லபாய் ...டைத் தந்தாராகில், பின்னைகாயு மைஸ்வர்யத்தையும் தந்தாரா...லன்செய்யாதாராக நீரிங்கனே கிடந்துபடுகிறது" என்றருளிச்செய்...தாராம். ஆழ்வாரென்றது அவர் திருநாமமுறு ரான ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரென்றபடி.

ச-ம். பாட்டு - புளிங்குடிக்கிடந்து.

௧௨௯. (தெளிந்தவென்சிந்தை) என்றபதத்தை கடாக்ஷித்தாப்த சம்வாதம், பட்டர் திருநாராயண புரத்தில் ... வெறுப்பிலே "தேவர் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டினும் பின்னையும் பண்ணின விச்வாசத்தில் குலைத்தலின்றிக்கே யிருக்கும்படி எதும்புமுடைய வெம்பெருமானார்போல்வார் பக்கல்செய்யுமத்தை எம்பெருமானை யடியேன் பக்கலிலும் செய்வதோ 'மஹாவிஸ்வாஸ பூர்வகம்' என்கிறபடியே, ஏதேனுமொன்றுவந்தாலும் 'இங்குத்தைக்கொன்று வருவதாய் வந்ததன்று இதுக்கடி நம்முடையபாபம்' என்று

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சர் பக்கலிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ" என்றாராம், திருநாராயணபுரத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாராயணரையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகையால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங்களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத்தமரான வாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங்கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரத்தே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீயஸோதாயு:" என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும்படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகையாவது."

அ-ம். பாட்டு. எ...கள்கண்முகப்பே.

௧௩௦. (யதாக்யாணமித்யாதி) அறிந்த...க வளவுகளிலே சொல்லுகையாவதென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமானே ...க்க எழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளன்டையிலே சேவித்...யு அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவசமுதாய மிருக்க அவர்க ளன்டைக் கெழுந்தருளுவானென்" என்ன; நாமல்பம் விரகமாயிருப்போம், 'இவர்களொன்றுமறியாத கொச்சைகளாகையாலே 'யஞ்சாரமோனபஸ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷமிவர்களிடத்திலே பள்ள...டையா யிருக்குங்காணும்' என்றங்கே யிருந்தேன்" என்ன; "அவ...ள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது" என்றாண்டா...கேட்க; "'பாலுண்பீர், பழமுண்பீர், பொன்னாலே பூணுநூலி...வீர், ...றுபிராயம் புகுவீர், அமுந்தவிரட்டை யுடிப்பீர்' என்கிற...து அவர்கள் சொன்னவார்த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என...ான்சொன்னவார்த்தை" என்று நம்பியருளிச்செய்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸ்கிருதம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாய்காணும், இங்கேஎழுந்தருளீர் என்றாண்டான் அருளிச்செய்தவார்த்தை.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

௧௩௧. (சர்வாதித்திய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவர்கள் ...ாக ...ன்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - சே...

நான் குமாரர்க்கு பட்டர் திருநாமம்சாத்தினர்; அந்த குமாரர் பரமபதத்துக்குப்போக, அவன் பட்டர் சந்நிதியிலே வந்து க்லேசப்பட "நீ 'நம்முடைய திருநாமம் சாத்தின பிள்ளை போனான்' என்றன்றோ துக்கிக்கிறது, அதுக்கு துக்கிக்கவேண்டா அந்த திருநாமமுடையனாயிருந்தோமோ!" என்று பட்டர், தம்மைப் போலே விக்ரஹத்தை யேறியருளப்பண்ணி ப்ரசாதித் தருளினார்.

ரு - ம். பாட்டு - மனமே.

கசஉ. திருத்துழாய்மாலை சாத்திக்கொண்டிருக் குமதுக்கு ஆப்த சம்வாதம். நஞ்சீயர் திருமலை திருநாளின்று புனமேவிய பூந்தண்டுழாய் "என்ற விப்பாட்டெல்லா மநுசந்தித்து அர்த்தாநுபவத்தால் வந்த பாவப்ரகர்ஷத்தாலே திருவீதி சோதனார்த்தம் சேனை முதலியார் புறப்பட்டு அருளின மையார் சக்கரத்துக்குப் பெருமாள் புறப்பாடாக திருவுள்ளம்பற்றி மற்றைநாள் திருக்கொடியாழ்வான் புறப்பாட்டிலே ஸ்மரித்து "நேற்று புறப்பட்டபடியிதே புனமேவிய பூந்தண்டுழா யலங்கலினமேது மிலானுகை யாவது' என்றருளிச் செய்தார்" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரென்று கண்டு கொள்வது.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

௪ - ம். பாட்டு - உறுவதிது.

கசந. (ஸ்வரூபம் பகவத் பாரதந்திரியம்) என்றறிந்தால் சீரியப்ரயோஜனம் கைங்கரியமிறே என்னுமதுக்கு சம்வாதம். "ஆத்மாபி மானாநுகுண புருஷார்த்தஸ்ய வஸ்தயா | பகவத் பாரதந்த்ரியாதிப்ரபுத்தஸ்ய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்த வசனத்தை யருளிச்செய்வர்.

கசச. (ஸ்வரூபமியாதி பகவத் பாரதந்திரியமென் றறிந்தால் சீரிய ப்ரயோஜனம் கைங்கரியம்; என்னுமதுக்கு சம்வாதம். "ஆத்மாபிமானானுகுண புருஷார்த்தஸ்ய வஸ்தயா | பகவத் பாரதந்திரியாதி ப்ரபுத்தஸ்ய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்த வசனத்தை யருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம். பாட்டு - அடியான்.

கசரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிறே) புத்ரர்களுக்கு இத்யாதி வாக்யத்தாலே "புத்ரர்களைப் பதிறவு மடியாரே யிவரைக் காப்தர்" என்று மதுக்கு சம்வாதம். ஆழ்வான் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த பிள்ளை யகளங்க ப்ரம்மராயர் பட்டவிடத்திலே யபசாரப்பட அது நிமித்தமாகக்கோயிலை விட்டுபட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்

தருள, "இருளைமதவாரணம்" என்கிறவனை பட்டர் திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரென்று மதைப்பற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனை காட்டினாரென்று சிலவத்யா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

௧-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணக்யானத்தாலே) என்கிறார். இத்திருவாய்மொழியாலே "முமுக்ஷுவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்று மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானார்க்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர்களையை ப்ரசாதிப்பர்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரவேசம்.

கசஎ. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ ... ஸாக்ஷாத்காரமானசாநுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், மேல் "குணக்யானத்தாலே தரித்தார்" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிர்ச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகர் பெரியார்" இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும் ஈர்தை "அப்ரீதி கர்ப்பமாறுநு சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

௧-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினை.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானார் திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிறார் சிலரைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்றார்களாய் அத்தைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தரா யருளினார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

கசகூ. (இதி மாலைப்பூசல்) என்ற மத்தை ஆப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (பெற்றிஇத்யாதி) பெற்றியென்று, இன்று பிள்ளைபாடு விநோதமென்னென்று கேட்டவாறே என்றபடி - பெற்றியென்கிறவர், நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலவர்; நம்பிள்ளைக்கு ஸப்ரம்ஹசாரி, நம்பி திருவரங்க நாராயணதாச ரென்கிறவர். நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஜன்மசித்த நைச்சிய முடையரா யிருப்பா ரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். இக்கதைதான் நம்பிள்ளை தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தது; ஆகையாவிறே (என்பக்கலிலே) என்றது. அங்கே சென்றுரா[illegible]யென்றது, பெற்றிபக்கலிலே சென்றுரா யென்றபடி. எல்லார[illegible] ரசிக்கும்படி ரசோக்திகளையிட்டு வ்யாக்யானஞ் செய்த[illegible]கையாலே (விநோதம்) என்கிறார். (விநோதம்) இத்யத்ர, "வேதசாஸ்த்ர விநோதேன காலோகச்சதி தீமதாம்" இதிச "நமாமிதென மாதவஸ்ய பாதேன" இதிசாநுசந்தேயம். "அவக்கும் விநோதம் சாற்றினேம்" என்று நம்பி திருவரங்க நாராயணதாசர் அருளிச் செய்தவாறே பெற்றி "நாளை மல்லிகை கமழ்தென்றலீம் மாலைப்பூச[illegible]மென்றும்" என்று பணித்தாராம் இத்யர்த்த.

கூ-ம். பாட்டு - ஊதும்.

கருO. (தாழ்ந்தசெயலும்இத்யாதி) "அது" என்கிறதற்கு பொருள் நமக்குச் சொல்லப்போகாதென்றுமத்தை ஆப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (எம்[illegible]ரித்யாதி) எம்பார் இவ்விடத்தே வந்தவாறே யொருள்ள[illegible]னையுஞ் சோறேயோ, தேசிகருங் கூடப் பாசுரமிட்டுச் சொல்மாட்டாதே "அது" என்றுநிற்க மத்யஸ்தான மாம் இதுக் கெ[illegible]சுரமிட்டுச் சொல்வது என்றருளிச் செய்தாராம். ஈஅ - வது. ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

கO-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

கருக. அவிவேகிகளுக் கன்றே மன[illegible] கலங்கும் விவேகிகளுக்குக் கலங்குமோவென்ன (நாட்டாரித்யாதி) அதாவது புரூரவாயென்கிற ராஜா ஊர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிப் பெற்றான் என்கிற கதையை அநுஸந்திப்பது. அதாவது, புரூரவா வென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட விடத்திலே ஸாம்பாத்தைதையாய்க்கொண்டு ஊர்வசி பூமியிலேவந்து ஸஞ்சரியாநிற்க, இவனவளைக்கண்டு "ப்ரியாகவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகில் ப்ரியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போதும்மென் ஸமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனாய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணாது, இருந்தாயாகில் அப்போதே விட்டுப்போகிறேன்" என்றுசொல்ல, "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சிரகாலமவளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் ஸாபமோக்ஷம் பிறக்கு[illegible] இந்திரனுடைய ஆஜ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோவதாக கந்தர்வர்கள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவனுமவளுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட்டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் கத்துகையாலே மிகவும் ஆர்த்தையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல், அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென் றிருந்தேன், நீ! பெண்ணைப்போலே ப்ரியானாய்" என்று வெறுத்து, அவனுமத்த நக்னனோடே புறப்பட்டுக் கதியைப்பண்ண, அவளுமந்த அவ்வளவிலே ஒருமின்னலின்னா, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜனைவிட்டு சொர்க்கத்திலே போனாள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே ஸஞ்சரியாநிற்க, இவளுடைய வ்யஸனத்தைக்கண்டு ஊர்வசியும்வந்து "அங்கு ஸ்வர்க்கம் போகவேண்டா, உன்னாலே புண்டானகர்ப்பம் பெண்வயிற்றிலே யிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னோடே யொரு நாள் ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவருஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒரு நாள் ஸம்ஸ்லேஷித்திருந்து மீளவும் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போம்போது அவளோடேகூடவந்த கந்[illegible] அந்த ராஜாவைப்பார்த்து "உனக்குவேண்டின வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி ஸாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவர்கள் ஒரு அக்னியைக்கொடுத்து "இத்தால் யாகம்பண்ணினாலே உனக்கு ஊர்வசி ஸாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனார்கள்; அந்த ராஜாவும் அந்த அ[illegible]யைக் கொண்டு ப்ரயாணத்திலே ஒருவிடத்திலே வெகுநாள் அந்த அக்னியைவைத்து மறந்துபோய்த் திரும்பிவந்து, மீளவும் பிரிந்த அரணியிலே செய் தன்பட்டமரத்துக்குள்ளே அக்நியானது ஸமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அஸ்வத்தமோடே கூடியிருக்க, அதிலே ஒருகொம்பை முறித்துக்கொண்டு கடைந்து அக்[illegible] அந்த அக்னியாலே யாகம் பண்ணி ஊர்வசி ஸாலோக்[illegible]தை அடை[illegible]ம்.

உ-ம். பாட்டு - கள்ளவிழும்.

கருஉ. ஆச்ரயிக்குமவன் ப்ரேமத்தையே பார்க்குமத்தனை த்ரவ்யதாரதம்யம் பாரானென்பதற்கு ஐதிஹ்யம். ௬௬-ம். ஐதிஹ்யத்தைப் பார்க்க.

கo-ம். பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேசம்.

கருரு. பண்டைநாள்தொடங்கி பலதிருப்பதிகளைச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுதமக்கு பரமபதமணித்தாகையாலே யென்றுமதை [illegible]பதசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "ஒருநெற்றம்" "என்கிற திருமொழியிலே பலதிருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்கருத்தென்" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்கத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் பந்துக்களிருந்தவிடமெங்கும் கண்டு விடைகொண்டுபோமாப்போலே ப்ராப்ய பூமிஅணித்தானவாறே திருப்பதிகள் தோறும்புகுகிறாரென் றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - கெடுமிடர்.

கருச. (திரும்பேல்மின்) அதிக்ரமியாதே கொள்ளுங்கோள் "மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்" என்றவிடத்திலே "பெருமாள் ஒருநாள் கிழக்கே புறப்பட்டருளின வளவிலே மழைவர, ஜைநாலயத்திலே யெழுந்தருள, எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் புறம்பே மழையிலே நனைந்துகொண் டிருக்கிறவளவிலே ஒருவன்வந்து "பெருமாள் உள்ளேயெழுந்தருளினார் தேவரீரு முள்ளே யெழுந்தருளவொண்ணாதோ" என்[illegible]கேட்டவாறு, மஹாராஜாவே ஸ்யாசமானம்டவனிலும் அவன்மஹிஷியும் பாபுருஷகாமினி யாகலாமோ" என்று எம்பெருமானா ரருளிச்செய்தார்". என்கிறவைதிஹ்ய மருளிச்செய்வர்.

கருரு. (யமவச்யதைக்கஞ்சவேண்டா) என்னுமதுக்காப்த சம்வாதம். ஒரு திருவேட்டையிலே பட்டர் தி[illegible]த்தங்களாயிலே பேரோலக்கமாகவிருக்க, "சந்த்யையானது" என்று சிலர் விண்ணப்பஞ்செய்ய நாம் பெருமான் அழகிலே அவக்குன்றி இன்றொருநாளும் கர்த்தவ்யத்திலே அம்பம் தாழக்கன்றோ மென்றால் இதுக்குற்றமாக யமன்கேட்கவோ, ராஜாவிருந்து காட்டிக்கைக்கு கேட்டுக்கொ[illegible] ள்வாரகளை ரா[illegible]த்ரங்களை விருப்பாளொருவன் பேசி[illegible]ந்தால் "ஐந்த்ரீன் அறவிடக்க மேற்சொல், என்றால் பின்னை

யொருகாலமும் அப்பேறொடுத்தவாசிக்கப் பெறுநகாண்" என்றாராம்.

உ-ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

கருகூ. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கைங்கரியம் பண்ணநினைக்கிறவர் ஊரிலே மாடங்களை வர்ணிக்கிறது. அவனோபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவக்ஷித்து இது ப்ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிற்க, நான் சேவித்துப்போனேன், அல்லாதாரெல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாராநிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு 'அல்லாதார்க்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செய்தே இவர்களான வாசியிருந்தபடியென்' என்றிருந்தேன் என் றருளிச்செய்வர்.

கருஎ. [illegible]தாவரங்கள் உத்தேச்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜநநாத ப்ரம்ஹராயர் திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது. எஎ-ம். ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

கருஅ. ஆச்சான் திருவாலிநாடுதாசர் நல்லன சிலசருவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவற்றைக்கண்டு "இவை இருந்தபடியென் திருவருள் சமுகின்றும் வந்தவையோ" என் றருளிச்செய்தாராம்.

ரு-ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

கருகூ. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதி[illegible]பத்தி வேண்டா) என்னுமதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயர்பட்டரை "திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனாய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ" என்று கேட்க, "கங்கையிலே முழுகப்போமவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி [illegible]பத்தியையும் தரமாட்டாதோ" என்றருளிச்செய்தாராம்.

கநo. (கார்யகரமாகாநிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசம்வாதம். ஒருசெட்டியை "இவன் கிழுக்கு தேசிகனாயிருக்கும்" என்று பட்டருக்குக் காட்டினார்களாய்! "உனக்கு ஏதேனும் [illegible]! சிலர் காண்கிற அபேக்ஷையுண்டாகில் [illegible] தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆ[illegible]மாவும் [illegible], தர்மா [illegible]னுமில்லை,

ஈச்வரனுமில்லை', என்கிறுகின்றார்கள், சிலர் 'இத்தேஹத்தான ஸ்திரம்' என்று இதின் தோஷத்தை தரிசித்து 'அவ்வருகே ஸ்திரமா யிருப்பதொன்றை பற்றவேணும்', என்கிறுகின்றார்கள், விஷயமொன்றாயிருக்க இவ்விரண்டு பரிமாற்றமும் நடக்கிறபடி யெங்ஙனே?" என்ன; "மமமாயா துரத்யயா' என்றும் 'மாயாமே தாம் தரந்திதே' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பாக்யவான்களுக் கிதினுடைய தோஷதர்சனத்தைப் பண்ணவிக்கவிருந்தக் கொள்ளு கைக்கும் பாக்யஹீநர்க்கு இதிலேபோக்யதா புத்திபண்ணி அனர் த்தப்படுகைக்கு முடலாம்படி கர்மாநுகுணமாக இத்தை இடை யெடுத்துக்காணு மீச்வரன் பண்ணிற்று" என்றருளிச்செய்தார். இடையெடுத்த - சிறந்த.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை.

௱௬௧. (அறிவுடையாரித்யாதி) செவிபோய்த்து இடப்பர்களென் [illegible] வித்த ராயிருப்பர்களென்றபடி. இவ்விடத்திலே கலிகால [illegible] ராமன் உம் பளங்காய்கதையை யருளிச்செய்வர்.

௯-ம். பாட்டு - நாமுமக்கு.

௧௬௨. (அவன்போருந்த்யாதி) அதாவது மதிப்பன்றலையில் இ[illegible]மையா லே பரிமாற்றமறுமென்றபடி. இதுக்காப்தசம்வா[illegible]. இதுக்கு பட்டருளிச் செய்ததாக பிள்ளையப்பர் "ஒருமதிப்பன் தலையில் இடவாத வன்றுகொள்வார் கோபப்பாரின்றியே எளியிலையலும் போம்". (தஸ்மாத்வாம்சோதயாம்யஹம்) ஆகையாலேகாண் உன்னைத்வரிப்பித்து "அவன்பக்கலிலே போய்கேள்" என்று சொல்லுகிறது.

௩-ம். [illegible]ய்மொழி—வேய்மரு.

௩-ம். பாட்டு - விவரின்.

௧௬௩. பிரிந்தவிசயந்தான், முடியவுமொட்டாது, தரித்திருக்கவுமொட்டாது; அர்ஜுநன் பின்பிருந்து யெளிவரவுபட்டாப்போலே,— அதாவது க்ருஷ்ணனோடே கூடியிருந்[illegible] பீஷ்மாதிகளை ஜயித்து, பின்பு க்ருஷ்ணன் தன்னுடைச்[illegible]ச்செழுந்தருளின வநந்தரம், அர்ஜுநன் க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்த்ரீகள் பதினாயிரம் பேரையும் கூட்டிக்கொண்டு போகச்செய்தே, பலயிடையர்கள்வந்து அந்தப் பெண்களை அபஹரித்துக்கொண்டுபோக, அப்போது காண்டீவத்தை எடுக்க அது எடுத்[illegible]பாகாமல் அக்கப்பட்டகதையை நினை

௪-ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

ப்ரவேசம்.

௧௬௪. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ர பத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறார். (ஆளவந்தாரித்யாதி) ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிப்பது. ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்து "வீடுமின்முற்றம்" உடையவரு மப்படியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய்தபின்பு, "ரஹஸ்யோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணாது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாக்கி யருளிச்செய்தார்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

௩-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

௧௬௫. இவரு பாரதந்த்ரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம். (ததாநுஜாநந்தமித்யாதி) ச்லோகத்துக்குஅர்த்தத்தை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "இதுபட்டர்தாமே அருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செ[illegible]ார். ஈச்வரன் தன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவள்பக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்தத்தை த் திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்கிறே [illegible]தம்ச்லோகத்தில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போனால் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போக விக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வாதமுகேன தரிசிப்பிக்கிறார். சேனைமுதலியார் சட்டையும் மயிர்கட்டும்கையும் பிரம்புமாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தாநுமாய் ஸ்வைரமாகவிருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்திலொருமூலைகளிலேயொதுங்க தானும் சவிநயமாக விருக்குமாய்த்து வருத்துசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவர்தாமும் இவ்வித்துக்குத் தன்னிர் அரும்பாக வொண்ணாது" என்று ஜகன்நிர்வாஹத்துக்கு [illegible]ண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. [illegible]ாட்டிமாரோடிருக்குமதிலு மினிதா யிருக்குமிறே, அவனுக்கிவர் தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னானை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னானை மாற்றவேணும்" என்று வேணுமவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வர்! "ஐயர் யாதொன்று சொல்லிற்று அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொ[illegible]ருளிச்செய்தபோது இடாம்பி ஆச்சானோடே அ[illegible]ராடு வாசியறச்சமிழிநீருண்

டது ஆச்சான்றுன் பட்டர்க்கு ஸேவித்திருக்கும்போர. இளையாழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர் தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர்தாழ அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானுர் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே பொருள்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாப்போலே இவனை நினைத்திருக்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

கo-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கஙஅ. பிராட்டிபக்கல் ஸௌஹார்தியத்தாலேயவன் பரிக்ரஹமான வெள்ளக்கலிலே அதிப்ராவணையாயிருக்குமென்றுமதுக்கு சம்வாதம், பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்திலிப்படியாயிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(க.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

க-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்தது:க்காபஹமான ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் து:க்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஸம்பவதி து:கித:" என்றால் து:க்க நிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான் துயர் தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் அயர்ந்தபடி.

உ-ம். பாட்டு - மனனகம்.

உ. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "இனவொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவுமில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அங்கனன்றிக்கே, பட்டர் "சாதர்மிய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்றது முன்பு, வைதர்மிய த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறதிங்கு" என்பர்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும்.

ப்ரவேசம்.

௩. இத்திருவாய்மொழி தன்னை, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராக திருமாலை யாண்டான் ப்ரபத்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோந்து, எம்பெருமானாரு மப்படியே யருளிச்செய்து கொண்டுபோந்து, பாஷ்யந் தலைக்கட்டினபின்பு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செய்துக் கொண்டு போருவர்; பின்பு எம்பெருமானாரு மப்படியே யருளிச் செய்தார்.

௯-ம். பாட்டு - பற்றிலனீசனும்.

௪. (பற்றிலையாய்) நீயும் பற்றிலையாய் - நீயும் பற்றையுடையையாய். சங்கத் தையுடையையாய். (அவன் முற்றிலடங்கே) "அஹம்சர்வம் கரி ஷ்யாமி" என்கிறபடியே அவனுடைய வெல்லா கைங்கர்யத்தி லு மன்வயி. அதவா, பட்டரருளிச்செய்யும்படி "(பற்றிலனீ சனும்) 'வாசுதேவோ வஸிஷ்டர்ந?' என்கிறபடியே சமஸ்த கல் யாண குணத்மகனுய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய் திரைமாறின கடல்போலே ஈர்ஷ்யாரான நித்யஸூரிகளையுடையனுய் பரமப தத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல் பற்றுடை யவனல்லன்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

௨-ம். பாட்டு - எளிவருமியல்வினன்.

௫. (நிலைவரம்பில) "இன்னவவதாரம் இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை" என் று பூர்வாசாரியர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலை யில்லாமையிலே கொண்டு, "இன்னரய் பில்லாமையாவது அவ தரித்தெளியருய நின்றவன் தன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்கி லும்நிற்கும்" என்று.

௧௦-ம். பாட்டு - தூயக்கறு.

௬. (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாக்காயங்களாலே அனுபவிக்கப் பெற்றே னென்கிறார்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. "இவற்றாலே அனு பவிக்கப் பாரிக்கிறார்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

௪-ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

௨-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

௭. (இனம்) என்றவித்தை இனம் என்றுக்கி - "எங்களபிமதம் பெறுகைக் கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாத பின்பும் தாழ்க்குமித்தனை யோ! என்கிறள்" என்று பிள்ளை திருநறையூரரையர் பணிக் கும்படி.

௩-ம். பாட்டு - விதியினால்.

அ. (கள்வர்க்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற் கு" என்றருளிச்செய்வர்.

௭-ம். பாட்டு - என்பிழை.

௯. (அருளாததிருமாலார்க்கு) "சகலஸின்னுபராத்பதி யென்பாரும் அருகே யிருக்க எங்கள் குற்றம்பார்த்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக் கிறுரோ!" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யும்படி. "நானிப்படி நோ வுபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குண்கையிறே யென்று இன்னுதாகிறுள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

௧௦. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீர் க்ருபைக்குத்தண் ணீர் துரும்பாக வேதேனும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள் பண் ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

௯-ம். பாட்டு - நாடாத.

௧௧. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமு ண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயர், "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேட்வரிய புஷ்பங்களெல்லாந் தேடி" என்றரு ளிச்செய்வர்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

௨-ம். பாட்டு - நினைந்து.

(நினைத்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் வித்தாய்) "நினைத்தல் - சங்கல்ப மும், சங்கல்பமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனர் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீ கரிக்கப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

௧௧-ம். பாட்டு - மாலே.

௧௨. (பாலேதமிழர்) பாலோடொக்க இனிய தமிழையுடையவர்கள். (இசைகா ரர்) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லவர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குண னுபவத்தில் இவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்" என்றிருக்குமவர்கள். ஆளவந்தாருருவிலே, "ஸ்ரீபராங் குச நம்பியை - பாலேதமிழ ரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது - ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரை. பத்தரென்கிறது-பிள் ளையுறங்கா வில்லிதாஸரை" என்றருளிச்செய்வாரும். "பாலேதமிழ

றென்கிறது-முதலாழ்வார்களை. இசைகாரரென்கிறது-திருப்பாணாழ்வாரை. பத்தரென்கிறது - பெரியாழ்வாரை" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ-ம். பாட்டு - மதுவார்.

கச. (புகைபூவே) "செதுக்கையிட்டுப் புகைக்கவமையும், கண்டகாலிபிடவுமமையும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இத்தை பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே "'நகண்டகாரிகாபுஷ்பம் தேவாயவிநிவேதயேத்' என்றுநின்றதே" என்றுநஞ்ஜீயர்கேட்க, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல 'பரிக்கிறவாஶ்ரிதன்கையிலே முட்பாயும்'என்றதுக்காக தவிர்ந்ததுகாணும்" என்றருளிச்செய்தார். "அப்ராக்ருத த்ரவியம்வேணும்" என்றிருந்தாலுமில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிரானே. "ஸ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தக்காசை யமுதுசெய்விப்பது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெய்ப்பாடுதான்!" என்று நஞ்ஜீயர்போ ரவித்தராயருளினார்

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

௬-ம். பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும்) "மாந்தாலேயோ ரடியடிப்புண்கள்போலே காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். பாட்டு - யானொட்டி.

கசா. (பின்னையானொட்டுவேனோ) "எப்ரகாரத்தாலு மிறேன்" என்னு[illegible]கில், பின்னே, கா[illegible]க்கை யி[illegible]ளு. என் [illegible]டைய [illegible]கர்மபாரதந்த்ரியம்போலே அவனுடைய ஆம்[illegible]தபாரதந்த்ரியத்[illegible]க்கு மேதேனும் கண்ணழிவுண்டோ; என்னிசைவின்றிக்கே[illegible]க்க, அவனாலே போகப்போமோ. அன்றியே, "நான்தொங்குவேனோ" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

அ-ம். திருவாய்மொழி—[illegible]டும்புள்.

கஎ. (இத் திருவாய்மொழிதான்) "சர்வே[illegible]வரனுடைய வைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, "ஐஶ்வரத்வ லக்ஷணஞ் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிகே, "இழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' எ[illegible]றார், அப்படியே பாடி யனுபவிக்கிறார்" என்பாருமுண்டு, "ஆ[illegible]வகுணம் சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

எ-ம். பாட்டு - தோளிணை.

கஅ. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர்; "வீரராயிருப்பார் முற்பட வாயுதத்துக் கிடுவர்கள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிகளாயிருப்பார் அன்றூர மபிமத[illegible]விஷயத்துக்கிடுவர்கள். அப்படியே பெரியபிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக் கொடுத்தான்; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கு மிட்டால், பின்னைத்தான்றாம் விநியோகங்கொள்ளு மித்தனையிறே; ஆகையாலே தான் முடினான்; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக்கொள்ளுவார்; ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாத்தினான்; ஆபத்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளர்ந்து முறிந்தும் சகட வசுரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நம்முடைய வாபத்துக்களுக்குத் திருவடிகளே துணையானாப் போலேகாணும் அவனுடைய வாபத்துக்களுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வர்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

கசூ. (இதித்திருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. இதிற்பிறந்த சர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யனுசந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேற்றமுண்டு. அதாவது - இதில் திருவாய்மொழி [illegible] அன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரசத்தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று.

உ-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

எ-ம். பாட்டு - தோற்றோம்.

உ0. (தோற்றோமித்யாதி) [illegible] மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானா ரருளிச்செய்து போருவதொன்றுண்டு; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாற்றுதா ரனேகர் கூடக்கட்டிக்கொ[illegible]டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பா[illegible]து, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு[illegible] தரிக்கவொட்டாதே நீ வ[illegible] நலியக்கடவையோ வென்கிறாள்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

ப்ரவேசம்.

௨௧. "(மூவாமுதல்வா) என்று காரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே அந்த காரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறார்" என்று பணிக்கும்பிள்ளான்.

௩-ம். பாட்டு - ஏறனை.

௨௨. "(ப்ரமஹாதிகள்) எப்போதும் திருமேனியைப்பற்றி யிருப்பர்களோ" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "ஒரோராபத்துகளிலே திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கிறான், அன்னீர்மையை விடமாட்டாமையாலே ஆழ்வார்களத்தையே வாய் புலற்றுகிறார்களாந்தனையிறே" என்று அருளிச்செய்தார்.

௩-ம் திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

௧-ம். பாட்டு - ஊனில்வாழ்.

௨௩. (தேனும்பாலு மித்யாதி) இதுக் காளவந்தார் அருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"ஏகஜாதிய த்ரவ்யங்கள் தன்னிலே கலந்தாப்போலே" என்று. அதாவது-தேனும்தேனுங் கலந்தாப்போலவும், பாலும்பாலும் கலந்தாப்போலவும், நெய்யும்நெய்யுங் கலந்தாப்போலவும், கன்னலும்கன்னலும் கலந்தாப்போலவும், அமுதும் அமுதும் கலந்தாப்போலவும் என்று. அங்ஙனன்றியே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி, இவற்றை - ரஸவஸ்துக்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக்கி - "[illegible] மான [illegible]க்குள்ளே யெல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி சம்ச்லேஷித்தோமென்கிறார்" என்று.

௪-ம். பாட்டு - அறியா.

௨௪. ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான்பணிக்கும்படி- "'அறிவுடையாடாத தசையிலே சம்பந்தஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞானத்தை அழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய்' என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார்" என்றும். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "முன்னிற் பாட்டுக்களும் பின்னிற் பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடேகடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதி தோற்றச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின் இங்ஙனேயாமித்தனை 'அறியாமா மாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்பு செய்வித்து - வைத்தாயால்' என்கிறார்" என்றித்தையு மொரு உபகாரமாக்கி அருளிச்செய்தார்.

௫-ம். பாட்டு - சேர்ந்தார்.

(இன்பமிலை) முன்பே சேர்ந்திருக்குமவர்களுக்கு இன்னியதான மதி[illegible] [illegible]கருமவினை. அம்பரீஷன், தபஸ்ஸு பண்ணாநிற்க, சர்

வேஸ்வரன் இந்த்ரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவனல்லேன்காண், என்னை ஸமாதிபங்கம் பண்ணாதே போகவல்லையே, உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்" என்றானிறே. ௩௨-வது ஐதிஹ்யம் பார்ப்பது.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

௧-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

௨௬. (மல்கி) மிக்கு. (இமர்தம்நவஷேந்த்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதி சோகஜம்) "ஆனந்தாச்ருக்களுக்கு யோக்யமான கண்களாலே சோகாச்ருப்ரவஹிக்கிறது ஆர்குடிவேர" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிக்கே, பிள்ளான், "ஆனாச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

௨௭. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சுமுட்டபடப் பாராநின்றான்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென்னுங் கலியானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேசமாகையாலே.

௩-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

௨௮. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற இரண்டையும் - [illegible]கொன்றும் இவ[illegible]ன்றைப்பூரணையர். [illegible]ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பர், பி[illegible] இவடனக்கே இரண்டுஞ்செருமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே, [illegible]னுக்காமஞ்சுசோவீர் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வர் பட்டர்; "[illegible]ரு த்ருஷ்டாந்தமாக யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்ப[illegible]க்குள்ளே புகில் கரிந் தொழியும், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அவ்[illegible]காரத்திலே யுருகாநிற்குமிறே; முடிக்க பிழைக்கவும் பெறாதே, தரித்திருக்கவும் பெறாதே நோவுபடும்படி பண்ணுவிக்கே[illegible]

௫-ம். பாட்டு - இவள்.

௨௯. (தவளவண்ண தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுகளெங்கே போயிற்றின" என்றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர் "உம்மைப்போலே நாலு ஸிஷ்டர்களமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்றார்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

௧-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

௩௰. (அந்தாமமித்யாதி) "[illegible]ர்கள் [illegible]மாங்களோடுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' என் [illegible]ஆசைப்பட்டதேயே, நித்ய ஸூரிகளோடே

வந்து கலந்தான்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "அழிநரவாராம்" என்றே சொல்லுவதென்னில்; சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ரிய சித்திக்காக தங்களை அமைத்துவைக்கிற வித்தனையிறே. அங்கனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடு சம்ச்லேஷிப்பதற்குமுன்பு அவனோடொக்க இவையு மனுஜ்வலமாய் அசத்சமமாய் இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்வலமாய் சத்தைப் பெற்றபடிசொல்லுகிறது" என்று; கல்பகத்தருவாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

௯-ம். பாட்டு - திருவுடம்பு.

௫௧. (திருவுடம்புவான்சுடர்) "ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆப்ததமரான இவர் 'திருவுடம்புவான் சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாவமில்லை; அவர்களை அநுவர்த்தித்து அதுகேட்ட விராதபடி. பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின உபகாரமென்" என் றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

௧௦-ம். பாட்டு - ஆணல்லன்.

௫௨. (ஆணல்லன்பெண்ணல்லனித்யாதி) காட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படியல்லன், அப்[...]களின்படியு மல்லன், உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்சக[...]ர்த்தத்தின்படியு மல்லன். என்று இப்படி பட்டர் அருளிச்செய்[...]வாரோ, ஒருதமிழன், "ஜீயாகாட்டில் காண்கிற மூன்றின்படியுமல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிறது வஸ்து, சூன்ய[...] [...]ளை" என்று கேட்க, பட்டரும், "பின்னையியலறிவுக்கு போக்கித்த இல்லையோ!, ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லவலியுமல்லது என்றதில்லையே, 'அல்லன், அல்லன்,' என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தத்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெண்ணல்லன்" என்றவித்தால் - சஜாதீய விஜாதீய நிஷேதம் பண்ணினபடி.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ப்ரவேசம்.

௫௩. (இத்திருவாய்மொழி) "ப்ரணயப்ரீத் யநுசந்தானக்காலிது" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி.

௭-ம். திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர்.

ப்ரவேசம்.

௫௪. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனோ இனக்கிறோர்" என்பராம்; வைஷ்ணவத்வமின்னமிறே

"இருத்வாதசநாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை யித்திருவாய்மொழி.

௪-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

௫௫. (தேஜும்) தேவுமென்கிறது - ஐச்வர்யத்தை. தன்னையென்கிறது-ஆச்ரிதபாரதந்த்ரியத்தை; அதிதேதாஞானதன்மை; என்று சிலர் சொல்லுவர்கள். பட்டர், "ஸ்ரானதன்மையாகிறது - ஆச்ரிதபாரதந்த்ராகை" யென்று.

௫-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

௫௬. திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சில்வார்த்தைகளை யருளிச்செய்து "இது அர்த்தமானுலோ" வென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக்கேட் டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான்; ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்தது" என்ன, "இப்பாட்டால்— தன் அவயவ சவுந்தரியத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினான் யென்கிறார்" என் றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுகிடக்க, பட்டரருளிச்செய்வதொன்றுண்டு - "ஆழ்வாரை[...]ழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அத்தாலே திரு[...]மேனிபிறந்த ஔஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

௬-ம். பாட்டு - சிரீதரன்.

௫௭. (இராப்பகலித்யாதி) இவர் "பக்திபரவச ராகையாலே இவருடைய தேஹயாத்திரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர் "மாயப்பிரிவினை மாளயென்கிற விடத்தளவும் - அடியாடியிலே சொர்க்கோடர தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புருடங்கி, சேவன்தமரளவும் வாவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

௮-ம். திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேசம்.

௫௮. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ஈச்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை ஒன்றுவிட்டிராது, ஈச்வரனாயிற்று மோக்ஷப்ரதருமவன்; மோக்ஷப்ரதனாகும்போது ஈச்வரனாகவேணும்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

ப்ரவேசம்.

௬௯. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்று கேட்டுக் கதவுகளையடைப்பித்து ரஹஸ்யமாக வருளிச்செய்வது.

க-ம். பாட்டு - எம்மாவீடு.

௭௦. (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் "எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான். அதிப்ரஸக்தியிலே, வீட்டுவிகல்பமாவது—ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யமென்கிறவை. செவ்வியவாகையாவது — ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் இப்ப்ரகரணத்திலே யுண்டாகை.

உ-ம். பாட்டு - ஙின்.

௭௧. (ஞானக்கைதா) இங்கே எம்பார்க்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது, "ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய், ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியே யாகிறது" என்று.

ச-ம். பாட்டு - எனக்கே.

௭௨. (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) "என்று ப்ரார்த்திப்பானேன் திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான் என்றிராதே" என்று ஙின்ற திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க; "அதுகேளீர்; அன்புபிறந்து, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்க திருமார்விலேயிருக்கச்செய்தே, "அகலகில்லேன், இறையுமில்லேன்" என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே; அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது" என்றருளிச் செய்தார்.

அ-ம். பாட்டு - எக்காலத்து.

௭௩. (எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி — இனிக்கூறிட வொண்ணுதபடி சிறுகூறான அத்யல்ப காலத்திலும், ஸ்வாமியான முறைதப்பாதபடி என்னிருதயத்திலேவந்து புகுரப்பெறில், மற்றைக்காலத்திலும்-இதொழிந்த வெல்லா காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னையிதுதானும் வேண்டேன்.

௭௪. (அக்காரக்கனி) "அக்காரம் - வ்ருக்ஷமாய், அதுக்கோட்புக்கு பழுத்த பழம்போலே, நிரதிசயபோக்யனானவனே. அக்காரக்கனியென்கிறது - அவர்களுக்கு ஸர்வவித போக்யங்களும் தானே யென்று மிடத்துக்குபலக்ஷணம் (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை, உன்கழலடைந்த நான், எக்காலத்தென்றையாயென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்."

இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருளாகிறது; இவ்வாழ்வாருடைய ப்ரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் இதுகக் கொள்ளமாட்டார்; இங்ஙனேயாகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர். "(எக்காலத்தித்யாதி)எல்லாக்காலத்திலுமென்னுக்கு சேஷியானவனே, நான் சேஷமான முறைதப்பாமேவந்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்) பின்னையிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்."

கூ0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

௭௫. "இம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமலையை ஆஸ்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகக் கையாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்கனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை, ஒல்லை' என்றும் 'காலக்கழிவுசெய்யேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மிவர் காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வநுஸந்தித்திட்டால், 'ஸரீரஸம்பந்தம் பேறுதப்பாது' என்றறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவர் த்வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணும்படியாகிறதே; இனியிவர்க்கு 'நாமிருந்தபடியுமன்றுபோலேயிருந்தது; இனி யிவர்க்கு காட்டினபடியுமன்றுபோலே யிருந்தது'... என்று தேஸத்தை கடக்கழுக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் ஸாலோகத்துக்குமாயிருந்தது' என்று, திருமலையிலே ஸந்நிதிபண்ணியருளி, உமக்கு முகந்தருகைக்காகவன்று நின்றோம், நீரிங்கே வந்து அனைத்துவகைகளையெல்லாம் பரிமாறி அநுபவியும், என்று தெற்குத் திருமலையிலே சித்திர ஸிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அநுஸந்தித்து; பகவான் ப்ராப்யனுனால் அவன்வர்த்திக்கும் தேஸமும் ப்ராப்யமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அதோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, 'போயக்கடவோம்' என்று துணிவும் துணிவோடு வாஸிபற ப்ராப்யாந்தர்கதமாயநுபவித்து இனியராகிறார்" என்று.

க-ம். பாட்டு - கிளரொளி.

௭௬. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இது நம்மாற்செய்துமுடிக்கப்போமோ திருமலையை ஆஸ்ரயிக்குமதொழிய" என்றிங்கனே ஆழ்வாருள்ளிருந்து பணித்தாரும்; அங்ஙனம் நிர்வஹிக்க

கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழன்றுய்கைக்காகவும்," என்றிங்ஙனே எம்பெருமானா ரருளிச்செய்யும்படி.

௭-ம். பாட்டு - நலமென.

௭௭. (மலமறு) சக்ரபதத்துக் கவ்வருகேவளர்த்த நிற்கையாலே, அவன் போம்போது சொரிகள் கேய்ப்புண்டு சாணையிலே யிட்டாப் போலே களங்கமற நிற்குமென்னுதல்; அன்றிக்கே, "நிருமங்கையாழ்வார் தாம் ஞானப்பத்தை யுண்டாக்குவர்" என்று பின்னானவார்த்தை.

௬-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—மூடிச்சோதி.

அ-ம். பாட்டு - மாகுறை.

௭அ. (மாகுறை) "இப்பாட்டில் - ருத்ரன் அடக்கமாக சேர்த்தமாட்டார்களென்றதாய், இப்பாட்டில் - அவன் தனக்குங்கூட ஜனகஜன கல்ல ஸ்தோத்ரமில்லைநிரும் அதுவு முனைங்கைத்யமாம்" என்பார் ... "அவனையும் - இப்பாட்டிலே சொல்லிற்றாய், இதில் - உபயோவனையுமுடைய இவனைப்போலன்றியே கேவலம் ப்ரம்ம பாவனையேயா யிருப்பானொரு ப்ரம்மாவை யுதிக்கசெய்தும், அவனைத்திறனும் தேவர்க்கவத்யமா யித்தனையன்றோ வென்றார்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

௯-ம். பாட்டு - மழுங்காத.

௭௯. (மறையாய்த) வென்றவிதுக்கு "மறையும், மறையும்" என்று சிற்றிக்கொண்டான் வார்த்தை.

௨-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

௮O. பட்டர்திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, சிறியப்பிள்ளை; "இவர் பரத்வானுபவத்தை யாசைப்பட்டு கோவுயிக்கைக்குக் காரணமென்" என்று கேட்க; "பரவ்யூஹ விபவங்களோடு, அர்ச்சாவதாரத்தோடு வாசியற தர்மைக்யத்தாலே விஷயமெல்லாம் மொக்க பூர்ணமாயிருக்கும்; குறைந்த தோத்ரமெவிடம் ப்ரதிபந்தாக்களுடை ப்ரதிபத்தி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச்செய்தார். இதை இத்திருவாய்மொழி ப்ரவேசத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

க-ம். பாட்டு - முன்னீர்ஞாலம்.

௮க. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நாக்கிப்போய் பெருமாளை அநுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாய்கன்று" என்று நீரோட்டக்காலே போய் கடலிலே புகுவாரைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவண்யத்துக்குடலாக்கி அனர்த்தத்தை விளைத்துக்கொண்டேன்" என்றார் எம்பார்.

௮௨. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவந்து கூட்டுகை என்றொரு பொருளுண்டோ வென்றதிராசராகிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள்; எம்பெருமானார் "நிராசராகால் பின்னை முடிவாரொருவர்; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன் வந்து சமாதானம்பண்ண ... யமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

அ-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

௮௩. (ஓவுதலின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன்) "நிஷித்தாசிரவ்யம்" ... இறப்பதே ... பாவனைபண்ணி ... சாக்ஷாத்கரிக்க விரகு பார்த்திலேன். என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி.

கO-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

௮௪. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கும் வருகைகளை இடச்சுகையாலே அதிர்சேவிக்க அவர்க ளங்கே யிளைக்கப்படும் க்லேசமுக்கோ ... யில்லையிறே "அவ்வல்லல்" என்று யித்தனை, திருவடிகள் மின்மேல் அதெல்லாம் கானைக்கானைவிட்டுக் கடக்கநிற்க. "ஆம்தாம் சஜாதீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அங்கே ப்ரதிக்லேசம் பொருமாயிற்று பகவத் விஸ்லேஷத்தாலே வரும் தீர்க்கு. அன்றிக்கே "பகவதனுபவமானாயின்பு பவமாயதையும் வந்ததேயன்றோவென்று அந்த யுகங்களை போம்படியக" என்று ஆண்டான் நிர்வஹிக்கும்படி.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

க-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

௮௫. ஆழ்வார் திருவடிகப்பெருமாளையர் இத்திருவாய்மொழிப் பாடப்புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல்லாம்", என்று இங்ஙனே சொல்லும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போகமாட்டாதே அவ்வளவிலே நிற்கைபோவராம்.

ச-ம். பாட்டு - ...ன்.

௮௬. (பாமிங்கே:) இதுதா னுருவச் செல்லும்படியாயிற்று மேல் மேலைக்காரியம் பார்ப்பது ... திலே யாயிற் றான்றடியிட்டிருப்பது. "இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததே யாகிலும் நானென்

வாயாலிப் பாசுரம் சொல்லமாட்டேன்" என்று மகிழ்ராழ் வான். நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்-அநுத்மருனமே யென் பக்கலிலே யுள்ளது, ஆத்மகுணங்க ளொன்றுமில்லை. "என் தன் மையும் நிறைவில்லாமையுமிறே நாணிவ்வார்த்தை சொல்லித் தென்கிறார்." என்பராம் பிள்ளை திருநறையூரரையர். அவன் சத்தை யுண்டாக்குகைக்காக அவர்களோடே கலந்தான், தன் சத்தைப் பெறுகைக்காக என்னோடேவந்து கலந்தான். ப்ராதம் யத்துக்கும் பழிக்கும் செங்கல் சீரைக்கும் ஜீவனம் வைப்பாரோ பாதி அவர்கள்பக்கல்; நெஞ்சுமுடம்பும் தந்தனைக் கென்கிறார். அன்றியே, ""எனக்கு தன்பக்கலிலே ... டாம்படி பண்ணிறனென்கிறார்' ... ர்வஹிப்பாரு முண்டு" என்றருளிச் செய்வர்.

௬-ம். பாட்டு - வேங்கடம்.

௫௭. "கடங்கள், மெய்ம்மேல் வினைமுற்றவும், வெம்-கயிக்கும்" "என்றிங்க னே ஆ...வந்தா ரருளிச் செய்யும்படி. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி "யிதுக்கு வேதாந்தத்தில் சொல்லுகிற கட்டளையிலே பொருளாக வமையாதோ" என்றிங்கனே யருளிச்செய்வர். அதா வது "உத்தர பூர்வாகையோ ரச்லேஷ விநாசௌ' என்றும் 'ஏவம் ஹாஸ்யஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" என்றும் சொல் லுகிறபடி.

௫௮. (தாங்களித்யாதி) அதிகாரி வைலக்ஷண்யமும் வ்ருத்தி வைலக்ஷண்ய மும் தோன்றும்படி "தாங்கள் தங்கட்கு" என்றிங்கனே யூன் றிச் சொல்லுமாம் அனந்தாழ்வான்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—புகழும்.

௬-ம். பாட்டு - பாலென்கோ.

௫௯. (பாலென்கோ) "ஆச்ரித விஷயத்தில் வ்யாமுக்த னென்பேனே" இப்பாசுரத்தைச் சொல்லா, "இதந்தேநாத பச்யாய" என்றும் வ்யாமுக்த னென்பேனே. "இதந்து தேஜஸ்யதமம் ப்ரவக்ஷ் யாமி" என்றவோபாதி, "இதந்தேநாத பச்யாய" என்றாவும் முன்னே சொல்லிக்கொள்ளவிறே யிருப்பது; அங்கனன்றிக்கே, முந்தரசொல்லி, பின்னே "இதந்தேநாத பச்யாய" என்றானிறே. "இது தன் ...டியென்" என்று ஜீயர்பட்டரைக்கேட்க; "த்ரௌ பதி, குழலைவிரித்துக் கிடக்கையாலே அது முடிக்கைக்காக, செய் வதறியாமையாலே மூலையில் கிடந்தானை முற்றத்தே யிட்டான்; பின்னை அர்த்தத்தின் சீர்மையை யநுசந்தியா, 'அநதிகாரிகளாகச் சொன்னோம், கைப்பட்ட மாணிக்கத்தை கடலிலே யிட்டோம்,' என்று, 'பதன்பதன்' என்றாய்க்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

௧௦-ம். பாட்டு - யாவையும்.

(ஜீவிசேரித்யாதி) ஜீவியுண்டு - ப்ராணாச்ரயமான சரீரம். அத்தோடு சேர்ந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலிந சரீரகத மான பால்ய, யௌவனாதிக ளொன்றுமொருசம்பந்தமு மில் லையாம் படியாக வநுசந்திக்கிற வநுசந்தானமானது அந்தாத்மா வுக்குக் கூடாநின்ற பின்பு, அப்போரு எவனையும் கூடநட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டொருள் சொல்லுவ ர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன் பக்கலிலே பக்தியுண்டாகி லவனைக் கிட்டலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களி லுண்டான பற்றையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்ட லாமென்றும். அன்றியே ... ப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இரு-வ்யாப்திகளைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய வஸ் துகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனானவனுக்கு தட்டாதென்று மிடமவச்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல் லிற்றாக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

௧-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

௬௧. (எம்மானை) "இதென்ன நீர்மை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய் யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் நாராயிரஞ் செய்தாலும் விக்ருதராகா நிருக்கும் நாமே வே ணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டானால் விருத்தவிடத்திலே யிருக்க மாட்டாதே விக்ருதராம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச் செய்தார்.

௪-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

௬௨. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவர்கள் நடுவே இவர்கள் சரீர பரிக்ர ஹம்பண்ணிற் றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடத்திலே நம்முதலிகள் பத்துப்பேர் கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிரொழுந்த பிடல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமா யிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" என்று பிள் ளைப்பிள்ளை.

௭-ம். பாட்டு - நீர்மை.

௬௩. (உத்தமர்கட் கென்செய்வாரோ) ஈச்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியை யும் ததிய சேஷமாக்கியிறே வைப்பது, ஆயிரத்தளியிலே (க்ரி மிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பி யையும் ஆழ்வானையும் கலித்தானாய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

கிடக்கச்செய்தே பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்; அவ்வளவிலே "ஒருவருமில்லாதாரை ப்ரபத்திபண்ணுவிக்கட வோம்" என்று நிரிஞ்ஞர் இவர் அங்கேவந்து ஆழ்வானைக் கண்டு "ஒருவனுண்டிறே" என்று போகப்புக, ஒருவனையும் மொரு குறைசொல்லி யறியாதவன், "வாரீகோள் மாணிகாள், வைஷ்ணவனுமாய் ஒருவருமில்லாதா னொருவனைத்தேடி ப்ரபத்தி பண்ண விருக்கிறீகளோ நீங்கள்; எம்பெருமான் மிப்படி விபூதி யும் வைஷ்ணவனுக்கு ஸித்திக் கிரிய விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறைவையுமா யிருப்பா னொருவனை நீங்களெங்கே தேடி கோள்" என்றானும்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ-ம். பாட்டு - துயரமே.

௬௭. (அன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே) இவ்விடத்தை பட்டர் அருளிச்செய் யாநிற்க, ஜீயர் "இவர் புக்கவிடமெங்கு மிப்படியே சொல்லுவர், இவர்க்கு பணியிறே" என்ன, "இவர் மற்றோரிடத்தில் தலை நீட்டுவது பாவனத்வத்தைப்பற்ற, இவர் தஞ்சமாக நினைத்திருப் பது சக்ரவர்த்தித் திருமகனையே" என்றருளிச்செய்தார்; "பாவ னஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ' என்கிறதில்லையோ இவரை யும்" என்னில், "அவனுமிவரோ டொத்த னொருத்தனிறே, இவர் 'போக்யவஸ்து வேறில்லை' என்றிருக்குமோபாதி, அவன் 'பாவனத்வத்துக்கு மிவரொழிய வேறில்லை' என்றிருப்பா னொரு வனாயிற்று." பட்டர் ராமாவதாரத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே யரு ளிச்செய்ய மதுகேட்கைக்காக, ஜீயாத்தான் "பெருமாளுக்கெல் லா வேற்றங்களு மருளிச்செய்ததேயாகிலும் பாண்டவர்களுக் காகத்திலே இலங்கட்டிந் ததுபோன க்ருஷ்ணனுடைய நீர் மையில்லையே சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு" என்ன, "அது வோ!, பெருமாள் அதுபோகாமையன்று காண், இக்ஷ்வாகு வம்ஶ்யனாத் ததுபோக விடுவாரில்லாமைகாண்" என்றருளிச் செய்தார். "அவ்வவதாரத்தில் விருவு திருகைக்காக விரேக்ருஷ்ண னுயவதரித்தத் ததுபோயிற்று," அவனே பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தா ரின்னார் தூதனென நின்று னிறே; பாரதந்த்ர்ய ரசமநுபவிக்கைக்காக போந்தபின் 'இதி லொன்றும் குறைந்ததாகிறது' என்றிருக்குமே."

௯-ம் பாட்டு - தஞ்சமாகிய.

௬௮. (அவனிவனென்கிறார்) "அங்குத்தைக் குகர்தருளினவிடத்தை விபூதி யாக நினையாதே, இங்குத்தைக் கல்விடத்தை விபூதியாக நினை யுங்கோள்." என்றுபணிக்குமென்றான்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேசம்.

௬௯. (தத்பக்தைர்வாஸமாசமே) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றதை-அவ தாரத்திலேயாக்கி, "உத்தேஶ்யர்தாமே இங்கே ஸித்திக்கும் காண்" என்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்தவார்த்தை.

௭௦. (கச்சதா) இதை எம்பெருமானார் "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடு மாற்கடிமையிலும் "சொல்லிற வர்த்தத்தை ஸ்ரீபாதத்துக்கும் வான் அநுஷ்டித்துக் காட்டினான்" என்றருளிச்செய்வர்; இவ் வர்த்தத்துக்கடி இருக்கிற மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வருஷ் டிக்க பெற்றொன்னத்தைச் செய்ததாயிறே.

க௦-ம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

௭௧. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷ்ணவர்களை விரும்பிறும் இது ஒரு கெரோவி சேராதிருக்கதாகில் ஆழ்வார் விரும்பினதை விம்மை நித்தோ மாகிறோம்" என்று ஜீயாருளிச்செய்யும்படி.

அ-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாலே.

ப்ரவேசம்.

௭௨. (குஹேநகளார்த்தம் தத்ரா வஸ்திதோஸ் மிதிவேலாக் ப்ரகாஸ்) "ஸ்ரீகு ஹப் பெருமாளோடே நிற்க, காலம் செல்லுமானென்" என்று பிள்ளைதாழ்வான் கேட்க, "ஸ்நாக சக்தியில் ஆத்மாமை யிரட் டிக்குமிறு" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

௯-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

௭௩. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கப்பொலிந்தாலும் 'இவருக்கு ஈமொ ன்றும் செய்யப்பெற்றிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே' என்று இருவுள்ளத்தாலே மிகைக்குப்பட்டு நிற்கும்" என்று நம்பாசார்யர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி. ஒருதமிழன் "இடைவடை வேதருஞ்சொன்னவழ்றை" என்றான்.

௪-ம் பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

௫-ம். பாட்டு - பணிமின்.

௭௪. (பணிமின்திருவருளென்னுஞ் செஞ்சோதிப்பைம்பூம் பள்ளி அன்பமொன்றும ணார்) என்று ஸ்ரீகளோடேசேர்ந்து நிர்வஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள்; பட்டர், அங்கன்றிக்கே, "பணிமின் திருவருள்" என்கிறவித்தை-(இன்பக்கலவியமுதுண்டார், என்கிறவர்களோடே சேர்த்தருளிச்செய்வர்.

௯ - ம். பாட்டு - படிமன்னு.

௭௨. (குடிமன்னுமின் சுவர்க்கமெய்தியும்) "இக்குமாரன் பற்றுவதே!" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

ப்ரவேசம்.

௭௩. "'இவ்வொருநாயக' மருளிச்செய்தவரோ கோள் 'சூழ்விசும்பணிமுகில்' மருளிச்செய்தார், இத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருவுள்ளம் பற்றுங்கோள்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். அதாவது இது ப்ரத்யக்ஷிக்கிறப்போலே இச்சரீர சமநந்தரமாகவும் காணவன்றே நாம் புகுகிறது இனியெத்தனை நாளென்று.

௩-ம் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேசம்.

௭௪. (சர்வேஶ்வரனுடைய "பாலனாயேழுலகு' — இது தனக்கு மூன்று படியாக நிர்வஹிப்பர்கள் நம்முதலிகள் — எம்பார், "'அம்புலியம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்' என்றழுத ப்ரஜைக்கு தேங்காயைக் கொடுத்து அழுகையை யாற்றுவாரைப்போலே, வேறொரு குணவிஷ்காரத்தைப்பண்ணி யநுபவிப்பிக்க வநுபவிக்கிறார்" என்றருளிச்செய்வர். திருமலைநம்பி, "ஒருவன் ஒன்றை யபேக்ஷித்தால், அவனுமது செய்வானாகத் தலைதுலுக்கினால், பெற்றானாய்ப்பின்பு பின்னிழவு தோன்றும்படியன்றிருப்பது; ஆகையாலே, அவனும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்னக் கிழிவிழவை மறந்து எல்லாம்பெற்றாராயநுபவிக்கிறார்" என்று; ஸ்ரீ கௌசலையார், பெருமாள்வனத்துக் கெழுந்தருளுகிறபோது "ஏகபுத்ரையான நானும்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், கூடப்போமித்தனை" என்ன, "ஆச்சி, நீர்சொல்லுகிற விவைதர்மஹானிகாணும்" என்று முகத்தைப்பார்த்தொருவார்த்தை யருளிச்செய்ய, இழவை மறந்து மங்களாசாஸநம்பண்ணி மீண்டாளிறே; க்ருஷ்ணன் "மாமேகம்" என்றொரு வார்த்தை யருளிச்செய்ய, அர்ஜுநன் "ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ:" என்று தரித்தானிறே. பட்டர், "காலத்ரயத்தின் அனுபவத்தையு மிப்போதே பெறவேணுமென்று மிடாய்த்த இவர்க்கு அப்படியே அநுபவிக்கலாம்படி, யாலசக்ரத்தானுகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த்தமான காலத்திற்போலே அநுபவயோக்யமாம்படி காலத்தைப் பொருபோகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிறார்" என்றருளிச்செய்வர்.

௩-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

௭௫. (அவியன்வைய யத்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒருபடி கூசிக்கப் பெற்றதே. இத்தலையை ஒருபடிகரைமரஞ் சேர்த்து நீக்கிக்கருதுதேயோ! அன்றிக்கே, என்னுயியானது நீர் ஆத்மயித்தெனல் யாம். அதவா, ஏகமூர்த்தியென்று—பரத்வத்தைச்சொல்லி, இருமூர்த்தியென்று - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, மூன்று மூர்த்தியென்று - ப்ரத்யும் நனைச்சொல்லிற்றாய், பலமூர்த்தியென்று - விபவங்களைச் சொல்லிற்றாய், ஐந்துபூதமாயிரண்டுசுடராயென்று - இவ்வுருவேற்படிக்குதிகட்டவர், இன்னார் பாலன்றுக்குக் கடவர், என்கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதன்மை.

௭௬. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன்னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தார்க்கு அருளிச்செய்யாதிருக்கச்செய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலர், "இவன் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் அவனிட்டவழக்கென்றால் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதேன்" என்றுகேட்க, "இவன் 'தன்னை அவனுக்காக்குமவன்' என்றவன்று, கர்மத்தைப் போக்கும், 'இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காகக்கூடுமோ' என்றிதிலே யாரும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவதோ" என்றருளிச்செய்தார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகையிருந்து.

௧ - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

௭௭. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும்) "வடிவின் பெருமையைக்கண்டவாறே, 'ஜகத்தையடைய தன் திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருவுலகளந்தருளின சர்வேஶ்வரன்' என்று நினைத்து, இங்ஙனே வாராயோவென்றழைக்கிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்; அங்ஙன்றிக்கே, சீயர் "மலைபோலமாட்டாதே, பகைமிலிர்க்கொடுக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுருபசுகு என்றிருக்குமே; அத்தைக்கண்டு, 'அவச்சாபராதருகையாலே வந்திருக்குமே' என்று, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

முட்டாக்கிட்டு நிற்கிறான்' என்று, ஆனைக்கூட்டத்துக்குக் கதவிடு வன்றோ உமக்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டுவது, இங்ஙனே பேசாநின்றா னின்றான்" என்று.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்[illegible]

க-ம். பாட்டு - வீற்றிருந்[illegible]

ஈஅ. (வெம்மாபிளந்தான்றன்னை) "ஆத்மல[illegible]ளாரும்படி சொல்லுகிறது" என்று பட்டருளிச்செய்யும்ப[illegible]; "ஆத்மலிச்சாரு மம்மாறு சொன்றால், இன்றுனென்கிறது[illegible] என்று [illegible]ங்கியம்மாள் [illegible] வஹிக்கும்படி.

சு-ம். பாட்டு - கரியமேனி.

[illegible] (கரியவிந்யாதி) [illegible] லவுந்த வழுக்குமேலே அதற்கு பரபாக[illegible]ன திருக்கண்களிலே அஞ்சனத்தை யிடுமென்றுமாம். அன்றிக்கே, "கரியென்று - ஆனையாய், அத்தால் நினைக்கிறது - குவலயா[illegible]மாய்; குவலயாபீடமானது, அம்மேனியிலே - அழகிய திருமேனியிலே, வெளிய - சிற, அத்தை, நீறுசெறிதேயிடும்- பொடியாக்கும்" [illegible]ன்றொருதமிழன் நிர்வஹித்தான்.

எ - ம். பாட்டு - என்றும்யான்றுகி.

ஆ0. (தன்றனக்கின்றி நின்னே) எம்பெருமானார் தெற்கே யெழு[illegible]ருஞ்சிற காலிலே ஆளவந்தார்மகனார் சொட்டைநம்பி ப்ரஸாதித்தவார்த்தை - "தன்றனக்கென்றது- தானுனதனக்கென்றபடி. ஒருவகைக் கொப்பின்றிக்கே யிருக்கிறது பரத்வத்திலல்ல, 'அத்மாஸம்மாது ஷ்யம்மகயே' என்கிறபடியே - அவதரித்து மனிச்சே நிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற நிலையிலே" என்றாராம்.

அ-ம். பாட்டு - நமக்கும்.

அக. (லோகநாதப்புராபூத்வா ஸுக்ரீவந்நாதமுச்சதி) கிடைப்பது கிடையாதொழிவது, இச்சியாநின்றார். "ஸுக்ரீவம்பரணங்கத:" "ஸ்ரீவிபூஷணனும்வானைப் புகுரவொட்டேன்' என்றார் மஹாராஜர், 'இவன் புகுரா[illegible]ல் நாமுளோமாகோம்' என்கிறார் பெருமான், இப்படி யிருவரும் [illegible]ஷயிபத்தியண்ணின விஷயக்குக்கருத்தென்" என்று ஜீயர்கேட்க; "இருவரும் 'சரணகதரானவர்களை விடோம்' என்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறு[illegible]ர்களாகையும்" என்று பட்டருளிச்செய்தவார்த்தை. "ஸுக்ரீவ[illegible]சரணங்கதி[illegible]" என்றத்தை நடத்தப்பார்த்தார் மஹாராஜர், "ராகவம்சரண[illegible]கத:" என்றத்தை நடத்தப் பார்த்தார் பெருமான்.

அஉ. (சொன்மாலைகள்) "ஸர்வேஶ்வரன் 'ஆழ்வீர், நம்மை யொருகவிசொல்லும்' என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்லவனக்கென்கிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி; அங்ஙன்றிக்கே, பட்டர்" என்னுமியே நப்புதலின்றித் தன்னைக் [illegible]தான்சொல்லி' என்கிறபடியே-ஸர்வேஶ்வரன் கவிபாடிற்று ஏனை[illegible]லே கவிபாடத்தட்டில்லை; அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண்களாலே ஒன்றிக்கடாக்ஷித்து, 'நீயொரு கவிசொல்லும்' என்றால் ப்ரீதியாலே யுடை நுலைப்படாதே தரித்து நின்றுசொல்ல வல்லேனாகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர்.

சா - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேசம்.

அங. (ராவணன் மாயாசிரஸ்ஸைக் காட்டி[illegible]பி[illegible]ட்டியுமல்லாதல்நி[illegible]களோ பாநிசோதித்துக் கண்ணநீர்விழ விட்டிருந்தாளாயிருக்க[illegible] இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே மூழ்யவன்றோ [illegible]" என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்[illegible] "மெய்" என்றே சோகித்தாள்; ஞானமிருந்தியிலே ஜீவி[illegible]கக்குமேலும் அவருடைய சத்தையாகையாலே [illegible]ளாயிருந்தா[illegible]; இவர்த்தம் மெய்யாகில் சத்தை[illegible]யில்லையா[illegible] என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

அச. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரணை முண்டாகும் தரிக்கைக்கென்பதற்கு ஸம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமயத்திலே பட்டர் "அழிய" என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் ஸ்நேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச் செவியிலே தூதிருப்போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்ச்செய்போதெல்லாம், "அழகிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்" என்று திருநாட்டுக்கு நடந்தாராம்.

ஙு-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

அரு. (மிக்கசிரீதயாதி.) அங்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிட்ட திருத்துழாயில் பரிமளத்தை வுணர்கொண்டிருகர் அதுமாகில். இப்படி ஜீயருளி[illegible]செய்தவா[illegible] "[illegible]னவின்வாசமே' என்னவறியாதோ, 'மிக்க[illegible]ந்தொன்ட[illegible]கிற விவ்விபோஷணத்துக்குக் கருத்தென்" என்[illegible] நான்கேட்டேன்; "இவள்தான் கோவுமிறது 'அந்தமலக்குப் பரிவரிலே' என்றுயிற்று, 'அங்கே அங்ய

ப்ரயோஜனர் பரிமாறுகின்றார்கள்' என்றவாறே உறங்காத கண்ணுமுறங்கும், பழையபிறழும் வருங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். பாட்டு - அணங்குக்கு.

அசு. (உணங்கலித்யாதி) ஜீவன சாதனமான வ்ரீஹியாதி[illegible] நசித்துப்போம்படிக்கீடாக, அத்தைத்தின்கிற கழுதையினுடைய உதட்டின் வ்யாபாரங் கண்டிருந்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு; அப்படியே இவனைக்கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிற நீங்கள் இவள்விநாசத்தைப் [illegible]ப்பிப்பதான தேவதாந்தர ஸ்பர்சமுடையார் வ்யாபாரங் கண்டிருக்கிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு. ப்ரயோஜனமில்லாமையையன்று விருமாமேபலிப்பது. அன்றிக்கே, ஐயன் திருக்குருகைப் பெருமாளரையர் நிர்வஹிக்கும்படி. "உணங்கல்கெட - இவளுடைய உணங்குதல் கெட. இவளினைப்புத்திர - கழுதென்று து. [illegible] உதடாட்டம் கண்டேன்பயன், நீங்கள் [illegible] பார்த்திருக்கக்கொடுக்க, அத்தை அதுவிநியோகங் கொள்ளும்போது அதினுடைய உதடாடுகிறத்தைக் கண்டிருக்கிறத்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு" என்று "கழுதைப்பேய்பாணும்" என்னுமிறே.

கக-ம். பாட்டு - தொழுதாடி.

அ௭. (தொழுதாடித்தூமணி[illegible]செய்து நோய்தீர்த்த) என்ற இக்கு அம்மங்கியம்மாள் [illegible]க்கும்படி - மோஹித்த வஜல்பமாய் வலித்தவாறே 'மோர்க்குழம்பு குடித்தாள், தரித்தாள், கண் விழித்தாள், வார்த்தை சொன்னாள், என்பர்களிறே; அதுபோலே காணும்" என்று.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

அ-ம். பாட்டு - கண்டுகொண்டு.

அஅ. (நிந்திருப்பாதங்கள்மேல்) "த்வத் பாதபங்கஜ பரிக்ரஹதன்ய ஜன்மா பூயாமம்" என்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் வார்த்தை. "அழகிது, வருந்த விஷயத்திலே யாகப்பெற்றிலோம்" என் றருளிச்செய்தார்.

[illegible]ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

அகூ. (அணிமானத் தடவரைத்தோள்) அணியென்று - ஆபரணம். மானமென்று - அளவு. "சர்வ[illegible] பூஷ[illegible]ஹா?" என்கிறபடியே ஆபரணத்துக் காபரண[illegible] தோள் என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர். "அணியென்று - அழகாய், மானமென்று - பெருமையாய், அணியுருவியதோள்" என்பிறரு தமிழன்.

கூ0. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பாரதந்த்ரஜன்மமாயிருக்க வருத்தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுதுசெய்யாநிற்க, ஆச்சான் தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஓரருகே சாயாநின்று பரிமாறினார்; அத்தை யுடையவர் கண்டு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நெரிகின்றன்றோவுடோ பரிமாறுவது" என்றார்; என்ன, ஆச்சான் "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கூக. (கவராத) வடிவில்சுவ[illegible]டை யநுபவித்து என்னை அநுபவிப்பியாதாகில், பவ்யமான நெஞ்சாலெனக்கென்ன கார்யமுண்டு. ஜீயர் இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவார்த்தையுண்டு - "பூசுஞ்சாந்தென் நெஞ்சமே" என்கிறபடியே அன்றப்படி[illegible] இத்தை விரும்பினவன் கின்றிப்படி[illegible]யாலே, 'நாயகன் வந்து தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாத்தப் பரணியோடே யுடைப்பாளைப்போலே, 'என்நெஞ்செனக்கு வேண்டா' [illegible]ளுள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளை[illegible]ல்.

கூஉ. ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்[illegible]டாகையாலே, அவர்களிருவரும் பெற்றபேற்றை நாநொருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென் கிறாள். "இதுபட்ட மருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர்.

கூ-ம். பாட்டு - மேகலையால்.

கூந. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உழைக்குக் கூறையுடை யழகியதாயிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்புரத்துநம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

ப்ரவேசம்.

கூச. (உடம்புவேண்டா, உயிர்வேண்டா) என்றவிடத்தில் எம்பார் "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தினளவல்ல உன்னை யொழிய புறம்பே பேறும்இழவுமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகள் நடுவேயிருக்கிற இருப்பால் படுகிற க்லேசம், இ[illegible]த் தவிர்த்தருளவேணு மென்கிறார்" என்றருளிச்செய்வர். ஆழ்வா[illegible]ன்றிக்கே, "பரமபதத்திலே அயர்வறு மமரர்க ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாக வ்யாவ்ருத்தமாகவிருக்கிற இருப்பைக்காட்டித் தந்து அ

கேயும்முடைய தெஞ்சு ப்ராவணமாம்படி பண்ணிற்றேமாகில், இவி யுமக்கு பேற்றுக்குக்குறையுண்டோ, நாம் செய்யவேண்டியதென்' என்ன, இவையிரண்டையும் அநுசந்தித்து நிரித்து க்ருதார்த் தாய் தலைக்கட்டுகிறுர்" என்று பணிக்கும். இவற்றை பகவ விஷய ப்ரவேசத்தில் பார்க்கக்கடவலாம்.

உ - ம். பாட்டு - சாமாறும்.

கரு. (ஏமாறிக் கிடந்தலற்றும்) ஏவென்று-ஏக்கமாய், மாறுகை - தவிருகை யாய், ஏங்காதே கூப்பிட்டென்னுதல்; அன்றியே, "ஏமாற்றம்" என்று-ஒருசொல்லாய், அதாவது துக்கமாய், துக்கித்துக் கிடந்து கூப்பிட் டென்னவுமாம். "ஏவென்று—தேபு; ஏமாறுகை—தெளி வழிகை" என்று "கலங்கிக் கூப்பிடா நிற்பர்கள்" என்று பிள் ளையமுதனுர் பணிப்பர்.

கo - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம். பாட்டு - நாடிநீர்.

கசு. (அ[illegible]மேவியுறை[illegible]யில்) "பரமபதத்திலும் சம்சாரிகள் படுகிற லேசத்தை அநுசந்தித்துத் திருவுள்ளத்தில் வெறுப்போடே யாயிற் றெழுந்தருளியிருப்பது" என்று பட்டருளிச்செய்ய, "ஆச்சானும் பிள்ளை யாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு 'பரமபதத்திலே யாகாந்த ஸர்ப்பராயிருக்கிற விருப்பிலே திருவுள்ளத்திலே ஒரு வ்யஸநத்தோடே யிருந்தானென்கை உசிதமோ' என்றுர்கள்" என்று "பண்டிதர்" என்கிறவர்வந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, "'ஸ்வசிதேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி து:கித:,' என்றதுகு லைட்சாணத்திலேயோ அக்கப்ராகரணத்திலேயோ, என்று கேட் கமாட்டிற்றிலீரோ; இது குணமாகில், 'குணம்' என்று பேர்பெற் றவற்றில் அக்கில்லாத தொன்றுண்டோ" என்று பட்டர் அரு ளிச்செய்தார்.

ச-ம். பாட்டு - பேசநின்ற.

கஎ. (நாவம்[illegible]முதல்) மஹாபலி ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் பக்கலிலேவந்து, "ராஜ்[illegible]டைய வொளிமழுங்கி வாரா நின்றது, என் ப[illegible]மும் குறைந்து வாராநின்றது, இதுக்கடியென்" என்ன, "நீ ச[illegible]வேச்வரன் பக்கல் பண்ணின வபராதத்தாலேகாண்" என்ன, "கோயங்விஷ்ணு:" [illegible]ருப்போதே சில அநுத ரோக்திகளைப் பண்ண; என்ற[illegible]யறுத்து [illegible]கையிலே தந்தாயாகில் "என் பேரன்பண்ணின வபகாரம்" என்றிருக்கலாயிற்று, என்முன்பே பகவன்னிந்தையை பண்ணின நீ ராஜ்ய ப்ரஷ்டனுவாய் என்று

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டர் அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத் மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஸஹியாதே 'ராஜ்யப்ர ஷ்டஸ்த்தாபத்' என்பானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண் டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றே, மாம்ஸத்தை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷ்டம் செய் கையாவதிதிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

கஅ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழுகிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவர்கள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோரையை யிட்டொருவரை யொரு வரொதிந்து முடிந்துபோனுர்கள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ரு ஷ்ண னிவர்கள் விபரீதமாக ஸங்கதி பத்ததி துடக்கமா[illegible]ன வற்றைக் கொடுத்து கொடுத்துச் செய்ததனவில்லை, பின்னை யும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடை பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்துக்கும் பலமங்கனே யாகிறதோ' என் றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அங்க[illegible]", அஞ்சவேண்டா, அவர் கள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந் தத்தைக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவர்களுக்கு தேஹாவதி யாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தாலே, 'நித்யனான வாத் மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார்.

ரு - ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க - ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூகூ. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஸ்லோகத்திலே எம்பார், "[illegible]வக்சியனுக் கொரு அக்கியானமும் விஸ்ம்ருதியும், சர்வஸக்திக்[illegible]ரு அசக் தியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

௪00. "பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல' என்றும், 'உன்னை யற்றுளவாப்புற[illegible]ம சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பக வத் விஷயத்திலேயும் பொய் சொல்லிப் போந்தேனென்றுர்; 'இப் படி பொய்யனுடைக்கு நிபந்தன[illegible]' என்று பார்த்தார், ப்ரக் ருதி சம்சர்க்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்', 'கண்டு கொண் டுய்ந்தொழிந்தேன்' என்றவற்றை மறந்தார்; இந்த ப்ரக்

ருசி சம்பந்தத்தாலே இதர விஷயங்களிலே ப்ராவண்யமான மனஸ்ஸை அவற்றில் நின்றும் மீட்டு உன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணி, தேஹத்திற் காட்டில் ஆத்மாவை பிரிய நினைக்கைக்கு க்ஷமனாகிறிலேன், நீயே என்விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடிகளிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மென்கிறார்'' என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி. அன்றிக்கே, ''நின்னோடு தொழுதேன்' என்கிறார், அத - ஞானத சந்தானமான வாஸனையா யிருந்தது; காட்சிக்கு நெஞ்சுருகப் பார்த்து என்னிலேன் கெட்டிப் பிறக்குகைகையை நீட்டுகிறார், கைக்கு எட்டப்படக் கண்டிலர், அத்தாலே தளர்ந்து; இக் கடிதேதாசம்பந்தமா யிருந்தது, இதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுகைக் கோயிருப்பதொரு சாதனமுண்டாக்கமாட்டுகிறிலேன் பக்திபார வஶ்யத்தாலே, ஆனபின்பு நீயே என்விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளிலே யழைத்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்'' என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு.

எ-ம். பாட்டு - அம்மான்.

கoக. (ஆணர்) நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு மிவ்வருகாயிருந்தேன் நான். பிள்ளையமுதனார், ''அம்மான் ஆழிப்பிரான்'' என்று மேலேகாட்டி, ''யாவர்'' என்று குன்றயச்சொல்லிக் காட்டுவர்.

அ-ம். பாட்டு - ஆவார்.

கoஉ. ''(திருச்சக்கரம் சங்கினோடும் - அடியேனுள்மோஹன் என்று) கையில் ஆழ்வார்களோடு பொருந்தினப்போலே என்னோடே வந்து கலந்தான் என்கிறார்'' என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ''இங்ஙனே யாகவுமிக்கும் - கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய்- என்றுயித் திவ ராசைப்பட்டிருப்பது, ஆசைப்பட்டபடியே திவ்யாயுதங்களோடே வந்து கலந்தானென்கிறார்'' என்றருளிச்செய்தருளும்படி.

ஈ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேஶம்.

கoங. ''ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயைக்கான்கைக்காய் நித்யஸூரிகளிங்கேவர, அவர்களைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்'' என்று இத்திருவாய்மொழியை ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ''கண்ணுதாள் முதலான ஓப்பவிலே - சம்ஸாரிகள் படுகிற க்லேசத்தை யநுசந்தித்து, அதுக்கு பரிஹாரமாக, ஒன்றுக்தேவிலே - பகவத் பரத்வத்தை யுபபாதித்துத் திருத்த, அத்தாலே திருந்தி சம்ஸாரமபதவி பாகமற்று

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்'' என்று இங்குள்ளார் பக்கலிலே ப்ராதான்யம் தோற்ற எம்பெருமானா ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

கoச. (பொலிக பொலிக பொலிக) ''முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாஸனம்பண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருத்திக்கு மங்களாஶாஸனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வாரைப்போலே'' என்ன; அப்படியே யன்று செய்தது, மீற்றிருந் தேழுலகிலே - பகவத் சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாஸனம் பண்ணினார் கண்டீரே; பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்'' என்று ஜீய ரருளிச் செய்தார். பரமாசார்யரான விஷ்ணுவைப் பின்சென்றுரித்தனைகாணும் பெரியாழ்வாரும்.

கூ-ம். பாட்டு - திரியும்.

கoரு. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலியாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத போயான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, அப்பான் ''ஆதி ஸ்ருஷ்டியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது'' என்பராம்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஶம்.

கoசு. ''ராவணன் மாயாசிரஸ்ஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஞ்ஞதயமாக வழுமாப்போலே தன்னுற்றுமையாலே கூப்பிட்டு, இவ்வார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்'' என்று பட்டரைச் சிலர்கேட்க, ''க்யாதுக்யாவென்னுளென்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிற்று; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள்'' என்றருளிச்செய்தார்.

ரு-ம். பாட்டு - கடியன்.

கoஎ. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி - ''இதுதோஷங்க ளவ கினவல்லவோ'' என்று; அவன் கடியனென்றால், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும்; கொடியனென்றால், அவன் கொடுமையிப்போதே காணவேணும்; அவன் அவாப்தஸமஸ்தகாமனென்றால், அவன் அவாப்தஸமஸ்தகாமனபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சர்வஸ்வாபஹாரியென்றால், அவன் சர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் துர்ஜ்ஞேயனென்றால், அவன் துர்ஜ்ஞேயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்றும். அன்றிக்கே (அவனென்றே கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிறு மறியேன். அதாவது-விஶேஷணம்சத்தில் தாத்பர்ய மின்றிக்கே விஶேஷ்யத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சு - ம். பாட்டு - அன்னையென்.

க0அ. (வலையுள்-அகப்பட்டேன்) அப்போது வானதிலன்றிக்கே அவ்வனன்னைக்குறித்து நோக்கின நோக்கிலும் ஸ்மிதத்திலுமன்றோ கா[illegible] கப்பட்டது. ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் வலையாக அபிநயித்துப்பாடாநிற்க, திருக்கண்களை காட்டியருளினாராம் பெருமானார்; "கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு" என்னும் வதிலே அனுகூலம்போலேயிருந்து தப்பாதபடி அகப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கிலே அகப்பட்டேன்.

எ - ம். பாட்டு - வலையுள்.

க0கூ. (தலைமகளித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியை ஆழ்வான் ராஜேந்திரசோழனில் சந்தியா சதஸ்ஸிலே நிர்வஹியாநிற்க, ஆமருவி நிரைமேய்த்தான் நம்பியாரென்று திருவயஸ்ஸம் போந்திருப்பாரொருவர் நடுங்க நடுங்க வெளியிலிருந்து நின்று, "ஆழ்வான், தலைமகள் தலையாலே வணங்கப்பெறுமோ" என்ன "பெறும், சிஷ்டாசார முண்டுகாணும்; ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் அநுஷ்டித்தாள் காணும் என்றருளிச்செய்தார்.

கக-ம். பாட்டு - இரைக்கும்.

கக0. (இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்) அநந்தாழ்வான் பணித்தானாக நஞ்சீயர்வந்து பட்டருக்கு, "'சாபமானய' என்றபோது கடல்கீழ் மண்கொண்டு மேல் மண்ணெறிந்தாப்போலே யாயிற்று இவள் 'மடலூர்வன்' என்று தலைவைக்கேட்டு அவன் தன் சர்வாதிகத்வம் கலங்கினபடி" என்றருளிச்செய்தார்.

ச - ம். திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

சு - ம். பாட்டு - பின்னின்ற.

ககக. (இன்னின்ற நீளாவிகாப்பாரார்.) முடியவேண்டு மளவிலே நாதேராயமாயிருக்கிற விவ்வாத்ம வஸ்துவை முடித்து நோக்குவார் [illegible]. "அச்சேத்யோய மதாஹ்யோயம்" என்கிற வசனத்தைக் கொண்டு நின்று வழக்குப் பேசாநின்றதாயிற்று ஆத்மவஸ்து. இத்தை முடித்து நம்மை நோக்குவாரென்கிறதென்? இப்படி முறுகச்சொன்னது தன்னை, ஒருதமிழன் இச்[illegible]க்கு தாத்பர்யமாக யிட்டு வைக்கிறான் "பிரிவிலும் முடியா[illegible]வென்னையிற்ப்பகையைநீக்கி, என்னை நோக்குவாரார்" என்று.

எ - ம். பாட்டு - காப்பாரார்.

ககஉ. (சேட்பாலவித்யாதி) மிக்கநெடுமையை ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான கல்பமாய்க்கொண்[illegible]கிற, கங்குல்வாய் - ராத்ரியிடத்து.

தமிழாசாரியன் என்று தமிழருக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப்பானொருவன், "செல்கின்ற நாளகத்து" என்று வ்யாக்யானம் பண்ணிவைத்தான்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

எ-ம். பாட்டு - உற்றார்கள்.

ககங. (உற்றார்களை அழிப்பேனும்) அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானால் அந்த ப்ரயோஜனங்களைக் கொடுத்து என்பக்கலின்று மகற்றுமவன் நானென்னும். அன்றிக்கே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள், "அவர்களை சத்ருக்நாதிகளாலே அழிப்பேனும் நானென்று நின்றாள்" என்றருளிச்செய்வர்.

கூ - ம். பாட்டு - கொடியவினை.

ககச. (கொடியாநிலங்கை செற்றேனெயென்றும்) இவ்விடத்தில், "கொடியானென்கிற விடம் - திருத்தாயார் வார்த்தைகாண்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர், எதிரிகளை யிவனென்றும் மதித்திருந்தானாகாமைக்கு; அவனாலே அவிஷ்டையிறேயிவள்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

க0-ம், பாட்டு - ஆறெனக்கு.

ககரு. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறென்று-வழி. வழியென்று-உபாயம்: 'எவ்வாறு நடந்தனை,' 'இப்பொய்கைக் கெவ்வாறு வந்தாய்' என்னக் கடவதிறே. பேரனென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டும் உன்திருவடிகளே யாம்படி பண்ணித் தந்தாயே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (நின்பாதமே) நின்பாதமேயென்கிற விடத்தை - இங்கே அன்வயித்து, [illegible]நிர்வஹிப்பர் ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

ரு-ம். பாட்டு - அழுவன்.

ககசு. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தையைப் பார்த்து" என்றுண்டான் வார்த்தை. அன்றிக்கே, "ககநாபூக்தலோசநः" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் [illegible]றக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றற்றபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேசம்.

ககஎ. (திருவல்லவாழிலே நான் நினைத்தபடியே போய்ப்புக்கு[illegible] பரிமாற[illegible] வல்லேனே யென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறு[illegible] யிருக்கி[illegible]து.) "இதுதான் நானநுபவித்தேன்" என்று ஜீயர[illegible]ளிச்செய்வர். [illegible]டர் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்துப் பின் பொருகால் மெல்நாடுமிக் கெழுந்தருளி மீண்டு [illegible]த்வனையோடே "திருநாளுக்குதவ வேணும்" என்றுவர, திருக்கரம்ப[illegible]றையளவிலே வந்தவாறே அசிந்திதமாக ஆறு பெருகிக்[illegible]; இராத்திருமுன் எழுந்தருள[illegible]ங்குண்டான சம்ப்ரமங்களெல்லாம் செவிப்படுவது, வந்து ப[illegible] [illegible]பெருதொழிவதாய்க்கொண்டு "போரநோவு பட்டோம்" எ[illegible]ருளிச்செய்வர்.

க-ம். பாட்டு - ம[illegible]னேய்நோக்கு.

ககஅ. (மானேய்நோக்குநல்லீர்) "நான் திருவல்லவாழிலே போய்ப்புகும்படி உங்கள்கண்ணாலே குளிரநோக்கி ப்ரஸாதிக்கவேணு[illegible]ருள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

ககக. (ப்ராமாணிகனுக்கு ப்ரதிபத்தி[illegible]டு) என்கைக்கோனா திவ்யம். நல்லான் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்து, நெடுங்காலம் சேவித்து, பின்பு அந்திமதசையிலே பட்டரெழுந்தருளி, "[illegible]ன்னினைத்திருந்தாய்" என்ன, "'ஒருசர்வசக்தி யுபகரிக்கும்போது இங்கனே கனக்கவாகாதே யுபகரிக்குமது' என்று நினைத்திருந்தேன்" என்ன, "ஆமவன், உன்தேசத்தை விட்டு பந்துக்களை விட்டு நெடுந்தூரம்பேர்ந்து இங்கனே நோவுபட்டுத் திருவடி சேரக்கடவதாயாகி லிக்குபகாரமென்" என்ன, "தேசாந்தரத்திலே யிருந்து அப்ரசித்தனுய் விழுந்துபோகக் கடவவென்னை இவ்வளவு மழைப்பித்து, உம்முடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கப் பண்ணி ருசியை விளைப்பித்து, இத்தேசத்திலே யும்முடையகண்வட்டத்திலே சரீர[illegible]யாக முண்டாம்படி பண்ணிற்றே" என்ன, "அதுவும், தாழ்க வபிமானித்த சரீரம் போகாநிற்க நீயிங்கன் நினைந்திருந்ததென்கொண்டு" என்ன, "ப்ரமாணங்கொண்டு நினைந்திருந்தேன்" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - நிச்சலும்.

கஉ0. (நிச்சலும் தோழிமீர்த்யாதி) "மாசறு சோதிதடங்கி இவ்வளவும் வாஹிதஞ் சொல்லுகிற நீங்களென்ன ப்ரயோஜனம் பெற்றிகோள்" என்று பி[illegible]

கஉக. (பல[illegible]வும்) பலா. "'(நீள் - கமுகும்) என்றாப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' என்று (பச்சிலை நீள் என்கிறத்தை-அவற்றிலேயும்) உய்ந்தபின்னை கூட்டும்படி காணும்" என்று ஜீயரரு[illegible]ச்செய்வர்.

க0-ம். பாட்டு - தொல்லருள்.

கஉஉ. (நல்வினை, உகப்பு. அன்றிக்கே [illegible]ஸ்வபாவிக்க்ருபையாலுண்டான ஸுக்ருதத்தாலே யவனைக்கண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவற்றே வென்னுதல். "'நா, நீரத[illegible]ங்கை பாடபவமிறே, நா நீருண்டாயித்திருநாமம் சொல்லவல்லே[illegible]மே யென்கிறாள்' என்று அம்மங்கிய[illegible]ாள் வாக்ய[illegible]தமாகச் சொல்லும்" என்[illegible]ளிச்செய்வர்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ரவேசம்.

கஉரு. "'ஆஶ்ரிதனை வாழ்விக்கவு மநாஶ்ரிதனை யழியச்செய்யவும் ஆயிட்டப்படி வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணாவதாரத்தையு மநுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவர்; தரித்து நின்றுன்னை யநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனை சரணம் புகுகிறார்' என்றாழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விஶ்லேஷ சமயத்திலேயுன் குணங்கள் புத்தி[illegible]யக்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சேர்ந்துன்னைக் கிட்டியநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கன்றிக்கே, சர்வேஶ்வரன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம் பண்ணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமனோரதம் நமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெற்குத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற் திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடை[illegible]ச் சோதியேற வெழுந்தருளி[illegible]ன்' என்[illegible] கேட்டு விழுந்து கிட[illegible]து கூப்பிடுகிறார்' என்று பி[illegible]ன பணிக்கும்."

உ-ம். பாட்டு - வதுவை.

கஉச. "இப்பாட்டில் மூன்றார்த்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அநுகூல ஸம்ஶ்லேஷமும், ப்ரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இம்மூன்றை-அது விறு வுது என்கிறது" என்னும் பிள்ளான்.

ச - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

கஉரு. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தார் அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி—'ப்ரம்ஹ ருத்ரர்கள் நடுவே நின்ற

தொரு முதல்களவன்றே அத்தைச் சொல்லுகிறது” என்றுமிற்று. அதாவது-ருத்ரனையும் தன்னையும் சமமாகச் சொல்லுகிறபடி த்ரிமூர்த்தி மத்யஸ் திதியை சொல்லுகிறதென்று. இதை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, “அழகியது, ஆகிலும் மத்தியஸ்தராம் தேடி போகவேணுமோ, இவன்றன் விஷயத்திலே ப்ரீதி பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஓரளவுண்டோ, இதுதானே உண்மையாதோ” என்றருளிச் செய்தார்.

௫-ம் பாட்டு - இருந்தவாறும்.

கஉ௬. (நின்றவாறு மிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்) என்றுப்வார் பாடாநிற்க “இவை யெல்லாம் தொட்டில்லை” என்றருளிச்செய்தார் எம்பெருமானார். தொட்டிப்பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்படியும், தரித்து நிற்கமாட்டாமை விழுந்திருக்கும்படியும், அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமை சாய்ந்துகிடக்கும்படியுஞ் சொல்லுகிறது.

௬-ம் பத்து.

க-ம் திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேசம்.

கஉஎ. உருத்தோறும் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கவாறே ஜீயரருளிச்செய்யும் வார்த்தை - “பாண்டவர்கள் கார்யத்துக்காகத் தன்னை யொக்கி அவர்கள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூடத்திரியச் செய்தேயு மவர்கள் பட்ட வ்யசனமெல்லாம் படுகிறுர்காணு மிவரும்; அவர்கள்தான் ஒரு தர்மபாசமுண்டேயென்றிருக்கை யாலே வ்யசனம் படுகிறுர்கள், இவர்க்கதுவு மின்றிக்கே யிருக்க என்செய்யப் படுகிறுர்” என்றருளிச்செய்வர்.

க-ம் பாட்டு - வைகல்.

கஉஅ. (குருகினங்காள்-கைகள் கூப்பிச் சொல்லீரென்று க்ரியை.) பண்டை முதலிகள், “பத்தாம்பாட்டிலே ப்ரணய ரோஷந்தோற்றச் சொல்லுகிறுள்” என்று நிர்வஹிப்பர்கள். “பாட்டுத்தோறும் - இவளைத் தோற்றச் சொல்லுகிறுள்” என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

௰-ம் பாட்டு - வேறுகொண்டு.

கஉகூ. (சில வண்டுகளைக்குறித்து அவர்த்தலையில் சத்தையுமில்லையென்றிருப்பர், அவனுமுளனென்று சொல்லுக்கோளென்கிறுள்) என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வர். “இத்தலை இல்லையாகி லத்தலை யுண்டாகக்கூடாது; ‘பெண்பிறந்தார் காரியமெல்லாஞ் செய்தோம்’ என்று க்ருதக்ருத்யராயிருக்கிறவருக்கு, ரக்ஷியவர்க்கத்திலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறுள்’ என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்வர்.

கங0. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிறு ளுண்டென்று சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த தாகத்திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி “இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப்பாரில்லை’ என்றிருக்கை யன்றே வாரா தொழிந்தாரத்தலை, இத்தலையில் ஸத்தையுள்ளமை யறிவியுங்கோள்” என்று. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ‘அழகிது; ஆகிலும், ‘இன்றியமையாமை’ என்று தமிழரதொரு ப்ரவாதமுண்டு; அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டானுல் ஒருதலை யின்றிக்கே யிராது; இரண்டு தலையு முண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழிதல் செய்த்தனையாயிற்று. ஆகில், நாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச்சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அநுகூலித்தார் தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்யராய் ‘இனி கர்த்தவ்யமில்லை’ என்றிருக்கிறவருக்கு, இன்னமும் ரக்ஷியவர்க்கமொன் றுண்டென்று சொல்லுங்கோள்” என்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேசம்.

கஙக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூர்வாசாரியர்கள், “பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவார்த்தை சொல்லுகை போஷத்வ லக்ஷணமன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதானுஸந்தானம் பண்ணுகிறுர்” என்று நிர்வஹிப்பர்கள். இத்தை பட்டர்கேட்டு, “என்சொன்னுராணுர்கள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண்டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இதுக்குவேறே யொரு வழியிலேதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளாமித்தனை” என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம் பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

கஙஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராகின்றீர், கடுகப்போகப்பாரும். “கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியன்றே இவளிங்கன் சொல்லுகிறது” என்று பெரியமுதலியார்வார்த்தை.

உ-ம் பாட்டு - போகுநம்பி.

கஙங. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீர்வனுனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

ணர்; இத்தை எம்பார் கேட்டருளி, "அங்கனன்று, அது பிள்ளைப்பெற்றானாகில் அவன் கெடுகாள் ப்ரார்த்தித்துக்கிடந்தன்றோ; ஆனபின்பு அதன்று பொருள்" என்று முகத்தைத் திரியவைத்துக் காட்டினார். "நீயகல நின்றுபன்னினேதுவ யல்லாமுன் சன்னிதியி[illegible] யுன்னைப்பண்ணுவே னென்கிறாள்" என்றருளிச்செய்தார். [illegible]ம்பார் [illegible] விஷயங்களில் ருசியில்லாமையாலே பதார்த்[illegible]க்யாவ[illegible] மின[illegible]க்கே இருப்பர், இப்படியிருக்கையாலே "ஸ்ரீக[illegible]க்கு [illegible]மான சின்னங்க ளெங்கனே யிருக்குமப[illegible]ன்று சி[illegible]தப்பிரானை கேட்டருளினார்" என்று ப்ரசித்தமாயிருக்கும்; இப்படி யிருக்கிறவர் தாம் மின்னிடை மடவாரருளிச்செய்யப் புக்கால் "[illegible]ந்த சன்னியாசி பிரட்டோடத் தொடங்கினார்" என்பராம் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர். இவருடைய பகவத்விஷயத்தி லவகாஹன் மிருக்கும்படி. ஒரு க்ஷுத்ர விஷயத்திலே நாலுநாள் வாசனை [illegible]பண்[illegible]னினார்கள் போரவிதக்தராயிராகின்றார்கள், அவ்வளவில்ல[illegible]ற சமஸ்தகல்யாண குணத்[illegible]னோடே கெடுகாள் வாச[illegible]ணினார்க் கிருக்கும்படி. எம்பார் "ஸர்வரான் முன்னே[illegible] நின்றாலும் 'வா' என்பாராயுமிடையாத சம்[illegible]ரத்திலே அவன் அல்பம் தாழ்த்தா னென்றே [illegible]ர் பெ[illegible]தே" என்பர்.

௩-ம். பாட்டு - குழகி.

கஙச. (கழகமேறேல்நம்பி) அவர்கள் முன்னமானாராகிடுக எறட்டுக் கொள்ளாத தெங்களுக்கு பரமோ. நீர் முன்ன மெங்களோ[illegible]கத்தில் புகுராதே கொள்ளும். இவ்விடத்தே பட்டருளிச்செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு-"சமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் உபய விபூதியுக்தனாய் சர்வாதிகனாய் சர்வநியந்தாவாயிருக்கிற சர்வேஸ்வரன், நாலிடைப் பெண்களிருந்தவிடத்தே புக்கல்லது நிற்கமாட்டாதே செல்லாமைவிளைய, அவர்கள் 'நீயிங்குப் புகுராதேகொள்' என்ன விலங்கிட்டாப்போலே பே[illegible]ம் திரியவு மாட்டாதே தடுமாறி நின்றான், என்கிற சவுசீல்ய[illegible] (தங்களையு மிவர்களையு மொழிய) யாரறிந்துகொண்டாட வ்யா[illegible]ரிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" என்றருளிச்செய்வர்.

௮-ம். பா[illegible]டு - பிணைக்கி.

கஙரு. இப்பாட்டை ஜீய ரருளிச்[illegible]ய்யாநிற்கச் செய்தே ஆப்பாநிருந்தவர் "இவர்க ளிவனைக் கடந்துபோனார்களாகிற்செய்வதென்" என்று கேட்க, "அதார் காரியம், 'பின்னை யிரண்டத் தொன்று நித்திக்கும்' என்றன்றோ அவன்றான் கிடக்கது" என்றருளிச்செய்தார். நின்றார்களாகில் நினைத்தது பெற்றானாகிறான், கடந்துபோனார்களாகில் சம்ஸ்லேஷார்த்தமான க்ருஷிதலைக் கட்டிற்றாகிறது.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

௨-ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

கஙசு. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீசேனாபதி தாசருங்கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க ஸ்ரீசேநாபதிதாசர் தன்னைடையிட்டு நூற்றையடிக்க, நல்லார், "அர்த்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கே யிருக்க நிர்நிபந்தனமாக ஈச்வர வி[illegible]திய நவியதே" என்ற வார்[illegible]தையை நினைப்பது.

௩-ம். பா[illegible]டு - [illegible]ன்னை[illegible]ன்.

கஙஎ. (தன்னொப்பாரில்லப்பன்) சிலர்க்கு [illegible]காள்றை[illegible]பகரிக்கு மிடத்தில் தன்னோடொக்க வுபகரித்த வல்லாரில்லாதபடியான [illegible]மோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரரு[illegible]ிச்செய்யும்படி-"மின்னிடை மடவாரிலே-அவ[illegible]த்து மேல்விழ[illegible] நீயெனக்கு வேண்டாவென்று நான் தள்ளத்தள்ள[illegible] நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்[illegible] யெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

௪-ம். திரு[illegible]மொழி—துரவை.

௪-ம். பாட்டு - [illegible]நோவவாச்சி.

கஙஅ. (கோவவாச்சி யுரலோடார்க்க விர[illegible] [illegible]ப்பாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்க[illegible] [illegible]என்றருளிச[illegible]னும் நோவவென்கிறார் யானுமாழ்வார்-தன் திருமேனியிலே கயிறறுத்தினப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஒரு த்வேஷமுண்டாய் கட்டுகிறா ளல்லளிறே, ஸ்நேஹகார்யமான கோபமாகையாலே ஸ்நேஹமுள்ளவளவு மிடைசிற்குமிறே கோபமும்.

௫-ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

கஙகூ. (பிறந்ததும் வீங்கிருளவாய்) "மத்யராத்ரே அகிலாதாரே [illegible]யமாகேஜநார்த்தநே" எ[illegible]னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் [illegible]காடுகின்றான், கம்ஸபயமும் ப்ரப்தமாயிராநின்றது, இருளாக[illegible]யிறே நாம்பிழைத்தது, இ[illegible]வ்விருளை மாரணம் புகுமித்த[illegible]பிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர் பணிப்பராம். ஊமை[illegible]ந் துஞ்சியில் கூற்றமான விருளிலுர்க்கிப் போதாதாரத்துக்கு [illegible]ஷயமாயிற்றிறே.

௮-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

கசா. (அப்பன்றன் மாயங்களே யானும் நெஞ்சுடையேன்) "முடியானேயிற் கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவுமு[illegible]ற்றாயிருக்கும், என்று பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வர்.

௬ - ம். பாட்டு - மண்மிசை.

கசுக. (உத்தமம்) கம்ஸாதிகள், அர்யோதனாதிகளால் வருமச்சமின்றியே தனக்குப் பரிவரானவர்களிருக்கிற ஸ்தலத்திலேபோய்ப் படப்பெற்றபடி. ஒரு தீர்த்தத்தின்று நாயிறுபோது ஆழ்வாருமை எம்பாரும் தங்களிலே சந்தித்து, "அஹங்கார மமகாரதுஷ்[illegible]யிருப்பார் பத்து [illegible] கோடி [illegible]ர் நடுவே, அதிசுகுமாரமான திரு[illegible]மேனியைக்கொண்[illegible] பத்[illegible] எழுந்தருளி, கிர[illegible]மாகப் புக்[illegible] பெற்றபடி க[illegible]ட்டதே' என்[illegible] ஒருவரை[illegible]ருவர் தெண்டனி[illegible] [illegible]ளாகிற்[illegible] ஜீயர்கண்டேன்" என்றருளிச்செய்வா[illegible].

௫ - ம். திருவாய்மொ[illegible]ழி—துவளில்.

ப்ரவேசம்.

கசுஉ. "இத்திருவாய்மொழி-ஆழ்வார் ப்ரக்[illegible]தி [illegible]சொல்லுகிறது" என்று நம் முதலிகளெல்லாரும் போ[illegible]ரு[illegible]ம் [illegible]ருப்பர்கள்.

௬ - ம். பாட்[illegible] [illegible]இரங்கி.

கசுங. (மரங்களு மிரங்கும்[illegible]) [illegible] எம்பாரை "மரங்களு மிரங்கக்கூடுமோ" [illegible]ருளிச் செய்தவன்று அடங்கி எத்தனை பா[illegible] [illegible] [illegible]க்கதென்று தெரியாது; இங்கனே யிருக்கச்செய்தே யமகிய ப்ராதிக்ரமத்தாலே பதஞ்செய்யப் ப்ர[illegible]த்தாலும் சுக்கான பருகைப்போலே நெகிழாதே யிருக்கிற [illegible] சுகளு மின்றழிகிறபடி கண்டால் சமகாலத்தில் மரங்களிரங்கச் சொல்லவேணுமோ" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

௩-ம். பாட்டு - மேவி.

கசுச. (மேவி) இங்கேயிருந்து மானசா[illegible]பவ மாத்ரமாய் க்லேசப்பட்ட[illegible]வின், கண்ணாரக்கண்டு, "பின்[illegible] திருநறையூரறையரும் பட்டருமாக உள்ளே ப்ரதக்ஷிணம் [illegible]ண்ணுகிற்க, இட்டவடியாறி யிடமாட்டாதே கண்களாலே பரு[illegible]ளைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்து கொண்டு போகிறபடியை[illegible] பின்னேநின்று கண்டனுபவித்தேன்" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்வர்.

கசுரு. ஆச்சானும் மாண்டானுமாக கிழக்கே நடக்கிறபோது, திருப்பேருக்கும் கிழக்குப்போகவும் மாட்டாதே யேறித் திருவடிதொழவும் மாட்டாதே, திருப்பேர் நகரான் கோயிலைப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தார்களாம்.

கசுசு. (ஆவி[illegible]ன்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டர[illegible]பா நிற்கச்செய்தே மலைம வருளிச்செய்தாராய் சோமாசிபிள்ளை யிரு[illegible]தவர் "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' என்று முகந்துகொண் டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார்.

[illegible]-ம். திருவாய்மொழி—பேரெனுலகு.

ப்ரவேசம்.

கசுஎ. "(சொல்லவைத்தனளே) என்றது - செ[illegible] [illegible] யைாருயிபட்டாளொன்றதாய், மூட்டப்போ[illegible]மல் இடக்கு ஐகர்ஸ்யம் பற்றாசாக ஆதவிடுகிறாள்" என்[illegible] பட்டர்.

கசுஅ. பலபாட்டுகளிலும் "இ[illegible]வாதக்கவாறு" என்கையாலே- "ஆத்மஸம்பாயம்[illegible] [illegible]ராசாக [illegible]கிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னி[illegible] [illegible]ல் தண்ணீர் அரும்பறக் கலந்துபிரிந்த பிராட்டியைப்போலே [illegible] புக்குகெடுக்கா மவனை யறுட[illegible] பிரிந்து ஆதவி[illegible]" என்று பிள்ளான். "புறப்பட்டவள் முடியப்போகமாட்டாதே [illegible]பவனத்திலே இடந்து [illegible]றுள்" என்று பட்ட ரருளிச்[illegible].

க-ம். பாட்டு - [illegible]ஞாலமு.

கசுக. (ஆளிரோ) உங்கள்காரியமே செய்யவொண்ணாது என்காரியமும் செய்யவேணும். இவன்காரியம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகை யிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநின்றா ளாகில், அவன்வந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன; "இக் குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை.

கஎ0. (கன்கலைப்புள்ளினங்காள்) "குறுங்குருவியையப்போபமா?" என்று மவனும் புறம்பாறு ஜங்களைப்பார்க்க "உங்கள் தரத்து[illegible]தாரறுரும் தாளிப்பூவு[illegible]றே" என்பராம் பிள்ளையமுதனார்.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

கஎக. (மெய்யமர்காதல்) "நம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலையில்லாத காதலன் றெங்கள்தெ[illegible]று சொல்லுங்கோள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமர்காதல் - ஆத்மாவு பந்தியின காதல். மெய்யென்று-ஆத்மாவாய், ஆத்மாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

௩-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

கஎஉ. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹர்ஷம், நடுவில் மதவனைமன்றுவில் ராஜபுத்ரர்கள் முனுகோமேபாம்" என்று பட்டாருளிச்செய்வர்.

[illegible] பாட்டு - வந்திருந்து.

கருங. (எ[illegible]னை) அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்ய வாசைப்[illegible]டவென்னை. இப்படி துர்க்கதையாளு ளிவளென்று. "இவள் [illegible]வர்ண்யத்தை தன்னுட்[illegible]ம்பிலே காட்டவும் வற்ருகாதேயிவை" [illegible]ன்று ஜீயரருளிச்செய்[illegible]. அன்றிக்கே, உம்முடைய தேவாரமோ[illegible] இவளந்தஃபுர பரி[illegible]ர்மன்[illegible]ரு வென்னுங்கோள்.

[illegible]-ம் திருவாய்மொழி—நீராய்.

ங-ம். பா[illegible]டு - ஞாலத்து.

கருச. (ஞாலத்துடேநடந்தும்) அஉ-வ[illegible] ஐதிஹ்யம்பார்க்க.

கo - ம். திருவாய்மொழி—உலக[illegible]ட.

எ-ம். பாட்டு - அ[illegible]யே[illegible]மேபி.

கருரு. (திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே[illegible]டர், "ஜீ[illegible]ந்நியத்திலே, 'அமுது செய்யப் [illegible]ன்னும்பெரு[illegible] ஸ்தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வது' என்ன; என்[illegible]தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்வது" என்ன, "'அடியேன் [illegible]மேவி[illegible]மர்இன்றவமுதே', 'பச்சைமாமலைபோல் மேனி', என்கிற பாட்டுகள்போலே யிருக்குமவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்வது" என்றருளிச்செய்தார்.

அ - ம். பாட்டு - கோலாதாற்றேன்.

கருசு. (கோலாதித்யாதி) "'காக்கைவாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்' என்றுண்டோ" என்று பட்டருளிச்செய்வர்.

கo-ம். பாட்டு - அகலகில்லேன்.

கருஎ. (உறைமார்பா.) "'ஒருநாள் பட்[illegible], பிள்ளை அழகியமணவாளரைய[illegible]ருக்குத்வயமருளிச் செய்கைக்காக 'எல்லாரும் போங்கோள்' என்ன, நஞ்ஜீயரு மெழுந்திருந்தபோய், 'நம்மை 'இராய்' என்றருளிச்செய்திலர்' என்று வெறு[illegible]ருக்க, அப்போதே 'ஜீயரெங்குற்றார்' என்று கேட்டருளித் [illegible]யழைத்து கூடவைத்துக்கொண்டிருந்து த்வயத்தை யரு[illegible]செய்யாநிற்கச்செய்தே அப்போதருளிச்செய்தவார்த்தை" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர் - "இவ்வாத்மவஸ்து சேஷமாகில் அவன்சேஷியாகில் இங்குபிராட்டி சம்பந்தத்தால் செய்கிறதென்" என்று கேட்க, "அதிருக்கிறபடி கேளீர்; ராவணனுக்கும் காகத்துக்கும் சம்பந்தமு மனுஷ்டானமுமொத்திருக்க; [illegible]னி ராவணன் சாபத்தாலே கிட்டமாட்டாதிருப்தொன்றுண்டிறே, அங்கனன்றிக்கே ஜனனிபக்க லபாரதத்தில்

[illegible]கதொடருயிருக்க, தலைகொண்டு[illegible] அவள்சன்னிதியுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே [illegible]ராவணன் தலையறுப்புண்டான்.

எ - ம் பத்து.

க[illegible]ம். திருவாய்மொழி—உன்னிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரரையர் "இப்பாட்டு[illegible]லில் பூர்வார்த்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்தி[illegible] விழித்துக்கொண்டு புலியின்வா[illegible]லே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயாயிருக்கி[illegible]" என்று பண[illegible]பர்.

[illegible] பாட்டு - உன்னிலாவிய.

கருகூ. (என்னைநி[illegible]ப்பெ[illegible]மாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செ[illegible]ற்ருய் நீ வேண்டா[illegible]ளைச் சிறையிட்டு நலியக்கடவதான ப்ரக்ருதியை பரிகாரமாகவுடையிலே[illegible]னே. அன்றிக்கே[illegible] எண்ணிறந்த [illegible]ளைச் சரியமான குணங்களையுடை[illegible]னே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

உ - ம். திருவாய்[illegible]ாழி—கங்குலும்.

ங-ம். பாட்[illegible] - வட்கிலள்.

கசுo. (வட்கிலளிறையும்) இதுக்கு - ஜீயரருளிச்செய்வது - "இவள்முடிந்தாள்" என்று.

ரு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசுக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" [illegible]ன்று ஜீயர். அவ்வூரில் சம்பந்தங் கொண்டுபோலேயாறு ய[illegible]ளையும் விரும்பிற்று.

எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசுஉ. "ஆஶ்ரிதரை வாழ்விக்கை யு மநுஶ்ரிதரை நலிகையு மன்றிக்கே, இப்போது விபரீதமாயிற்[illegible] உம்முடைய படியென்கிறுள்" என்று பிள்ளான்.

கசுங. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொறுத மார்தவத்தையுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினுல் வைத்தியர்கள் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளர்ந்து பெரியபெருமாள் முகம்பாராதே [illegible]ர்த்தைசொல்லுகிறுள்" என்றருளிச்செய்வர்.

கஞச. ([illegible] தேட்டமானவளவிலே தனாயி[illegible] பட்டாவிடுவ [illegible]து. "பதிஸம்யோக ஸுலபம்வயஃ." இப்பாட்டி[illegible]லாருதலைகட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுக்குக்கருத்து - "'பரிஹரிக்கு[illegible]மல்லைகழிந்தாள், நாமி[illegible]ர்க்குச் சொல்லுவதென்' என்று தன்[illegible]லை நோவுபடுகிறாள்" எ[illegible]று வங்கிபுரத்து நம்பிபணிக்கும்.

கூ-ம். பாட்டு என்றிருமகள்.

கஞு. (சேர்மார்பனே.) ரஹஸ்யத்தில் நித்திய[illegible]கத்தைச் சொல்லுகிறது. அவளொருக்ஷணம் பிரியவிருக்கிலன்றோ வெனக்குப் பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது. "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்ஜீயரை அழைத்தருளித் தாமமுதுசெய்யாநிற்கச்செய்தே, இ[illegible]திருவாய்மொழி இயலை கேட்டருளாநிற்க இப்பாட்டளவிலே [illegible]வாறே '[illegible]திருமகள் சேர்மார்பனேயென்னு மென்னுடை யாவியே[illegible]ன்னும்' என்றியலைச் சேர்த்தருளிச்செய்ய, அத்[illegible]தக்[illegible] [illegible]கையையுதறி 'ஸ்ரீரங்கநாதா' என்றணையிலே சாய்ந்தருளினார்பட்டர்" என்றருளிச்செய்வர். [illegible]போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு 'இவருக்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ' என் றஞ்சியிருந்தேன்" என்று ஜீய ரருளிச்செய்வர்.

கO-ம். பாட்[illegible] முடிவிலள்.

கஞசு. (மூவுலகித்யாதி) "மூவுலகா[illegible]யே[illegible]டிகமழ்கொன்றைச் சடையனே, நான்முகக் கடவுளேயென்னும் - வடிவுடை வானோர்க்குத் தலைவனேயென்னும்" என்று திருமாலையாண்டான் வையதிகரண்யமாக நிர்வஹிக்கும். என்னுமென்னுமது - என்னுமவனாய். எம்பெருமானார் கேட்டருளி, சாமானாதிக ரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தருளினார்-த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனான இந்திரனுக்குமந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடை[illegible]வதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும்; பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலேயுடைய ருத்திரனுக் கந்தர்யாமியாய்நின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும்; அவர்களோடு இவ்வருகுள்ளாரோடு வாசியற வெல்லாருக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற சதுர்முகனுடைய பதத்தை கந்தர்யாமியாய் நின்றவனே யென்னும். (வடிவுடையித்யாதி) பகவதநுபவத்தாலே வந்த ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படியிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவனே யென்னும். வடிவுடைவானோர் தலைவனே என்றதோடு மூவுலகாளியே என்றதோடு, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே என்றதோடு, நான்முகக் கடவுளே என்[illegible]தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற் றிவர்க்கு மயர்வற மதிநலம் பெறுகையாலே. விரோதிநிரஸனத்தில் பரியவசிக்கு

ம[illegible]ல்லவோ. சர்வநிர்வாஹகனென் றுணராநின்று கருமவராயிற்று இ[illegible]ர்.

கஞஎ. (அ[illegible]யடையாதாளித்யாதி) "ஜீவிப்பானாப் போலேயிருந்து ; மிக முடிந்து கொடுகின்றாள்" என்று நி[illegible]ரிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளைகிட்டாதாரைப்போலேயிருந்து க்ரமத்திலே கிட்டிக்கொண்டு நின்றான்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மாநஸாநுபவத்திலே யொருவைசத்யத்தைச் சொன்னபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

கஞஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியா[illegible]முஞ் சொல்லி[illegible]று; 'திருமோகூர்க் கீர்த்தபத்து' 'திருவேங்கட[illegible]க் கிசைபத்து' என்று பிரித்துக்கொடுத்தவித்த[illegible]; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மரந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று [illegible]பிள்ளை யருளிச்செய்வர்.

ஈ-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளை[illegible]ரிசங்கு.

ப்ரவே[illegible].

கஞகூ. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்று[illegible] ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நாகவன் பக்கலிலே [illegible] நித்தையானேன், ஆனபின்பு நாளே போகே நுயாமே நீங்களென்றோ பேட்டப்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்[illegible] துணிவை யவர்களுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அய்யனென்றிக்கே பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "'(முகில்வண்ணனடியே - இவளணுகியடைந்தனள்' என்றதாகையாலே) ஸமாத்வாது ப[illegible]த்ராஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோட்டை சிரகால ஸமஸ்தகாசமான சம்ஸ்லேஷம்ப்ரவ்ருத்தமாய், பிரிந்து கூடா விடில் ரண்டுதலைக்கும் மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; [illegible]யெல்லாவளவிலுமொரு நீராகக் கலக்கிறது தர்மியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் நாமிலோப பர்யந்தமாகப்புகி; இவ்வள[illegible], நாயகனை யிவளிரண்டுதலையும் ஜீவிக்கப்பார்ப்பா ரொருவருமில்லாகையாலே பிரிவைப்ரா சங்கிக்க, இவளும் விப்ரலேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருத்தியாகையாலே, 'கலவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மஜ்ஞமதியன்ன அவனுமவ் வேட்டை நிமித்தமாகப் புறப்பட, இவளும் திருவணுக்கன் திருவாசலளவு மொருப்படுத்திவிள; [illegible]ல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபட்ட்

புக, இத்தைக்கண்ட தோழிமாரும் தாய்மாரும் 'உனக்கோடுகிற தென்' என்று கேட்க, 'ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் காட்டிலே கூடப்போய் அவரிருந்தவிடம் இன்றவிட முடியாம[illegible] விடத்தோ ரும் கூட[illegible]ருந் தநுபவித்தாப்போலே, நானு மவ[illegible]ந்தவிடத் தேபோய் புக்கலவது இல்லென்' என்ன, 'உனக்கிது தலைமைக் குப் போராது நீ சொல்லுகிறவை வார்த்தையன்று' என்ன அவ ர்களை 'நீங்கள் நிரோதிக்கிறத்தால் பெற்றதென், நான் போகை தவிரேன், நீங்களே என்னைக் கொடுபோய் விடுங்கோள்' என்ன, அவர்கள் 'அதுக்கு நாங்கள் வழிப்படோம்' என்ன, ஆகில் நானே யாகிலும் போகதவிரே னென்கிறாள்" என்று.

௧-ம். பாட்டு - வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

௧௭௦. (செஞ்சிறுடே) நஞ்சீயர் கோயிலுக் கெழுந்[illegible]ளாநிற்க, வழியிலே பிள்ளானைக்கண்டு "ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ" என்று கேட்க, "பாஷ்யகாரர் தோற்றச் செய்துகொண்டு போந்ததுஸ்வரூப வ்யாப்தியாயிருக் கும், [illegible] எம்பாரொருநாள் 'உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக வா ஸ்ரீதரு[illegible]ய [illegible]ஞ்சிலே விக்ரஹத்தோடே வ்யாபித்திருக்கும்' என்றருளிச்[illegible]செய்யக் கேட்டேன் என்று பணிந்தான்.

௨-ம். [illegible]டு - நாணம்.

௧௭௧. (நாணக்கருங்குழல்) ஒருத[illegible]ன் "நாணமென்று - குழலுக்கு விசே ஷண மாகையாலே, நாவிபே[illegible]ன்றகுழல்" என்றான். அத்தால் நினைக்கிறதும் - பரிமளத்தை.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேசம்.

௧௭௨. (தேவகுமாரருபம்) அதுகிடக்க, இவனையே நீதான் "காடேறப் போக" என்கிறது. "இவர்க்கு மவ்வளவேயோ" என்று சிறியாத் [illegible] கேட்க, "'கன்னைச்சிலாம்' என்று தரம் போராதன பெர்ப்பாகச் சொல்லி ருஷிகரிபூசுகிறான்" என்றார்.

௧-ம். பாட்டு - ஆழியெழ.

௧௭௩. "இதே 'கண்ணபிரானுக் கென்பெண்ணை தோற்றேன்' என்று தொ ண்டு-இத்தலையில் தோல்விக் கெதிர்தலையானவத் தலையில் விஜ யங்களை யநுசந்திக்கிறார்" என்று பிள்ளை திருநறையூர்அரையர் பணிக்கும்படி.

௧௭௪. "மஹாமதி: எ[illegible]து-மதிகேட னென்கிறபடியோ" என்றார். பிள்ளை தாம்பெருமாள் யெழுந்தருளும்போது "எங்கேனுமொரு சலனைப்

பிறக்கில் ஸம்ப்ராணனை விடுமத்தனை" என்று சொட்டையை யுரி த்துப் பிடித்துக்கொண்டு சேவிப்பாராம். நம்முதலிக ளத்தைக்கண்டு இவரை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பர்கள்.

௪-ம். பாட்டு - நாளுமெழ.

௧௭௫. (அப்பருளியெழ) உள்ளி-சப்தம் எழுவென்றது-தோற்றவென்றபடி. அன்றியே "இவற்றை உமிழ்கிற போதை த்வனிகாண்' என் நம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செய்வர்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—கற்பார்.

௧௭௬. "பட்டர் ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷ பதித்திருப்பர்" என்று அவ ரருளிச்செய்யுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னொருநாள் "பெரு மா[illegible] கெல்லாநன்[illegible]க ளுண்டாகிலும், கழுத்திலே யோலை கட்டி 'தூதுபோ' வென்னபோனை க்ருஷ்ணனன் நீர்மையில்லையே" என்ன "அதங்களல்லகாண், கழுத்திலே யோலைகட்டி 'தூதுபோ' வென்பாரில்லாமை தவிர்ந்தா ரத்தனைகாண்" என்றருளிச்செய் தார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—பா[illegible].

௧௦-ம். பாட்டு - ஏற்ற[illegible]ம்.

௧௭௭. (கூற்றியல் கஞ்சனைக்கொ[illegible] [illegible]சத்திலேயிருக்கிற கம்சனை முகம் கீழ்ப்பட விழவிட்டு [illegible]னென்று பொகட்டாரு [illegible]. இயல்வு-ஸ்வபாவம். "ராஜ[illegible] ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜநின்னைய் கனை வாங்கி கொ[illegible]இவரைப்போலேகாண்" என்று[illegible]ம்மாள்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

௯-ம். பாட்டு - உய்விடம்.

௧௭௮. (உய்விடமித்யாதி) "அப்லைகளை கலியுமாப்போலே அசுர[illegible]ஷசர்க ளுக்கும் சிநேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்ற[illegible] என்னெ ருதயிழ நிட்டுவைத்தா னென்றத்தை ஜீயர்கேட்டருளி, "இப் பொருள்மிகை, ஆனாலும், அபக்ஷதர்மம் - [illegible]சுராராக்ஷசர்களுக் கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது செ[illegible]ல்லுகை தேட்ட மன்றிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிச்செய்தாராம்.

௮-ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

௨-ம். பாட்டு - அங்கண்மலர்.

௧௭௯. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழ்த்திருவாய்மொழியில் 'வின்கின்ற பூந் தண்டுழாய் விரைநாறவந்து' என[illegible] சொன்னத்தை ஸ்மரிக்கி றார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

சு-ம். பாட்டு - கள்ளவிழ்.

கஅ0. (கள்ளவிழ்த்யாதி) "ஏழிற்றிருவாய்மொழியிலே - 'சூழவுந்தாமரை நாண்மலர்போல்வந்து தோன்றும்' என்றதை ஸ்மரிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

எ-ம். பாட்டு - துயரங்கள்.

கஅக. (சுடர்கொள்முடியாய்) "'முற்றவிம் மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே யொற்றுமைகொண்டது' என்றது பிறக்கிறது" என்று பிள்ளான்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

க-ம். பாட்டு - என்றைக்கும்.

கஅஉ. (என்சொல்லி நிற்பனே) "க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும், கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாத் மஹாபாரதக்ருத்பவேத்" என்றுப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று. இதுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி - "சர்வேச்வரன் செய்யப்புக்கா லரியது மொன்றுண்டோ" என்றும். அங்கனன்றிக்கே, எம்பெருமானார், "இவர் தாம் சொன்னாராகிலுமொருபடி போகச் சொல்லித் தலைக்கட்டுவர்; அவன் தானே சொன்னானாகில் கிரவதநியமாகத் தலைக்கட்டும்; ப்ரஜை யெழுத்திடப்புக்கால் தானேயே தேனுமொருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும், பிதாவாதல் பாத்யாயனாதல் இடப்புக்கால்தானே யெழுத்தாயிருக்கும்; அங்கனன்றிக்கே, இவன்கையைப் பிடித்திடுவிக்கப் புக்கவாறே, இவனோடித்தேயிழுக்க அவனோடித்தே யிழுக்கக் குதறிக்கொட்டியாய் ரூபமழிந்து சிதறிப்போம்; அப்படியே, என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்றால் வரும் தோஷம் தன் பக்கல் ஸ்பர்சியாதபடி பாடுவித்தானென்கிறார்" என்று.

ச-ம். பாட்டு - அப்பனை.

கஅங. (என[illegible]ய) எம்பக்கலிலேதானோ. இவ்விடத்துக்கு எம்பாரருளிச்செய்யும்படி - "நான்பாடுமளவில் கிரவதநியமாய்த் தலைக்கட்டும், நான்பாடினேனாகிலும் வருந்தி யொருபடி தலைக்கட்டும்; என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தே யென்னோடொட்டு ஸ்பர்சத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி தூய்பாடித் தலைக்கட்டினான்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - இறந்தக்கு.

கஅச. (தன்னையுறப்பலவின் கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி - "'யதோவாசோநிவர்த்தந்தே' என்று வேதங்கள்மீண்ட வி

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" என்று. அன்றிக்கே, பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "சர்வேச்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறார்" என்று.

க0-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

சு-ம். பாட்டு - வாய்க்குங்கொல்.

கஅரு. (மனத்தினுக்கினிக்கப்பெற) அங்குப்போய் அனுபவிக்கவேண்டா, இங்கேயிருந்து செஞ்சாலே அங்குத்தை பரிமாற்றங்களை அனுபவிக்கப் பெறவமையும். முற்காலத்திலே இடையாற்றுக்குடி நம்பியென்பாரொருவருண்டு, அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து சேவித்துப்போவர், மறித்துத் திருநாளிருக்கவொண்ணாமைத் தன்னையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பாரொருவர்; ஒருநாளொரு திருநாளில் வ்ருத்தாந்த மனுசந்தியாநிற்கச் செய்தே, "அழகுசெய்கைக்குப் போதுவைகிறது" என்றார், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" என்றாராம். அவர் தூவயல்சூழ புருஷையாலே பலஹானியிட்டுத் திருமுன்பே திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக்குத் திருவாய் புருஷப்பெற்றிலர், பெருமாளும் தேடியருளுகைக்கு, "நம்மிடையாற்றுக்குடியாரெவர்தில்லை, [illegible]வேயோ!" என்று திருவுள்ளமானாராம். அவர் தாமானத் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று கேட்டருள, "தேவரீர் தந்தருளின சரீரத்தைக்கொண்டு போகக் காரியங்கொண்டேன், இனி போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகும்படி போராது" என்ன, "வாராய் மெய்யே யிருந்தாயாகில் இங்கேயிரு" என்றருளிச்செய்தார்; பெருமாள் நம்பித் திருவாசலுக்கருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றொன்று.

கஅசு. (அனையவர்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) இதுக்கு [illegible]ருளிச்செய்யும்படி - "ராஜபுத்திரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட்டத்துக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவாரைப்போலே" என்றும்.

க0-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅஎ. இதுதான் செருக்கிமாத்ரமாய் உம்முடைய செஞ்சொற்பதத்தை விரும்பினோமென்ன; "அத்தை, என்னிலுமிருக்கை வைத்தவலையிலே யிருக்கிற சர்வேச்வரனைக் கேட்டுக்கொள்ளும்" என்றியம்பிணை யருளிச்செய்வர் ஜீயர். அன்றிக்கே பிள்ளான், நீர் "திருவாறன் விளையே ப்ராப்யம்" என்றிருக்கிறீர், எப்பொழுதம் ஸ்வதந்த்ரனன்

ரே, அவன் பரமபதத்தைத் தரிலோவென்ன; "அவன் சர்வக்ஞனன்றே; அறியானோ, வென்கிறார்" என்று, "புருஷார்த்தப்ரதனன்றே; புருஷனர்த்தித்ததை யன்றே கொடுப்பது".

கக-ம். பாட்டு - தீர்த்தனுக்கு.

கஅஅ. (கல்கியுணாப்பர்தந்தேவியருக்கு) ஓடமேற்றிக் கூலிகொள்ளும் தசையாகிறது - பகவத்விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணும்போது யெடுத்து கைநீட்டுகையிறே. சரமச்லோகம் ரக்ஷித்துக்கொண்டவளவுபோலே யிருக்குமளவுகளிலே யென்றபடி. (அதாவது-உடையவர், திருக்கோட்டியூர் நம்பிதமக்குத்யந்த ரஹஸ்யமாக உபதேசித்த சரமச்லோகத்தை, தெற்காழ்வார் திருமுன்பே யெடுத்து கைநீட்டினவர்களுக்கு; அவர்கள் விஷயத்திலே புகப்பிலே அருளிச்செய்தாரிறே; அத்தைச் சொல்லுகிறது.)

அ-ம். பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—அங்கமிங்கும்.

கக-ம். பாட்டு - உரையா.

கஅகூ. (தவிரவந்தன் தின்னுமென) இதுபோம்பாக்கி கீடாவருளும் ஸ்வபாவனை உபயவிபூதிநாதனை "இவர் பயம்போம்படி 'உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கிறோம்' என்று, ஸிரஃகம்பனம் பண்ணினான்போலேகாண்" என்றம் ங்கியம்மாள்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

உ-ம். பாட்டு - காணவாராய்.

கக௦. (கண்ணுடு) அனந்தக்லேசபாஜனமாகையாலே விபரீதலக்ஷணையாதல், விஷயானுபவத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் தேசமென்று தள்ளான், "எம்பெருமானைப்பெற நனுபவிக்கும் காடுகாண்" என்னுமாம், "இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" என்று.

ரு-ம். பாட்டு - சொல்லமாட்டேன்.

ககக. (அல்லவிதியாதி) "உன்னைக்காட்டாதே யருமைப்படுத்தப் பார்த்தாயாகில், நாட்டார் 'தன்னிது' என்கிற வஞ்ஞானம்வருவதோ ருபாயமேதோ" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர்; இப்போது மறந்து பிழைக்கலாமென்னுமத்தாலே. "திருவடிகளென் ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க, அக்கீர்த்திகமா மஞ்ஞானம்வருகைக் குபாயமுண்டோ" என்னுமம்மாள்.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககஉ. (அந்தண்முரு கூர்ச்சடகோபன்) "'உபதிஷ்டஞ்சு தேஸேவ்யா தயஃ' என்கிறபடியே, இவ்வாற்றுமைக் கெல்லாமாடல் கொடுத்த வாழ்வார்" என்றுளவந்தார் நிர்வாஹம்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககங. (பாலோடமுதின்னவாயிரம்) பாலோடமுதன்ன-இப்பத்து நுதல், வாச்ய வாசகங்களுடைய சேர்த்தியிருக்கிறபடி; பாலென்கிறது-சோலைத்திருக் கடித்தானத்துறை திருமாலை; அமுதென்கிறது-சடகோபன் சொல்லுகிற வாசகத்தை. இது-ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

நட-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககச. (இருவல்லரமித்யாதி) இதுக்கு திருமாலை ஆண்டான் பணிக்கும்படி- "நாட்டினை ஐச்வர்யங்களில் தலையாகச் சொல்லுவது-தன்னை லோகங்களை ஐச்வர்யத்தையிறே; அதுவும் இவனுக்கொரு சரக்கல்லவென்கிறார்" என்று. எம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி- "என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொழிய வீற்றிருந்த திருவுலகத்தலைக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பையும் தனக்கைச்வர்யமாக நினைத்திருக்குமோ வென்று பார்த்தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருக்கிறிலன்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககரு. (மதியாலே) "இவன்பிள்ளையை யதிர்துகொண்டேனென்கிறார்" என்னுமம்மாள். அன்றிக்கே, "மதிஃ - அநுமதிஃ" என்றும், "அநுமதிமாத்ரத்தாலே" என்பர் பட்டர். அதாவது-அவன்புகுகிற யிடத்தில் விலக்கிற்றிலனென்கை.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேசம்.

ககசு. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டா பாட்டால் தன்னை யனுபவிப்பித்து அனந்தரம் ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தானாயிருக்கும். அதுக்கடியென்னென்னில்; "ஸ்வதான் ஸ்வாம்யமாயல்லதிராமையாலே ஆச்ரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு. ஆன

நிக்கே, "ஸ்வரூப மிருக்கும்படியைக்காட்டித்தர வாருமென்று ஜீசையார்' என்று தன்னை முற்படக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு, "இரண்டணைப்பாட்டாலும் - இருந்தும் வியந்திற் கலவி பின்னாட்டுகிறது" என்பாருமுளவு.

ரு-ம். பாட்டு - நின்ற.

ககூஎ. "ஜீம்பகவத் ப்ராகாரமாக வாத்மாவை ஜாசந்திக்கப்பட்டது; இதுக்கு மேல் 'எம்பெம்மானோடு' என்கிற பாட்டளவும் கேவலாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது" என்றெம்பா ரருளிச்செய்யும்படி. ஆண்டான், ப்ராகாரமான வேஷத்திலே சொல்லுகிறது" என் று.

அ-ம். பாட்டு - ...த்தார்.

ககூஅ. (நல்லுறைப்பு) நல்லவாய்ப்பு. அ...ாதபோது செய்ததெல்லாம் வியர்த்தம். ஆண்டான்பணிக்கும்... - "இன்றவொன்றை புணர்க்கேனுக்கு' என்னும் பாட்டுத்துடங்கி, நிதைகீருஷடாத்மாவு சந்தாவமாத்ரமே யன்றிக்கே பகவத்சேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுசந்திக்கிறது; இப்பாட்டில் - 'எம்பெம்மானோடொத்தே சென்றங்குள் எங்கு... ...' என்கிறவத்திம ...ருதியும் எம்பெருமான் ...னக்கு சேஷமாக விவ...த்ம வஸ்துவை நினைத்திரு... யாப்...லே இவனுமவற்கொடொத்து அவ... ...வொடொத்... அத்த...யிலே சேஷத்வாலு சந்தா...டுமாகில் நல்லவாய்ப்பு...று.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கரும...ணிக்கமலே.

கூ - ம். பாட்டு - புகழும்.

ககூகூ. (எங்கும்திகழுமித்யாதி) "கையுமாயுதமுமாய் பொருந்தயிருக்கும்படி 'யவ' என்று சத்துருக்கள் நெகுழும்படியைச் சொல்லுகிறது" என் றெம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி.

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

கூ - ம். பாட்டு - உறுமோ.

உ00 (இருப்...ணிசராய்) வடிவிருந்து ப்ரபாவம் கனத்திருக்கிறார்கள். ...மைபெருமையாகிற விருத்ததர்ம த்வயத்துக்கு யோக்யர்யி... ...ாவேலைக்கடிபடி யெய்களோ" என்றுபட்டர்பால்யத்திலே ...ானைக்கேட்க, "நம்மோடொக்க 'அன்னபானுநிகள் தாரகம்' என்...லாய் பகவத்விஷயத்திலவகாஹனம் பார்த்தால் 'நித்யஸூரிகளோ...டொப்பர்கள்' என்னலாயிருக்கிற ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாள், 'ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள், இவர்கள்காண் இறுமாமனிசராகிறார்கள்" என்று பணித்தான்.

கக-ம். பாட்டு - கல்லகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரத்துக்குச் சாத்தாமே போகாநிற்கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்... நம்பிதிருமாளிகையிலே போய் புக்கார்களாய்நம்பி தாம் அசந்...தராயிருக்க, நங்கையார், ஜாறுவித்துக் கோட்டைக்கிடக்க அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணிவிட, பிற்றைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"என்ன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக வித்தினேன்" என்றாளாம். "தொண்டனூர்நம்பி, எச்சான்" என்று சில மஹாபுருஷர்களுண்டிறே, பாகவதசே...ஷத்வமேயா...நாயாய் போந்தவர்கள், அவர்கள்படியேயாகப் பெறுவர்க...

கூ...ம். பத்து.

க - ம். திருவா...மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

அ-ம். பா...டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவிதி...ாதி) "...த்தமாயவழிபரவுகை... ...துஃகாங்கதரோபாதுகாலகேஷபமாக்...ற புன்மையில்லாதவர்க...' என்றுபட்டர்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநா...ள்.

க - ம். பா...டு - பண்டைநாள்.

உ0௩. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், ஆங்கே கூடயொரு திருமகிழ...யிலே யிருக்க, சருகைதிருவலகி...ாநிற்க, கூட வாசித்து கா...நிகளுயிருப்பானொருவன், "பகவா...ரியம், காமவாசித்து நா...ய பாஜகர், இப்போதித்த க்லேசத்துக்குப் பலமென்" என்ன! திருவலகிட்டவிடத்தையும், இடாதவிடத்தையுங்காண், "இவ்விடமு மவ்விடமு மிருக்கும்படி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - புளிங்குடிகிடந்து.

உ0௪. (நீகாணவா...ாயே) எக்கெதிரே யுன்னழகுகாண ...வேணும். பின்னை யழகிய மணவாள வரையனைப் பெருமா... கொ...ளருப்பா டிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறோம், நீயிதுக்கி...் ஆடக்காண்" என்ன! "தம்பிரானே, என்றுமன்னனைக்கோக...ாட...ம்போமோ, (காணகம்படியுலாவி யுலாவியித்யாதி) தேவருடைய... அழகோலக்கைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிர்ந்தார்கள், தேவருடைய ஸ்வாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஸிக்ஷாபலந்தானண்டான் ஆடல் தவிர்ந்தார்கள்; குருகுக்கை...ாடு கூத்தழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ" என்றானாம்.

௯ - ம். பாட்டு - வீற்றிடங்கொண்டு.

உ0௫. (இனுளுமிருக்கிடாய்) "சாய்ந்தருளின வழகுபெரிய பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்; நின்றருளினவழகு, நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்; இருப்பிலுண்டானவழகு, பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலே காணலாம்" என்று பட்டருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

ப்ரவேசம்.

உ0௬. ப்ரணவார்த்தமும், ஸம்ஸப்தார்த்தமும், வ்யாபகத்வமும், அவ்யாபகத்வமும், அல்லாதவ்யாபக மந்த்ரங்களிலு மூன்று; அதில் தாமாதரித்தருளிற்று திருவஷ்டாக்ஷரமென்று விடுகிறது ஓராயிரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இத்தலைவில் திருவீதிப்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

௪ - ம். பாட்டு - மெழுது.

உ0௭. இப்படி சுலபனுன உன்திருவடிகளிலே கிட்டிப்பற்றுவும், ஆஸ்ரயணத்தின் ஆபிமுக்யத்திலே சர்வ்வடனே முன் ஸீலவத்தையை யனுஸந்தித்த, ஒரு ப்ரக்ருத்தின்னை ஷமனுளிலே செல்கிறார். இன்றிக்கே, "இங்ஙனே யொருமூன்றுபாட்டுத் திருவுடைய வயோ யதையைச் சொல்லுகிறார்" என்பாருமுண்டு; அதில் யிறே கண்கள் சிவந்தக்குப் பின்பிவர்க்கு. "இத்தனாலே பொன்றை யர்த்தித்துப் பெருகை மிகையாம்படியா யிருக்கிறவனுடைய வுபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிறார்" என்பாருமுண்டு. "இவை யெல்லாமல்ல, அவன் சன்னதியில் க்ரமத்தில் பரிமாற வொண்ணுதபடி யழிக்கு மவனுடைய ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று நம்முடையவர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

௫-ம். பாட்டு - அழைக்கின்ற.

உ0௮. (கன்னுண் தாழியேன்) அவனைக் கிட்டாதொழியில் நான் தரியேன். இதுவாய்த்தான் நிர்வாஹம்.

௬ - ம். பாட்டு - கருத்தேயுன்னை.

உ0௯. (தேவர்கட்கெல்லாம்விருத்தா) "இனியவ்வருகில்லை" என்னும்படியுயர்த்தவர்களுக்கு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும் தலைமகளையும் "கிழவனும் கிழத்தியும்" என்று தமிழர்சொல்லக் கடவார்களிறே.

௫ - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

௯ - ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

உ௧0. (தவஞ்செய்திலா) உயிரை யிங்கேவைத்து அங்களுக்கு பேரிக்க பாக்யம் பண்ணிற்றிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுதுக் கினையாதபடி பாக்யத்தைப் பண்ணப்பெற்றிலேன்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

௧0 - ம். பாட்டு - எழநணணி.

உ௧௧. (தழைகல்லவித்யாதி)ஈஸ்வர விபூதிஸமூர்த்தமாகவேணுமென்கிறாள். "நான்தாம் முடியகினைப்பார் (காடுவார்...) என்னாரைப்போலே சொல்லுகிறாள்" என்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்; நான்பட்டபாடு படாதொழியவேணும்" என்று எம்பெருமானார்; "நான் முடிய என்னார்த்திகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே!" என்று பட்டர்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

உ-ம். பாட்டு - நினைதோறும்.

உ௧உ. (ஆட்செய்யுந்நீர்மை) "(நாரணற்கு ஆட்செய்யுந்நீர்மை) என்பானேன், 'நீயெனக்காட்செய்யும் நீர்மை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலவையு மிழப்பரோ பிள்ளியார்!" என்றெம்பார்.

௩-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

உ௧௩. (புன்கண்மை) பேகணிப்பு. பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிர்ப்பது" என்றுயத்து நிர்வஹிப்பது; "இதுதான் ஸப்தத்தோடே சேர்த்திருக்கிறதில்லை, இந்தப்ரகரமான அர்த்தத்தோடே ஸப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்ஙனே?" என்று விசாரியா நிற்கச்செய்தே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிர்பெய்ததாக வேணுமிறே, அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயர் போரப்ரீதரா யருளினார்" என்றருளிச்செய்வர்.

௪ - ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

உ௧௪. (ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யஸூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணங்களுக்கு அபூமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலேயுள்ளவர்கள்தான் பட்டார்களோ வென்கிறார். "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிர்பட்டது?" என்றெம்பெருமானார். "எல்லாரும் குணானுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவர்க் கிவ்வாசி கூடினபடியென்" என்று நான்கேட்க, "நவோடையான ஸ்ரீக்கு பர்த்தாவினுடைய காஸ்பர்ஸம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

தாமாப்போலே, இவாநுபவத்திற்புதிய ராகையாலே வருகிறது காணும்" என்று ஜீயர் அருளிச்செய்தார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அருக்தும்வினை.
ப்ரவேசம்.

உகரு. பெரியமுதலியார், ப்ராப்ய ஸித்தியில் த்வரையாலே எப்போது மித் திருவாய்மொழியை யநுஸந்தியா நிற்பர்; ஆகையாலே, யித்தை "பெரிய முதலியார் திருவாய்மொழி" என்றுயித்துச் சொல்லுவது. அ[illegible]ா, "விட்ட ஆதர்கள் தாழ்த்தார்களென்று தாமே [illegible]வார்த்திக்கிறதே மத்தேறப்போக வொருப்படுகிறார்" என் [illegible]ருமுண்டு.

அ-ம். பாட்டு - அருளாது.

உகசா. (தென்திருவாவென்தேவே - தெருளேதரு) என்று க்ரியை; அன்றிக்கே, "மருளே யின்றியுன்னை என்னெஞ்சத் திருத்தும் தெருளே தருதென் திருமாவா யென்தேவே - அருளாதொழிவாய், அருள்செய்து அடியேனைப் பொருளாக்கி யுன்பொன்னடிக் கீழ்ப் புகவைப்பாய், திருவுள்ளமாக அடிசெய்" என்றும் பிள்ளான் பணிக்கும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.
ப்ரவேசம்.

உகள. "ப்ராப்ய வஸ்துவை பெறும்படியை மநோரதித்தார் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே; மநோரத ஸமகாலத்திலேயே பெறக் காணாமையாலே, திருவாய்ப்பாடியி லுள்ளார் க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்து ஒருராத்திரி பட்ட வ்யஸனத்தை இவ ரொருத்தரும் படுகிறார்" என்றாளவந்தா ரருளிச்செய்யும்படி. அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "முன்பே ஆற்றாமையாலே தரப்பற்றிருக்கிறவ ராகையாலே அத்தனையாடல் கொடுக்கைக்கு வேண்டு மாஶ்ரயம் போராது ஆனபின்பு அவனைப் பிரிந்தொரு ஸந்த்யையிற் பட்டனவைப் படுகிறார்" என்றருளிச்செய்வர்.

கo - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.
கூ-ம். பாட்டு - தொண்டர்.

உகஅ. (திருக்கண்ணபுரத்தண்டவாணை நமரர் பெருமானையே) "ப்ரதிபூர்வப்ர புத்ராணாம்" இதுக் காளவந்தா ரருளிச்செய்யும்படி - மேட்டிது மேறிப் பாயாநின்றால் தேசிகருக்குச் சொல்லவேணுமோ" என்று.

கo - ம். பத்து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.
ப்ரவேசம்.

உகக. "'ஒரு நற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயர்பட்டரைக் கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்களிருந்தவிடமெங்கும் கண்டு விடைபெறுமாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோறும் புகுகிறார்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ - ம். பாட்டு - கடுவினை.

உஉo. (பாதயித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வந்தா னாவிகளைப் பள்ளிகொள்கின்ற திருவாயான் கழல்காலைக் கருதும் கருத்து" என்றிருக்குமென்னே பொருகுடத்துக்குடை யாரடைக்கும் போகப் பாரும்கோள். திருவத்தியம்பாடாகிற்று. இத்தைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார் "நமக் காழ்வாரோடே யொரு ஸம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தின் யுடையானைக் கூட்டிக்கொண் டெழுந்தருளினார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.
ச-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

உஉக. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடிச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோற்ற தோல்வி தோற்றச் சொல்லுகிறார்கள். (துணைபிரிந்தார் துயரமும்) துணைபிரிந்தாரென்று உன்னைப் பிரிந்தாரென்றபடி. "துணையை யென்றால் த்விதீயமா யன்றுகாணிருப்பது" என்று மாச்சான்.

உஉஉ. (பசுங்களையே விரும்பி) பிள்ளையமுதனார், "ஒரு பசுவின் காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் பறிக்கொள்ளுவது" என்பராம்.

கக-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

உஉஙா. (இவையும் பத்தவற்றின் சார்வே) அவையென்கிறது-கீழிற்றிருவாய்மொழிகளையாய், "அவற்றிருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொழியே!" என்று ஆச்சரியத்திலே யாக்கியாய்த்து ஜீயாருளிச்செய்ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிக்கே, (இவையும் பத்தவற்றின் சார்வே) கீழிற்றிருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பலமிதுக்கும் பலமென்றதாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென்

5587

கிறது - "மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை" என்கிறவற்றையாய்; இவையழைவற்றோடொக்கும்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

ப்ரவேசம்.

உ௨௪. (பிள்ளான் ஒருருவிலே) "'நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டா' என்றுள், 'ஆகில் தவிர்க்கேன்' என்றான், இவன்றன்னை கூட்டிவிலையிடர், இவன் பக்தி லப்யமென்று ...யிடம் நிஸ்சிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

௧-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

உ௨௫. (அ...மது விதிவகையே) "அ...நம்முடைய பாக்யானு குணமாக விறே" என்று இதுக்கு பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரசத்தோடு சேராது, நாம் விதித்தபடியே செய்வானாயிருந்தானென்கிறான்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫-ம். பாட்டு - பானேற.

உ௨௬. (நாகத்தை நடுநெஞ்சே) 'பின்னை அழகிய மணவா...மா ளையர் ...யைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்ன வார்த்தை...யை நினைப்பது. அதாவது - பரமபதத்துக்குப் போகிற சமயத்திலே "உன்னை வென்றேன்" என்று அதாவது ஸம்ஸாரத்தைப்பார்த்துச் சிரிக்கைக்குமேஹது அவனை ...உடைகொண்ட பலமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை சகித்...மாக வருளிச்செய்கிறார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

௧-ம். பாட்டு - செஞ்சொல்.

உ௨எ. (ஆட்செய்மின்) "ஆழ்ங்கரிலே யிழிந்தமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டுமாப்போலே, கொண்டைக் கோல்நாட்டுகிறார்" என்று சிற்றான்கொண்டான். உடையவர், "இவனுருயிரொன்றுமையாலே அவனுயிரைக் காத்தாட் செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫-ம். பாட்டு - நன்றுவகரர்.

உ௨அ. (யானொத்தன்னைத்தான்பாடி) நம்பி திருவழுதி நாடுதாஸர், "அருள் கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அருளிச் செய்தாரொருவன் சந்த்யாஸதவிலே சென்றால் பலருமாக காழி அரிசியைக் கொடுத்து விஸ்வஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புறத்தின் ஊனையிலேயிட' என்பர்கள்; திருவாய்மொழி கற்றான் ஒருவின்

னைப்பந்து செய்வான் சென்றால் சர்வேஸ்வர னகப்படப் புறப்பட்டெதிர்கொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து திருவடியும் பெயர்த்துவிட்டு சத்கரிப்பர்கள்" என்றார். "பண்டேயாமனைப் பணித்த" என்று இவர் அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீகீதை தானும் வீறுபெற்றதிறே.

அ-ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

௯-ம். பாட்டு - பிடித்தேன்.

உ௨௯. (ம...த்தேனித்யாதி) எம்பெருமானார், உலாவியருளுகிறவர் முடியப் பாசாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பா...னைவ யொருச்சரி ..., "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளத்தி லோடுகிற...து" என்ன; "ஆம், அப்படியே" என்றருளிச்செய்தார்.

௯-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

உ௩0. (உணர்த்தலூற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யிலே னுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவர் ...டியத் தொடர்ந்தவர்களே பெருங்கடல் மன்றிறுணைப் ...போக்கற்றான். "இதுக்கு ஈஸ்வரன்சொன்ன ...த்தரமென்?" ...என்று ...யர்பட்டரைக் கேட்க; "இவர் தலையிலே யொருப... ...ட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று ... ...ருய் காலாலே தரை யைக்கீறிநிற்கு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

---

௯ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

௧-ம். பாட்டு - எதிரெதிர்.

உ௩௧. (எதிரெதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் ௬எ - வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்க்க.

௧௧-ம். பாட்டு - வந்தவர்.

உ௩உ. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தக்லேஶ பாஜனத்துக்கு எதிர்தட்டிறே; ஸம்ஸாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமேயுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருசியின்மேலே அம்பைவிட, "ஸம்ஸாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாய்த்து சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டித்திலையே" என்றானிறே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

அநுபந்தம்.

(ச)

பகவத்விஷய நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்தவிசேஷங்கள்.

க. ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கவே பரபக்ஷம், நிரஸ்தமாயிறே; நெற்செய்யப்புற்றேய்மாப்போலே.

உ. ஸ்வரூபாநுசந்தானத்துக்கீடாயிருக்கிற திருமந்த்ரத்திலுடைய அர்த்தாநுசந்தாநம் மோக்ஷசாதநம்.

௩. சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவவதரித்தபின்பு வானரஜாதி வீறுபெற்றாப்போலேகாணும் ஆழ்வார்கள் அவதரித்து திர்யக்ஜாதி வீறுபெற்றபடி.

ச. கடகருடைய ஆத்மகுணத்தோபாதிருபகுணமு முத்தேஶ்யம்.

ரு. ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியான்.

சா. யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையால் ஈஶ்வரோபாயம் சர்வாதிகாரம்.

எ. நம் ஆழ்வாரை அநுபவிக்கும்போது செருப்புவைத்துத் திருவடிதொழப்புக்காப்போலே யாக வொண்ணாது.

அ. அவன்விடுவது, புத்திபூர்வம் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினரை - கைக்கொள்ளுகைக்கு மித்ரபாவ மமையும்.

கூ. ஆஶ்ரிதரிலே யொருவனுக்குச்செய்ததும், தனக்குச் செய்ததாக நினைத்திராதவன்று பகவத் சம்பந்தமில்லை.

க0. அம்மிதுணையாக ஆறிழிகையிறே, இவனைவிட்டு உபாயாந்தரத்தைப் பற்றுகை.

கக. ப்ராப்யா பாசங்களிலும், ப்ராபகா பாசங்களிலும், நெகிழ்ந்து அவனையொழிந்த வெல்லாவற்றிலும் ஒரு ப்ரயோஜனமின்றிக்கே யிருக்கவேணும்.

கஉ. [illegible]சேஷியைக் கண்டார், த்வார சேஷிகளளவில் நில்லா[illegible].

கங. அவன்தானேகாட்ட ஆழ்வார் கண்டாப்போலே [illegible]ணபார்க்குகாணலாமித்தனையல்லது ஸ்வயத்நத்தாற்காண்பாரும் உறியப்போமோ.

கச. ஆஶ்ரயணீயவனே; ப்ரம்ஹருத்ரர்கள் ஆஶ்ரய ணீயரல்லர்.

கரு. முக்தரும் நித்யரும் தாங்களுமானந்தித்து அவனையும் ஆனந்திப்பிப்பர்கள், பத்தர் தாங்கள் ஆனந்தியாதே அவனை ஆனந்திப்பிப்பர்கள்.

கசா. சர்வேஶ்வரன் த்ரிவித சேதனரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமை கொள்ளாநின்றான்.

கஎ. விரோதிகளைப் போக்கி, உஜ்ஜீவிப்பிக்கையிறே, அவதாரங்களுக்கு ப்ரயோஜனம்.

கஅ. கர்மசம்ஸ்ருஷ்டரான சேதனர்க்கு, கர்மசம்பந்த [illegible]க்கு முன், திருமேனியிலே நெஞ்சை வைக்கப் போகாதிறே.

ககூ. சேஷவஸ்துவுக்கு சேஷத்வம் நிரூபகமானால், நிரூபகத்தை யொழிய நிரூப்யசித்தியில்லை.

உ0. பாரதந்த்ரிய ரசமறிவார்க்கு "ஸ்வாதந்த்ரிய மனர்த்தம்".

உக. ப்ராப்திபலமாய் வருமதிறே கைங்கர்யம்.

உஉ. சேஷிக்குத் தேஶ்யமானது சேஷபூதனுக்குத் தேஶ்யமாகச் சொல்லவேணுமோ.

உங. காரணங்களுக் கடைந்தகாரியங்கள் சொன்னவே, ஸ்வரூப விரோதியாய்வந்தேறியானவை தன்னடையே போம்.

[illegible] குணங்களுக்குப் பிரிந்து ஸ்திதியாதவுபலம்பமாத லில்லாதாப்போலே, விபூதிக்கு மவனையொழிய ஸ்திதியாதவுபலம்பமாதலில்லை.

உரு. கர்மநிபந்தனமான வாகாரம் ஸ்ம்ருதிவிஷய மாகாதபடியான டாகம் பிறந்தால், ததியமாயே தோற்றியெல்லா மொக்க வநுபாவ்யமாகவிருக்கும்.

உசா. வைஷ்ணவ சந்தானத்திலே பிறந்தார்க்கு, ஈஶ்வரமர்மங்கள் தெரியுமிறே.

உஎ. மநுஷ்ய ஜன்மத்துக்குப் பலம், பகவத் சமாஶ்ரயணமாயிருக்க, அதில்லாதார் மநுஷ்யரேயல்லர்.

உஅ. ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமேயிறே வேண்டுவது.

உகூ. ஒருசிறுயை விஸ்வஸித்து, ஆறுமாசத்துக்கு வேணும் சோறும் தண்ணீரும் யேற்றிக்கொண்டு, கடலிலே யிழியாநின்றான்; அவ்வோபாதி விஸ்வாஸமாகிலும் வேண்டாவோ, பகவத் விஷயத்தைப் பற்றுவார்களுக்கு.

...யத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவத்சேஷத்வத்தளவிலே ... சரமாவதி ...த சேஷத்வளவிலே வருகை.

௩௧. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிரிந்திருந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும், ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவா...; உடம்புடனிருக்கிறவிருப்பு.

௩௨. சேஷிக்கினியதான வழியாலேயிறே; சேஷபூதனுக் கினியதாவது.

௩௩. பிதுனமாய்க் கலவாநின்ற ...ரண்டுதலைக்கும் முன்னாகச், சேஷசேஷிகள் பரிமாற்றத்திலும் முனைடிறே.

௩௪. ...யதாய் அவ்வழியாலே தனக்கினியதாகை...ற, சேஷபூதனுக்குவாசி.

௩௫. ...விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பாக்ருமத்திலின்றும் ...க்ருமத்திலே புகுந்தாப்போலேயிருக்கும். வேறே... ...பரி யரிகேயிருக்கிலும், கழியப்போயிற்றதா யிருக்குமிறே.

௩௬. ...தேசம் நித்யஸூரிகளிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

௩௭. கர்மவஸ்யன் பிறவிக்கொ...காரணம் கின்றோம்; அகர்மவஸ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாண்கிலோம்.

௩௮. கர்மத்துக்கவதியுண்டு; அநுக்ரஹத்துக்கவதியில்லை.

௩௯. பலாபிசந்திரஹிதமாக தானதர்மத்தை யநுஷ்டித்து, எம்பெருமானையுத்தேஸ்யமாக்காதே, பலாபிசந்தியுக்தமாக வநுஷ்டித்தவர்க்காதி போகங்களைப்பற்றிலும், நிலைநில்லாது.

௪௦. சேஷபூதன்பற்றுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

௪௧. அவ்யக்தத்தினுடைய வ்யக்ததசையிறே, மஹானுகிறது.

௪௨. சாத்விகமாயும், ராஜசமாயும், தாமசமாயும் மூன்று வகைப்பட்டிறே அஹங்காரந்தா னிருப்பது.

௪௩. சாத்விகாஹங் காரகார்யம் ஏகாதசேந்த்ரியங்கள், தாமசாஹங்காரகார்யம் ப்ருத்வியாதிபூதங்கள், இரண்டுக்கு முபகாரகமாயிருக்கும் ராஜசாஹங்காரம்.

௪௪. கிட்டினாற்கு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

௪௫. முக்தர்...ஞ்ச விம்ஸதிவார்ஷிகரா யிருப்பர்களிறே; நித்தர பகவதநுபவத்தாலே.

௪௬. க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவிக்கப்புக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷ துஷ்டமாகையாலே, அநுபவிக்கும் காலமும் அல்பமாயிருக்கும்.

௪௭. அநுபாவ்யவிஷய... பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமாயிருக்கும்.

௪௮. மாதாபிதாக்கள் ப்ரஜைகளில் குறைவாளர் பக்கலிலேயிறே, ...ருவது.

௪௯. தெளிவிசும்பாகையாலே அங்கிலத்தானே சொல்லுவிக்கும்; ...ருள் தருமாநாடாகையாலே, இங்கிலமத்தே தவிர்ப்பிக்கும்.

௫௦. பகவன் நாமசங்கீர்த்தனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தயாதாரகம்.

௫௧. முன்பு முகங்கொடுத்து நின்றானாகிலும், ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்குமவனாயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பானென்றவனுகையாலே ஸ்வாராதன்.

௫௨. த...ன் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், இத்தலையி லாநுகூல்யத்து... ருசகமான அப்ரதி ஷேதமேயாயிற்று வேண்டுவது.

௫௩. தேவ...ர்ந்தர ஸ்பரிசமுடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு ...ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய பாததூளியைக் கொண்டு ... ...காள்.

௫௪. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும ... ...ரீர்மையாலே மிக்கை."

௫௫. இவ்விருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங்குத்தானே நித்யஸூரிகளுண்டிறே.

௫௬. ஒருவன் வைஷ்ணவனாகையாவது — இது, "சர்வேஸ்வரன் ரக்ஷகன்" என்றொருவன் பக்கலிலே ஒருவார்த்தைக் கேட்டுவிட்டு.

௫௭. "கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு மூண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றறிந்தால், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடைகொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், ஜ்ஞானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனையிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வார்கள் போனவழியி லன்வயித்திலன்றுமத்தனையிறே.

௫௮. நாராயணசப்தத்துக்கு உபாயத்வோபயோகியான வாத்சல்யாதிகளும், உபேயத்வோபயோகியான சேஷித்வாதி குணங்களுமர்த்தம்.

௫௯. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனாயிருக்கும், ஆஸ்ரித விரோதிகளளவில் அசத்ய சங்கல்பனாயிருக்கும்.

௬௦. ஆஸ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபேசுமவன்.

௬௧. எம்பெருமானார் தர்ஸனஸ்தரி லெத்தனை...னுமக் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடு...டுங்கல்லோ பாதியாக நினைத்திருக்கிறது.

௬௨. "மோக்ஷபலம் சித்திக்கவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள், க்ஷேத்ரதே [illegible] பின்செல்லார்களிறே.

௬௩. "கருடத்வஜன், கருடவாஹனன்" என்று சொல்லப்படுமவனுயிற்று மோக்ஷப்ரதனுவான்.

௬௪. "காரணந்துத்யேய:" என்கிற படியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே, உபாஸ்யமாவது.

௬௫. மோக்ஷப்ரதனுமாய், ஸர்வ நியந்தாவுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைபுகுவதுவே, கர்தவ்யம்.

௬௬. செ[illegible]வேண்டுவ தொன்றில்லை, அவனுடைமையை அவ[illegible]க்காகவிசை யவமையும்.

௬௭. [illegible] கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அப்ராப்த விஷயங்களி [illegible] போகாதே "தந்தநீகொண்டாக்கினை" என்கிறபடியே, வகுத்த விஷயத்துக்கே சேஷமாக்கிக்கொண்டு கிடக்கை.

[illegible] போகத்துக்காகப் போந்தபிராட்டி, அசோக வனிகையிலே யிருந்தாப்போலே [illegible]தாற்றுகின்ற தாயிற்று, ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு, தேஹத்திலேயிருக்கிற இருப்பு.

௬௯. திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, கர்மாதிகுணமாக தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் ப்ரவேசித்துத் திரியும் - ஆத்மா.

௭0. பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு; ப்ரபன்னனுக்கும் பக்தியுண்டு. ருசியையொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே.

௭௧. பக்திமானுடைய பக்தி வைதமாய் வருமது. ப்ரபன்னனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்தி பானுக்கு சாதனரூபமா யிருக்கும். இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்.

௭௨. பக்திமானுக்கு பல ஶ்ரத்தையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும். ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருமதாகையாலே, யொருகாலும் [illegible]விராதாயிருக்கும்.

௭௩. அவன் குண நிபந்தனமன்று அவனோட்டை ஸம்பந்தம், சத்தாப்ரயுக்தமென்கை.

௭௪. பகவத்விஷயத்திலே ரதிவரநின்றவர்கள் ஶ்லாகநீயர்.

௭௫. அத்தலையாலேவரும தொழிய தாந்தாமொன்றை யாசைப்படுகையுங் கூடாது.

௭௬. உடையவனே [illegible]காரியத்துக்குக் கடவன்.

௭௭. வஸ்துவுக்கு குண[illegible]தாலேயிறே உத்கர்ஷம்; அந்தகுணதிக்ய மெங்கே யுண்டு அங்கேயிறே யேற்றம்.

௭௮. சேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெற்றடிமை செய்கை, சேஷிக்குப் [illegible]

௭௯. ஸ்வநிகர்ஷம் சொல்லுகை ஜ்ஞானகார்யம்; "ஸர்வவேராஹம்" என்றிருக்கை அஜ்ஞானகார்யம்.

௮0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக்குப் பாபம்போகிறதில்லையிறே, ஜ்ஞான மில்லாமையாலே.

௮௧. அநுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

௮௨. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமன்று.

௮௩. வி[illegible]தாசரணமும் நமக்கு ரக்ஷகமன்று.

௮௪. தி[illegible]வடிகளில் கைங்கர்யமே யாத்ரையாகப் பெ[illegible]வேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய் கிடக்கிறது.

௮௫. நூறாயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போக[illegible]தே தாத்பர்யத்தை க்ரஹித்திருக்குமவர்கள் "மாதவன் பேர்சொல்லுவதே [illegible]பாத்தின் சுருக்கு" என்றிருக்குமவர்கள்.

௮௬. த்வரித்திலராகில் அவன் வைலக்ஷண்யத்தில் ஜ்ஞானமில்லையாகக் கடவது; இங்கே கால்பாவிற்றில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்ஜ்ஞானமில்லையாக கடவது.

௮௭. ஈஶ்வரனைப்பற்றின ஆற்றத்தாலே உபாயாந்தரங்களை செகிழுகையொழிய நாஸ்திக்யத்தாலே விடுமன்று; அது விஷயாந்தர ப்ராவண்ய ஹேது.

௮௮. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாவது.

௮௯. பரத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

௯0. இன்னகத்தி விழிவார் தேசிகனைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப்போலே, பெரியபெருமாளை அநுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

௯௧. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகில், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலைகுலைந்தது.

௯௨. சேஷவஸ்துவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத்திருக்கிறபடி.

௯௩. அவதாரகாலத்தி லுதவாதார்க்கு மிழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில்களிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது.

௯௪. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெய்யே ப்ரதிபத்தி விளைந்தார்க்கு, அங்குள்ளவை யெல்லா முத்தேஶ்யமாய் தோற்றுமிறே.

௯௫. அப்ராக்ருத ஸமஸ்தானத்தை யிதரச ஜா[illegible]மாக்காநிற்பது, தன் ஜன்மத்தை அநுசந்தித்தாருடைய ஜ[illegible]ங்கள் போம்படியா யிருப்பது.

௯௬. ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்காக போவார்க்கன்றே அதுகொண்டு மீளலாவது; தன்னையே ப்ரயோஜனமாக பற்றிப்போவார்க்கு மீள விரகுண்டோ; இப்படியேயிறே பகவத் ப்ராவண்யமுடையார்படி.

௯௭. அனந்த சாயித்வம் சர்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே சர்வாதிகனே சரண்யனென்கிறது.

௯௮. ஆசார்யன் வார்த்தைகேட்டு தரித்தல், அவனபிமானத்தாலே தரித்தலொழிய வேறொன்றில்லை.

௯௯. ஸ்வரூபாந்தர் கதையான க்ருபைக் கழிவில்லையிறே. [illegible] சத்தையுள்ளதனையும் விலை செல்லுமிறே.

௧௦௦. நம் ஆசாரியர்கள் வ்யாபக மந்த்ரங்கள் மூன்றிலும், த்வயத்தையே யாதரிப்பர்கள்.

௧௦௧. பிரிவில் [illegible] அநுசந்தானம்பண்ணி தரிக்கலாம்; அவன் சந்நிதியிலவனையொழிய அனைக்ஷணமு முகம்மாறியிருக்கு மதுக்கு மேற்பட முடிவில்லை.

௧௦௨. தந்தாமை யறியாவிட்டால் [illegible] தன்வாயிலே கேட்டறியவேணும்.

௧௦௩. ஆர்த்தனுக்கன்றே பலப்ராப்தியுள்ளது.

௧௦௪. புருஷகார முன்னாகத் தலைக்கல் புகுந்தார்க்குத் திருவுள்ளமிரங்கும்.

௧௦௫. ஸம்சாரி முக்தனுடைய லவனுடைய விலோபகரணமும், போகோபகரணமும், சமமாய் தோற்றக்கடவது. ஆகாந்தரமான ஸ்ம்ருதியிலேயே, ததீயத்வாகாரத்தாலே நித்ய விபூதியோடொக்கத் தோற்றுமத்தனை.

௧௦௬. ஸ்வரூபம் விசதமானால் "நாம்" என்னுமதுமாய் "அடியேன்" என்னுமாய்க் காணுமிருப்பது.

௧௦௭. அபிமத விஷயத்தைப் பிரிந்தால், கண்டதெல்லா மதுவாய் தோற்றுமிறே.

௧௦௮. சேஷி யொருவனானால் சேஷவஸ்துக்களெல்லா மொரு மிடறாயிருக்குமிறே; ஒருவனுக்குப் பலவடிமை யுண்டானால் தங்களிலெல்லா மொத்திருப்பர்களிறே க்ருதசங்கேதிகளாய்.

௧௦௯. தன்னையொழிந்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றுக்கும் கோடி விகாரத்தைப்பண்ணி, அவிக்ருதனா யிருப்பானொருவனிறே ஈச்வரன்.

௧௧௦. வஸ்து சத்பாவங்கொள்ளும்போது விசேஷணம் வ்யாவர்த்தகமல்ல [illegible], ஒன்றுக்கொன்று விசேஷணமாம்போது அன்னியோன்ய [illegible] சேதம்பண்ணிக் கொண்டல்லது விசேஷணமாகமாட்டாது.

௧௧௧. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேச்யமாயின்றதிறே.

௧௧௨. உறங்கினானாகில் பாரதந்த்ர்யத்துக் குடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தானாகிலு மப்படியே.

௧௧௩. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிற்று, க்ருஷ்ணனுக்கும் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

௧௧௪. கர்த்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸ்பர்சமுடையாரில்லாமையாலே.

௧௧௫. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநுபந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநுபந்தியாகக்கடவதிறே.

௧௧௬. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அத்யவசாய மன்று ஸாத்யமாயித்தனை.

௧௧௭. ஜீவபரர்களிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிகளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவதநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாத்மாஹேய ஸம்பந்தா ஸர்ஹனாயே யிருக்கும்.

௧௧௮. சீர்மைக்கெல்லையான திருமலை ஆச்ரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக்கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸ்தானம்.

௧௧௯. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநுசந்தானம்பண்ணினால், போய்புக [illegible] ன்றது.

௧௨௦. நம்முதலிகள் குருபரம்பரா முன்னாக த்வயாநுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

௧௨௧. சிஷ்யனுக் காசார்யானுவர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹபரிக்ரஹம் பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே, பின்புள்ளதெல்லாம் பகவதநுபவத்திலே அந்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

௧௨௨. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்வ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனாக அநுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அநுசந்திக்கக்கடவன்.

௧௨௩. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபகுணங்களும் நித்யமுக்தர்க்கு ப்ராப்ய மானாப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனான விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

௧௨௪. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் [illegible] விக்கையே யாத்ராயானவனுக்கு அன்யபரனாக வொண்ணுமோ போருமோ.

௧௨௫. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகாமிறே.

கஉசு. இருவருமான சேர்த்தியிலேயிறே இவனடிமைசெய்வது, அச்சேர்த்தி தன்னையேயிறே யிவனுபாயமாகப் பற்றுகிறதும். இத்தால் சொற் விற்றுகிறது நித்யப்ராப்யத்வமிறே. நித்யாபூர்வ விஷயமிறே நித்யப்ராப்யமாக வல்லது.

கஉஎ. இவனுடைய வபராதகாலம் பார்த்திருந்து ப்ரதிபத்தி பண்ணுகைக் கவனுக் கவசரமில்லை, அவள்கூட விருக்கையாலே.

கஉஅ. வெறுமையும், ஸ்வரூபமும், இரண்டும் ப்ரபத்திக்கு பரிக[ர]மிறே.

கஉகூ. அதிகாரிஸ்வரூபமாவது அநந்யகதித்வமும், ப்ராப்யருசியும், ஸ்வரூப ப்ரகாசமும் என்கிற விவையிறே.

கஙo. த்ரி[...]சேதநரையும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமாக நியமிக்கும். ஈஶ்வரனை ப்ரணயித்வ நிப[ந்]தனமாக நியமிக்கும்.

கஙக. இவர்களை தனித்தனியே பற்றினார்க்கு ஸ்வரூப விநாசமிறே, "மிதுநமேவோத்தேஶ்யம்" என்றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனமிறே.

கஙஉ. "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றதிறே நிலைநின்ற ஸ்வரூபம். அநுவர்த்த[...]திறே பரமார்த்தமாவது.

கஙங. ஈஶ்வரனை யொழிந்தா ரடங்கலும், தாங்களுளரானபோது ரக்ஷகராக வபிமானித்து, ஆபத்துவந்தவாறே இவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்து தந்தாமைக்கொண்டு தப்பு[வ]ர்கள்.

கஙச. சர்வாவஸ்தையிலும் தன்னையழி[...]ஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுவான் சர்வேஶ்வரன்.

கஙரு. ஆஶ்ரிதன் தப்பினாலும் தான் பொறுத்து ரக்ஷிப்பன்.

கஙசு. பெருமாளை யொழிய செல்லாமைபிறந்து வ்யதிரேகத்தில் முடிந்த சக்ரவர்த்தியிலே - ஸ்நேஹம்.

கஙஎ. "நில்" என்ன "குருஷ்வ" என்னும்படியாய் முறையற்று பற்றின இளையபெருமாளிலே - பக்தி.

கஙஅ. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையானால்தான் தன்னைப் பேணாதேநோக்கு மாஶ்சர்ய பூதனானவனுடைய திருவடிகளையல்லது பற்றுவரோ.

க[...] மன்னனங்கள்தான் தரிசலசமா[...]காரத்தளவும் சென்று நிற்குமிறே.

கச0. த்யான பராயிருப்பார், த்யேயவஸ்துவைவிட்டுப் புறம்பே போவரோ?

கசக. தாமசபுருஷர்களோட்டை சஹவாசம் சர்வேஶ்வரனுக்குத்யாகஹேது, சத்வநி[...]ரோட்டை சஹவாசமவனுக்கு ஸ்வீகாரஹேது.

கசஉ. நித்யசூரிகள் திர[ளி]லே அவ்வோலக்கத்தின் நடுவேயிருக்கு மிருப்பைக் காண்கையி[றே], ப்ராப்ய மாகிற[து].

கசங. ஸ்வ[ரூ]பக்யானம் பிறந்தவிடத்தில் ஸ்வரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசச. [ஆ]சார்ய னருகிலிருந்து "ஸ்ரிய:பதியொழிய விவ்வாத்மவஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனைபோதும்.

கசரு. ஆ[ழ்]வார்கள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அது தன்னையே சொல்லாநிற்பர்கள், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்ய ருசி[யா]லே.

கசசு. "ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்ஜியம், சர்வேஶ்வரனுத்தேஶ்யன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்தி:" என்று பகவத்ப்ராப்தி யன்[...]லே நிற்பர்கள்.

கசஎ. சர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனானால் அர்ச்சிராதிகதியோடு தேசவிசேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்கதமிறே.

கசஅ. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாகக்கடவது, சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்து[க்கு]டலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகரவனே.

கசகூ. அனுகூலரிலே யொருத்தனுக்கொரு நன்மையுண்டானால், அது தன்னதா[...]கையும், அனர்த்தம் வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக [...]ருக்கையுமாகிற விவ்விரண்டு முண்டானாலிறே வைஷ்ணவத்வ முண்டாயிற்றாவது.

கரு0. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினாலும் ரக்ஷ்யம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சே[...]திசயத்தை விளைக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளார் அங்குப்போவது மேன்மையை அநுபவிக்க; அங்குள்ளார் இங்குவருவது சீலகுணானுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருங. திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டநுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. [...]ங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ [...]கை. [...]ங்களிலு மந்த்ராங்கம் பகவச்சேஷத்வ மென்கை.

கருரு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேஶ்ய மானாப்போலே, ஈஶ்வரனுக்கும் ஆழ்வார் ஸ்வரூபத்திலும் அவர்களிக்கிற ஶரீரமுத்தேஶ்யமாய் தோற்றும்; செருக்[...]காபிமத விஷயத்தி லெழுக்குகக்குமாப்போலே.

கருசு. ஜீவபரபேதமும் ஜீவர்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும் சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

கருஎ. இல்லையல்லரா யுளராயிருப்ப ராஸ்ரிதருக்கு; இல்லைய[illegible]யே யுளரா யிருப்ப ராஸ்ரிதருக்கு.

கருஅ. நமஸ்ஸப்தத்துக்கு சாப்தமான வர்த்தம் "நானெனக்[illegible]யே நல்லேன்".

கருகூ. ஒரு கன்யகையானு ளொருவனுக் கேயாயிருக்கையும், தான் றனக் குரியளன்றிக்கே யிருக்கையுமிறே ஸ்வரூபம்.

கசு0. நாராயண ஸப்தத்துக்கு அர்த்தம் - ஸ்வாமித்வவாத்ஸ[illegible]ா பாயத்வோ பேயத்வவ்யாபகத்வ மித்யாதியிறே; சதுர்த்திக் கர்த்தம் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையிறே.

கசுக. ப்ரணவார்த்தமும் நமஸ்ஸப்தார்த்தமும், வ்யாபகத்வமும் அவ்யாபகத்வமும், [illegible]வ்யாபக மந்திரங்களிலுமுண்டு.

கசுஉ. நம்மாசார்யர்கள் போனதுபோருமிறே நமக்காதரிக்கவேண்டுவது.

கசுங. "அவனைப் பெறவேணும்" என்றிருப்பா ராசைப்படுவது முன்முன்னாகவாய், பெற்றால் பின்னை கைங்கர்யம் பண்ணுவது மிருவருமான சேர்த்தியிலேயா யிருக்குமிறே.

கசுச. "ஸ்வரூபம் பகவத்பாரதந்திரியம்" என்றறிந்தால், சீரிய ப்ரயோஜனம் கைங்கர்யமிறே.

கசுரு. ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பொய்யுமிறே, ஆஸ்ரிதருக்குத்தஞ்சம்.

கசுசு. உகந்தாரை யழிக்கையிறே பாதகமாவது; விரோதிகளை யழிக்குமது உபகாரமிறே.

கசுஎ. ப்ரஹ்மஹத்யைக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணிலும், கோஹத்யைக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணவேண்டி வருமிறே; அங்கவேண்டாவிறே, பகவதனுக்ரஹங்கொண்டு கார்யங் கொள்[illegible]மிடத்தில்.

கசுஅ. ஆஸ்ரித ரக்ஷணத்துக்கும் தத்ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கு மதுஸ்ரீயஃபதியாகை.

கசுகூ. ப்ராம்ஹணருக்கு சந்த்யாவந்தனம்போலேயிறே, இடையருக்குப் பசு மேய்க்கை ஜாத்யுசித தர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்குமிறே.

கஎ0. பகவத்விஷயந் தானஸ்பரிஸ வேதியாயிருக்குமிறே.

கஎக. நிரபேக்ஷனானதான் குறையின்றி இவனுடைய குறை தீர்க்குமாய்த்து; தானசாபேக்ஷனாய் நின்று இவனை நிரபேக்ஷனாக்கும்.

கஎஉ. இவனுக்கு ஸ்வரூப ஸ்திதியுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டு நிரபேக்ஷனாக வேணுமிறே அவனுக்கு; இவனுடைய ஸ்வரூப[illegible]த்யர்த்தமாக அவன் தன்னை தாழவிட்டானென்றால் அது தானே ஸாபேக்ஷயத்துக்[illegible]ளா யிருக்குமிறே யவனுக்கு.

கஎங. ப[illegible]வத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணாதிறே, பா[illegible]கவதவிஷயம்.

கஎச. [illegible]ருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது; அவர்களே அதிகாரிகள்.

கஎரு. சேஷத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தி பெறாமையால் வரும் க்லேஸம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே.

கஎசு. [illegible]வனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்து அவனுக்கு; இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்து இவர்களுக்கு.

கஎஎ. சம்சாரத்திலே யிருந்தா லிவனுக்குப் புகழுண்டாகிறதாய்த்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப் புகழுண்டாவது; இந்நிலத்தைவிட்டு விட இவனுக்குப் புகழுண்டாமாப்போலே அந்நிலத்தை விட்டு விட அவனுக்குப் புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

கஎஅ. ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது; அவையிரண்டிலும் பக்தித்ரை வர்ணிகாதிகாரம்; ப்ரபத்தி சர்வாதிகாரம்.

கஎகூ. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் [illegible]ப்ரதனும் உபாயமா யிருக்கும்; தன்னையே பற்றினருக்கு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

கஅ0. குற்றம் தலைகிரம்பி[illegible] புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீஸ்வரன்; குற்[illegible] அநுதாப மில்லாதாரைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டி.

கஅக. ரக்ஷகர்க்குக் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்கு மிங்கு; கைங்கர்யத்துக்கு விச்சேதமில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்குமங்கு.

கஅஉ. துறவுடையார்க்கு பொறுக்கவொண்ணாத நரகம் சம்சாரமிறே.

கஅங. சர்வசாதாரணனான ஸ்வாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனக்கெனக் கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

கஅச. ஜ்ஞானலாப முண்டானபின்பு "அவ்வருகில் ப்ராப்தி பெற்றிலோம்" வருவதொரு குறையுண்டோ.

கஅரு. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈஸ்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியில்லை.

கஅசு. [illegible]ருஷார்த்தம் பெறுவது ஒரு சேதனனாலே, அசேதன க்ரியாக[illegible]திகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயஸாரஸங்க்ரஹத்தி

அவதாரித்த ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தம்.

பக்குதி
கம். ப்பு.

௧. அ. ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் - அநந்தக்லேசபாஜநம்.

கோரம் - பயங்கரமாயும்
அநந்தக்லேசபாஜநம் - எல்லையில்லாத துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமான
ஸம்ஸாரஸாகரம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை

௧. ஆ. ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ: அஜ்ஞாநாத் ஸம்ஸார:

ஜ்ஞாநாத் - ஜ்ஞாநத்தாலே
மோக்ஷ: - மோக்ஷமானது உண்டாகிறது
அஜ்ஞாநாத் - அஜ்ஞாநத்தாலே
ஸம்ஸார: - ஸம்ஸாரமானது உண்டாகிறது.

௪. அ. ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் - யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந:
ஸாத்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: - ஸவை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: ||

யம் - யாதொரு
ஜாயமாநம் - உண்டாகிற
புருஷம் - புருஷனை
மதுஸூதந: - மதுவை நிரஸித்த ஸர்வேஶ்வரன்
பஶ்யேத் - கடாக்ஷிக்கிறானோ
ஸ: - அவனே
ஸாத்விக: - ஸாத்விகனாக
விஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன்
ஸவை - அவனே
மோக்ஷார்த்த சிந்தக: - மோக்ஷரூபமான புருஷார்த்தத்தை சிந்திக்கிறவனாக ஆகிறான்
ஹி - ப்ரஸித்தம்.

௪. ஈ. ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்.

ஈஶ்வரஸ்ய - ஈஶ்வரனுடைய
ஸௌஹார்தம் - ஸௌஹார்த்தத்தையும்

௫. அ/க ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் - ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: |
ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தே: - ததா ப்ராப்திவிரோதி ச |

வதந்தி ஸகலா வேதா: - ஸேதிஹாஸபுராணகா:
முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ - வேதவேதார்த்தவேதிந: ||

ப்ராப்யஸ்ய - ப்ராப்யனான
ப்ரஹ்மண: - ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்து: - ப்ராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மந: - ஜீவாத்மாவினுடைய
ரூபம் ச - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்த்யுபாயம் - ப்ராப்திக்கு உபாயமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்தே: - ப்ராப்திக்கு
பலம் - பலமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ததா - அந்தப்ரகாரம்
ப்ராப்தி விரோதி - ப்ராப்திக்கு விரோதியான
ரூபம் ச - ஸ்வரூபத்தையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகா: - இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலா: - ஸமஸ்தமான
வேதா: - வேதங்கள்
வதந்தி - சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்த்தவேதிந: - வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவர்களான
மஹாத்மாந: - மஹாஸ்வபாவசாலிகளான
முநயஶ்ச - மநநசீலரான ருஷிகளும்
வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள்

௬. அ. த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:

வேதா: - வேதங்கள்
த்ரைகுண்யவிஷயா: - முக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதுகள்

௬. ஆ. காயந்தி தேவா: கில கீதகாநி - தந்யாஸ்து யே பாரதபூமிபாகே
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே - பவந்தி பூய: புருஷா: ஸுரத்வாத் ||

தேவா: - தேவர்கள்
கீதகாநி - கானங்களை
காயந்தி - கானம் பண்ணுகிறார்கள்
கில - ப்ரஸித்தம்
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே - ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மார்க்கமாகநின்ற
பாரதபூமிபாகே - பரதகண்டத்திலே
யே புருஷா: - யாதொரு புருஷர்கள்
ஸுரத்வாத் - தேவத்வத்தைவிட்டு
பூய: - மறுபடி
பவந்தி - உண்டாகிறார்களோ
தந்யாஸ்து - அவர்கள் பாக்யசாலிகள்.

௬. இ/க. துர்லபோ மாநுஷோ தேஹோ - தேஹிநாம் க்ஷணபங்குர:

தேஹிநாம் - ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குர: - க்ஷணிகத்திலே அழிப்பதான
மாநுஷ: - மனுஷ்யஸம்பந்தமான
தேஹ: - தேஹமானது
துர்லப: - கிடைப்பதரிது.

சு. இ/உ அத்ரஜ்மஸஹஸ்ராணும் | ஸஹஸ்ராரபிஸத்தம
கதாசில்லபதேஜஸ்து: | மாநுஷ்யம்புண்யஸஞ்சயாத்.

ஸத்தம	- ஸ்லாக்யரான ருஷியே	ஜந்து	- ஜீவனானவன்
அத்ர	- இந்தலோகத்திலே	புண்யஸஞ் சயாத்	புண்யங்களுடைய அதி க்யத்தால்
ஜந்ம ஸஹ ஸ்ராணும்	ஜன்மஸஹஸ்ரங்க ளுடைய	மாநுஷ்யம்	- மநுஷ்யத்வத்தை
ஸஹஸ்ராரபி-	ஆயிரங்கள்காலேயும்	லபதே	- அடைகிறான்.
கதாசித்	- ஒருக்கால்		

சு. இ/ஈ தஸ்மாத்பால்யேவிவேகாத்மா | யதேத ஸ்ரேயஸேஸதா.

தஸ்மாத்	- ஆகையினால்	ஸதா	- ஸர்வகாலத்திலும்
விவேகாத்மா	- க்ருத்யாக்ருத்ய விஷய மான புத்தியையுடை யவன்	ஸ்ரேயஸே	- மோக்ஷத்தையும் பொ ருட்டு
பால்யே	- பால்ய யௌவனங்களு டைய மத்யத்திலே	யதேத	- யத்நிக்கக்கடவன்.

சு. இ/ஐ ஸதாயுர்வைபுருஷ:

புருஷ:	- புருஷன்	[illegible]வை	- நூறுவயதி யுடையவ னன்றோ.

சு. இ/ரு அநந்தபாரம்பஹுவேதிதவ்யமல்பஸ்சகாலோபஹவஸ்சவிக்நா:

அநந்தபாரம்	- ஸாஸ்த்ர மானது முடி வில்லாத கரையையு டையது	பஹு	- அதிகம்
		காலஸ்ச	- காலமும்
		அல்ப:	- அல்பம்
வேதிதவ்யம்	- அறியவேண்டிய தான து.	விக்நாஸ்ச	- விக்நங்களும்
		பஹவ:	- அநேகங்கள்.

சு. இ/சு ஸ்ரேயாம்ஸிபஹுவிக்நாநிபவந்திமஹதாமபி.

மஹதாமபி	- மஹாத்மாக்களுக்கும்	பஹுவிக்நாநி-	அதிகமான விக்நங்க ளுடையதுகளாக
ஸ்ரேயாம்ஸி	- ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கள்	பவந்தி	- ஆகிறதுகள்.

சு. இ/எ சஞ்சலம்ஹிமந:க்ருஷ்ண [illegible]திபலவத்த்ருடம்.

ஹேக்ருஷ்ண-	வாஸ்ரீக்ருஷ்ணனே	ப்ர[illegible]	- பலாத்கரித்து என்னை அபஹரிக்கிறது
மந:	- மநஸ்ஸானது		
சஞ்சலம்	- சஞ்சலமாயிருக்கிறது	ஹி	- ப்ரஸித்தம்
பலவத்	- மிகவும்	த்ருடம்	- நிஸ்சயம்.

சு. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத் - உபநிஷத்தானது | வேதஸார: - வேதத்தினுடையஸாரம்.

சு. ஈ. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்த்யஜேத்
பஜேத்ஸாரதமம்ஸாஸ்த்ரம்ரத்நாகரயிவாம்ருதம்.

அஸாரம்	- ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதி பாதகமான ஸாஸ்த்ர த்தையும்	த்யஜேத்	- விடக்கடவன்
		ரத்நாகரே	- ஸமுத்ரத்தில்
		அம்ருதமிவ	- அம்ருதத்தைப்போல
அல்பஸா ரஞ்ச	கைவல்ய ப்ரதிபாதக மானஸாஸ்த்ரத்தையும்	ஸாரதமம்	- ஸித்தோபாய ப்ரதிபா தகமான
ஸாரம்	- பக்தி ப்ரதிபாதகமா ன ஸாஸ்தரத்தையும்	ஸாஸ்த்ரம்	- ஸாஸ்த்ரத்தை
ஸாரதரம்	- ஸ்வார்த்த கைங்கர்யப் ரதிபாதகமான ஸாஸ் த்ரத்தையும்	பஜேத்	- அடையக்கடவன்.

சு. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்.

ருச:	- ருக்வேதங்களும்	ஆதர்வணாநிச	- அதர்வண வேதங்களும்
யஜூம்ஷி	- யஜுர்வேதங்களும்	ஸர்வம்	- ஸமஸ்தமும்
ஸாமாநி	- ஸாமவேதங்களும்.	அஷ்டாக்ஷ ராந்தஸ் தம்	அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு உ ள்ளான[illegible]வத்தி ற்குள் இருக்கிறது.
ததைவ	- அந்தப்ரகாரமே		

எ. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநம்வ்யாஸம் | வித்திநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யந்ய:புண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்பவேத்.

க்ருஷ்ணத் வைபாய நம்	க்ருஷ்ணனென்கிற பெய ரையும் த்வீபத்தைத் தனக்கு ஸ்தானமாக வுடையவராயிருப்ப தினாலே த்வீபாயநர் யென்கிற பெயரையு முடைய	வித்தி	- அறியக்கடவாய்
		ஹி	- ப்ரஸித்தம்
		புண்டரீகா க்ஷாத்	ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும்
		அந்ய:	- வேறான
		க:	- எவன்
வ்யாஸம்	- வ்யாஸரை	மஹாபாரத க்ருத்	மஹாபாரதத்தை பண் ணுகிறவனாக
நாராயணம்	- நாராயணனென்கிற		
ப்ரபும்	- ப்ரபுவாக	ப[illegible]	- ஆவன்.

எ. இ/க ஸ்ரத்தைவகாரணம்பும்[illegible]ஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம்	- புருஷர்களுக்கு	ஸ்ரத்தைவ	- ஸ்ரத்தையே
அஷ்டாக்ஷ ரபரிக்ர ஹே	அஷ்டாக்ஷரத்தினுடை ய பரிக்ரஹவிஷயத்தி லே.	காரணம்	- காரணமாகிறது

ஆத்மாவா[illegible]வ்யஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்யோநிதித்யாஸிதவ்ய:
ஆத்மேத்யேவோபாஸீத| ஓமித்யாத்மாநம்த்யாயத.

அரே	- வாராய்மைத்ரேயியே	நிதித்யாஸிதவ்ய:	த்யாநம் பண்ணத்தக்கவன்
ஆத்மா	- பரமாத்மாவானவன்	ஆத்மேத்யேவ	பரமாத்மா[illegible]வன்றே
ஶ்ரோதவ்ய:	- கேழ்க்கத்தக்கவன்	உபாஸீத	- உபாஸிக்கக்[illegible]
த்ருஷ்டவ்ய:	- காணத்தக்கவன்	ஓமிதி	- ஓமென்று
மந்தவ்ய:	- மனனம் பண்ணத்தக்கவன்	ஆத்மாநம்	- பரமாத்மாவ[illegible]
		த்யாயத	- த்யானம் [illegible]ணக்க[illegible]வன்.

எ. உ. [illegible]ம்ருதஸ்யைஷஸேது: பலமத உபபத்தே:.

எஷ:	- இந்த பரமாத்மா வானவன்	பலம்	- மோக்ஷரூப பலமானது உண்டாகிறது
அம்ருதஸ்ய	- மோக்ஷத்திற்கு	அத:	- எப்படியென்றால்
ஸேது:	- மார்கபூதன்	உபபத்தே:	- ஶாஸ்திரத்தில் உபபத்தி யிருப்பதினாலே.
அத:	- இந்த பரமாத்மாவினிடத்திலின்றும்		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜ்ஞம் பண்ணக்கடவன்.		

அ. உ. ஜுஹுயாத்.

ஜுஹுயாத்	- ஹோமம் பண்ணக்கடவன்.		

கூ. க0. அ. ப்ராம்ஹணஸ்ய| அத்யயநாத்யாபநம்| யஜநயாஜநம்| தானப்ரதிக்ரஹணம்| தாயாத்யம்ஶிலோஞ்சாங்யஞ்சாபரிக்ரஹீதம்| ஏதாந்யேவக்ஷத்ரியஸ்ய| அத்யாபனயாஜன ப்ரதிக்ரஹணாநீதி| பரிஹார்யம்| தண்டயுத்தாதிகாநி| க்ஷத்ரியவத்வைஶ்யஸ்ய| தண்டயுத்தவர்ஜம் க்ருஷிகோரக்ஷண வாணிஜ்யாதிகம் ||

ப்ராம்ஹணஸ்ய	ப்ராம்ஹணனுக்கு	தாயாத்யம்	- தாயாதிகளிடத்திலின்றும் வரும் தனமும்
அத்யயநாத்யாபனம்	அத்யயனமும் அத்யா[illegible]னமும்	ஶிலோஞ்சதி	கதிர்பொருக்குதல் உதிர்நெல் பொருக்குதல் இதுகள்
யஜநயாஜநம்	யஜநமும் யாஜநமும்	அந்ய[illegible]சா அபரிக்ரஹிதம்	வேறான அயாசிதமாகவருகிறதும்
தானப்ரதிக்ரஹணம்	தானமும்ப்ரதிக்ரஹணமும்	ஏதான்யேவ	- மேல்சொன்[illegible]இதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய	- க்ஷத்ரியனுக்கு	க்ஷத்ரியவ[illegible]	[illegible]க்ஷத்ரியனை[illegible]
அத்யாபன யாஜநப்ரதிக்ரஹணாநீதி	அத்யாபனமென்ன யாஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்	வைஶ்யஸ்ய	- வைஶ்யனுக்கும்
பரிஹார்யம்	- விடத்தகுந்ததுகள்	தண்டயுத்தவர்ஜனம்	சிக்ஷிக்கிறதென்னயுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு
தண்டயுத்தாதிகாநி	சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்[illegible]க்கத்தக்கது	க்ருஷிகோரக்ஷண வாணிஜ்யாதிகம்	க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜ்யமென்ன இது முதலானது[illegible] பரிக்ரஹிக்கத் தகுந்ததுகள்.

கூ. அ. விஷ்ணுதாஸாவயம்யூய[illegible]ப்ராம்ஹணாவர்ண தர்மிண:
உ. அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம்| யுஷ்மாகமநாஸ்திஸங்கதி:.

வயம்	- நாங்கள்	தாஸவ்ருத்திநாம்	தாஸவ்ருத்திகளான
விஷ்ணுதாஸா:	விஷ்ணுவுக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணுமவர்கள்	அஸ்மாகம்	- எங்களுக்கும்
யூயம்	- நீங்கள்	யுஷ்மாகம்	- வர்ணதர்மத்[illegible]யுடைய உங்களுக்[illegible]ம்
வர்ண தர்மிண:	வர்ண தர்மங்களையுடைய	ஸங்கதி:	- ஸம்பந்தமான
ப்ராம்ஹணா:	ப்ராம்ஹணர்[illegible]	நாஸ்தி	- இல்லை.

கூ. ஆ. காயத்ரீச்சந்தஸாம்மாதா.

சந்தஸாம்	- சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு	மாதா	- மாத்ருஸ்தான[illegible]
காயத்ரி	- காயத்ரியானது		

கூ. இ. ருசோயஜூம்ஷிபித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்கர்த்தம் க[illegible]கொள்வது. (சு. உ.) யச்சாந்யதபிவாங்மயம்.

யத்	- யாதொரு	வாங்மயம்	- ஸர்வவா[illegible]ஹங்களும் அஷ்டாக்ஷரத்திற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேயிருக்கிறதுகள்.
அன்யத்	- வேறான		

கூ0. அ. ஸந்ததிர்கோத்ரஜநநகுலாந்யபிஜநாந்வயௌ.

ஸந்ததி: கோத்ரம் ஜனனம் குலானி	இந்தசப்தங்களும்	அபி[illegible]ஜனான்வயௌ	அபிஜன அந்வயஶப்தங்களும் ஸந்ததிக்கிப்பேர்கள்.

கூ0. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வர்ணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம்	- ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே	வர்ணஶிக்ஷா	- வர்ணஶிக்ஷை.

க... சரணமப்ரபத்ஸ்யே கடகாலாபாதிஸாகாவிஸேஷேஷு முக்யம் தத்த்யாயிஷு புருஷேஷு கௌரவாத்.

சரணமப்ரதஃ - சரணமப்ரதமானது
காடக காலாபாதி } காடககாலாபம் முதலான
ஸாகா விஸேஷேஷு } ஸாகா விஸேஷங்களிலே
முக்யம் - முக்யம்
தத்த்யாயிஷு } அந்தகாடககாலாபத்தை அத்யயநம்பண்ணுகிற
புருஷேஷு - புருஷாளிடத்திலே
கௌரவாத் - கௌரவம்.

கO. ஈ. பத்ந்யை ஸ்ரியைப்ரஸாதேனப்ராப்த ஸார்வஜ்ஞஸம்பதம். ப்ரத்யக்ஷகூடஸ்தம்ப்ரபத்யே பராங்குசம்.

ஸ்ரியஃ பத்ந்யை - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை பர்த்தாவான ஸர்வேஸ்வரனுடைய
ப்ரஸாதேன - அநுக்ரஹத்தாலே
ப்ராப்தஸார்வஜ்ஞ ஸம்பதம் } அடையப்பட்ட ஸர்வஜ்ஞத்வமாகிற ஸம்பத்தையுடையரோய்
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தம் } ப்ரபந்நஜநங்களுக்கு கூடஸ்தராயிருக்கிற
ஸ்ரீபராங்குசம் } பராங்குசருக்கு பாதகராளம்மாழ்வாரை
ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேன்.

கO. ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்யஃ.

ஸ்வாத்யாயஃ - தன்னுடைய ஸாகாத்யயனமானது
அத்யேதவ்யஃ - அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது.

கO. அத்யேதவ்யம்த்விஜஸ்ரேஷ்டைர்வேதரூபமிதம்க்ருதம்.

த்விஜஸ்ரேஷ்டைஃ } ப்ராம்ஹணஸ்ரேஷ்டர்களாலே
வேதரூபம் - வேதரூபமாக
க்ருதம் - பண்ணப்பட்டிருக்கிற
இதம் - இந்தஇவ்ய ப்ரபந்தமானது
அத்யேதவ்யம் } அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது.

கக. அ/க விஷ்ணுபக்திவிஹீநோயஃ ஸர்வஸாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி ப்ராம்ஹண்யம் தஸ்யநபவேத் தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்.

யஃ - யாதொருவன்
ஸர்வஸாஸ்த்ரார்த்த வேத்யபி } ஸகல ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை அறிந்திருந்தபோதிலும்
விஷ்ணுபக்திவிஹீநஃ } விஷ்ணுபக்தியில்லாதவனாக ஆகிறான்
தஸ்ய - அவனுக்கு
ப்ராம்ஹண்யம் } ஞானக்ருத ப்ராம்ஹண்யமானது
நபவேத் - இல்லை
தஸ்ய - அவனுடைய
உத்பத்திஃ - உத்பத்தியானது
நிரூப்யதாம் - நிரூபிக்கத்தகுந்தது.

கக. அ/உ யஃபுத்ரஃபிதரம்த்வேஷ்டி தம்வித்யாதந்யரோதஸம் யோவிஷ்ணும்ஸததம்த்வேஷ்டி தம்வித்யாதந்த்யரோதஸம்.

யஃ, புத்ரஃ - யாதொருபுத்திரன்
பிதரம் - தகப்பனை
த்வேஷ்டி - த்வேஷிக்கிறான்
தம் - அவனை
அந்யரோதஸம் - அன்யரோதஸ்ஸுக்கு உண்டானவனாக
வித்யாத் - அறியத்தக்கவன்
யஃ - யாதொருவன்
விஷ்ணும் - ஸர்வகதாரான விஷ்ணுவை
ஸததம் - ஸர்வகாலத்திலும்
த்வேஷ்டி - த்வேஷிக்கிறான்
தம் - அவனை
அந்த்யரோதஸம் } சண்டாளரோதஸ்ஸுக்கு உண்டானவனாக
வித்யாத் - அறியத்தக்கவன்.

கஉ. இதி அங்காநிவேதாஸ்சத்வாரோ மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரஃ புராணம்தர்மஸாஸ்த்ரஞ்ச வித்யாஹ்யேதாஸ்சதுர்தஸ.

அங்காநி - ஸிக்ஷை, வ்யாகரணம், சந்தஸ்ஸு, நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம், இதுகளாகிற ஆறங்கங்கள்
வேதாஃ சத்வாரஃ { ருக் - யஜுஸ்ஸு - ஸாமம் - அதர்வணம் இதுகளாகிற நான்குவேதங்கள்
மீமாம்ஸா - பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை
ந்யாயவிஸ்தரஃ } ந்யாயஸாஸ்த்ரம்
புராணம் - புராணம்
தர்மஸாஸ்த்ரஞ்ச } தர்மஸாஸ்த்ரமும்
ஏதாஃ - இந்த
சதுர்தஸ - பதினாலும்
வித்யாஹி - வித்யைகளன்றோ

கஉ. ஆ/க அநுநிசிதாஹ்யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா.

அநுநிசிதா - ஆத்யந்தமில்லாமலிருக்கிற
ஏஷா வாக் - இந்த வேதரூபமான வாக்கானது
ஸ்வயம்புவா - தன்னுடைய உற்பத்திக்கு வேறு காரணமில்லாத ஸர்வேஸ்வரனாலே
உத்ஸ்ருஷ்டா } ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டது.

கஉ. அ/ரு அஷ்டாதஸபுராணாநாம் கர்த்தாஸத்யவதிஸுதஃ.

ஸத்யவதிஸுதஃ } ஸத்யவதியினுடைய புத்ரரான வ்யாஸரானவர்
அஷ்டாதஸபுராணாநாம் } கஅ - புராணங்களுக்கு
கர்த்தா - கர்த்தா.

க௩. அ. ருக்யஜுஸ்ஸாமவேதைக ருஷ்ணா த்ருஷ்ணதத்வமிவோதிதம் ஸஹஸ்ரஸாகாம்யோத்ராக்ஷீத் த்ராவிடம்ப்ரம்ஹஸம்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ரஸாகாம் } ஆயிரம் சாகைகளையுடைய
ப்ராம்ஹஸம்ஹிதாம் } ஸாமவேதத்தை
த்ராவிடம் - தமிழாக
யஃ - யாதொருவர்
அத்ராக்ஷீத் - [illegible] தாரோ

க்ருஷ்ண த்ருஷ்ண தத்வவிவு	க்ருஷ்ண விஷயமான பக்தியாகிற தத்வத்தைப்போல	உதிதம்	- அவதரித்திருக்கிற
		[illegible]ம்	- கம்மாழ்வாரை
		ஜாஷாமதேஜ	- ஸேவிக்கிறேன்.

கஅ. ஆ. ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌதாதாயதாபூர்வமகல்பயத்.

தாதா	- ஸர்வேஸ்வரன்	யதாபூர்வம்	- முன்கல்பத்தில் [illegible] ததுபோல
ஸூர்யா சந்த்ரம ஸௌ	ஸூர்ய சந்திரனை	அகல்பயத்	- ஸ்ருஷ்டித்தான்

கஅ. இ. யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை.

	- யாதொரு ஸ்ரீமன் நாராயணன்	தஸ்மை	- அந்த ப்ரம்[illegible]பொருட்டு
[illegible]ம்ஸ்	- வேதங்களையும்	ப்ஹிணோதி	- கொடுத்தான்.

ஈ. ப்ரம்ஹணப்புத்ராயஜ்யேஷ்டாய.

[illegible]ஹ:	- சதுர்முக ப்ரம்ஹாவினுடைய	புத்ராய	- புத்ரனான ருத்ர[illegible] பொருட்டு.
[illegible]டாய	- ஜ்யேஷ்டனான		

அ. ஹஸிதம்பாஷிதம்சைவகதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம்
தத்ஸர்வம்தர்மவீர்யேணயதாவ[illegible]பஸ்யதி.

[illegible]	- ராம[illegible]னுடைய யாதொரு சிரிப்பும்	தத்ஸர்வம்	- அந்த ஸமஸ்தத்தையும்
[illegible]தம்	- வார்த்தையும்	தர்மவீர்யேண	ப்ரம்மாவினுடைய வரப்ரஸாதஸக்தியினாலே
[illegible]தி:	யாதொரு கமனமும்	யதாவத்	- யதார்த்தமாக
சேஷ்டிதம்	யாதொரு சேஷ்டிதமும் அதாவது யுத்தாதிகளும்	ஸம்பஸ்யதி	பார்க்கப்போகிறாய்.

அ. ஸ்[illegible]த்யாயாத்யோகமாஸீதயோகாத்ஸ்வா[illegible]த்யாயமாவஸேத்
ஸ்வாத்[illegible]யோகஸம்பத்யாபரமாத்மாப்ரகாஸதே
ததிக்ஷணாயஸ்வாத்யாயஸ்சக்ஷுர்யோகஸ்ததாபர:
நமாம்ஸசக்ஷுஷா த்ருஷ்டும்ப்ரம்ஹபூதஸ்ஸஸக்யதே.

ஸ்வாத்யாயாத்	ஸ்வஸாகாத்யயனத்தாலே	ஆஸேத்	- இருக்கடவன்
யோகம்	- யோகத்தை	ஸ்வாத்யாய யோகஸம்பத்யா	ஸ்வஸாகாத்யயனம் யோகம் இதுகளுடைய ப்ராப்தியினாலே
ஆஸீத	- அடையக்கடவன்		
யோகாத்	- யோகத்தாலே		
ஸ்வாத்யாயம்	அத்யயனம் பண்ணுமவருக்கிற அன்யஸாகைகளை	பரமாத்மா	- பரமாத்மாவானவன்
		ப்ரகாஸதே	- ப்ரகாஸிக்கிறான்

ததீக்ஷணாய	- அந்தபரமாத்மஸாக்ஷாத்காரத்தையின் பொருட்டு	அபர:	- மற்றொருகண்
		ப்ரம்ஹபூத:	- பரப்ரம்ஹமான
		[illegible]	- அந்தபரமாத்மா
ஸ்வாத்யாய:	- ஸ்வஸாகாத்யயனமானது	மாம்ஸசக்ஷுஷா	மாம்ஸக்கண்ணாலே
சக்ஷு:	- ஒருகண்	த்ருஷ்டும்	- காண்கைக்கு
யோக:	- யோகமானது	நஸக்யதே	- சமர்த்தமாகிறதில்லை.
ததா	- அந்தப்ரகாரம்		

கசு. ஆ. ஆஸாபாஸஸதைர்பத்தா:

ஆஸாபாஸஸதை:	ஆசையாகிற கயிறுகளுடைய அனேகங்களாலே	பத்தா:	- கட்டப்பட்டிருக்கிற.

கஎ. அ. நிரஸ்தாதிஸயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா
தன்மாத்ததப்ராப்தயேயத்நகர்தவ்ய:பண்டிதைர்நரை:
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞானஞ்சகர்மசோக்தம்மஹாமுனே.

நிரஸ்தாதி ஸயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணா	அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிஸயத்தை [illegible]ட்த தாய் ஆஹ்லாத ரூப ஸுகத்வத்தையே வடிவாக உடைத்தாய்	தத்ப்ராப்தயே	அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு
		யத்ந:	- யத்நமானது
		பண்டிதை:	- ஜ்ஞானவான்களான
		நரை:	- மநுஷ்யர்களாலே
ஏகாந்தா	- அக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்	கர்தவ்ய:	- பண்ணத்தக்கது
		தத்ப்ராப்திஹேது:	அந்தபகவல்லாபத்திற்கு ஹேதுவானது
ஆத்யந்திகீ	- நித்யமாயிருக்கிற	ஜ்ஞானஞ்ச	- ஜ்ஞானயோகமும்
பகவத்ப்ராப்தி:	பகவல்லாபமானது	கர்மச	கர்மயோகமும் என்று
பேஷஜம்	- ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாக	மஹாமுனே	- [illegible]த்ரேயரே
மதா	- ஸம்மதம்	உக்தம்	- [illegible]ல்லப்பட்டது.
தஸ்மாத்	- ஆகையால்		

கஅ. ஆ. அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவர்தனபாம்ஸுலாம்
வாசம்[illegible]ரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீர்தனகாந்தார பரிவர்தன பாம்ஸுலாம்	பகவத்பக்தியில்லாதவர்களுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரளுகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற	ஸௌரிகதாலாபகங்கயைவ	க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையினாலேயே
வாசம்	- வாக்கை	புநீமஹே	- பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன்.

கக. ஆ. வேதேஷு பௌருஷம்ஸூக்தம் தர்மஸாஸ்த்ரேஷு மாநவம்
உ. பாரதே பகவத்கீதா புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்.

வேதேஷு	- வேதங்களுக்குள்ளே	பாரதே	- பாரதத்துக்குள்
பௌருஷ ம்ஸூக்தம்	புருஷஸூக்தமும்	பகவத் கீதா	பூஜ்யமான கீதாஸாஸ்த்ரமும்
தர்மஸாஸ் த்ரேஷு	தர்மஸாஸ்த்ரங்களுக்குள்	புராணேஷு	- புராணங்களுக்குள்
மாநவம்	- மநுதர்மஸாஸ்த்ரமும்	வைஷ்ணவம்ச	விஷ்ணுபுராணமும் சிறந்தவைகள்.

கக. ஆ. மந்வர்த்தவிபரீதா து யா ஸ்ம்ருதிஸ்ஸா ந ப்ரஸஸ்யதே.

யா, ஸ்ம்ருதி:	- யாதொரு ஸ்ம்ருதியானது	ஸா	- அந்த ஸ்ம்ருதியானது
மந்வர்த்த விபரீதா து	மநுதர்மஸாஸ்த்ரத்திற்கு விபரீதமாயிருக்கிறதோ, அது	ந ப்ரஸஸ்யதே	அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

கக. விதயஸ்ச வைதிகாஸ்த்வதீய கம்பீரமநோநுஸாரிண:

வைதிகா:	- வேதஸம்பந்தமான	த்வதீய கம்பீரமநோ நுஸாரிண:	உம்முடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதர்களுடைய கம்பீரமான மனஸ்ஸை அனுஸரிக்கிறதுகள்.
விதயஸ்ச	- விதிகளும்		

உக. அ. பிபேத்யல்பஸ்ருதாத்வேதோ மாமயம்ப்ரதரிஷ்யதி.

மாம்	- நம்மை	அல்பஸ்ரு தாத்	கொஞ்சம் கேழ்வியையுடையவனிடத்தில் நின்றும்
அயம்	- இவன்		
ப்ரதரிஷ்யதி	- வஞ்சிப்பன் என்று		
வேத:	- வேதமானது	பிபேதி	- பயப்படுகிறது.

உஉ. ஆ. அத்...ம் த்விஜஸ்ரேஷ்டை:। வேதரூபமிதம் க்ருதம்
ஸ்த்ரீபி: ஸூத்ராதிபிஸ்சைவ। தேஷாம் முக்தி: கரேஸ்திதா

வேதரூபம்	- த்...வேதரூபமாக	ஸூத்ராதி பிஸ்ச	ஸூத்ராதிகளாலும்
க்ருதம்	- பண்ணப்பட்டிருக்கிறது		
இதம்	- இந்த திவ்ய ப்ரபந்தமானது	அத்யேதவ் யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது
த்விஜஸ்ரே ஷ்டை:	ப்ராம்ஹணோத்தமர்களாலே	தேஷாம்	- அந்த அத்யயனம் பண்ணப்பட்டவர்களுடைய
அத்யேதவ் யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது	கரே	- கையில்
ஸ்த்ரீபி:	- ஸ்த்ரீகளாலும்	முக்தி:	- முக்தியானது
		ஸ்திதா	- இருக்கிறது.

உஉ. இ விஷ்ணோரர்சாவதாரேஷு லோஹபாவங்கரோதிய:
க யோ குரௌ மாநுஷம்பாவமுபௌ நரகபாதிநௌ.

ய:	- யாதொருவன்	குரௌ	ஆசார்யனிடத்திலே
விஷ்ணோ:	- விஷ்ணுவினுடைய	மாநுஷம் பாவம்	மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
அர்சாவதா ரேஷு	அர்சாவதாரங்களிலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறானோ	நரகபாதி நௌ	நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ய:	- யாதொருவன்		

உஉ. இ அர்ச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்
உ மாத்ருயோனிபரீக்ஷாயா: துல்யமாஹுர்மநீஷிண:.

மநீஷிண:	- புத்திமான்கள்	மாத்ரு யோநிபரீ க்ஷாயா:	...யாருடைய மர்மஸ்தானபரிசைக்கு
அர்சாவதா ரோபா தாநம்	அர்சாவதாரத்தினுடைய உபாதாந நிரூபணமும்	துல்யம்	- ஸ...மாக
வைஷ்ணவோத் பத்தி சிந்த நம்	ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய உத்பத்திநிரூபணமும்	ஆஹு:	- சொல்லுகிறார்கள்.

உஉ. இ யோ விஷ்ணௌ ப்ரதிமாகாரே। லோஹபாவங்கரோதிய:
ங குரௌ ச மாநுஷம்பாவம்। உபௌ நரகபாதிநௌ.

ய:	- யாதொருவன்	குரௌ ச	- ஆசார்யனிடத்திலும்
ப்ரதிமாகாரே	- அர்சாரூபியாயிருக்கிற	மாநுஷம் பாவம்	மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை
விஷ்ணௌ	- ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினிடத்திலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரக பாதி நௌ	நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ய:	- யாதொருவன்		

உஉ. இ ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத்। ப்ராம்ஹணேந நரோத்தம
ஊ பாஷாகாநம் ந காதவ்யம்। தஸ்மாத்பாபம் த்வயாக்ருதம்.

நரோத்தம	- வாரீர் மனுஷ்யஸ்ரேஷ்டனே	அன்யத்பா ஷாகாநம்	ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்தமான பாஷாகானமானது
ஹரிகீர்த்தி விநைவ	ஹரியினுடைய ஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு	ந காதவ்யம்	- பாடத்தக்கதன்று
ப்ராம்ஹ ணேன	ப்ராம்ஹணனாலே	தஸ்மாத்	- த்ராவிடபாஷையில் ...வானைப்பாடின ப்ராம்

	உனை உன்னுடைய	பாபம்	- பாபமானது
	நாம் டில் நின்றும் அர	ஸ்வயா	- உன்னுடைய
	த்திலிரு கையாலே	க்ருதம்	- பண்ணப்பட்டது.

உ௨. இ. ஸிமய்யத்ராபி ஜாயந்தே யோகேஸ்ஸர்வயோகிஷு
ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம் । நைஷாம் ஸித்யம் க்ருதாத்மகம்.

யோகிநஃ	- யோகிகளானவர்கள்	ப்ரத்யக்ஷி தாத்மநா தாநாம்	ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட ருக்கிற ஈச்வரனையுடையவர்களாய்
ஸர்வயோ கிஷு	ஸர்வயோகிகளிலும்	ஏஷாம்	- அப்படி அவதரித்திருக்கிறவர்களுடைய
அத்ர	- இந்தலீலாவிபூதியில்	க்ருதம்	- ஜந்மமந்நான வ்ருத்தம் மிகுகள்
இமயி	- யேதேனுமொரு ஸுக்ரு தநாதம்யத்தாலே	நஸித்யம்	- ஸித்திக்கத்தக்கதன்று.
அபிஜாயந்தே	- அவதரிக்கிறார்கள்		

உ௨. இ. சூத்ரம்வா பகவத்பக்தம் நிஷாதம் ச்வபசம் ததா
வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர:

சூத்ரம்வா	- சூத்ரனையும்	ஜாதிஸாமா ந்யாத்	அந்தந்த ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம்	- நிஷாதனையும்	வீக்ஷதே	- பார்க்கிறான்
ததா	- அந்தப்ரகாரம்	ஸ:நர:	- அந்தமநுஷ்யன்
ச்வபசம்	- ச்வபசனையுமாம்	நரகம்	- நரகத்தை
பகவத்பக்தம்	- பகவத்பக்தனை	யாதி	- அடைகிறான்.
ய:	- யாதொருவன்		

உ௩. அ. க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணாதத்வமிவோதிதம் ருஷிம் ஜலஷாமவேத்யாதிஸ்லோகத்தில்கண்டுகொள்வது.

உ௪. அ. ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திம் ஆஹரிஷ்யதி மே ஸுதா
ஸீதா பர்தாரமாஸாத்ய ராமம் தசரதாத்மஜம்.

மேஸுதா	- என்னுடைய பெண்ணாயிரு	பர்தாரம்	- பர்தாவாக
ஸீதா	- அயோநிஜையான ஸீதையானவள்	ஆஸாத்ய	- அடைந்து
தசரதாத் மஜம்	ஶ்ரீதசரதசக்ரவர்த்திபுத்ரனும்	ஜநகாநாம்	- ஜநக வம்சஸ்தர்களுடைய
ராமம்	- கண்டகாக்ஷியிலே ஸர்வரையும் ரமிக்கும் ராமனை	குலே	- குலத்திலே
		கீர்த்திம்	- கீர்த்தியை
		ஆஹரிஷ்யதி	- [illegible] போகின்றாள்.

உ௫. ஆ. ராஜ்யஞ்ச ஹஞ்ச ராமஸ்ய தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி
கதம் தசரதாஜ்ஜாதோ பவேத்ராஜ்யாபஹாரக:

ராஜ்யஞ்ச	- ராஜ்யமும்	ராமஸ்ய	- பெருமாளுக்கு சேஷப்பட்டவைகள்
அஹஞ்ச	- நானும்		

அத்ர	இந்தவிஷயத்தில்	ஜாத:	- உண்டானவன்
தர்மம்	- தர்மத்தை	கதம்	- எப்படி
வக்தும்	- சொல்லுகைக்கு	ராஜ்யாப ஹாரக:	ராஜ்யத்தை அபஹரிக்கிறவனாக
அர்ஹஸி	யோக்யராகிறீர்	பவேத்	- ஆவன்.
தசரதாத்	- தசரத னிடத்தில் நின்றும்		

உ௬. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸ்வயமப்யர்ச்சநஞ்சைவ மதர்தே டம்பவர்ஜநம்
மத்கதாச்ரவணே பக்திஸ்ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா
மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி
பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மின் ம்லேச்சேபி வர்ததே

மத்பக்தஜ நவாத்ஸ ல்யம்	யென்னுடைய பக்தஜனங்களிடத்தில் வாத்ஸல்யமும்	மம	- என்னுடைய
பூஜாயாம், சாநுமோ தனம்	ஆராதனத்தில் ஸந்தோஷமும்	அநுஸ்மர ணமும்	ஸ்மரணமும்
ஸ்வயமப் யர்ச்சநஞ் சைவ	தான் ஆராதிக்கையும்	மாம்	- என்னை
மதர்த்தே டம்பவர் ஜநம்	யென்னுடைய கைங்கர்யத்தில் டம்பமில்லாமலிருக்கையும்	நோபஜீவ தியச்ச	ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்கிறதுமானதான் றுண்டு
மத்கதாச் ரவணே	என்னுடையகதையைக் கேள்கிறதில்	ஏஷா	- இந்த
பக்தி:	- பக்தியும்	அஷ்டவிதா	- எட்டுவிதமான
ஸ்வர நேத் ராங்கவிக் ரியா	யென்னுடைய விஷயமாக ஸ்வர விகாரமும் நேத்ர விகாரமும் அங்க விகாரமும்	பக்தி:	- பக்தியானது
		யஸ்மின்	- யாதொரு
		ம்லேச்சேபி	- ம்லேச்சனிடத்திலும்
		வர்ததே	- யிருக்கிறதோ.

உ௭. அ. ஸவிப்ரேந்த்ரோமுனிஶ்ரீமான் ஸயதிஸ்ஸச பண்டித:
தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம்.

ஸச	- அந்த அஷ்டவிதபக்தியையுடையவன்	ஸ:	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
விப்ரேந்த்ர:	ப்ராம்ஹண ஶ்ரேஷ்டன்	யதி:	- ஸந்யாஸத்தையுடையவன்
முநி:	மனனஶீலன்	ஸச	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
ஶ்ரீமான்	கைங்கர்யருப ஸம்பத்தையுடையவன்	பண்டித:	- ஜ்ஞானவான்

தஸ்மை	அவன்பொருட்டு	ததः	அவனிடத்தில்நின்றும்
தேயம்	க்ராஹ்யமானது கொடுக்கத்தக்கது	க்ராஹ்யம்	ஜ்ஞாநமானது க்ரஹிக்கத்தக்கது

உ௫. ஆ. மமதாதம்மமகுலதைவதம்.

மம	எனக்கு	மம	எனக்கு
தாதம்	சேஷியாயும்	குலதைவதம்	குலதைவமாயுமிருக்கிற

௫. இ. ஸசபூஜ்யோயதாஹ்யஹம்.

ஸः	அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையபாகவதன்	அஹம்யதா	நானெப்படி பூஜ்யனோ
		பூஜ்யः	அப்படிபூஜ்யன்.

உ௫. ஈ. தத்பாதாம்புவதுலம்தீர்த்தம்தத்உச்சிஷ்டம்ஸுபாவனம்.

தத்பாதாம்பு	அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடைய பாகவதனுடைய ஸ்ரீபாதத்தின் ஜலமானது	தீர்த்தம்	பரிசுத்திகரம்
		தத்உச்சிஷ்டம்	அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடைய பாகவதனுடைய அமுதுசெய்து மீந்த ப்ரஸாதம்
அதுலம்	அஸத்ருசமான	ஸுபாவனம்	மிகவும்பவித்ரகரம்.

உ௬. சதுர்வேததரோவிப்ரோவாஸுதேவம்நவித்ததி
வேதபாரபராக்ராந்தஸ்ஸவைப்ராம்மணகர்தப:.

சதுர்வேததரः	நான்கு வேதங்களுக்கும் வ்யாஸபதம் செலுத்தவல்லவனான	ஸः	அவன்
விப்ரः	யாதொரு ப்ராம்மணன்	வேதபாரபராக்ராந்தः	வேதபாரமையிருக்குமையினாலே ஆக்ராந்திக்கப்பட்டிருக்கிற
வாஸுதேவம்	எங்கும் வஸிக்கிற வாஸுதேவனை	ப்ராம்மணகர்தப:	ப்ராம்மணக் கழுதை என்று
நவித்ததி	அறியவில்லையோ	வை	ப்ரஸித்தம்.

உ௬. ஆ. ஸ்வபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணுபக்தோத்விஜாதிகः
விஷ்ணுபக்திவிஹீனஸ்துயதிஸ்சஸ்வபசாதம:.

மஹீபால	வாரீர்மஹாராஜாவே	விஷ்ணுபக்திவிஹீநः	விஷ்ணு விஷயமான பக்தியில்லாத
ஸ்வபசோபி	ஸ்வபசனாயிருந்தபோதிலும்		
விஷ்ணுபக்தः	விஷ்ணு விஷயமான பக்தியையுடையவன்	யதிஸ்ச	எதியும்
த்விஜாதிகः	ப்ராம்மணனைக் காட்டிலும் அதிகன்	ஸ்வபசாதம:	ஸ்வபசனைக் காட்டிலும் நிக்ருஷ்டனாக
		து	ப்ரஸித்தம்

உ௬. இ. தத்கர்மயந்நபந்தாயஸாவித்யாயாவிமுக்தயே
ஆயாஸாயாபரங்கர்மவித்யான்யாஸில்பநைபுணம்.

யத்	யாதொருகர்மம்	ஸா, வித்யா	அதுவானது, வித்யை
நபந்தாய	ஸம்ஸார பந்தத்தின் பொருட்டு ஸமர்தமாக வில்லையோ	அபரம்கர்ம	அதற்குபுறம்பானப்ரவ்ருத்தி ரூபகர்மமானது
		ஆயாஸாய	ஸரீரஸ்ரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது
தத்கர்ம	அதுவானது கர்மம்	அன்யாவித்யா	பகவத் ஜ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான ஜ்ஞானமானது
யா	யாதொரு வித்யையானது		
விமுக்தயே	மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஆகிறது	ஸில்பநைபுணம்	செருப்புகுத்தல் தைக்கிற வேலைபோலாதி.

உ௬. ஈ. ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யன்வஹம்
மேதச்சேதபலாநிபூர்த்தவிதய:ஸர்வேஹுதம்பஸ்மநி
தீர்த்தாநாமவகாஹநாநிசகஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்
போருஹஸம்ஸ்ம்ருதிர்விஜயதேதேவஸ்ஸநாராயண:.

யத்பதத்வந்த்வாம் போருஹ ஸம்ஸ்ம்ருதிःவிநா	யாதொரு ஸர்வேஸ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருவடிகளினையை ஸ்மரிக்கிறதை விட்டு	ஸர்வே,பூர்த்தவிதய:	ஸமஸ்தமான குளம்வெட்டுகிற வியாபாரங்கள்
		பஸ்மநி	சாம்பலில்
		ஹுதம்	ஹோமம் பண்ணப்பட்டது போல
ஆம்நாயாப்யஸநாநி	வேதாப்யாஸமானது	தீர்த்தாநாம்	புண்யதீர்த்தங்களுடைய
அரண்யருதிதம்	காட்டிலழுததுபோல	அவகாஹநாநி	ஸ்நாநங்கள்
அன்வஹம்	தினந்தோறும்	கஜஸ்நாநம்	யானை முழுக்கோ பாதியோ
வேதவ்ருதாநி	வேதோக்தமான வ்ருதானுஷ்டானங்களானவைகள்	ஸः	ப்ரஸித்தனாயிருக்கிற
		தேவः	ப்ரகாசகனான
		நாராயண:	நாராயணன்
மேதச்சேதபலாநி	கொழுப்பைப்போக்கடிக்கிறதை பலமாக வுடையவைகள்	விஜயதே	ஸர்வோத்கர்ஷமாயிருக்கிறான்.

உ௬. $\frac{உ}{க}$ யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களானிவாசோவிமிஸ்ரா
குணகர்மஜன்மபி:ப்ராணந்திசும்பந்திபுநந்திலோகம்
தத்ரமுக்தாஸ்ஸவனோபகாமதா:.

யஸ்ய	யாதொரு ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸம்பந்தியான	குணகர்மஜன்மபி:	குணங்களென்ன சேஷ்டிதங்களென்ன அவதாரங்களென்ன இதுகளோடு
அகிலாமீவஹபி:	ஸமஸ்தமானபாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாய்	விமிஸ்ரா:	கூடிக்கொண்டு
ஸுமங்களானி	மிகவும் மங்களகரங்களாயிருக்கிற	வாசः	வாக்குக்கள்
		ஜகத்	ஜகத்தைக்குறித்து

ப்ராணத் - ப்ரம்ஹஜ்ஞான ரூபமா னஸத்தையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்
ஸம்பக்தி - பக்தி வைராக்யரூபமா னசோபையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்
ப்ரக்ருதி - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தமா கப்பண்ணுகிறதுகள்

யா: - யாதொரு வாக்குக்கள்
நதிவிமுக்தா: - குண கர்மஜன்மங்களோடு கூடாமலிருக்கிறது கள்
தா: - அந்த வாக்குக்கள்
ஸவலோபநா: - ஸவாலங்காரமாக
மதா: - ஸம்மதங்கள்.

௨. விஷ்ணுபக்திவிஹீனஸ்ய வேதசாஸ்த்ரம்ஜபஸ்தப:
௨. அப்ராணஸ்யேவதேஹஸ்ய மண்டநம்லோகரஞ்சனம்.

விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்ய - விஷ்ணுபக்தியில்லாதவனுக்கு
வேதசாஸ்த்ரம் ஜபஸ்தப: - வேதமென்ன சாஸ்த்ரமென்ன ஜபமென்ன தபஸென்ன இதுகள்.

அப்ராணஸ்ய - ப்ராணனில்லாமலிருக்கிற
தேஹஸ்ய லோகரஞ்சநம் - தேஹத்திற்கு லோகத்திற்கு ஸந்தோஷகரமான
மண்டனமிவ - அலங்காரமானதுபோல

உகூ. ௩. ப்ராதுர்பாவைஸ்ஸுராநரஸமோதேவதேவஸ்ததீயாஜா
த்யாவ்ருத்தைரபிச குணதஸ்தாத்ருசோநாத்ரகர்ஹா।
கிந்துஸ்ரீமத்புவநபவநத்ராணதோந்யேஷுவித்யா
வ்ருத்தப்ராயோபவதிவிதவாகல்பகல்பப்ருகர்ஷ:

தேவதேவ: - அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன்
ப்ராதுர்பாவை: - அவதாரங்கள்னாலே.
ஸுராநரஸம: - தேவதைகளென்ன மனுஷ்யாளென்ன இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறான்
ததீயா: - அவனுடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதாள்
ஜாத்யாவ்ருத்தைரபி - ஜாதியென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளாலும்
குணத: - ஜ்ஞானரூபமான குணத்தாலும்
தாத்ருச: - தேவர்கள் மனுஷ்யாள் இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறார்கள்

நாத்ரகர்ஹா - இந்த விஷயத்தில் நிந்தை இல்லை
கிந்து - பின்னை எதுக்காக இப்படி அவதரிக்கிறார்களென்றால்
ஸ்ரீமத்புவநபவநத்ராணத: - ஸ்ரீமத்தாயிருக்கிற லோகங்களாகிற க்ருஹத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவதரிக்கிறார்கள்
அன்யேஷு - அபாகவதாளிடங்களிலேயிருக்கிற
வித்யாவ்ருத்தப்ராய: - ஜ்ஞானமென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளுடைய ஸமூஹமானது
விதவாகல்பகல்பப்ரகர்ஷ: - விதவையினுடைய அலங்காரத்திற்கு ஸமானமாக ஆதிக்யத்தையுடைத்தாக
பவதி - ஆகிறது

௨எ. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமசேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவசேஷத்வவிபவாத்।
பஹிர்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுசததா
விநாசம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்.

நாத - வாரீர்சேஷியே
தவ - உம்முடைய
சேஷத்வவிபவாத் பஹிர்பூதம் - சேஷத்வரூபமான வைபவத்திற்கு புறம்பான
தேஹம் - தேஹத்தை
க்ஷணமபி - க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
ப்ராணான் - ப்ராணன்களை, க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
அசேஷாபிலஷிதம் - எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸுகம் - ஜ்ஞானமாயும் ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்குமுள்ள ஸுகத்தை

நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
ஆத்மாநம்ச - தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
அந்யத்கிமபி - முன்சொன்ன தவிர வேறொன்றையும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
தத் - முன்சொன்ன ததப்ப தார்தமும்
[illegible] - [illegible]கப்ராயமாக
விநாசம் - நாசத்தை
யாது - அடையட்டும்
மதுமதந - மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே.
இதம்விஜ்ஞாபநம் - இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
ஸத்யம் - யதார்த்தம்.

௨அ. அ/க அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்ஹீநஜந்மந:
மத்பக்தாந்ச்ரோத்ரியோநிந்தந்ஸத்யஸ்சண்டாளதாம்வ்ரஜேத்.

அநாசாராந் - செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவனாகிலுமாம்
துராசாராந் - நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவனாகிலுமாம்
அஜ்ஞாத்ருந் - ஜ்ஞானசூன்யனாகிலுமாம்
ஹீநஜந்மந: - நிக்ருஷ்ட ஜந்மத்தில் பிறந்தவனாகிலுமாம்

மத்பக்தாந் - கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் [illegible] நம்முடைய ராமாநுஜ [illegible]
நிந்தந் - நிந்தியாநின்றிருக்கிற
ச்ரோத்ரிய: - ப்ராம்ஹணன்
ஸத்ய: - தக்ஷணத்திலே
சண்டாளதாம் - சண்டாளனாயிருக்குகையை
வ்ரஜேத் - அடைகிறான்.

௨அ. ஆ. க்ருதேகலியுகேப்ராப்தேநாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோரம்சாம்சஸம்பூதோவேதவேதார்த்ததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்கர்தும்த்ராவிடயா(ம)சபாஷயா
[illegible]தேயதிஸதாம்ச்ரேஷ்டோலோகாதா[illegible]தேகாம்யயா

உ. கூ. ப்ர[illegible]ணங்களுக்கு அர்த்தம்.

க்ருதே - க்ருதமாயிருக்[illegible]

கலியுகே - கலியுகமாக[illegible]

ப்ராப்தே - வந்திருந்த உள்ளளவில்

நாஸ்திகைஃ - நாஸ்திகர்களாலே

கலுஷீக்ருதே - கலக்கப்பட்டிருந்த[illegible] ளளவில்

விஷ்ணோஃ - விஷ்ணுவினுடைய

[illegible]ம்ஸ பூதஃ - அம்சத்திற்கும் அம்சமாக உண்டாயிருக்கிறவராய்

வே[illegible] நா[illegible] த்வித் - வேதமென்னவேதார்த்தமென்ன இதுகளுடைய தத்வத்தை அறிந்தவராய்

ஸஹஸ்ர ஸ்ரேஷ்டஃ - ஸஹஸ்ரங்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டரான ஸம்மாழ்வார்

லோகாநாம் - லோகங்களுக்கு

ஹிதகாம்யயா - ஹிதத்தை பண்ணவேணுமென்கிற இச்சையினாலே

வேதமயம் - வேதமயமான

ஸ்தோத்ரம் - ஸ்தோத்ரத்தை

த்ராவிட்யா - த்ராவிடரூபமான

பாஷயாபி - பாஷையினாலும்

[illegible] - பண்ணுகைக்கு

[illegible]ஷ்யதி - அவதரிக்கப் போகிறார்.

உ. அ. இ[illegible] த்ரேதாயாம் [illegible]

த்வாபரே [illegible] [illegible]லௌ தேவஃ பராங்குஶஃ.

தேவஃ - ப்ரகாசகராக ஸ்ரீமந் நாராயணன்

க்ருதே [illegible] - க்ருதயுகத்திலே

அத்ரி[illegible] - அத்ரியினுடைய புத்ரனான தத்தாத்ரேயராக

ஸ்யாத் - [illegible]வதரிக்கிறான்

த்ரேதாயாம் - [illegible]ரேதாயுகத்தில்

ரகுநந்தநஃ - சக்ரவர்த்தித் திருமகனாக அவதரிக்கிறான்

த்வாபரே - த்வாபர[illegible]த்திலே

நந்தஸூநுஸ் ஸ்யாத் - நந்தகோபாலருக்கு புத்ரனாக அவதரிக்கிறான்

கலௌ - கலியுகத்[illegible]திலே

பராங்குஶஃ - [illegible]வாராக அவதரிக்கிறான்.

உ. அ. ஈ. [illegible]புருஷகாரேண [illegible] ஹேதுநா

கே[illegible] ஸ்வேச்சையைவாஹம் [illegible] கஞ்சித்கதாசந.

[illegible]ன்

புருஷகாரேண - புருஷகாரத்தாலே

ந ப்ரேக்ஷே - கடாக்ஷிக்கமாட்டேன்

அந்யேந - இதரமாயிருக்கிற

ஹேதுநாபி - ஹேதுவினாலேயும் கடாக்ஷிக்கமாட்டேன்

அஹம் - நான்

ஸ்வேச்சயைவ கேவலம் - என்னுடைய இச்சையினாலேயே மாத்திரம்

கஞ்சித் - ஒரு புருஷனை

கதாசந - ஒருக்கா[illegible]த்தில்

ப்ரேக்ஷே - கடாக்ஷிக்கிறேன்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - ப்ரஸித்தமில்லாமை.

அக்யானம் - க்யானமில்லாமை

அசித் - ப்ரக்ரு[illegible]

அசிஷ்டர் - நல்[illegible]யில்லாதவர்

அஜ்ஞர் - ஞானமில்லாதவர்கள்

அத்யவஸிப்பர் - நிச்சயிப்பர்

அத்யயனம் - கற்கை

அத்வைத[illegible] - இரண்டில்லாமை அதாவது ஜீவப்ராம்ஹங்களுக்கு அபேதம்

அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி

அத்யேதர் - அத்யயனம் பண்ணவர்கள்

அதிக்ருதாதிகார்யத்வம் - அப்யஸிக்கத் தகுந்தவர்களுக்கு யோக்யமாயிருக்கை

அந்தர்யாமித்வம் - சேதனர்க்குள் ப்ரவேசித்திருக்கை

அபராதஸஹத்வம் - தப்புகளைபொருக்கை

அபாவம் - இல்லாமை

அபீஷ்டம் - இஷ்டம்

அர்ச்சாவதாரம் - எல்லாராலும் பூஜிக்கும்படியாயிருக்கை

அர்த்தபஞ்சகம் - அர்த்தங்களுடைய ஐந்து

அவஸன்னர் - [illegible]க்கிதர்

அவித்யை - அஜ்ஞானம்

அல்பஸ்ருதர் - கொஞ்சம்கேட்டவர்

அந்யாபதேசம் - அந்யத்தை வ்யாஜ[illegible]கிசொல்லுமது

அநந்யபரர் - பகவத்விஷயமொழி[illegible]தவி[illegible]ங்களில் ஆஸக்தி [illegible]ாதவர்கள்

அனந்தவைனதேயாதிகள் - [illegible]த்யு[illegible]ரிகளில் தலைவரான திருவனந்தாழ்வான் கருத்மான் முதலானவர்கள்

அனந்த - முடிவில்லாத

அனவரத - ஸர்வகாலமு[illegible]

அனாதி - ஆதியில்லாமை

அனிஷ்டம் - இஷ்டமில்லாமை

அனுவர்த்தனியர் - அனு[illegible]ரிக்கத் தக்கவர்கள்

அனுஷ்டிக்கிறது - செய்[illegible]றது

அஸ்மதாதிகள் - நாம் முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம் - அதிகமா[illegible]

ஆநந்தநிர்ப்பரம் - ஆநந்தத்தாலே பூர்ணம்[illegible]கை

ஆப்தி [illegible]

ஆர்ஜவம் - ருஜுவாயிருக்கை

ஆபிமுக்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை

ஆர்ஷம் - ருஷியினாலே பண்ணப்பட்டது

ஆவிர்ப்பாவம் - உண்டாகை

ஆஸ்ரயண விஷயம் - ஆஸ்ரயிக்கத்தக்க விஷயம்

ஆஸ்ரிதவிஷ[illegible] - தன்னை யடுத்தவர்களுடைய விஷயம்

ஆஸ்ரய[illegible] ஸ்யதை } ஆஸ்ரயிக்[illegible] போக்யதை

ஈ.

ஈஸ்வரன் - நியமிக்கிறவன்.

உ.

உக்தம் - சொல்லப்பட்டது
உக்தி - சொல்
உத்பத்தி - உண்டாகுகை
உபந்யாஸம் - வ்யாக்யானம்
உபதேசம் - ஜ்ஞாந முண்டாம்படி சொல்லுகை
உபாயம் - இரண்டு
உபஜீவ்யம் - பிழைக்க[illegible]க்கது
உபாதேயம் - க்[illegible]கத்தக்கது
உபாஸனம் - [illegible]வனே இடைவிடாமல் நினைக்கை
உஜ்ஜீவனம் - பிழைத்தல்
உபக்ரமம் - ஆரம்பித்தல்

க்.

க்யாதி - ப்ரவ்ருத்தி
ஜ்ஞானம் - அறிவு
க்ருபை - அருள்
க்லேசம் - துக்கம்

க.

கடகர் - சேர்ப்பிக்கிறவர்கள்
கடாக்ஷவிசேஷம் } ஈஸ்வரனுடைய விசேஷமான நோக்கு
கர்தமம் - சேறு
கர்மம் - [illegible]

கா.

காருணிகர் - தயையோடே கூடினவர்.

கை.

கைங்கர்யம் - வேசிக்காரனுடைய வ்யாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணநிதர்மம் } பசுவை காப்பாற்றுதல் [illegible]லான தர்மம்.

ச.

சபலம் - கண்ட விஷயங்களில் இச்சிக்கை
சரணம் - ரக்ஷகம்
சரமாவஸ்தை - முடிவானிருப்பு.
சதுர்யாதிகள் - நிருமுதலானதுகள்

சி.

சித் - ஆத்மா அதாவது ஜ்ஞாநஸ்வரூபம்
சிந்தனாநிஷ்டர் - ஸிந்தமான வாதலத்தில் நிஷ்டையை யுடையவர்கள்
சிகிக்ஷர் - [illegible]டுக்கொள்பவர்

சு.

[illegible]சார்த்தம் - [illegible]

ஞ.

ஞர்ணை - வாக்யமாகச் சொல்லுகை

சை.

சைதில்யம் - சிதிலமாகயிருக்குகை

த்.

த்ருஷ்டை - ஆசை
த்ரயார்த்தம் - மூன்றர்த்தம்
த்ரயம் - மூன்று
த்வரை - சீக்ரம்
த்வைதம் - இரண்டு அதாவது ப்ரம்மமும் ஜீவனும்
த்வைதாத்வைதம் - இரண்டென்றும் அதாவது இரண்டென்கிறது, ஜீவனும் ஈஸ்வரனும் ஒன்று என்கிறதை, இரண்டும் ஒன்று என்கை.

த.

தக்தம் - கொளுத்தப்பட்டது
தத்பக்தர் - அவனிடத்தில் பக்தியை யுடையவர்கள்

தத் - அந்த
தத்வக்ஞர் - தத்வம் தெரிந்தவர்கள்
தததநுபவம் - அதினுடையவனுபவம்
ததியர் - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவர்கள்
ததுபாயம் - அவ்வாசிறவுபாயம்
தமஸ்ஸு - தமோகுணம்
தயாவிஸ்தீர்ணம் } தயையினாலே பரம்பியிருக்[illegible]
தர்ப்பித்து - காண்பி[illegible]

தா.

தாத்வர்தம் - தா[illegible]

தாமஸம் - விளம்பித்தல்
தாஸ்யம் - அடிமை

தி.

த்யாஜ்ஜியம் - விடத்தக்கது
த்ருஷ்டிகள் - கண்கள்
திவ்[illegible] - விலக்ஷணம்

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்றுயிருக்குகை.

நி.

நிஹிலாத்மகைங்கர்யம் } ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்கர்யம்
நிபர்ஹணம் - போக்கடிக்கை
நிர்வாஹகன் - ஸமர்த்திக்கத் தக்கவன்
நிர்ஹேது - காரணமில்லாமல்
நிர்ஹேதுகஸ்வீகாரம் } காரண மில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை
நிரபேக்ஷை - அபேக்ஷையில்லாமை
நிருபகம் - அடையாளம்
நிவ்ருத்தர் - விட்[illegible]ர்கள்
நிவ்ருத்தி - விடு[illegible]

நிவர்த்[illegible] ஜ்ஞானம் - இ[illegible] விஷயங்களை விட்டு ஜீவனுடைய ஜ்ஞானம்
நிஸ்தாரணம் - [illegible]தாண்டுகை
நிஷ்டர் - நிஷ்டையை யுடையவர்கள்
நிஷே[illegible]வாஞ்சை - நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப்.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை
ப்ராக்யாவஸ்தை } ஜ்ஞானம் உண்டான காலம்
ப்ரகரணம் - ஸமயம்
ப்ர[illegible]தம் - அ[illegible]
ப்ர[illegible] - கொ[illegible]
ப்ரதி[illegible] - தோ[illegible]யதை
ப்ரதிபாத்யம் - சொல்லியிருக்குகை
ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவ[illegible]யிருக்கை
ப்ரபத்தி - ஈஸ்[illegible] ஸர்வவித[illegible]க[illegible]ன்கிற ஜ்ஞானம்
ப்ரபாவம் - அதிசயம்
ப்ரமாணம் - நம்பிக்கை[illegible] உரிய வாக்யம்
ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஸ்சயிக்குமது
ப்ரபந்நஜநக்ரேஸர் } ப்ரபத்தியை யுடைய ஜனங்களுக்குத் தலைவர்
ப்ரத்யாஸக்தர் - சம்பந்தர்
ப்ரவ்ருத்தி - உபக்ரமம்
ப்ரவேஷ்டவ்யம் } ப்ரவேசிக்கத் தகுந்தது
ப்ரஸ்துதம் - ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்
ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை உடையது
ப்ராகாரம் - சூழ்ந்திருத்தல்
ப்ராத்ரு - உ[illegible]ந்தவன்

ப்ரத்யயம் - [illegible]

ப்ராத்வஸ்யம் } - [illegible]ப்ரியிருக்குகை

ப்ரீதி - ஆசை

ப்ரேமம் - ப்ரீதி

ப்ரேமநிசை - ப்ரீதியையுடைய [illegible]வன்

ப்ரேமபக்தர் - பக்தியோடே [illegible] வர்

ப்ரோக்ஷம் - அலங்கல்

ப்ரோக்ஷம் - ஒன்றாலும் [illegible] முறை

ப.

பஜ[illegible] - [illegible]

ப[illegible] - ப்ரீதிருப [illegible] வம்

பக்ஷம் - கட்டுப்பிடித்த

பாக்யமானம் - ஈஸ்வர விஷயமான ஞானம்

ப[illegible]த்வம் - [illegible]பதத்தி லிருக்கு மிருப்பு

பரமபக்தி - [illegible] பரிவில்லாமல் படுதலைபரமபக்தி

பரமபக்தி காரணம் } பரமபக்தியிலே என்ற முதிரதத்து

பரபக்தி - பார்க்கின்றது பரபக்தி

பரிக்ரஹம் - க்ருஹிக்கின்றது

பரிக்ரஹீதம் - க்ருஹிக்கப்பட்டது

பரித்ராணம் - ரக்ஷை

பரி[illegible] - [illegible]

பரிவாஹம் - ப்ரவாஹம்

பஜனம் - அடைகின்றது.

பா.

பாரதந்த்ரியம் - அவனுக்கு பாரதந்த்ரமாயிருக்குகை

பாஜனம் } பாத்ரம்

பாஹியார்த்தக் காரணம் } வெளிவிஷயமான மனஸ்ஸு

பாஹியம் - வெளி.

பி.

பிதா - தகப்பன்

பிதிருவர் } புத்திரன்.

பீ.

பீஜம் - காரணம் - விதை.

பே.

பேதம் - வேறாம்.

போ.

போக்தா - அநுபவிக்கிறவன்.

போக்[illegible] - அநுபவிக்கிறவராயிருக்குகை.

ம.

[illegible] - [illegible]ப்போல்

[illegible] - [illegible]

மோ.

மோக்ஷம் - நித்யவிபூதி.

ய.

யதிஜ்ஞானம் - [illegible]யான [illegible]ம்

யஜிப்பது - யாகம்பண்ணுவது.

யா.

யாதார்த்யம் - யதார்த்தம்.

ர.

ரஸ்யதை - போக்யதை

ரஹஸ்யம் - யோக்யம்

ரஹிதம் - ஒன்றுமில்லாமலிருக்குகை

ரஹிதர் - ஒன்று மில்லாமலிருக்கிறவர்கள்

ரக்ஷகத்வம் - ரக்ஷிக்கிறதிலேமாக

ரக்ஷை - [illegible]

ரா.

ராகம் - ஆசை

[illegible] - ராஜனமென்கிற குணம்

வ்.

வ்யப[illegible] - அவயவி

வ்யபதேசம் - பேயர்

வ்யாவ்ருத்தி - வேறுபாடு

அவஸாதம் - தெளிவு

வ.

வக்தா - சொல்லுகிறவன்

வத்ஸலன் - ப்ரீதியை யுடையவன்

வக்தவ்யம் - சொல்லுகிறது.

வா.

வாச்சியம் - சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்

வாசாமகோசரம் } வாக்குக்குவிலமன்றி [illegible]

வி.

விகஸித தஸஹஸ்ரஸார் [illegible] யன் - [illegible]த்தை [illegible]டையவன்

விசிஷ்டம் - முழுமையும்

விசிஷ்டா[illegible] வைதம் - ஜீவ ப்ரம்ஹத்துக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சரீரசரீரிபாவம்

விப்ரதிபத்தி - விருத்தமான ஜ்ஞானம்

வி[illegible]ம் - அவதாரம்

விபர்யயம் - வ்யத்யாஸம்

விபாகம் - பாகித்தல்

விபுத்வம் - ப்ரபுவாயிருக்குகை

விபூதி - ஐஸ்வர்யம்

வியாஜம் - ஹேது

விரஹம் - க்ஷீராப்தியி லிருக்கும் மிருப்பு

விஸ்ம்ருதி - மறதி

விஸ்லேஷம் - பிரிவு

வி[illegible]ஸநீயம் - ப்ரீதிபண்ணத்தக்கது

விஸ்த. - விஸ்தாரம்

விஸ்ததரம் - மிகவும்விஸ்தாரம்

விஸ்ததமம் - மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ.

ஸ்மரணம் - ஸ்மரிக்கிறது

ஸ்பரிசம் - தொடுகிறது

ஸ்வரூபம் - தன்னுடையருபம்

[illegible] - ஸுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவை

[illegible] - தன்னுடையருபம்

ஸ்[illegible]ம் - தன்னுடையதாக்கு

ஸ்[illegible]ம் - தன்னுடைய யாதாத்மயம்

ஸ்வாபதேசம் - மறை [illegible]ல்லாமல் சொல்லுகை

ஸ்[illegible]ராதனை - ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம் - ஸ்நேஹமா[illegible]ருக்குகை

ஸங்க்ரஹணை - [illegible]

ஸங்க்ரஹம் - [illegible]கம்

[illegible] - [illegible]வுகை

ஸத்ருசர் - ஸமானர்

ஸப்ரம்ஹசாரி - கூடப[illegible]

ஸம்சாரம் - [illegible]

ஸம்ஸ்காரம் - பழக்கம்

ஸம்ஸ்லேஷம் - சேர்க்கை

ஸம்ஸயம் - [illegible]

ஸரண்யம் - [illegible]த்தக்கது

ஸர்[illegible] - ஸம[illegible]

ஸர்வா[illegible] - ஸம[illegible]தமான பேர்களுக்கும்

ஸர்வேஸ்வரன் - எல்லாருக்கும் நியந்தாவாயிருக்கிறவன்

ஸவாஸனம் - [illegible]கூட

ஸஹகாரிக்கை - உதவிசெய்கை

ஸஹ்யங்கள் - ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்

ஸஹபடிதம் - ஸமானம்

ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம் - ஸத்வகுணத்தால் வ்யாப்தம்

ஸாத்தியநிஷ்டர் - பலத்தில் உறுதிப்பாடுடையவர்கள்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

...த்தியபரர்	- பரத்தில் ...க்தியை யுடைய...	ஸக்த... ...ஜ்ஞா	ஐ. - ஸேவகம் ...ரன.
ஸாதனமிட்டர்	- ஸாதனத்... யை. யுடை...		ஸா.
ஸாது	- நல்ல		
ஸாத்மய மோக்ஷ ப்ராதத்வம்	- பொருத்தமா... தைக்கொடுக்கை	ஸமர்ப்பணகடாக்ஷம்	- பிறக்கிற காலத்தில் கடாக்ஷம்.
ஸாம்யம்	- ஸமத்வம்		ஸு...
ஸாபல்யம்	- பலத்தோடு இரு...க்கும் ...குகை		- வழிக்கை... ஸு.
ஸாஹித்யம்	- கூட இருக்குமது	...ர்ஷ...	...லக்ஷிப்பட்டவர்.
ஸூக்தி	- சொல்லுதல்.		ஸு.
ஸௌ... ஸௌசீல்யம்	...லபமாயிருக்கை	...ஸ ...	ஸமல ஸப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டவர்.
ஸௌசீல்யம்	- ...லமாயிருக்கை.	ஸ்ரோ...	ஸு...
...லப்யம்	- ஸு...லபமாக அவ...த்து...		ஸு.
	...த்...	...ஸ்ருதம்	- மனஸ்ஸா.
	ஸா...		ஹே.
ஸாஸ்திரபிர தானம்	- ஸாஸ்திரங்களை கொடு...த்தல்	ஹேது	- காரணம்
ஸிஷ்ய லக்ஷணம்	- ஸிஷ்யனுடைய லக்ஷணம்		ஸ்ரீ.
ஸேஷத்வம்	- அடிமைப்பட்டிருக்கை	ஸ்ரீயப்பதி	- ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மிக்கு பர்த்தா.

ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஆசார்யஹ்ருதயஸாரஸங்க்ரஹம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ங	கசு	సారం	సారః
சு	சு	...మెళ్లు...	రజస్తమస్సా
எ	உஅ	ఆత్మ తే	ఆత్మే తే
கஉ	உஉ	சாக்கே...ய	சாக்தோக்ய
கஉ	உசு	...க்கே...	சாக்...க்ய
கசு	[illegible]	మాను నేతి	మావ నేతి
கஎ	கஉ	...హాము నే	మహాము నే
கஅ	ரு	சாமார்த்யத்தை	சாமர்த்யத்தை
கஅ	[illegible]	த்வதீயருக்...யஜ்ஞ	த்வதீயருடைய...
[illegible]	கஅ	சொல்லுகிறபோலே	சொல்லுகிறபோலே
கசு	உO	மஹாபாரதமும்	மஹாபாரதமும்
ககூ	ஙO	స్నానశస్య తె	స్నానశస్య తే
உ[illegible]	கஎ	கஅ	க
[illegible]	ஙரு	தாங்கல்	தாங்கல்
உக	கசு	ஜி...காமரம்	சிகாமரம்
உக	உசு	பா...	...வினம்
உஉ	அ	அர்ச்சராவ்தாரம்	அர்ச்சா...தாரம்
உஉ	உசா	...த்தனம்	...த்தனம்
உங	உ	மச்சகந்தா	ம...த்ஸ்யகந்தா
உங	கஉ	மச்சகந்தியும்	ம...த்ஸ்யகந்தியும்
உசா	ஙசா	—	உ
உரு	எ	சுபச'ணிலும்	ப்வபசனிலும்
உசு	யங	వేద ,రభా రా	వేదాం రభా రా
உசு	கசா	—	உ
உஎ	சு	(அ) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
உ[illegible]	கங	விரும்பமாட்டார்கள்.	விரும்பமாட்டார்கள். (அ)
உஅ	உசா	జాలతాం	జ్ఞాశతాం
உஅ	ஙஉ	రేణ చా	రేణన...
[illegible]	எ	அவஸ்தர்த	அவ...
ஙசா	க	உபாத்ய	உபா...
ஙரு	உஉ	இன்னுயிச் சவலிலே.	இன்னு...சவலிலே
ஙசு	கரு	அம்பன்னை கன்னுள்	அம்ப...

[illegible]த்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௬	௨௬	மின்னின	மின்னிவ
௩௭	௧௬	துக்கிகளரகவும்	அங்கிகளாகவும்
௩௭	௨௬	பாரததந்த்ரய	பாரதந்த்ரய
௩௯	௧[illegible]	மாகக்.கொள்வது	மாகக்கொள்வது
௩௯	௩௰	உபெக்ஷி	உபேக்ஷி
௪௰	௭	பாத்வத்வய[illegible]ம்	பாத்வத்திரம்
௪௰	௧௩	பாந்க்கடலில்	பாற்கடலில்
௪௰	௨௬	அத்யவலிகக்	[illegible]
௪௧	[illegible]	ஹருஷ்டராம்	[illegible]ராம்
௪௨	௧௨	மார்த்வத்தை	மார்த்தவத்தை
௪௩	[illegible]	வேணடு	[illegible]டு
[illegible]	[illegible]	[illegible]வாசமி	[illegible]
[illegible]	௧௨	[illegible]ளகவே	[illegible]
௪௫	௨௨	த்வ்யவனாய	த்யவனாய
௪௭	௨௫	வக்ருனா	வக்ருனை
௪௮	[illegible]	விபர்ய	விபர்யய
[illegible]	௮	தம்பஜக	த்தபஜக
௪௮	௧௨	பரிகவின	பரிகவினை
௫௰	௧௧	ப்ரயோஜனாந்தர	ப்ரயோஜனாந்தர.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

55௮